

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
December 2022

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน โยเกศวาร์ (พระเจ้าแห่งโยคะ) ผู้เป็นพ่อได้มาแล้วเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก โดยการศึกษายโคะนี้เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะบาปแล้วกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลกในอนาคต
- คำถาม:** สัญญาใดที่ลูกต้องจดจำเพื่อให้ลูกได้รับการปกป้องจากบาป?
- คำตอบ:** ของนั้นคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น มีความรักทางจิตที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว หากลูกจดจำสัญญานี้ ลูกจะไม่ทำการกระทำที่เป็นบาป มายาทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิด บาบาคือผู้เป็นนาย จดจำท่านและรบร่ายอย่างเต็มกำลังกับมายาและลูกจะไม่พ่ายแพ้
- คำถาม:** ความหวังใจที่พ่อมีต่อลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** เช่นที่พ่อทางร่างต้องการให้การศึกษาที่สูงแก่ลูกของเขา ในทำนองเดียวกันพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: พ่อต้องการทำให้ลูกของพ่อกลายเป็นนางฟ้าแห่งสวรรค์ หากลูกเพียงแต่ทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกก็สามารถกลับมาสูงส่ง
- เพลง:** นั้นได้มาด้วยการปลุกโชคของฉัน...

โอมชานติ ลูกๆที่สุดแสนหวานรู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อสร้างโชคใหม่ของลูก มาที่ใคร? มาที่โยเกศวาร์ มาที่พระเจ้าผู้สอนลูกนี้เรียกว่าราชาโยคะ พระเจ้ากำลังสอนโยคะ โยคะใด? มีหัตถโยคะมากมายหลายประเภท นี่ไม่ใช่โยคะทางร่าง สันยาสน์มีโยคะกับวัตถุธาตุและกับธาตุบราห์ม พระเจ้าไม่ได้สอนโยคะแก่พวกเขา ลูกๆรู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งเช่นที่ท่านทำในวงจรที่แล้ว สันยาสน์จะไม่มีวันพูดว่าพวกเขาสอนโยคะนี้ในวงจรที่แล้วและเวลานี้กำลังสอนสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกๆสามารถพูดสิ่งนี้ หัตถโยคีเหล่านั้นไม่สามารถสอนราชาโยคะ เป็นชีพบาบาผู้กำลังสอนเราและท่านเรียกว่าเป็นโยเกศวาร์ด้วยเช่นกัน ผู้คนเรียกคุณพระว่าโยเกศวาร์ด้วยความผิดพลาด คุณพระคือเจ้าของยุคทอง ไม่มีเรื่องของโยคะที่นั่น นี่คือการประเด็นที่ดีมาก เรียนรู้ศิลปะของการอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายอย่างมีศิลปะวิธี ทุกสิ่งสำหรับลูกขึ้นอยู่กับโยคะ ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเท่าใด ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาปมากเท่านั้น โยคะโบราณของบาร์ตได้รับการจดจำอย่างมากมาย ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถสอนราชาโยคะนี้ เหตุอันเองชื่อของท่านคือโยเกศวาร์(พระเจ้าของโยคะ)เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่สอน ราชาโยคะ ท่านสอนราชาโยคะเพื่ออะไร? ท่านให้อำนาจการปกครองแก่บาร์ตหรือไม่? ไม่เลย ไม่ใช่เรื่องของบาร์ตอย่างเดียวเท่านั้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ชัดเจน แม้ว่าบางคนอาจจะปกครองดินแดนผืนเดียว และไม่ได้ปกครองทั้งโลก ก็กล่าวได้ว่าเขาคือนายของโลก ลูกรู้ว่าลูกได้มาเพื่อการสร้างโชคของลูกสำหรับโลกใหม่ ทั่วทั้งโลกจะกลับมาใหม่ บาร์ตคือเมืองหลวง ในโลกใหม่ของลูกเช่นกัน เดลลีจะเป็นเมืองหลวง เดลลีได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ลูกคือนางฟ้าของความรู้ ลูกจุ่มลงไปในมหาสมุทรแห่งความรู้และเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นนางฟ้าแห่งสวรรค์ นี่คือมานสาโรวาร์(ทะเลสาบที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นนางฟ้า) มีคำกล่าวว่าด้วยการอาบน้ำในทะเลสาบนั้น มนุษย์ได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครอง ลูกจะมีเพชรพลอยมากมาย

ลูกพูดว่าลูกกำลังศึกษารราชาโยคะที่ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในอนาคต อย่างไรก็ตามลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นหากลูกทำตามศรัทธาอย่างดีเท่านั้น อย่าคิดว่าผู้ที่กลายเป็นปวงประชาจะเรียกว่าเทวดานางฟ้าด้วย ไม่เลย ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่อทางร่างนั้นผูกพันยึดมั่นกับลูกของเขาและดังนั้นเขาต้องการให้ลูกของเขามีการศึกษาที่สูงกว่า พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ มากเท่าที่ลูกทำตามศรัทธา ลูกจะกลับมาสูงส่งมากตามนั้น ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใด ผู้ที่มั่งคั่งไม่ได้มีเวลาที่จะรับฟังสิ่งนี้ ผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่มีเวลา ไม่มีใครอื่นมีเวลามากเท่ากับลูกมี ผู้คนเหล่านั้นที่มีความกังวลมากมายไม่สามารถมีโยคะได้ วันนี้บาบาถามลูกผู้หนึ่งว่า: ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกกำลังรับใช้พาหนะของใคร? ผู้ที่ดูแลม้าจะตระหนักว่าม้าของนายผู้ใดที่เขากำลังดูแล ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือพาหนะของผู้ใด หากลูกรับใช้พาหนะนี้ขณะที่จดจำชีพบาบา ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงกว่าผู้อื่นมากมาย ผู้นี้เป็นเพียงพาหนะ แต่ลูกต้องจดจำชีพบาบา แม้ว่าลูกจดจำมากเพียงนี้ เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้ บาบา กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อที่ใด? เพื่อโลกใหม่ในอนาคต ท่านสอนราชา โยคะนั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน คุณพระจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? เขาอยู่ในอาณาจักรยุคทอง แต่

ผู้ใดได้ก่อตั้งอาณาจักรนั้น? พ่อ ผู้ใดได้ทำให้เหล่าเทพโบราณกลายเป็นสิ่งนั้น? ผู้ใดได้สอนราชาโยคะแก่พวกเขา? ผู้คนเหล่านั้นอ้างอิงถึงชื่อของกฤษณะ พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกๆ ในเวลานี้ ลูกได้มาด้วยการปลุกโชคของลูกเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกลิขิตของอนาคต พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีวิธีอื่นใด ในด้านหนึ่ง พวกเขาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์และขอให้ท่านมา ในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่าแม่น้ำคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่โต เป็นเรื่องที่เล็กแต่ลูกต้องเปิดดวงตาของมนุษย์ เมื่อพ่อมาท่านอธิบายว่าท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่ออาบลูกในความรู้อธิบายให้บริสุทธิ์ นี่คือการที่ไม่บริสุทธิ์ สันยาสีสอนโยคะหลายประเภท อย่างไรก็ตามพ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถสอนราชาโยคะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองนั้นเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกควรจดจำท่านอย่างมากมาย ลูกจำเป็นต้องมีกิริยามารยาทที่ดีด้วยเช่นกัน พวกเรากำลังกลับมา 16 องค์สมบูรณ์ อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะเป็นบริสุทธิ์ บางคนสร้างสมสิ่งนี้อย่างเร็ว ‘การหลุดพ้นในชีวิติใน 1 วินาที’ ได้รับการจดจำ จะไม่มีเพียงงานเดียว ตัวอย่างที่ถูกทำให้ไว้เป็นเพียงผู้เดียว จะไม่มีเพียงดรพดีเดียวเช่นกัน พระเจ้ารักษาเกียรติของทุกคน ท่านปกป้องทั้งชายและหญิงจากการกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้เขียนชื่อของกฤษณะในกิตะ สิ่งใดก็ตามที่ลูกทำในเวลานี้กลายเป็นอนุสรณ์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา วัดของชีพบบานนั้นใหญ่โตอย่างมาก ชื่อของผู้ที่ทำงานรับใช้นั้นได้รับการประกาศเกียรติคุณ วัดดิลาลาคืออนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของลูก เบื้องล่างลูกกำลังทำทาบาศีและเบื้องบนมีรูปภาพของอาณาจักร เวลานั้นลูกกำลังมีโยคะกับพ่อเพื่อที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจดจำสวรรค์ด้วยเช่นกัน เมื่อคนตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์อยู่ที่ใด พวกเขาเชื่อว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์แล้วพวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นอยู่เบื้องบน พ่ออธิบาย ‘การหลุดพ้นในชีวิติใน 1 วินาที’ ได้รับการจดจำ แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดถึงมหาสมุทรแห่งความรู้ แม้ว่าลูกทำให้ป่าไม้กลายเป็นปากกาแล้วมหาสมุทรกลายเป็นน้ำหมึก ความรู้นี้ก็จะไม่หมดไป ความรู้จะดำเนินไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ลูกต้องที่จะพูดสิ่งนั้นด้วยการใช้เพียง 1 วินาที เมื่อลูกรู้จักพ่อ มรดกจากท่านคือการหลุดพ้นในชีวิติ พร้อมกันกับสิ่งนั้น วงจรหมุนไปอย่างไรและศาสนาได้รับการก่อตั้งอย่างไรรึนั้นได้มีการอธิบายให้แก่ลูกด้วยเช่นกัน สิ่งต่างๆมากมายต้องได้รับการอธิบาย พร้อมกันกับสิ่งนั้นจดจำพ่อและจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน ลูกจดจำและมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองโลก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงลืมสิ่งนั้นเล่า? บาบาสพูดว่า: ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเพียงนั้น เหตุนี้เองสิ่งนั้นจึงใช้เวลาจนกระทั่งลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไม่สามารถที่จะอยู่ที่นั่นอีกต่อไป บาบาสได้อธิบายแก่ลูกๆ เป็นเวลาหลายปี เป็นเรื่องที่ง่ายดายอย่างมาก: อัลฟาและเบต้า บาบาสบอกความลับของวงจรแก่ลูก เมื่อลูกมีความลับทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกมีทั้งต้นไม้ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ง่ายดายที่สุดจากพ่อ บางคนพูดว่า: บาบาส ฉันไม่สามารถที่จะมีโยคะ มายาทำให้ฉันกระทำการบาป พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ หากลูกกระทำการบาป ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก มายาทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและทำให้ลูกกระทำการกระทำที่ผิด พ่อพูดว่า: ลูกๆ หลังจากที่เป็นของพ่อ อย่าทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ลูกเคยสัญญาว่าลูกจะเป็นของชีพบบาสผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เมื่อกูมารีหมั้นหมาย เธอมีความรักอย่างมากมายต่อผู้ที่จะเป็นสามีของเธอ ดังนั้นลูกควรมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ความรักของลูกนั้นแผ่กว้างอย่างมาก ความรักนั้นเป็นไปทางร่างในขณะที่ความรักนี้เป็นไปทางจิต พวกเขาได้พัฒนาการฝึกฝนนั้น ที่นี้ ลูกลืมช้าแล้วช้าเล่าเพราะว่าเป็นบางสิ่งใหม่ ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกคือผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกคือผู้รับใช้ทางจิต ลูกกำลังยืนอยู่ในสนามรบ บาบาสผู้เป็นนายกำลังยืนอยู่กับลูกด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: ต่อสู้กับมายาอย่างเต็มกำลังเพื่อที่กิเลสทั้ง 5 เหล่านี้จะไม่เข้ามาข้องเกี่ยว บางคนเขียนว่า: บาบาส วิญญาณปีศาจร้ายได้มา บาบาสพูดว่า: เผาแต่ขับไล่วิญญาณปีศาจร้าย เหล่านั้นออกไป วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นจะเผาแต่มาจนกระทั่งเวลาสุดท้ายและจะนำพายุที่มีพลังอย่างมาก พายุที่ลูกไม่เคยมีในหนทางของความไม่รู้จะมาด้วยเช่นกัน ลูกจะพูดว่าลูกได้อยู่ในสภาพปลดเกษียณและไม่เคยมีความคิดเช่นนั้น แต่หลังจากเข้ามาในความรู้อีก ก็มีความซาบซึ้งของต้นธาราคะ ลูกมีความฝันเช่นนั้นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้คืออะไร? นี่คือการรู้ที่นำอัสตรัย บางคนสับสนและจากไป บาบาสบอกลูกว่าพายุมากมายจะมา ยิ่งลูกเข้มแข็งมากเพียงไร มายาก็จะทำให้ลูกล้มลงมากเพียงนั้น และเหตุนี้เองลูกต้องกลายเป็นมหาวีระและกลับมามั่นคง อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาส ลูกต้องไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติ ด้วยการนำความคิดเหล่านั้นไปสู่การกระทำ ลูกก็กระทำการบาป ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมากและขจัดนิสัยที่ไม่ดี ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปนั้นรู้และบาบาสก็รู้ด้วยเช่นกันว่ามีอุปสรรคหลายประเภทจากมายา ที่นี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างมาก หากลูกต้องการกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ลูกต้องกลับมามีค่า นี่คือการราชาโยคะ โยคะที่จะกลายเป็นราชาไม่ใช่โยคะที่จะกลายเป็นปวงราชา ดังนั้นทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกสามารถไปที่ใดอย่างฉลาดในวิธีที่แผ่แผ่ตัว จงบอกพวกเขาว่า: บอกเราว่าเราควรจดจำผู้ใดเพื่อที่เราจะสามารถได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ ผู้คนก็พูดถึงโยคะโบราณของบาร์ต แต่อะไรคือสิ่งนั้น? ท่านสามารถที่จะสอนราชาโยคะแก่เรา เพื่อที่เราจะ

สามารถกลายเป็นราชาหรือไม่? ลูกควรถามสิ่งต่างๆเช่นนั้นกับพวกเขาและนำพวกเขาเข้ามาสู่ความรู้ แสดงให้เห็นด้วยความกล้าหาญอย่างมากที่สติปัญญาของเขายอมรับเพียงสิ่งเดียว ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะในทางทูต เหตุนี้เองบารบาจึงถามว่า: ลูกได้มีความสามารถในการทำงานรับใช้เพียงพอหรือไม่? ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ในเวลานี้โลกนั้นสกปรกอย่างมาก มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่าคิซัด (ผู้ที่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์) นั้นขับไล่ครูพดีอย่างไร เหตุนี้เองบารบาจึงพูดว่าลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก สิ่งหลักคือราชาโยคะ อธิบายแก่ใครก็ตามที่มาว่าเป็นพ่อผู้สอนราชาโยคะและถึงกระนั้นชื่อของผู้เป็นลูกกลับได้รับการอ้างอิง ประการที่ 2 พิสูจน์ด้วยเช่นกันว่ากฤษณะไม่ใช่พระเจ้าเลย พระเจ้าของกิตะคือชีวาผู้ที่ให้เราได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่ฉลาดที่จะอธิบายสิ่งนี้ งานรับใช้ของลูกเป็นไปทางจิต ในขณะที่นักสังคมสงเคราะห์เหล่านั้นทำงานรับใช้ทางร่าง นั่นคือสมาคมทางโลกและนี่คือสมาคมทางจิต จิตวิญญาณได้รับการนิยามและเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: เมื่อสติปัญญาให้น้ำมันของความรู้แก่ลูก... ในเวลานี้แสงของดวงวิญญาณนั้นดับไป เมื่อผู้คนตายเขาก็จืดตึง พวกเขาคิดว่า มิฉะนั้นดวงวิญญาณก็จะอยู่ในความมืด อย่างแท้จริงที่มี ความมืดที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีน้ำมันใดที่ทะลักเข้าไป(ในดวงวิญญาณ) เป็นเวลาครึ่งวงจร แสงของดวงวิญญาณถูกดับไป ในเวลานี้ด้วยการเพ่งน้ำมันของความรู้เข้าไปก็มีแสงสว่าง เวลานี้พ่อบอกลูกว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ กฤษณะไม่สามารถพูดสิ่งนี้ พวกเราดวงวิญญาณคือพี่น้อง พวกเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ เป็นสิ่งที่ดีที่จะเขียนจารึกว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบารบานานเพียงใด ด้วยการที่ลูกฝึกฝนสิ่งนี้สภาพนั้นก็จะกลับมามั่นคง วิธีการนี้ดี เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เก็บจารึกของลูกและลูกจะเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากที่ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดเข้าสิงลูก อย่าได้สับสนด้วยพายุของมายา ขจัดนิสัยที่ไม่ดี
2. เก็บจารึกของการจดจำระลึกถึงของลูก พร้อมกันกับสิ่งนั้น กลายเป็นผู้รับใช้ทางจิตและให้การนิยามของความรู้แก่ดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอย่างสม่ำเสมอขณะที่ทำงานใดๆ ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดาอย่างสม่ำเสมอกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเพราะคุณสมบัติพิเศษของบัลลังก์นี้คือผู้ที่นั่งอยู่บนนั้นจะไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใดเลย ทุกวันนี้มีการให้ความใหม่หรือคุณสมบัติพิเศษแก่สถานที่บางแห่งเป็นพิเศษ และคุณสมบัติของการนั่งอยู่บนบัลลังก์นี้นั้นคือไม่สามารถมีความวิตกกังวลใดมาหาลูกได้ บัลลังก์หัวใจได้รับพรและดังนั้นลูกควรที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอย่างสม่ำเสมอเมื่อใดก็ตามที่ลูกทำงานใดๆ

คติพจน์: เพื่อที่จะประกาศสิทธิในอันดับข้างต้น พร้อมกันกับความรักและความร่วมมือ จงสร้างสมรูปของพลังด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีความจำเป็นสำหรับเสียงในการศึกษานี้ ที่นี้พอให้เพียงมันตราเดียวแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ ให้อยู้อยู่สบายและจดจำพอ

คำถาม: อะไรคือสัญลักษณ์ของลูกๆ ที่มีความซาบซึ้งในพระเจ้า

คำตอบ: 1. พฤติกรรมของลูกๆ ผู้ที่มีความซาบซึ้งในพระเจ้านั้นจะสูงศักดิ์อย่างมาก
2. พวกเขาพูดน้อยมาก
3. พวกเขาให้แต่เพชรพลอยออกมาจากปากเท่านั้น โดยทั่วไปแล้ว บุคคลที่สูงศักดิ์จะพูดน้อยมาก ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้าดังนั้นลูกจึงควรอยู่อย่างสูงศักดิ์

โอม ซานติ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่ไร้ขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นที่จะพูดได้ว่า เขากำลังอธิบายแก่ลูกๆ ที่ไร้ขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดของเรา คือ ผู้เดียวที่ถูกเรียกว่าชีพบาบา ในความเป็นจริงแล้ว ผู้คนมากมายมีชื่อว่าชีวา แต่พวกเขาก็ไม่ใช่พ่อที่ไร้ขีดจำกัด มีพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นและท่านมาจากอาณาเขตสูงสุด ทุกคนเรียกหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านคือ พระเจ้า บราห์มา วิษณุและชางกะ คือ เทพ พระเจ้าผู้ที่อยู่ในอาณาเขตสูงสุด คือ พ่อของดวงวิญญาน ลูกไม่ได้มาอยู่เบื้องหน้ากูรูหรือนักบุญคนใด ฯลฯ ที่นี้ ลูกๆ รู้ว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อที่ไร้ขีดจำกัดมาที่นี้ในมธุบันแห่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าฤษณะมาในมธุบัน แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่เป็นขลุ่ยของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดที่ถูกเล่นในมธุบัน พ่ออธิบายว่า ท่านมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน ไม่ใช่ทุกยุค พวกเขาทำความผิดพลาดเมื่อพูดว่าพ่อมาทุกยุค ทุกคัมภีร์ที่มีอยู่เป็นของวงล้อไสศรัทธา ไม่ใช่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะคงอยู่ตลอดกาล บาบอธิบายแล้วว่า มหาสมุทรและแม่น้ำจะคงอยู่ตลอดไป แต่ไม่ใช่ว่าวงล้อไสศรัทธาจะเป็นนิรันดร์ ลูกๆ รู้ว่า ไม่มีความกลมไสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ความกลมไสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง พ่อที่ไร้ขีดจำกัด มหาสมุทรแห่งความรู้หนึ่งอยู่ในบราห์มาผู้นี้ และพูดความรู้กับพวกเรา ท่านไม่ได้พูดความรู้ให้เราฟังในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่อหนึ่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ ที่นี้เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกๆ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าผู้อาศัยในดินแดนไกลโพ้นได้มายังต่างแดน ลูกๆ รู้ว่า ลูกๆ ดวงวิญญานเป็นพี่น้องชายกัน ลูกคือ ผู้อาศัยในดินแดนไกลโพ้น ผู้คนเหล่านั้นที่ร้องเพลงนี้ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกคือ นักเดินทางและได้มาที่นี้จากดินแดนไกลโพ้น เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง ลูกๆ รู้ว่านี่คือ สนามรบ การละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ ได้ถูกเล่นที่นี้ พ่อยังได้อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน มนุษย์ทั้งหมดต้องการได้รับความสงบ พวกเขาไม่ได้หมายถึงความสงบของดินแดนแห่งการหลุดพ้น แต่พวกเขาต้องการความสงบขณะอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่จะได้รับความสงบของจิตใจที่นี้ ชันยาสซีเข้าป่าเพื่อหาความสงบ พวกเขาไม่รู้ว่าจะดวงวิญญานจะได้รับความสงบในโลกที่ไร้ตัวตนของเราเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าดวงวิญญานหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มหรือพระเจ้า แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่า ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาน คือ ความสงบ ดวงวิญญานคือ ผู้ที่พูด ดวงวิญญานอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญานจะได้รับความสงบที่นั่น เวลาที่ทุกคนต้องการความสงบ ไม่มีชันยาสซีคนใดเชื่อในความสงบ พวกเขาประณามทุกสิ่งอยู่เรื่อยๆ เพราะในคัมภีร์ได้แสดงไว้ว่า เคยมีคันส์ จาราสันดา ฯลฯ ในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาเสื่อมลงและมีนารายณ์ไปแล้ว สติปัญญาของพวกเขาดำเนินไปประจวบกับพ่อพูดว่า พ่อไม่มีตัวตน ผู้คนพูดว่า พระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม ในด้านหนึ่งพวกเขาร้องสรรเสริญท่านและอีกด้านหนึ่งพวกเขากลับพูดว่า ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อพวกเขาพูดว่า ท่านอยู่เหนือรูปและนาม ท่านจะอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไรเล่า แน่แน่นอนว่าดวงวิญญานมีรูปแบบ ไม่มีใครพูดได้ว่า ดวงวิญญานอยู่เหนือรูปและนาม มีคำกล่าวที่ว่าดวงดาวที่นำอัสจรรยเปล่งประกายตรงกึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้นจึงเป็นดวงวิญญานที่ทั้งร่างหนึ่งแล้วไปใช้อีกร่างหนึ่ง พระเจ้าไม่ได้ใช้ชาติเกิด มนุษย์คือ ผู้ที่เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย นี่คือการศึกษาล่าเรียนของลูก ไม่ต้องมีวงดนตรี ฯลฯ ในการศึกษา การศึกษาของลูกมีขึ้นในตอนเช้าในช่วงเวลาที่ผู้คนกำลังหลับไหล ในความเป็นจริงแล้ว ลูกไม่จำเป็นต้องเปิดแผ่นเสียง เรากำลังจะอยู่เหนือเสียง ลูกเปิดแผ่นเสียงเหล่านั้นเพื่อปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้นมา เสียงจะไม่ออกไปข้างนอกเมื่อมีการอ่านหรือรับฟังมูร์ลี ไม่มีเสียงใดในการศึกษาล่าเรียน พ่อหนึ่งที่นี่และให้มันตราแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ ให้อยู้อยู่สบายและจดจำพอ ไม่มีกูรูคนใดมานั่งที่นี้และกระซิบมนตราใส่หูของทุกคน แล้วก็บอกกับลูกๆ ว่า อย่าบอกมนตรานั้นแก่ผู้อื่น ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ บาบาคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการสถานที่สำหรับศึกษากิตะ แล้วจะมีการให้มันตราแก่ลูกๆ ในโรงเรียนหรือ เมื่อลูกอธิบายให้แก่ใครเป็นการส่วนตัว ลูกเปิดแผ่นเสียงหรือไม่ เปล่าเลย ลูกต้องอธิบายด้วยวิธีการเดียวกันกับที่ใช้ในชั้นเรียน รูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก ใครที่ไม่เคย

เห็นแม้กระทั่งแผนที่ก็จะไม่เข้าใจว่าประเทศอังกฤษหรือประเทศเนปาลอยู่ที่ใด หากเขาเคยเห็นแผนที่ สิ่งนั้นก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของเขา ความลับทั้งหมดของละครจะถูกอธิบายแก่ลูกๆ ผ่านรูปภาพ ความรู้นี้เป็นเช่นนั้นว่า ลูกอธิบายได้แม้ไม่ใช่ภาพเหล่านั้น ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับพระเจ้า พวกเขาได้ยึดระยะเวลาของวงจรออกไป เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกแล้ว ลูกจึงต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องแบ่งวงจรออกเป็นสี่ยุค สี่ส่วน ลูกต้องแบ่งวงจรออกเป็นครึ่งต่อครึ่ง ครึ่งหนึ่งของวงจรคือโลกใหม่และอีกครึ่งหนึ่งคือโลกเก่า ไม่ใช่ว่าโลกใหม่มีระยะเวลายาวนานกว่า ตัวอย่างเช่น หากอาคารหลังหนึ่งมีอายุ 50 ปี กล่าวได้ว่า ครึ่งหนึ่งของระยะเวลานั้น อาคารหลังนี้เก่าลงแล้ว เช่นเดียวกันกับโลก พ่อเองมาและอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องเพลงหรือท่องบทกวีในสิ่งนี้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของพวกเขาบราห์มินของยุคบรรจบพบกันนั้นแสนพิเศษ ไม่มีใครรู้ว่ายุคบรรจบพบกันคืออะไรหรืออะไรเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าพ่อ ผู้อาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นได้มาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดินแดนของบราห์มา วิษณุและชางก้าไม่ใช่ดินแดนไกลโพ้น ดินแดนไกลโพ้นคือ ดินแดนของชีพาบาและดวงวิญญาณ พวกเขาทั้งหมดคือ ผู้อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ก่อนอื่นมีโลกที่ไม่มีตัวตน จากนั้นก็เป็นโลกละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ก่อนอื่น ดวงวิญญาณของศาสนาเทพลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตน เริ่มแรกจะมีสกุลของสุริยะวงศ์ที่นั่น จากนั้นดวงวิญญาณของจันทรราชก็ลงมา เมื่อสุริยะวงศ์ยังคงอยู่ จันทรราชก็จะมี เมื่อมีจันทรราช นั่นก็คือ เคยมีสุริยะวงศ์เมื่อครั้งอดีต เมื่อเป็นยุคเงิน ก็จะพูดได้ว่าในส่วนของลักษมีและนารายณ์ได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่พูดว่า พวกเขาจะกลายเป็นพ่อค้าและสุทธอีกครั้งหนึ่ง เปล่าเลย เวลานี้ลูกมีความรู้นี้ พ่ออธิบายความลับของวงจรให้แก่ลูกๆ ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะสร้างตรีมูรติขึ้นมา แต่พวกเขาก็ไม่ได้แสดงชีวาไว้ในนั้น หากพวกเขารู้จักชีวา ก็จะรู้จักวงจรด้วยเช่นกัน เพราะไม่รู้จักชีวา พวกเขาจึงไม่รู้จักวงจร พวกเขาร้องเพลงถึงผู้อาศัยในดินแดนไกลโพ้น แต่ก็ไม่รู้ว่าพระเจ้าคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่า นี่คือไฟบูชาญูที่ใหญ่โตของลูกๆ ผู้คนใส่เมล็ดงา ข้าวสาลีและข้าวบาเลย์ลงไปไฟบูชาญู นี่เป็นไฟบูชาญูของรูดร้าที่มักจะถูกสังเวย เพื่อรับอำนาจในการปกครอง วัสดุของโลกเก่านี้จะถูกสังเวยในไฟบูชาญูนี้ ผู้ที่ต้องการรับสิทธิ์ในอาณาจักร คือ ผู้ที่คงอยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์เท่านั้น ยุคเงินลดลงไปสององศา 1,250 ปีแรกเป็นยุคทอง จากนั้นอีก 625 ปีก็ลดลงไปหนึ่งองศา เพราะเป็นสภาพของความตกต่ำ แล้วในยุคเงินสิ่งเจือปนก็ปะปนเข้ามา เวลานี้ได้อธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกเชื่อมโยงของลูกกับพ่อมากเพียงใด สิ่งเจือปนจะถูกขจัดออกไปอย่างต่อเนื่องมากตามนั้น มิเช่นนั้นจะมีการลงโทษแล้วลูกก็จะไปสู่ยุคเงิน ทุกคนรักกฤษณะและกล่อมเขาในชิงช้า พวกเขาไม่ได้ร้องเพลงกล่อมรามมากเช่นนั้น แม้กระทั่งทุกวันนี้พวกเขาก็มีการแข่งขันกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นราเด่และกฤษณะในวัยเด็ก พวกเขาได้ประณามราเด่และกฤษณะอย่างมาก แต่ไม่มีการประณามลักษมีและนารายณ์ กฤษณะเคยเป็นเด็กเล็กๆ เด็กและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ขึ้นนั้นหัดเทียมกัน ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มีการสละละทิ้ง แต่ไม่ใช่ว่ากฤษณะไม่บริสุทธิ์จนกระทั่งเขาต้องมีการสละละทิ้ง เด็กเล็กๆ บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงรักเขา ก่อนอื่นเขาสะโตประธาน จากนั้นก็เข้าไปสู่สภาพสะโต ราโจและตาโม ทุกคนจดจำกฤษณะอย่างมาก มนตราของบาบ่า “มานมานะบาฟ!” โด่งดังอย่างมาก จงกลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณ! ทั้งทุกๆ ศาสนาของร่างกาย! ลูกให้ความรู้แก่ผู้คนของศาสนาใดก็ได้ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า จดจำอัลลáh! ดวงวิญญาณเป็นลูกของอัลลáh ดวงวิญญาณพูดว่า คุณร่า ธารา อัลลáh ไสย (คำยกย่องพระเจ้า) เมื่อลูกพูดถึงอัลลáh แนนอนว่าพ่อของดวงวิญญาณนั้นไร้ตัวตน ดังนั้นทุกคนจึงจดจำท่านอย่างแนนอน เมื่อผู้คนพูดว่า “อัลลáh” สายตาของพวกเขา มองขึ้นไปเบื้องบนอย่างแนนอน สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่า อัลลáhอาศัยอยู่เบื้องบน นี่คือ โลกที่ไร้ตัวตน เราคือ ผู้อาศัยของสถานที่แห่งนั้น พ่อพูดว่า พ่อเป็นนักเดินทางและลูกก็ยังเป็นนักเดินทางด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกๆ นักเดินทางได้เข้ามาสู่การใช้ชาติเกิด ในขณะที่พ่อนักเดินทางไม่ได้เข้าไปสู่การใช้ชาติเกิด พ่อปลดปล่อยลูกออกจากการใช้ชาติเกิดที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่มีความสุขมากนักในอาณาจักรของราวันนี่ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ พ่ออธิบายสิ่งที่ดีมากแก่ลูก ลูกๆ การละเล่นกำลังจะถึงจุดจบในเวลานี้ มีความทุกข์มากมายที่นี่ ทุกสิ่งที่นี่ราคาแพงเหลือเกิน ไม่มีสิ่งใดที่จะถูกลงเลยในเวลานี้ สมัยก่อนทุกสิ่งเคยมีราคาที่ถูกลงมาก ทุกคนเคยมีเมล็ดพืชจำนวนมากๆ สัตยยุคคือ ยุคทอง เคยมีเหรียญทองคำที่นั่น ที่นั่นมีแต่ทองคำ แม้แต่เงินก็ไม่มีอยู่ที่นั่น ตลาดที่นั่นก็ยังโอ้อวดตระการตาอีกด้วย ลองจินตนาการถึงเพชรพลอยที่พวกเขาจะสวมใส่กันที่นั่น ทุกสิ่งที่นี่จะเป็นเพียงเกมส์ของเพชรพลอยเท่านั้น จะมีฟาร์มมากมายที่นั่นด้วย ที่นั่น ในอเมริกาพวกเขามีเมล็ดพันธุ์พืชจำนวนมากมาจนเผ่าทั้งได้ ทุกวันนี้ สิ่งใดที่พวกเขามีมากจนเกินไปก็จะขาย พวกเขาให้ทานแก่บาร์ต ดูสิว่าสภาพของบาร์ตได้กลายเป็นเช่นไรไปแล้ว! พ่อพูดว่า พ่อได้ให้โชคแห่งอาณาจักรเช่นนั้นแก่ลูกๆ! ศาสนาเทพของลูก คือ ศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก นั่นคือ ยุคทอง มามดูกฤษณาวิได้ปล้นสะดมเอาเพชรพลอยจากวัดแล้วบรรทุกใส่หลังอูฐไปเป็นจำนวนมาก เขามาเอาทรัพย์สมบัติจำนวนมากมาเกินกว่าที่ใครจะคำนวณค่าได้ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายอีกครั้ง นักเดินทางผู้เดียวนี้ คือ ผู้เดียวที่จะทำให้ทั้งโลกสวยงาม ท่านมาเปลี่ยนสู่สานและก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้าขึ้นมา ลูกๆ มาที่นี่ เพื่อทำให้ตนเองสดชื่น ลูกจดจำนักเดินทางผู้นี้ ลูกก็ยังเป็นนักเดินทางด้วยเช่น

กัน ลูกมาที่นี้และนำร่างกายที่เกิดจากวัตถุธาตุทั้งห้ามาใช้ วัตถุธาตุทั้งห้าไม่มีอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน วัตถุธาตุทั้งห้ามีอยู่ที่นี้ที่ลูกเล่นบทบาทของตนเอง ดินแดนที่แท้จริงของเรา คือ ดินแดนแห่งนั้น เวลานี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพ่อว่า ได้โปรดมาและชำระพวกเราด้วยเถิด! ราวน์ทำให้เราไม่บริสุทธิ์และน่าเกลียด เรากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่มีอาณาจักรของราวน์ปรากฏขึ้นมา เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกเคยบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เหตุนี้เองลูกจึงจดจำท่านและพูดว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ต้องมีบุคคลที่ผู้คนเรียกหา ลูกๆเรียกหาพ่อว่า โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ชื่อของท่านคือ พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นแน่นอนว่าท่านสร้างสวรรค์ บาบออธิบายแก่ลูกแล้วว่า วงดนตรี ฯลฯ ไม่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาเล่าเรียน บาบายังบอกลูกด้วยว่า มีแผ่นเสียงดีๆที่บาบาได้ทำขึ้น ดังนั้นเมื่อลูกเห็นแผ่นเสียงเหล่านั้น ลูกจึงเศร้าโศกเล็กน้อย จงเปิดเพลงเหล่านั้นเพื่อทำให้ตนเองสดชื่น อย่างไรก็ตามลูกส่งเสียงเพียงเล็กน้อยก็จะดีมาก บุคคลที่สูงศักดิ์จะส่งเสียงน้อยมาก ลูกต้องพูดน้อย ราวกับว่าลูกกำลังทำให้เพชรพลอยไพล่ออกมา ลูกเป็นลูกๆของพระเจ้า ดังนั้นจึงควรที่จะมีความสูงศักดิ์อย่างมาก ลูกควรมีความซาบซึ้งให้มาก ลูกของพระราชาก็ยังมีความซาบซึ้งไม่ได้มากเท่ากับที่ลูกมี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำให้ตนเองสดชื่นอยู่เสมอ ให้เพชรพลอยออกจากปากของลูกเท่านั้น หากลูกเศร้าโศก ให้ฟังเพลงที่บาบาทำขึ้นมา
 2. จงฝึกฝนการอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำความเพียรพยายามที่จะขจัดสิ่งเจือปน
- พร:** พร: ขอให้ลูกกลับมาพร้อมเสมอ(ever-ready) และสมบูรณ์พร้อมด้วยการรักษาจิตใจของลูกให้จดจ่ออยู่ในการมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียว อยู่อย่าง "มานมานะบาฟ"
- อยู่อย่างตระหนักรู้เสมอว่าลูกต้องกลับมา*พร้อมเสมอ(ever-ready)*ในทุกขณะ สถานการณ์ใดก็ตามสามารถเกิดขึ้นในเวลาใดก็ตาม ดังนั้นลูกต้อง*พร้อมเสมอ* (ever-ready) แม้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ ลูกจะพร้อม *พร้อมเสมอ* (ever-ready) หมายถึงสมบูรณ์พร้อม เพื่อที่จะเพียบพร้อมสมบูรณ์ลูกต้องได้ทำการเตรียมการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ถ้าจิตใจของลูกเป็น “มานมานะบาฟ” ในผู้เดียว ลูกจะ*พร้อมเสมอ* (ever-ready) ทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่อย่าง*พร้อมเสมอ(ever-ready)*และลูกจะได้รับความร่วมมือในการทำงานรับใช้ด้วยกันและมีความสำเร็จ
- คติพจน์:** เพื่อที่จะมีค่าควรแก่การได้รับการช่วยเหลือหนึ่งพันเท่าจากพ่อ ก้าวไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลางคืนของยุคเหล็กกำลังมาถึงจุดจบในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อสร้างยุคใหม่ ดังนั้นตื่นเกิดและปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการจรรजरลึงถึงพ่อ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่กลับมาสะโตประธาน?
- คำตอบ:** พวกเขาเฝ้าแต่มีความคิดของการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพวกเขาเอง พวกเขาเฝ้าแต่สร้างวิธีการเพื่อให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น พวกเขาอยู่อย่างซ่องแวงในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน
- คำถาม:** อะไรคืองานที่ใหญ่โตที่สุดที่ลูกๆ ได้รับ?
- คำตอบ:** งานของการให้สาสน์ของพ่อแก่ทั้งโลกนั้นใหญ่หลวง ไม่ควรจะมีดวงวิญญาณใดถูกทิ้งไว้โดยที่ไม่ได้รับคำแนะนำของพ่อ ทั้งวันทั้งคืนเฝ้าแต่คิดถึงวิธีการเป่าหอยสังข์และอธิบายแก่ผู้อื่น
- เพลง:** ตื่นเกิด! โอ้เจ้าสาวตื่นเกิด! ยุคใหม่กำลังจะมาถึง

โอม ซานติ ใครปลุกลูกตื่น? ใครคือผู้ที่กำลังพูดว่า ‘เจ้าสาว’? ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ชื่ออื่นๆ ทั้งหมดที่ให้ไว้เป็นชื่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงชื่อเดียวที่ลูกต้องคือชีวา ผู้คนฉลองวันเกิดของท่าน นั่นคือวันเกิดของพระเจ้า วันเกิดของชีวาที่ไม่มีตัวตนเป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย ก็มีการให้ชื่อแก่ร่างกาย ชีวาคือชื่อของดวงวิญญาณนั้น ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด อะไรคือชื่อของดวงวิญญาณนั้น? ชื่อที่เป็นที่จดจำคือชีวา ชีวาแจนที(วันเกิด)ก็เป็นที่ยจดจำด้วย ลูกจะไม่พูดว่า “วันเกิดของดวงวิญญาณ” พระเจ้าแห่งกิตะคือชีวาที่ไม่มีตัวตน ศรีกฤษณะคือชื่อของร่างกายเพราะเขาคือผู้มีร่างกาย เป็นชีพบบาบาที่มาและปลุกเจ้าสาวและให้คำแนะนำของท่าน และพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่ เวลานั้นจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ลูกต้องเอาชนะมายา บาบากล่าวว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองทุกคนจึงเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและปลดปล่อยพวกเราเกิด ปลดปล่อยจากอะไร? จากมายา ราวันหรือปีศาจ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าเวลานี้พวกเขาต้องกลับไป ยุคใหม่ยุคทองกำลังจะมาถึงในเวลานี้ ยุคใหม่ก็ถูกอ้างอิงไว้ในเพลงด้วย นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น โลกใหม่นี้เรียกว่ายุคใหม่หรือยุคทอง นี่คือนครเหล็ก โลกเก่า ทั้งหมดกำลังหล่นไหลในการหล่นของกุ่มกัณฑ์ บาบามาและปลุกพวกเขาให้ตื่น มายาได้ทำให้ทุกคนหล่นไหลในเวลากลางคืนที่มีมืดมิดของความไม่รู้ เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ตื่นจากการหล่นไหลของกุ่มกัณฑ์ เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้ ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ในเวลานี้เวลากลางคืนกำลังมาถึงจุดจบและเวลากลางวันกำลังจะมาถึง ดังนั้นตื่นเกิด! ลูกเข้าใจว่าบาบามาแล้ว เราเองก็เคยหล่นไหลในความมืดที่สุดเช่นเดียวกัน เวลานั้นบาบามาเพื่อเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน บาบาสอนว่า: พ่อมาเพื่อนากลางวัน ยุคใหม่ มาให้ลูก เวลานั้นจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป เพราะเวลานี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ทุกคนพูดว่า: ปลดปล่อยพวกเราจากราวันนี้เกิด! ไม่มีใครเข้าใจว่าเมื่อไรที่อาณาจักรของปีศาจเริ่มต้นขึ้น พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากอุ้งเล็บของราวัน อย่างไร? เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ และแล้วเราก็สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นจากประสบการณ์ของเรา ทุกคนต้องอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ขณะที่ลงมา พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน มนุษย์ของโลกอยู่ในความมืดมิดที่สุด พวกเขาเชื่อว่ายังคงมีอีกหลายแสนปีของยุคเหล็กหลงเหลืออยู่ เพราะสิ่งผิดๆ เหล่านั้นได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ ยุคที่สูงส่งกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนกันบั้งที่ลึกที่สุดของนรกให้เป็นสวรรค์ พ่อจะไม่สร้างกันบั้งที่ลึกที่สุดของนรก เวลานั้นลูกๆ มีศรัทธาที่มั่นคงว่าบาบากำลังสอนเรา ท่านได้สอนเรามาเป็นเวลานาน เวลานั้นตรีมูรติชีพแจนทีกำลังจะมาถึง ลูกต้องเขียนว่า: ชีพแจนทีเป็นกิตะแจนทีด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาฉลองศรีกฤษณะแจนที พวกเขาไม่ได้ฉลองกิตะแจนที กฤษณะเป็นเด็กเล็กๆ เพียงเมื่อเขาโตขึ้นเท่านั้นที่เขาจะสามารถถ่ายทอดกิตะได้ ตรีมูรติชีพแจนทีหมายถึงกิตะแจนที ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี ผู้คนเหล่านั้นได้แยกกิตะแจนทีออกไปเพราะพวกเขาเชื่อว่ากฤษณะเป็นเด็กเล็กๆ เขาจะสามารถถ่ายทอดกิตะได้อย่างไร? พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ เท่านั้น ‘การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที’ ก็เป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งในโรงเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นนักกฎหมาย ลูกก็ศึกษาวิธีที่จะกลายเป็นนักกฎหมาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นเป็นไปสำหรับลูกที่จะเป็นนักกฎหมาย อย่างไรก็ตามการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงนั้นก็ขึ้นอยู่กับการศึกษาของลูก ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียนพวกเขาก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ อย่างไรก็ตามใน

บรรดาเทพ สถานภาพนั้นก็ต่างลำดับกันไปเช่นเดียวกัน บางคนชั้นหนึ่ง บางคนชั้นสองและบางคนชั้นสาม สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแฝงตัว วิธีที่เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราไม่สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่นได้ สงครามมหากาฬกำลังเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามชุมนุมพินดาจะไม่ต่อสู้ ชุมนุมปีศาจและมาราจะต่อสู้กันเองและถูกทำลาย ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องอธิบายด้วย บาบ่าเฝ้าแต่ให้คำแนะนำแก่ลูกๆ เป็นระยะๆ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนจะสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร? แนนอนที่ท่านจะเข้ามาในร่างกาย เวลานี้พ่อกำลังให้ศรีมัทแก่ลูก: ลูกๆ ลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อ นี่คือไฟของโยคะ ด้วยสิ่งนี้บาปของลูกจะถูกเผาไป แต่ละวันที่ผ่านไปลูกเฝ้าแต่ได้รับประเด็นดีๆ มากมาย ประเด็นเกี่ยวกับผู้ชำระให้บริสุทธิ์ก็ดีด้วยเช่นกัน ผู้คนเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์แต่แล้วพวกเขาก็ได้ไปและอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ลูกสามารถเขียนด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วย ท่านชำระทั้งโลก เป็นเรื่องของทั้งโลก โลกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? แม่น้ำคงคาและยมนาคงอยู่เสมอ เวลานี้เป็นเวลาของยุคเหล็ก ดังนั้นจึงมีปัญหา ในยุคทองแม่น้ำก็จะไหลอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยแม่น้ำเหล่านั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ลูกต้องแจกจ่ายแผ่นพับด้วย ลูกต้องแจกจ่ายแผ่นพับตามที่ใดเห็นแต่ละบุคคล แนนอนที่ลูกต้องอธิบายประเด็นหลัก 2-3 ประเด็น ในความเป็นจริง เวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส เป็นสภาพของการตกต่ำของทุกคน กูรูนาก็พูดว่าพระเจ้าได้ชักเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรก แนนอนที่บาร์ตต้องกลับมาสูงส่ง นี่เรียกว่าโลกที่คดโกง เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่เคยเป็นผู้ที่สูงส่ง ในเวลานี้ไม่มีใครสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้เพราะเป็นอาณาจักรของมายา อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ได้รับความสุขจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ที่สิ่งสร้างไม่ถูกสร้างขึ้นด้วยพลังโยคะ สิ่งสร้างเกิดขึ้นด้วยกิเลส เริ่มแรกก็มีผู้คนเพียงน้อยนิดและเมื่อมีการขยายตัวพวกเขาก็ต่อสู้กันเอง ก่อนอื่นทุกคนต้องมีประสบการณ์ของความสุขแล้วค่อยเป็นความทุกข์ สิ่งนี้ใช้กับมนุษย์ ในยุคทองมนุษย์มีความสุขและดังนั้นสัตว์ฯ ก็มีมีความสุขด้วย พ่ออธิบาย: จงเขียนสิ่งนี้และสิ่งนี้! ตรีมูรติชีพแฉกที่เป็นศรีมัทภควัทก็ตะแฉกที่ด้วยเช่นกัน และแล้วลูกต้องอธิบายสิ่งนั้นด้วย ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้มีความปรารถนาที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น จะสามารถมีการขยายตัวได้อย่างไรหากลูกไม่อธิบายแก่พวกเขา? ตามละคร ไม่ว่าบทบาทของความเข้าใจและการอธิบายใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนมี ลูกกำลังแสดงบทบาทนั้น บทบาทของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะมีพลังมากขึ้นและมากขึ้นในแต่ละวันที่ผ่านไป เป็นที่ชัดเจนว่าดวงตาของผู้คนเปิดขึ้นเมื่อกองฟางถูกจุดเป็นไฟ ลูกๆ ต้องเป่าหอยสังข์ ทั้งวันทั้งคืนลูกควรจะคิดถึงวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทั้งโลก นี่เป็นงานที่ใหญ่มาก! โลกนั้นใหญ่โตมาก! มีศาสนามากมายและดินแดนมากมาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวและแล้วการขยายตัวก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น ลูกเข้าใจว่าบราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านเพียงประชาบิดา บราห์มาเท่านั้น พวกเขาจะไม่ได้แสดงสกุลบราห์มินและผู้สร้างสกุลนั้น ลูกต้องอธิบายว่าพวกเขาแสดงแค่มาราและพินดาवासเท่านั้น ลูกคือบราห์มิน มีประชาบิดา บราห์มา กุมารและกุมารีและดังนั้นอย่างแนนอนที่ประชาบิดาเป็นที่ต้องการด้วยผู้นี้เชื้อสายต่างๆจึงปรากฏขึ้นมา พวกเขาได้แสดงเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทรแต่พวกเขาไม่ได้แสดงบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน พวกเขาจดจำ “ตรีมูรติบราห์มา” แต่ “ตรีมูรติ บราห์มา” ไม่มีความหมายใด ใครสามารถอธิบายแก่พวกเขาได้? ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนหนึ่งและอธิบายแก่พวกเราผ่านปากของบราห์มา ลูกๆ ถือกำเนิดด้วยปากดอกบัวของบราห์มา เมื่อท่านพูดกับลูก บราห์มาก็ได้ยินด้วย หากลูกไม่คงอยู่ ชีพบาบาจะทำอะไร? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่ได้พูดให้กับใครเพียงคนเดียว ในคัมภีร์พวกเขาก็ได้กล่าวถึงชื่ออรชุนผู้เดียวเท่านั้น ไม่ว่าประเด็นใดๆ ก็ตามที่ปรากฏขึ้นในเวลาใดก็ตาม ลูกควรจะทำให้ตนเองไม่ว่างวันในงานรับใช้เวลานั้น ได้มีการอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมากแก่ลูกแล้ว อย่างไรก็ตามความเพียรพยายามนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อที่จะคงอยู่ในโยคะและกลับมาบริสุทธิ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะทิ้งยาพิษ เป็นเพราะยาพิษที่มีการต่อสู้ ดังนั้นลูกๆ ต้องให้ความใส่ใจต่องานรับใช้ด้วย นั่นคือลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น เพียงในงานรับใช้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ ลูกควรจะมีสมาธิใส่ใจนี้ ผู้ที่ขอให้คนใหม่กรอกแบบฟอร์มนั้นก็ต้องฉลาดอย่างมาก ในเวลาที่พวกเขากรอกแบบฟอร์ม ถามพวกเขา: ท่านกำลังทำการเพียรทางจิต ท่านต้องการไปสู่ดินแดนหลุดพ้นหรือไม่? เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นนายของดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อผู้นี้มาและชำระพวกเรา การอาบฯลฯ เกิดขึ้นในบาร์ตเท่านั้น พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนี้ในศาสนาอื่นใด ผู้คนเหล่านั้นก็มิศรัทธาของพวกเขาเบื้องหน้าผู้นำศาสนาของพวกเขาและถวายดอกไม้แก่ผู้นำศาสนาเหล่านั้น พวกเขาร้องสรรเสริญผู้คนเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ปัจจุบัน ในเทศกาลคริสต์มาสผู้คนก็ฉลองเกี่ยวกับพระคริสต์อย่างมากมาย อย่างไรก็ตามผู้คนยังคงจดจำว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาเรียกหาท่านพวกเขา(ชาวคริสต์)ก็จะได้รับความรู้ด้วย บาบ่าเฝ้าแต่บอกลูก: จงทำรูปภาพเหล่านี้เพื่อที่จะสามารถส่งรูปเหล่านี้ไปต่างแดนได้ด้วย สติปัญญาของลูกควรจะทำงานเพื่อประโยชน์ของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด สติปัญญาของบาบาก็เฝ้าแต่ทำงานตลอดเวลา ผู้คนน้อยนิดอย่างมากที่เห็นคุณค่าภาพเหล่านี้ พ่อได้ให้ภาพเหล่านี้ขึ้นด้วยเทพนิมิต ควรจะมีความนับถือ

ต่อภาพเหล่านี้อย่างมาก อย่างไรก็ตามไม่ได้มีความนับถือมากเช่นนั้น งานรับใช้ชั้นหนึ่งที่สำคัญอย่างมากเกิดขึ้นด้วยภาพเหล่านี้ ตามละครใครบางคนผู้ที่จะทำรูปภาพเหล่านี้จะปรากฏตัวขึ้น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้ที่มีปัญญาเช่นนั้นก็จะปรากฏขึ้น พวกเขาเฝ้าแต่คิดค้นหนทางใหม่ๆในงานรับใช้ที่ทำให้ผู้คนเป็นสุขทันทีที่ได้เห็นสิ่งเหล่านี้ ภาษาอังกฤษก็ได้กระจายไปทุกหนแห่ง มีภาษามากมายอย่างมาก จะต้องเป็นผู้ที่พูดภาษาอังกฤษในทุกประเทศ เหตุนี้เองบาบาจึงใช้ภาษาอังกฤษพร้อมกันกับฮินดีด้วย ในที่สุดแล้วสิ่งเหล่านี้จะปรากฏขึ้นในทุกภาษา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายแก่ใครก็ตาม อย่างไรก็ตามเมื่อสิ่งนั้นไม่คงอยู่ในสติปัญญาของใครบางคน ก็มองเห็นได้ว่าบุคคลนั้นจะทำอะไร ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติและไม่ได้ให้ทานทรัพย์สินนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ตระหนี่ถี่เหนียว พวกเขาได้ยืนจากหูกข้างหนึ่งและปล่อยออกไปทางหูกอีกข้างหนึ่ง(ฟังหูซ้ายทะลุหูขวา) อย่างแน่นอนที่ลูกแต่ละคนต้องใส่ใจกับความก้าวหน้าของตัวเอง ลูกต้องไม่ลูกแต่งัดแค้นใส่กันด้วยเพื่อน อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ไม่เช่นนั้นจะมีการสูญเสียอย่างมากแน่นอนที่ลูกต้องเพียรพยายามที่จะทำความก้าวหน้าเพื่อตนเอง “บาบา ฉันจะไปและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นมากมายทัดเทียมกับตัวฉันเอง” ลูกควรมีความคิดเช่นนั้น บุคคลเช่นนั้นลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดบริสุทธิ์ ผู้ที่มีสติปัญญาที่ดำมืดบริสุทธิ์จะไม่ให้ประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น พวกเขาถูกเรียกว่าไม่รู้คิด ผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดบริสุทธิ์นั้นรู้คิด บางคนมีบุญชื่กรรมที่รุนแรงอย่างมาก ถึงแม้ว่าพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งแต่พวกเขาก็อยู่อย่างติดกับ ในเวลานี้ลูกต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน นี่คือการได้สำหรับตัวลูกเอง ฉันต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการสูญเสียทุกวงจรร ก่อนอื่นใจจงให้ประโยชน์แก่ตนเองแล้วลูกจะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงใจ:

1. อย่าได้ตระหนี่ถี่เหนียวในการให้ทานสมบัติของความรู้ สร้างวิธีการสำหรับการให้ประโยชน์กับตัวลูกเองและให้ประโยชน์กับผู้อื่นด้วย
2. ศึกษาเล่าเรียนและสอนการศึกษาที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพแก่ผู้อื่น ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการทำงานรับใช้และการศึกษาเล่าเรียน สะสางบุญชื่กรรมที่รุนแรงด้วยพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกโชคดีและทำให้เส้นโชคของลูกสูงส่งมากที่สุดด้วยการมีการจรรโลงใจและการทำงานรับใช้ ทั้ง 3 ประเด็นของเวลานั้นดีที่สุดในดวงชะตาของบราห์มิน อะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นนั้นดี อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้นดี และอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นจะดีที่สุด เส้นโชคที่สูงส่งถูกวาดไว้บนหน้าผากของแต่ละคน แต่ขณะนี้ลูกเพียงแต่ต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการจรรโลงใจและทำงานรับใช้ ให้ทั้งสองนี้เป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับที่ลูกหายใจอย่างเป็นธรรมชาติ พ่อ ผู้ประทานโชคได้แสดงถึงวิธีการของการมีการจรรโลงใจและการทำงานรับใช้ให้แก่ลูกแล้วเช่นที่ลูกสามารถทำให้โชคของลูกสูงส่งเท่าที่ลูกต้องการได้

คติพจน์: การเฝ้าดูเกมของสถานการณ์ ขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งของความพอใจคือการเป็นเพชรพลอยของความพอใจ

*** โอม ขานติ ***

การเฉลิมฉลองปีอะแนคหมายถึงการกลับมาและมีค่าและให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้น

วันนี้อะแนคบัฟตาตากำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆของท่านที่เป็นภาพลักษณ์ที่อะแนค การเป็นอะแนค (ละเอียดอ่อน) หมายถึงการอยู่เหนือความรู้สึกที่มีตัวตนและการมีความรักเหมือนกับพ่อที่อะแนค ปีนี้ลูกๆทุกคนยังคงรักษาเป้าหมายของการกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพ่อและกำลังเพียรพยายามอย่างดีมากตามกำลังความสามารถของพวกเขา พร้อมกันเป้าหมายนี้ ลูกก็กำลังก้าวไปข้างหน้าเช่นกันในขณะที่กำลังซึมซับคุณสมบัติสำหรับเป้าหมายนี้ บัฟตาตามีความสุขที่ได้เห็นความเพียรพยายามของลูกทุกคน ลูกทุกคนเข้าใจว่าการกลายเป็นเช่นเดียวกันนั้นคือการให้ข้อพิสูจน์ของความรักด้วยเหตุนี้ลูกที่แสดงข้อพิสูจน์เช่นนั้นจึงเรียกว่าลูกที่มีค่า ดังนั้นเมื่อเห็นลูกที่มีค่าบัฟตาตาจึงพอใจและให้การช่วยเหลือพิเศษเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

ตราบใดที่พวกเขามีความกล้าหาญ ตราบนั้นพวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือจากบาบาหลายล้านเท่าโดยอัตโนมัติ อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่มีค่าเช่นนั้น? เช่นที่มีการจดจำพวาลังสมบัติที่มีค่าของพ่อเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกัน คลังสมบัติของลูกที่มีค่าก็ยังคงเต็มเปี่ยมไปด้วยพรแห่งความรักจากหัวใจเสมอ ด้วยประสบการณ์ของความร่วมมือจากทุกคนและด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด พวกเขาจะไม่วันสัมผัสสว่าตนเองว่างเปล่าจากสมบัติที่มีค่าใดๆ บทเพลงออกมาจากหัวใจพวกเขาโดยอัตโนมัติว่า: ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในสมบัติที่มีค่าของเราซึ่งเป็นลูกๆของพ่อ จากสายตา หัตถ์คตติ กระแสจิต ริมฝีปาก และในการติดต่อใดๆกับพวกเขาพวกเขามีประสบการณ์ว่าเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ดังนั้นลูกที่มีค่าเช่นนั้นจึงอยู่กับพ่อเสมอและเป็นมิตรร่วมทางของท่านด้วย ขอให้มีความประสบการณ์ทั้งสองนี้ พวกเขามีประสบการณ์ของการเป็นมิตรที่สม่ำเสมอด้วยความรักของพวกเขา และพวกเขามีประสบการณ์ของสภาพของการเป็นมิตรร่วมทางในการทำงานรับใช้อยู่เสมอ ประสบการณ์ของทั้งสองสิ่งนี้ นั่นคือของการมีมิตรร่วมทางของพ่อและการเป็นมิตรร่วมทาง ทำให้ลูกเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางโดยอัตโนมัติ นั่นคือละวางและมีความรักเหมือนพ่อ ลูกได้เห็นแล้วว่าพอบราห์มีประสบการณ์ว่าตัวท่านเองอยู่ในรูปรวมอยู่เสมอกับพ่ออย่างไรและให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นด้วย ไม่มีใครสามารถแยกปรวมได้ ในทำนองเดียวกันลูกๆที่มีค่า ควรมีประสบการณ์ว่าตนเองอยู่ในรูปรวมกับพ่ออยู่เสมอ ไม่มีพลังใดสามารถแยกพวกเขาออกจากกันได้

เช่นที่ในยุคทองวัตถุธาตุเป็นผู้รับใช้ของเหล่าเทพ นั่นคือวัตถุธาตุเหล่านั้นจะอยู่อย่างให้ความร่วมมือตามเวลาเสมอ ในทำนองเดียวกันเนื่องจากสภาพที่สูงส่งของลูกๆที่มีค่า พลังทั้งหมดและคุณธรรมทั้งหมดจะอยู่อย่างให้ความร่วมมือกับพวกเขาตามเวลาเสมอ นั่นคือพวกเขาจะอยู่อย่างเป็นผู้ปกครองเหนือพลังทั้งหมดและคุณธรรมทั้งหมด พร้อมกับสิ่งนี้ การรับใช้รูปแบบพิเศษของลูกที่มีค่าเช่นนั้นคืออะไร? เช่นที่ลูกทั้งหมดรับใช้ด้วยคำพูดและด้วยจิตใจของลูกอยู่เสมอ พวกเขาก็ทำงานรับใช้เช่นนั้นเช่นกัน แต่การรับใช้พิเศษของพวกเขาคือ พวกเขาไม่เพียงแต่ให้ทานของพลังและคุณธรรมที่ได้รับจากพ่อแก่ทุกดวงวิญญาณเท่านั้น แต่พวกเขายังให้ประสบการณ์ของความร่วมมือและการได้มาซึ่งการบรรลุผลด้วย พวกเขาให้ทานแก่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้ และพวกเขาให้ความร่วมมือและการบรรลุผลกับดวงวิญญาณบราห์มิน เพราะการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้ทานคุณธรรมและพลัง

การทำให้ผู้ให้อ่อนแอมีพลังคือการให้ทานและความร่วมมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกรู้วิธีในการให้ความร่วมมือเช่นนั้นหรือไม่? หรือในปัจจุบันนี้ลูกกำลังคิดเกี่ยวกับการรับ? ลูกยังคงเป็นผู้ที่รับหรือลูกกลายเป็นลูกของผู้ประทานผู้ที่ให้หรือไม่? เป็นบางครั้งลูกให้และบางครั้งลูกรับหรือไม่? เริ่มที่จะให้ และในการรับของลูก ลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมโดยอัตโนมัติ เพราะพ่อได้ให้ทุกสิ่งแก่ทุกคน ท่านไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้เพื่อตัวท่านเอง ท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูก เป็นเพียงแต่ว่าผู้ที่รับไป (จากบาบา) ไม่รู้ว่าจะดูแลสิ่งนั้นอย่างไรหรือจะใช้สิ่งนั้นอย่างไร ดังนั้นยิ่งลูกเฝ้าแต่ให้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสถึงความเต็มเปี่ยมมากเท่านั้น ลูกเป็นลูกที่มีค่าเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกอยู่ในแถวของผู้ที่มีค่าหรือไม่? หรือลูกอยู่ในแถวของผู้ที่กำลังจะกลับมาที่มีค่า? เช่นที่ในทางโลกพ่อแม่จับมือลูกๆของพวกเขาและทำให้ลูกๆของพวกเขาเรียนรู้ว่านั่นคือพวกเขาทำให้ลูกๆของเขามีความสุขอย่างเต็มที่ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกันลูกที่มีค่าก็จะทำให้ผู้อื่นเรียนรู้ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นและทำให้พวกเขาโอบยบในสภาพที่โอบยบ ปีนี้ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีอะแนค ปี

อะแวนท์หมายถึงการแสดงข้อพิสูจน์ของการเป็นผู้ที่มีค่าของพ่อ การแสดงข้อพิสูจน์เช่นนั้นหมายถึงการเฉลิมฉลอง ความหมายของอะแวนท์คือการอยู่เหนือความรู้สึกและความปรารถนาทางร่างกาย

โดยทั่วไปแล้ว ในชีวิต พื้นฐานของสภาพของการขึ้นและการลงคือสองประเด็นเหล่านี้: หนึ่งคือความรู้สึกที่มีความรัก (ภาวนา: bhavna) และอีกประการหนึ่งคือเจตนา (ภาวะ: bhav) หากในงานใดๆ ของลูก ลูกมีความรู้สึกที่สูงส่งทั้งต่องาน และต่อคนที่กำลังทำงานอยู่ แล้วผลลัพธ์ที่ได้จากความรู้สึกเหล่านั้นก็จะสูงส่งโดยอัตโนมัติ หนึ่งคือการมีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน สองคือการมีความรู้สึกของการให้ความรักและความร่วมมือไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไรก็ตาม สามคือการเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ สี่คือการมีความรู้สึกว่าคุณคนนั้นเป็นของลูก ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไรก็ตาม ห้าคือรากฐานของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและนั่นคือความรู้สึกของสำนักเป็นดวงวิญญูณ สิ่งเหล่านี้เรียกว่าความรู้สึกที่เป็นบวก ดังนั้นการกลับมาอะแวนท์หมายถึงการมีความรู้สึกที่เป็นบวกเหล่านี้ทั้งหมด ต่อเมื่อความรู้สึกของลูก ตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่เป็นบวกเหล่านี้เท่านั้นที่ความรู้สึกทางร่างกายจะดึงดูดลูก ความหมายของความรู้สึกทางร่างกายคือการมีความเป็นลบ นั่นคือตรงกันข้ามกับห้าประเด็นทั้งหมดนี้ ลูกเองก็รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งเหล่านี้; ไม่มีความจำเป็นต้องพูดถึงเรื่องนี้ เมื่อความรู้สึกของลูกตรงข้ามกับสิ่งเหล่านี้ ลูกก็จะไม่สามารถมั่นคงในสภาพอะแวนท์ได้

เหล่านี้คือประตูพิเศษสำหรับมายาที่จะผ่านเข้ามา ตรวจสอบอุปสรรคใดๆ ที่เข้ามา แล้วลูกจะพบว่าเหตุผลนั้นก็คือ แทนที่จะมีความรู้สึกที่มีความรัก ลูกกลับมีความรู้สึกที่ตรงกันข้าม ความรู้สึกเริ่มแรกมาในรูปของความคิดและตามด้วยคำพูดและจากนั้นก็การกระทำ ความรู้สึกของลูกเป็นเช่นไร ลูกก็จะเห็นกิจกรรมและคำพูดของผู้อื่นด้วยเจตนาเช่นนั้น และนั่นคือวิธีที่ลูกจะรับฟังพวกเขาและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพวกเขา ความรู้สึกสามารถเปลี่ยนเจตนาได้ ถ้าเมื่อใดก็ตามลูกมีความรู้สึกอีกต่อดวงวิญญูณใด นั่นคือหากลูกไม่มีความรู้สึกว่าคุณคนนั้นเป็นของลูก ลูกก็จะพบว่าความเข้าใจผิดจะเกิดขึ้นในทุกกิจกรรมและคำพูดของดวงวิญญูณนั้น บุคคลคนนั้นอาจจะทำบางสิ่งที่ดี แต่เป็นเพราะความรู้สึกของลูกไม่ดี ลูกก็จะเห็นแต่เจตนาที่ไม่ดีในกิจกรรมและคำพูดของบุคคลคนนั้นเท่านั้น ความรู้สึกเปลี่ยนเจตนา และดังนั้นตรวจสอบว่าคุณมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อดวงวิญญูณทั้งหมดหรือไม่ เนื่องจากมีความแตกต่างในการเข้าใจเจตนาของพวกเขา ความเข้าใจผิดนี้จึงกลายเป็นประตูสำหรับมายา ในการที่จะสร้างสภาพอะแวนท์ ให้ตรวจสอบความปรารถนาและความรู้สึกของลูกโดยเฉพาะ แล้วลูกจะมีประสบการณ์พิเศษผ่านสภาพอะแวนท์ได้อย่างง่ายดาย

ลูกๆ มากมายอยู่เหนือความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์และความรู้สึกที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม หนึ่งคือความปรารถนาที่บริสุทธิ์และความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ประการต่อมาคือความปรารถนาที่ไร้ประโยชน์และความรู้สึกที่ไร้ประโยชน์ และประการที่สามคือความปรารถนาที่ธรรมดาและความรู้สึกที่ธรรมดา เพราะการเป็นบราห์มินหมายถึงการมีความรู้สึกของการรับใช้ การมีความรู้สึกที่ธรรมดาและความปรารถนาที่ธรรมดาไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ แต่อย่างไรก็ตามหน้าที่ของชีวิตบราห์มินคือการมีความรู้สึกที่ดีและการมีเจตนาที่บริสุทธิ์ แต่ลูกไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถสัมผัสพรพิเศษของการสะสมผลของงานรับใช้ในชีวิتبราห์มินได้ ดังนั้นจงเปลี่ยนความรู้สึกที่ธรรมดาและความปรารถนาที่ธรรมดาให้กลายเป็นความรู้สึกที่สูงส่งและความปรารถนาที่สูงส่ง หากลูกตรวจสอบสิ่งนี้ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนเหมือนพ่อได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องเฉลิมฉลองอะแวนท์อย่างไร?

การมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์เป็นวิธีการที่สูงส่งอย่างยิ่งในการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ และการมีความปรารถนาที่สูงส่งก็เป็นวิธีการที่ง่ายดายในการเป็นที่รักของผู้ที่เข้ามาสัมผัสกับลูก ผู้ที่มีความปรารถนาที่สูงส่งสำหรับทุกคนอยู่เสมอสามารถกลายเป็นลูกปิดที่ใกล้ชิดของสายลูกประจำ เนื่องจากลูกประจำคือสิ่งขับเคลื่อนของความใกล้ชิดและความรู้สึกที่สูงส่งสำหรับผู้ที่ถูกมีการติดต่อและมีความสัมพันธ์ด้วย ไม่ว่าใครบางคนจะพูดหรือเคลื่อนไหวไปด้วยเจตนาใด ลูกต้องมีความรู้สึกที่สูงส่งต่อบุคคลนั้นอยู่เสมอ เพียงผู้ที่มีชัยชนะในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีสิทธิ์ที่จะถูกร้อยเข้าไปในสายลูกประจำแห่งชัยชนะ แม้ว่าใครบางคนไม่สามารถให้คำบรรยายในสนามของงานรับใช้หรือไม่สามารถวางแผนได้ หากบุคคลนั้นสามารถมีความปรารถนาดีต่อแต่ละคนที่เขาหรือเธอเข้ามาสัมผัสหรือมีความสัมพันธ์ด้วย แล้วความปรารถนาดีเหล่านี้ก็จะถูกสะสมไว้ในบัญชีของงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนด้วยความรู้สึก ผู้ที่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่ดีจะให้ความสุขแก่ผู้อื่นและรับความสุขอยู่เสมอ ดังนั้นนี่ก็เป็นงานรับใช้เช่นกัน ความรู้สึกของงานรับใช้นี้ทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆ ได้ ดังนั้นลูกจะกลายเป็นลูกประจำของสายลูกประจำ ลูกเข้าใจไหม? อย่าได้แม้แต่จะคิดว่าลูกไม่เคยได้รับ

โอกาสในการให้คำบรรยายหรือลูกไม่มีโอกาสที่จะทำงานรับใช้ที่สำคัญ ผู้ที่ได้รับโอกาสทองนี้ในการทำงานรับใช้ด้วยความรู้สึกจะเข้ามาสู่หัวใจของผู้ที่ได้รับโอกาส นั่นคือพวกเขาจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ดังนั้นในปีนี้ควรให้ความใส่ใจเป็นพิเศษเพื่อซึมซับความปรารถนาและความรู้สึกที่สูงส่ง

ลูกสามารถเปลี่ยนความปรารถนาร้ายและความรู้สึกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก ลูกได้รับการบอกว่าดอกกุหลาบสามารถดูดซับกลิ่นหอมจากกลิ่นเหม็นของปุ๋ยคอกและกลายเป็นดอกกุหลาบที่มีกลิ่นหอมได้ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งจะไม่สามารถเปลี่ยนความรู้สึกและความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ที่ไร้ประโยชน์และธรรมดาให้กลายเป็นความรู้สึกและความปรารถนาที่สูงส่งได้หรือไม่? หรือลูกจะพูดว่า: “ฉันจะทำอะไรได้? ผู้ที่มีความรู้สึกที่ไม่บริสุทธิ์ผู้นี้มีเจตนาร้ายต่อฉันมาก; ฉันจะทำอะไรได้?” ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นใช่ไหม? สมญาของลูกคือ “ผู้เปลี่ยนแปลงโลก” ในเมื่อลูกสามารถเปลี่ยนวัตถุธาตุที่ทาโมกุนีให้เป็นวัตถุธาตุที่สะโทกุนีได้ แล้วลูกจะไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนความรู้สึกและเจตนาของดวงวิญญาณได้หรือไม่? และแล้วเป้าหมายนี้จะนำมาซึ่งคุณสมบัติในการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนที่ทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องเฉลิมฉลองอย่างไร? การเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็นสิ่งนั้น นี่คือหลักการของภาษาของบราห์มิน ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นหรือลูกเพียงแค่เฉลิมฉลอง? มีความจำเป็นพิเศษสำหรับบราห์มินที่จะเพียรพยายามทำสิ่งนี้ การทำงานรับใช้นี้จะทำให้ลูกปิดของลูกประจำเข้ามาใกล้ชิดกันและเปิดเผยลูกประจำ ลูกปิดของลูกประจำกำลังเตรียมพร้อมที่จะเปิด แต่ลูกประจำหมายถึงความใกล้ชิดระหว่างลูกปิดแต่ละเม็ด ดังนั้นทั้งสองประเด็นเหล่านี้จึงเป็นวิธีการที่จะนำมาซึ่งความใกล้ชิดในระหว่างลูกปิดแต่ละเม็ด สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นการกลับมาที่มีค่า นั่นคือเป็นผู้ที่แสดงข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่มีค่าทั้งหมดในทุกหนแห่งที่แสดงข้อพิสูจน์ของความรัก ถึงดวงวิญญาณผู้มีความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอที่จะกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณผู้ช่วยชนะที่มีความรู้สึกที่สูงส่งและความปรารถนาที่สูงส่งต่อดวงวิญญาณอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนทุกดวงวิญญาณด้วยความรู้สึกที่สูงส่งของพวกเขา ถึงเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่ได้รับชัยชนะอยู่เสมอและกำลังเข้ามาใกล้ชิดในลูกประจำแห่งชัยชนะ พร้อมกับการอวยพรสำหรับป๊อแคว โปรดรับความรัก ระลึกถึง และนมัสตของบัพดา

บัพดาพบดาดี

บัพดาพูดกับดาดีจางกี:

ลูกกำลังทำให้ร่างกายของลูกเคลื่อนไหวไปด้วยความกล้าหาญของลูกเองและด้วยพรของความร่วมมือของทุกคน ในเวลาที่เหมาะสมร่างกายจะให้ความร่วมมือ สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับความช่วยเหลือพิเศษผ่านการให้พร ดวงวิญญาณพิเศษได้รับความช่วยเหลือพิเศษนี้อย่างแน่นอน ลูกต้องให้ร่างกายของลูกได้พักผ่อนบ้างเล็กน้อย หากลูกไม่ให้ร่างกายพักผ่อน มันจะสร้างภาวะแทรกซ้อน เมื่อคนอื่นต้องการสิ่งใด ลูกก็ให้สิ่งนั้นใช่ไหม? บางคนต้องการความสงบ บางคนต้องการความสุข บางคนต้องการความกล้าหาญ และดังนั้นลูกจึงให้สิ่งนั้นแก่พวกเขา ดังนั้นให้สิ่งที่ร่างกายของลูกต้องการ มันก็ต้องการบางสิ่งบางอย่างเช่นกัน ร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายให้กับลูกด้วยความไว้วางใจ ลูกต้องดูแลมัน ลูกกำลังทำให้มันเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดีมากด้วยความกล้าหาญ และมันก็ต้องเคลื่อนไหวต่อไป เช่นเดียวกับที่ร่างกายของลูกให้ความร่วมมือกับลูกตามความจำเป็นของเวลา ดังนั้นลูกก็ต้องให้ความร่วมมือกับร่างกายของลูกเช่นกัน ถึงอย่างไรลูกก็คือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้อยู่แล้ว นี่เป็นสิ่งที่ดี ดวงวิญญาณมากมายจะได้รับคุณประโยชน์ผ่านร่างนั้น ทุกคนสัมผัสความช่วยเหลืออย่างมากจากการได้สัมผัสกับความเป็นมิตรของลูก การคงอยู่ในปัจจุบันก็กลายเป็นการแสดงตนในการงานรับใช้ที่กำลังทำอยู่เช่นกัน แม้ว่าลูกจะไม่ได้งานรับใช้ทางกาย แต่ด้วยการคงอยู่ในปัจจุบันนั้นจะถือว่าเป็นการแสดงตน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้แม้แต่วินาทีเดียว และลูกไม่ควรอยู่ที่ใดโดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ ด้วยเหตุนี้บัญญัติสะสมของงานรับใช้ของลูกจึงเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกกำลังเล่นบทบาทที่ดีมากและจะเล่นบทบาทนั้นต่อไป ลูกได้รับบทบาทที่ดี ลูกได้รับบทบาทที่สวยงามเช่นนั้นตามละครเนื่องจากพร นี่คือผลของชั้นสการ์ดั้งเดิมของการเกิดเป็นบราห์มินของลูก - มีความเมตตาและความปรารถนาที่จะให้ความร่วมมือ ไม่ว่าจะโดยทางร่างกายหรือทางจิตใจลูกก็ได้รับบทบาทนั้นตั้งแต่เริ่มต้นของการมีความเมตตาและความปรารถนาที่จะให้ความร่วมมือ เพราะเหตุนี้ ลูกจึงได้รับผลนั้นอย่างง่ายดาย ลูกรับใช้จากหัวใจด้วยความร่วมมือทางกายของลูกเช่นกัน เหตุนี้เอง - เพราะพร - ช่วงชีวิตของลูกจึงเพิ่ม

ขึ้น อัจชะ

บัพดาตาดูตกับดาดีจี:

อัจชะ ลูกกลับมาแล้ว หลังจากที่ทำงานรับใช้แล้ว ละครนี้ให้ความร่วมมือเช่นกันและลูกได้รับผลและพลังของความปรารถนาดี ความปรารถนาดีในรูปรวมให้ผลนี้แก่ลูก ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ดีและต้องดีที่สุด เวลานี้ผ่านสภาพที่อะเวคของลูก ดวงวิญญาณและการรับใช้โลกจะได้รับพลังเพื่อก้าวไปข้างหน้า การเปลี่ยนแปลงโลกเวลานี้กำลังรอการเปลี่ยนแปลงอย่างมั่นคงของบราห์มิน การเปลี่ยนแปลงของบราห์มินบางครั้งก็ทรงพลังและบางครั้งก็เบาบาง ดังนั้น ความปั่นป่วนนี้บางครั้งก็แข็งแกร่งและบางครั้งก็หย่อนยานเช่นกัน เหล่านี้คือบราห์มินที่จะกลายเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมและสมบูรณ์ อัจชะ

บัพดาตาดูตกับดาดี ซานเดอร์มาน:

ลูกได้กลายเป็นผู้ปกครองโลกที่ไม่มีขีดจำกัด วันนี้ลูกอยู่ที่นี้ และพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ที่นั่น สิ่งนี้เรียกว่าการขยายความสัมพันธ์ของลูกกับดวงวิญญาณของโลกอย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดาย ลูกต้องปกครองโลก ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก และดังนั้นลูกจึงต้องก้าวเข้าไปในทุกมุมของโลกใช่หรือไม่? เหตุนี้เองลูกจึงมีโอกาสนี้ในแผ่นดินนี้และในต่างแดน แม้ว่าลูกจะไม่ได้ทำรายการก็ตาม ตามละคร งานรับใช้ของยุคบรรจบกันกำลังเปิดเผยอนาคต และเหตุนี้เองงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด และความสัมพันธ์และสายใยที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังเพิ่มขึ้นและจะเพิ่มขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ลูกไม่ต้องการเป็นราชาของรัฐ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ของโลก ลูกจะไม่กลายเป็นราชาแห่งปัญหา! นั่นเป็นเพียงหน้าที่ในฐานะเครื่องมือและลูกกำลังทำสิ่งนั้นให้สำเร็จในขณะที่พิจารณาว่าเป็นหน้าที่ของลูก อย่างไรก็ตาม หากลูกได้รับคำสั่งให้เป็นผู้อาศัยในมฐัน แล้วลูกจะคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับปัญหาหรือไม่? ไม่เลย ไม่ว่าลูกจะได้รับหน้าที่ใด ณ ที่ใดก็ตาม ลูกจะต้องทำหน้าที่นั้นให้สำเร็จได้เป็นอย่างดีอย่างแน่นอน

บัพดาตาดูตกับดาดีจางกี:

ถ้าลูกได้รับการบอกว่าให้มาที่นี่จากต่างประเทศ ลูกจะมาและนั่งที่นี่ใช่ไหม? พ่อส่งลูกไป ท่านเองไม่ได้ไปไหน ในที่สุดทุกคนก็ต้องมาที่นี่ เหตุนี้เองหลังจากมาที่นี่ครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดลูกก็จะอยู่ที่นี้ ลูกไปท่องเที่ยวแล้วกลับมาใช่ไหม? เหตุนี้เองลูกจึงละวางและมีความรักต่อการทำงานงานรับใช้ ไม่ใช่รักประเทศชาติและประชาชน แต่รักที่จะรับใช้พวกเขา อัจชะ ให้ความระลึกถึงทุกคน ขอแสดงความยินดีสำหรับปีอะเวค

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ซึ่งใช้ความรู้ในรูปของแสงและอำนาจในเวลาที่เหมาะสม ญาณ หมายถึง ความรู้ และความรู้กล่าวว่าแสงสว่างและอำนาจ เมื่อมีแสงสว่าง การรู้แจ้งว่าอะไรถูกและอะไรผิด หรือนี่คือความมืดและนั่นคือความสว่าง นี่เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์และนั่นเป็นสิ่งที่มึนงง แล้วดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยแสงสว่างและอำนาจไม่สามารถอยู่ในความมืดใดๆ ได้ ถ้าเมื่อรู้เกี่ยวกับความมืดแล้ว ลูกยังอยู่ในความมืดนั้น ก็ไม่เรียกว่าเป็นญาณหรือมีความรู้คิด ดวงวิญญาณญาณไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากการกระทำ ความคิด ธรรมชาติ หรือชั้นสการ์ที่ไม่ถูกต้อง

คติพจน์: เพื่อที่จะเล่นบทบาทอีโร จงอยู่ในรูปร่วมกับ Zero ศูนย์ (Point จุด) พ่อ

*** โอม ซานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้มากเพียงใด คลังสมบัติที่มีค่าของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมมากตามนั้น การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ของลูกก็จะดำเนินต่อไป และลูกก็จะสามารถซึมซับเพชรพลอยได้เป็นอย่างดี

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณผู้ที่ไม่มีความสุขที่ไม่จำกัดในโชคของเขา

คำตอบ: พวกเขาฟังความรู้ แต่ก็พวกเขาเป็นเหมือนหม้อที่คว่ำ ไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขา ยกย่องความรู้ที่ว่าดี และพูดว่าความรู้ดี พวกเขาเห็นด้วยว่าควรให้ความรู้แก่ทุกคนและหนทางนี้ดีมาก แต่พวกเขากลับไม่ทำตามหนทางนี้ บาบาพูดว่านั่นเป็นโชคของพวกเขา เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะทำงานรับใช้ จงถ่ายทอดความรู้นี้ให้แก่ผู้คนจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยที่สุดปวงประชาที่จะถูกสร้างขึ้นมาจากทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกับที่แม่และพ่อทำและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สร้างสมความรู้ และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเองอยู่ต่อไป

เพลง: นั้นมาด้วยการปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ มีโชคอยู่สองประเภทเสมอ หนึ่งนั่นคือ โชคดี และอีกหนึ่งนั่นคือ โชคร้าย หนึ่งนั่นคือ โชคแห่งความสุข และอีกหนึ่งนั่นคือโชคแห่งความทุกข์ บาร์ตมีโชคแห่งความสุข และโชคแห่งความทุกข์ด้วยเช่นกัน บาร์ตเองนั้นเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข และเวลานี้เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ หากบ้านของลูกมีสภาพที่ใหม่ นั่นก็ยังเป็นโชคที่ดี หากบ้านเก่าก็เป็นโชคร้าย บาร์ตเองนั้นเคยใหม่ในตอนแรก และเวลานี้กลับมามีลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ โลกไม่รู้เรื่องราวเหล่านี้ ความใส่ใจของลูกถูกดึงเข้าไปหาสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ เคยมีโชคอย่างมาก! เหล่าเทพเคยเป็นนายของโลก แต่พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ โชคที่ดีของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปและกลายเป็นโชคร้าย เป็นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจว่าลูกโชคดียังไรและเมื่อไหร่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่อธิบายให้แก่ลูก โชคของบาร์ตสูงส่งเมื่อไหร่ เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เวลานี้บาร์ตนั้นอับโชค แม้แต่พวกเขาก็ยังร้องเพลงว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและทำให้โชคของเราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! เมื่อบาร์ตเคยบริสุทธิ์ก็จะมีโชคที่ยิ่งใหญ่มาก บาร์ตเดียวกันนั้นเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากมีกิเลส มีทั้งผู้ที่มิกิเลสและผู้ที่ไม่มีกิเลส หากเรากลับมาไร้กิเลสในเวลานี้เราจะกลายเป็นเทพ ผู้คนเรียกหาพ่ออย่างต่อเนื่อง ที่กุ่มภมลา แนนอนที่พวกเขาร้องเพลงว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือสิดา-ราม (รามผู้ที่เป็นของสิดา) แม่น้ำไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อผู้คนตกอยู่ในสภาพอับโชค พวกเขาจะมีสติปัญญาเป็นหินอย่างมาก! นี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ ใครสร้างความทุกข์ แล้วใครให้ความสุขแก่ลูกเล่า ภาพของทั้งสองนั้นโด่งดังอย่างมาก สำหรับความสุขแล้ว ทุกคนจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่า โอ้ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานโชค สิ่งนี้พิสูจน์ว่า พ่อไม่เคยเป็นเหตุแห่งทุกข์ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า พระเจ้าคือผู้ที่ให้ทั้งความสุขและความทุกข์ ไม่มีใครแม้กระทั่งเข้าใจบางสิ่งที่มีค่าเพียง 1 สตางค์(บางสิ่งทีเล็กมาก) เวลานี้พ่อทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ท่านได้เปิดล็อกสติปัญญาของลูกแล้ว ลูกรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อโลกกลับมาเก่าก็จะมีความทุกข์ เวลานี้ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแล้ว ลูกสามารถถามทุกคนว่า ในเมื่อพวกเขาร้องเพลงเพื่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มา แล้วเหตุใดพวกเขาจึงนั่งอยู่ที่แม่น้ำนั้นด้วยเล่า การสร้างไฟบูชายัญ ทำทาปาเซี่ย ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ลูกไม่สามารถพบพ่อได้จากสิ่งเหล่านั้น พ่อมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปละความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ลูก เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาของลูกมาถึงจุดจบ ลูกต้องการความรู้ของโยคะ ลูกต้องการความรู้นี้เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของการกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอ่านคัมภีร์ ฯลฯ สำนักนั้นบอกว่า เมื่อบาร์ตเคยบริสุทธิ์และปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง บาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก ใครที่ทำให้บาร์ตบริสุทธิ์และมั่งคั่งอย่างมาก บาร์ตกลายเป็นเช่นนั้นด้วยผู้คนที่ยาบในแม่น้ำคงคาหรือด้วยการอ่านคัมภีร์ต่างๆ อย่างนั้นหรือ ลูกทำสิ่งนั้นมาตลอดเวลา แต่กระนั้นก็ตาม ลูกยังคงเรียกหา โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์โปรดมาด้วยเถิด! เมื่อเป็นเวลาสำหรับโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องมาถึงจุดจบเท่านั้นที่พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมาและก่อตั้งสวรรค์ โลกที่บริสุทธิ์คือยุคทอง และโลกที่ไม่บริสุทธิ์คือยุคเหล็ก ไม่มีใครเข้าใจว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นคือ ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว พวกเขาร้องเพลงว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือสิดา-ราม(รามผู้ที่เป็นของสิดา) พ่ออธิบายว่า ความหมายของสิ่งนี้ก็คือดวงวิญญาณสูงสุดคือรามของสิดาทั้งหมด พวกเขาพูดว่า ผู้ประทานของทุกคนคือราม ท่านคือผู้ประทานอะไรเล่า พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า ผู้ประทานของทุกคนหรือรามคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน สติปัญญาของพวกเขาถูกล็อกอย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ใน

สติปัญญาของพวกเขาเลย ในยุคทองทุกคนมีสติปัญญาที่สูงส่ง ชื่อเดียว นั่นคือ เจ้าแห่งความสูงส่ง ดินแดนแห่งความสูงส่ง ในเวลานี้ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจะกลับมาอยู่ในสภาพยุคทอง สติปัญญาของลูกอยู่ในสภาพของยุคเหล็กในเวลานี้ สติปัญญาที่เป็นยุคทองจะมีความสุขและสติปัญญาที่เป็นยุคเหล็กจะรับความทุกข์ ผู้คนทำให้ตนเองทุกข์ระทมด้วยการวิ่งไล่ตามยาพิษ ดูสิว่าพวกเขาสร้างความปั่นป่วนมากมายเพียงใดเมื่อมีคนต้องการอยู่ในหนทางของความบริสุทธิ์ ปิตาจารย์ เช่น คันทัส จาราชันทรา ดัชชชาน พุทนา สุภณานั้นได้รับการจดจำเหล่านั้นทั้งหมดเป็นอนุสรณ์ของเรื่องราวในอดีต แน่หนอว่าเป็นคำยกย่องของยุคบรรจบพบกัน ทุกสิ่งของยุคบรรจบพบกันได้รับการจดจำ พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าธุรกิจของบาบา คือ การชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อคือผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างสิ่งสร้างใหม่ขึ้นมาอย่างแน่นอน ราวน์คือผู้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ และพ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ชื่อที่ลูกต้องของท่านคือ ชีวา ผู้คนฉลองชีวาตราตรี ลูกเข้าใจความหมายของราตราตรี(กลางคืน) พ่อจะมาเมื่อมีการทำความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือ เมื่อกลางคืนได้ถึงจุดจบและกลางวันก็เข้ามา พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์! เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เคยมียุคทองและเวลานี้วงจรจะต้องชำระ พ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เทพก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน เพียงแต่พวกเขาไม่เคยสวยงาม นั่นคือ พวกเขาเคยบริสุทธิ์ ในขณะที่มนุษย์ทุกวันนี้ น่าเกลียด นั่นคือ พวกเขาไม่บริสุทธิ์ ไม่มีความแตกต่างอื่นใด บาร์ตเคยเป็นยุคทอง เวลานี้เป็นยุคเหล็ก ดวงวิญญาณมีสิ่งเจือปนอยู่ในกายใน สิ่งนั้นสามารถขจัดทิ้งไปได้ด้วยไฟของโยคะเท่านั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยอ่านคำว่า “มานมานะบาฟ” พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำนี้เลย ลูกต้องเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกอยู่กับ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักแม้กระทั่งรูปของท่าน ดังนั้นพวกเขาจะมีโยคะกับท่านได้อย่างไรเล่า เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม พวกเขาจะมีโยคะกับใครเล่า พระเจ้าพูด “มานมานะบาฟ”! จงทิ้งความหยิ่งยะโสของร่างกายของลูก! ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! อะไรคือรูปของดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณเป็นดวงดาวอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้น พ่อของดวงวิญญาณก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็พูดว่า ท่านอยู่เหนือรูปและนาม พวกเขาพูดถึงพ่อว่า ท่านเป็นธาตุบราห์ม นั่นคือท่านเป็นธาตุแสงที่คงที่ เช่นเดียวกับที่ลูกไม่สามารถไปถึงยังจุดสิ้นสุดของท้องฟ้าได้ ธาตุบราห์มนั้นก็ยังไม่มีขีดจำกัดด้วย โอเค แม้ว่าบางคนอาจได้ไปถึงสุดขอบฟ้า แต่ก็ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตจากการทำเช่นนั้น ลูกๆ ท่านนั้นที่เข้าใจความหมายของการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต โลกไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเป็นสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต ท่านคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ท่านจะมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกอธิบายว่า เมื่อความรู้คงอยู่ก็จะมีมีความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้คือกลางวัน ยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน จงอธิบายแก่ทุกคนว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ไม้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ บาบาอธิบายวิธีการที่ดีมากให้แก่ลูกๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ให้สาส์นของบาบาแก่ทั้งบาร์ต ในความเป็นจริง การพบกันระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นได้รับการจดจำ ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวนี้เท่านั้น ไม่ถูกต้องที่จะพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อเองได้มาและปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ ทุกคนจดจำบาบาในเวลาที่มีความทุกข์ พวกเขาร้องไห้คร่ำครวญอย่างมาก! จงถามพวกเขาว่า พวกเขาเคยทำสิ่งนั้นตั้งแต่เมื่อไหร่และพวกเขาก็จะพูดว่า “นับตั้งแต่จำความไม่ได้” แต่กระนั้นก็ไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ และพวกเขาก็เพียงแต่ไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ สติปัญญาของลูกเวลานี้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ทั้งหมด ความรู้คือกลางวันของบราห์มา ไม่ใช่กลางวันของวิษณุ เพราะเวลานี้ท่านนั้นที่ลูกได้รับความรู้ แต่ละวันที่ผ่านไปลูกได้รับประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างต่อเนื่อง การหลุดพ้นในชีวิตเป็นเรื่องของหนึ่งวินาที และแล้วพวกเขาก็พูดว่า ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ว่าลูกจะเขียนไปเรื่อยๆ มากมายเพียงใด ลูกก็จะไม่เคยเขียนได้จนจบ เมื่อพ่อจบสิ้นการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก การสอบของลูกก็จะจบลงด้วยเช่นกัน ตั้งแต่ตอนแรกเริ่ม ลูกได้ฟังมากมาย พวกเขาได้ทำกิตะที่เล็กมากในเวลานี้ มีสิ่งต่างๆ มากมายในความรู้ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบาย จริงๆ แล้วที่มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง เวลานี้มีศาสนามากมายเหลือเกิน มีความปั่นป่วนมากมาย มีความปั่นป่วนในหมู่พวกเขาเอง เมื่อมีเพียงศาสนาเดียวก็ไม่มีเรื่องของสงคราม ฯลฯ มีความสุขและไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ลูกมีความลับของวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งนั้นลูกอธิบายว่า ลูกๆ ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และวงจรชำระอย่างไร เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสะโตประธานจากที่ตาโมประธานด้วยพลังโยคะ เวลานี้ลูกมาเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิตด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นในโลกนี้ที่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกๆ ท่านนั้นที่รู้อะไรนี้ แต่ก็ได้ชิมชั๊บหรืออธิบายแก่ผู้อื่น และดังนั้นลูกจึงลืมนประเด็นเหล่านั้น หากสมบัติชุดที่หนึ่งไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาแล้ว ชุดที่สองจะอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้อย่างไรเล่า หากลูกให้ท่านอยู่เรื่อยๆ คลังสมบัติของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมอย่างต่อเนื่อง การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ของลูกถึงวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นจะดำเนินต่อไป เมื่อไม่มีความรู้ก็จะมีคำสรรเสริญของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ยู่อยู่กับงานรับใช้จะมีความซาบซึ้งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ทุกคนต่างลำดับกันไป มหาระตี่ คือ ผู้ที่ซึมซับความรู้อย่างต่อเนื่อง และทำให้ผู้

อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะได้รับสถานภาพตามนั้น ทั้งหมดนี้คือความเพียรพยายามที่แผ่ตัวเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ และดังนั้นลูกจะเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกสวรรค์จากพ่ออย่างแน่นอน รวั้นไม่ได้อยู่ที่นั่น อาณาจักรของรวั้นแยกจากอาณาจักรของราม ลูกๆ เข้าใจว่า รามายณะและภควัทสา มีเรื่องราวของเวลานี้อยู่ในนั้น นี่เป็นการละเล่นของตุ๊กตา พ่ออธิบายว่า ในเวลานี้ทั้งต้นไม้นี้ตาโมประธาน ต้นไม้กำลังจะถูกทำลาย ลูกมีความลับทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา บาบาส่งวิธีการมากมายให้แก่ลูกอยู่เรื่อยๆ เพื่อที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม มีผู้คนจำนวนน้อยนิดเท่านั้นจากหลายล้านคนที่เข้าใจ ต้นกล้ากำลังถูกปลูก ผู้ที่ถูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ ในความเป็นจริง อินดูเป็นของศาสนาเทพอย่างแท้จริง ลูกต้องอธิบายว่า ลูกๆ ชาว บาร์ตมาจากรากฐานของเหล่าเทพ เหล่าเทพคือผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ศาสนาของลูกคือศาสนาเทพ เริ่มแรกลูกเคยเป็นเทพ และแล้วลูกก็กลายเป็นนักรบ พ่อคำ และศุทธ เวลานั้นลูกกลับมาเป็นบราห์มินอีกครั้ง และแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ เราจะอธิบายแก่ชาวบาร์ต ต้นกล้ากำลังถูกปลูกในเวลานี้ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ท่านได้เปลี่ยนลูกๆ จากที่เป็นศุทธอย่างไร ลูกจะกลายเป็นบราห์มิน และแล้วกลายเป็นเทพ คำอธิบายนั้นดีมาก หากใครถามลูกว่า ลูกเคยศึกษาคัมภีร์หรือไม่ จงบอกเขาหรือเธอว่า ฉันศึกษาคัมภีร์ทั้งหมดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่พ่อท่านนั้นที่มาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เหตุนี้เองลูกจึงร้องเรียกหาท่านว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! หากลูกอธิบายอย่างมีกลยุทธ์พวกเขาจะเข้าใจอย่างแน่นอน ลูกๆ จำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะอธิบายให้กับผู้อื่น ดูเหมือนว่าละครจะทำให้ลูกทำงานรับใช้ ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ผู้นี้ได้ทำความเพียรพยายามมากเท่านั้นและประกาศสิทธิในสถานภาพนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ในเมื่อเรากำลังได้รับมรดกจากบาบา แล้วเหตุใดเราจึงจะต้องมรดกของรวั้นเล่า เหตุใดเราจึงไม่กลับมาอ่อนหวาน เราต้องกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม นี่คือ ราชาโยคะเพื่อที่จะมาเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดา นั่นคือ โยคะที่จะทำให้ได้รับอาณาจักร พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร นี่คือ ยุคของการไต่เต้า ที่เหลือทั้งหมดเป็นยุคของความตกต่ำ มีสภาพของการไต่เต้าและสภาพของการตกต่ำ วงจรนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและบอกลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อ! อย่ากลับมาไม่บริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และพ่อจะทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก ลูกจะไม่เชื่อฟังพ่อหรือไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่แม้กระทั่งได้รับแม้แต่ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างน้อยที่สุดจงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดนี้! พ่อรับประกันว่า พ่อจะทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก ลูกจะไม่เชื่อฟังพ่อเสียหรือ ลูกน่าจะยิ่งไปยังเป้าหมายของผู้ที่กำลังจะกลายเป็นดอกไม้อย่างรวดเร็ว หากพวกเขาไม่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคแล้วก็จะฟังความรู้นี้เหมือนกับหม้อที่คว่ำอยู่ ลูกอธิบายแก่ผู้คนมากมายอย่างมากที่นิทรรศการ พวกเขาทุกคนต่างพูดว่าสิ่งนี้ดี พวกเขาพูดว่าหนทางนี้ดีมาก แต่พวกเขาเองกลับไม่ทำอะไรเลย พวกเขาเพียงแต่สรรเสริญสิ่งนี้และบอกผู้อื่นว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่พวกเขาเองนั้นไม่ได้ทำตามหนทางนี้ แล้วอะไรจะเกิดขึ้นเล่า จึงมีคำกล่าวว่า นั่นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากร อย่างไรก็ตามลูกๆ ควรใส่ใจในการรับใช้ ลูกต้องถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้คนจำนวนมาก ลูกควรทำความเพียรพยายามเหมือนกับแม่และพ่อ เพื่อประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มเปี่ยมของลูกจากพ่อ ขอให้กลับมาอ่อนหวานอย่างมากและเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม อย่าจะต้องมรดกของรวั้น
2. จงซึมซับความรู้และทำงานรับใช้ด้วยความซาบซึ้งทางจิต เพื่อที่จะประกาศสิทธิในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จงรับคำแนะนำทั้งหมดที่พ่อให้ และทำตามคำแนะนำนั้น

พร: พร: ขอให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนท่ามกลางความปั่นป่วนและรักษาตนให้ปลอดภัยจากเงาของมายาด้วยการให้ความใส่ใจ

ในปัจจุบัน พลังหาโมกษของวัตถุธาตุและพลังละเอียดอ่อนของสามัญสำนึกที่สูงศักดิ์ของมายากำลังทำงานของพวกเขารวดเร็ว ลูกๆ สามารถรู้ถึงรูปของวัตถุธาตุที่หนักแล้ว แต่พวกเขาถูกหลอกในการรู้ถึงรูปที่ละเอียดอ่อนมากของมายา นี่เป็นเพราะมายาทำให้พวกเขามีประสบการณ์ว่าสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูก เธอทำให้

พลังแห่งการตระหนักรู้ของลูกจบสิ้นและทำให้ลูกฉลาดในการพิสูจน์สิ่งที่หลอกลวงให้เป็นสิ่งที่จริงแท้
ดังนั้นขีดเส้นใต้คำว่า "ความใส่ใจ" และรักษาตัวให้ปลอดภัยจากมายาและอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน
ท่ามกลางความปั่นป่วน

คติพจน์: มีความจริงจังและกระตือรือร้นในทุกความคิดและความสำเร็จในความคิดของลูกจะได้รับการรับประกัน

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเล่าความลับของสามพ่อในรูปของเรื่องราวแก่ทุกคน ลูกจะไม่สามารถรับมรดกของลูกได้จนกว่าลูกจะตระหนักถึงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดและกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** บาบานั้นใหม่อย่างแท้จริง ท่านได้ให้คำแนะนำตัวของท่านเองที่ใหม่อะไรแก่ลูก?
- คำตอบ:** มนุษย์พูดว่าบาบานั้นสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: พ่อ นั่นคือจุด ดังนั้นบาบานั้นใหม่ใช่ไหม หากก่อนอื่นใดลูกได้รับนิมิตของจุด ก็จะไม่มีการเชื่อสิ่งนั้น เหตุอันเองทุกคนจึงได้รับนิมิตตามความเชื่อและความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา....

โอมชานติ พระเจ้าผู้ที่ไม่มีตัวตนพูด หากเพียงแต่พูดว่า “พระเจ้าพูด” ชื่อของภุชณะนั้นได้รับการจดจำ เพราะทุกวันนี้ทุกคนเรียกตัวเขาเองว่าเป็นพระเจ้า ดังนั้นมีคำกล่าวว่า: พระเจ้าชีวาผู้ที่ไม่มีตัวตนพูด มีคำกล่าวว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นพูดกับใคร? พูดกับลูกๆ ผู้ที่ไม่มีตัวตนผู้เป็นจิตวิญญาณ คุณจะไม่ใช่การถูกต้องนักที่จะพูดว่า “พระเจ้าทางจิตพูด” หรือ “อัสวรพูด” จะเป็นการถูกต้องที่จะพูดว่า “พระเจ้าผู้ที่ไม่มีตัวตนพูด” ท่านจะไม่พูดสิ่งนี้ครั้งแรกแล้วครั้งเล่า ท่านนั้นแฝงตัวอย่างมาก ลูกไม่สามารถถ่ายภาพท่านได้ หากลูกทำจุดแล้วเขียนว่า “พระเจ้าพูด” จะไม่มีใครเชื่อสิ่งนั้น ไม่มีใครรู้ถึงรูป นาม สถานที่หรือเวลาที่ถูกต้องของพระเจ้า หากพวกเขาเคยรู้จักพ่อ พวกเขาจะรู้จักสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพวกเขาที่จะไม่รู้สิ่งนี้ และแล้วเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถมาอีกครั้งและให้คำแนะนำตัวของท่านเอง พ่อพูดว่า: เป็นเพียงเมื่อเป็นบทบาทของพ่อที่จะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อเอง พ่อทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ผู้คนที่อยู่ในโลกเก่ากราบไหว้บูชาผู้คนที่เคยอยู่ในโลกใหม่ ลูกๆ ต้องอธิบายสิ่งนี้ ในเมื่อฤๅษีหรือมุนีพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง แล้วพวกท่านรู้ได้จากที่ไหน? หากพวกท่านรู้จักพ่อและสิ่งสร้างและแล้วจึงให้ความรู้แก่เรา พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครได้ พวกเขาไม่สามารถให้มรดกได้ ลูกๆ กำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกของลูกใหม่ นั่นคือให้ความสุขแก่ลูก ดังนั้นความทุกข์จะจบสิ้นอย่างแน่นอน นั่นเป็นดินแดนของความทุกข์และนี่เป็นดินแดนของความทุกข์ ดินแดนของความทุกข์นี้กำลังจะถูกทำลายในเวลานี้ เวลานี้โลกใหม่ได้กลับมาเก่าและแล้วก็จะกลับมาใหม่ โลกใหม่ถูกเรียกว่ายุคทองและโลกเก่าถูกเรียกว่ายุคเหล็ก ควรที่จะมีมนุษย์น้อยนิดในโลกใหม่อย่างแน่นอน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว ในเวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วนและความทุกข์ด้วยเช่นกัน มีความทุกข์หลังจากความสุข และความสุขหลังจากความทุกข์ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้ว่าใครให้ความทุกข์แก่ลูก ราวกับถูกเรียกว่าเป็นมายา ทรัพย์สมบัติไม่ใช่มายา มนุษย์ที่มีกิเลสผู้ที่มีเมานะในกิเลสรู้ว่าเทพนั้นปราศจากกิเลส เหล่าเทพมีความซาบซึ้งในการเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลส ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดที่นั่น เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่มีการอธิบายความลับของความบริสุทธิ์แก่ลูกๆ และแล้วลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พ่อจะไม่นั่งและอธิบายแก่ทั้งโลก เป็นลูกๆ ที่จะต้องอธิบายแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามควรจะมีวิธีการมากมายเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขา บอกทุกคนว่าบารัตเคยเป็นสวรรค์ โลกใหม่ และเวลานี้ได้กลับมาเก่า เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้างและท่านเองพูดว่า: พ่อก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา พ่อว่าลูกๆ มาเลี้ยงดู ชื่อของบราห์มาคือประชาบิดา ดังนั้นท่านจะนำลูกๆ มากมายเช่นนี้มาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน เช่นที่ชั้นยาสซีเลี้ยงดูสาวกของพวกเขา สามิกีนภารรยา มาเลี้ยงดูด้วยการพูดว่า: เธอเป็นของฉัน ที่นี้ลูกก็พูดว่า: ชีพบาบา ฉันเป็นของท่าน ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านหลายคนก็ได้รับสัญญาณในวิธีการนี้ แล้วพวกเขาพูดอะไร? บาบามาแล้วฉันไม่ได้เห็นท่านเพราะฉันอยู่ในพันธะและฉันไม่สามารถมาหาท่านได้ แต่ฉันก็เป็นของท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ร้องเรียก: โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! ลูกๆ ควรจะอธิบายว่าบารัตเคยเป็นสวรรค์ ลัทธิและนารายณ์นี้เคยเป็นนายแห่งสวรรค์และดังนั้นต้องมีราชวงศ์ของพวกเขาอย่างแน่นอน เคยมีอาณาจักรใหม่ในโลกใหม่ แต่อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีศาสนาอื่นๆ ที่นับไม่ถ้วนทั้งหมด แต่ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป โลกเก่านี้จะคงดำเนินไปเป็นเวลานานเพียงใด? ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าระยะเวลาของยุคทองเป็นหลายแสนปี มีค่ายกักตวงของสงครามที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน เมื่อมีความขัดแย้งเล็กน้อยในช่วงกลาง พวกเขาก็พูดว่านั่นเป็นเวลาของสงครามมหาภารตะ พวกเขาได้แสดงสงครามของยาดาวาสและพวกเขาทำลายตนเองด้วยชิปนาฐอย่างไร บางครั้งพวกเขาก็เขียนว่ามีสงครามระหว่างพิณดาวาสและฆราวาสและบางครั้งพวกเขาก็เขียนว่ามีสงครามระหว่างปีศาจและเทพ ทันทีที่หันไปหลังจาก

โลกที่เป็นเช่นปีศาจ ก็จะมีโลกของเทพ ผู้คนเหล่านี้ไม่บริสุทธิ์และผู้คนเหล่านั้นบริสุทธิ์และดังนั้นเทพที่บริสุทธิ์จะสามารถต่อสู้ได้อย่างไร? พวกเขามีชีวิตอยู่ในยุคทองในขณะที่ผู้คนเหล่านี้มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก ดังนั้นพวกเขาทั้งสองจะสามารถต่อสู้กันได้อย่างไร? เหล่าเทพนั้นไม่ก้าวร้าวรุนแรงและปีศาจนั้นก้าวร้าวรุนแรง เหล่าเทพจะเข้ามาสู้รบได้อย่างไร? เวลาที่ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้น ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลูกควรจะอธิบายความลับของสองฟออันในรูปของเรื่องราวด้วย ในยุคทองมีฟอเดียวเท่านั้น พวกเขาไม่ได้จดจำฟอที่ไม่มีชีวิตจำกัดเพราะนั่นเป็นดินแดนแห่งความสุข ในยุคทองแดงลูกมีสองฟอ แม้แต่ขณะที่มีฟอทางโลกของพวกเขา พวกเขาก็จดจำฟอจากเหนือโลกนี้ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำฟอของเขาเพราะเป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ มีดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ผู้ที่ไม่มีสันสการที่สูงส่งก็ยกย่องผู้ที่มีสันสการที่สูงส่ง เป็นที่จดจำว่า: ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและลูกก็เป็นผู้กราบไหว้บูชา เมื่อลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกก็ร้องเพลง: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไร้คุณธรรม พวกเขามีคุณธรรมเราไม่มีคุณธรรม ลูกผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกเองก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชา ต้องมีการอธิบายปัญหานี้ มีเทพ นักรบ ฟอคำและศุทรและในเวลานี้เราคือบราห์มิน เราคือบิเค ในเวลานี้เรามีสามฟอ ฟอทางร่าง ฟอที่ไม่มีตัวตนจากเหนือโลกและฟอที่สามคือประชาธิปไตยบราห์มาผู้ฟอเหนือโลกสอนพวกเราบราห์มินผ่านท่าน ลูกเคยได้ยินชื่อประชาธิปไตยบราห์มาแล้วใช่ไหม? สิ่งสร้างขึ้นผ่านบราห์มา ลูกเองก็เป็นบราห์มินด้วย ลูกเองควรจดจำฟอด้วย ฟอพูดว่า: ฟอมาเพื่อพาลูกกลับไป ฟอที่ไม่มีตัวตนพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: พวกเราละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง รูปและนามของร่างกายเปลี่ยนไปแต่ดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นเดิม ชื่อของฟอนั้นก็เป็นชื่อเดิมด้วยเช่นกัน ท่านนั้นไม่มีร่างกาย ลูกควรจะต้องประเด็นเหล่านี้ลงไปและอธิบายตามลักษณะแต่ละบุคคลที่อยู่เบื้องหน้าลูก พวกเราบิเคกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากปู่ของเรา ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เราและกำลังให้ความรู้แก่เรา การเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพก็เป็นประเด็นของความรู้ด้วยเช่นกัน เป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ลูกได้รับความรู้ที่จะทำให้ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกในโลกใหม่ ท่านมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ เวลาที่ฟอมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน ตามละครทุกคนต้องกลับบ้าน ก่อนอื่นโศกียวงค์และจันทรวงค์ และแล้วพวกเขาก็กลายเป็นฟอคำและศุทร นั่นคือต้นไม้ของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน นี่คือนั่นไม้ของมนุษย์ที่มีตัวตน มีบราห์มิน เทพ นักรบ ฟอคำและศุทร ภาพลักษณ์ที่หลากหลายทั้งหมดรวมอยู่ในนี้ จำนวนบราห์มินเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกประจำของรูดร้าและวิษณุจะถูกสร้างขึ้น ไม่สามารถมีลูกประจำของบราห์มาได้เพราะบราห์มินเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลง เหตุนี้เองลูกประจำของรูดร้าจึงได้รับการกราบไหว้บูชา สิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครเลย พวกเขาได้พูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปีและเหตุนี้เองทุกคนจึงรู้สึกวาทูทุกสิ่งที่ถูกพูดนั้นใหม่ ลูกได้รับสิ่งใหม่ๆ สำหรับโลกใหม่ ในความเป็นจริงบานานนั้นก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าท่านนั้นอยู่เหนือรูปและนามหรือก็พูดว่าท่านนั้นสว่างไสวกว่าพระอาทิตย์พ้นดวง พวกเขาก็ได้รับนิมิตตามที่เชื่อและเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา หากพวกเขาได้รับนิมิตของจกก็จะไม่มีใครเชื่อสิ่งนั้น เป็นเพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดใหม่ พวกเขาทั้งหมดจึงสับสนต้นอ่อนของผู้ที่เป็นของโลกใหม่เท่านั้นจะถูกเพาะที่นี้ ลูกๆ ได้เข้าใจแล้วในเวลานี้อย่างชัดเจนมากและดังนั้นลูกจึงต้องอธิบายถึงฟอเหนือโลกด้วยเช่นกัน ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกเฝ้าแต่จดจำท่าน ลูกจดจำผู้ที่ให้ความสุขแก่ลูกเท่านั้น ราวน์เป็นศัตรูของทุกคนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าหุนจาลองของราวน์ ถามพวกเขาว่า: พวกท่านเคยเฝ้าหุนจาลองของราวน์มานานสักเพียงใดแล้ว? พวกเขาจะตอบว่าพวกท่านนั้นได้เคยทำสิ่งนี้มาเป็นนิรันดร์ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ว่าเมื่อไรที่ราวน์ได้มา ราวน์นั้นไม่ได้อยู่ในยุคทอง ราวน์เป็นศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดของบาร์ต เขา (ราวน์) เป็นผู้ที่ทำให้จิตวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ใครเป็นศัตรูของดวงวิญญาณ? ราวน์ พร้อมกันกับดวงวิญญาณ ก็มีร่างกายด้วยเช่นกัน ดังนั้นใครเป็นศัตรูของทั้งสอง? (ราวน์) มีดวงวิญญาณในราวน์ไหม? ราวน์คืออะไร? ราวน์คือกิเลส ไม่ใช่ว่ามีดวงวิญญาณในราวน์ กิเลสทั้งห้าถูกเรียกว่าราวน์ กิเลสทั้งห้าอยู่ในดวงวิญญาณและพวกเขาก็ทำหุนจาลองของสิ่งเหล่านั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้มีความทุกข์และลูกต้องไปสู่ความสุข ดังนั้นฟอจะมาและนำลูกไปที่นั่นอย่างแน่นอน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เช่นที่ดวงวิญญาณอื่นมา ในท่านเองเดียวกันท่านก็มาด้วย เมื่อพวกเขาได้เลี้ยวดูดวงวิญญาณที่จากไป พวกเขาก็ปลุกเรียกดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่าเขาเป็นดวงวิญญาณของฟอของพวกเขาและพวกเขาก็เชื่อเชิญพราหมณ์เพื่อทำทุกสิ่ง พวกเขาก็เชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นมาและพูด ใช้ การมาของผู้เดียวนั้นพิเศษที่สุด นี่คือนาหนะของพระเจ้า ท่านถูกเรียกว่าเป็นบักกีราช (พาหนะผู้โชคคิ) ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของน้ำ ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นของความรู้ ฟออธิบายว่า: ฟอเข้ามาในร่างที่ธรรมดาและให้ชื่อผู้นี้ว่าบราห์มา ฟอไม่ได้นำเขามาเลี้ยวดู ฟอเข้ามาในเขาแล้วนำลูกมาเลี้ยวดู ลูกพูดว่า: ชีพบาบา ฉันเป็นของท่าน โยคะของสติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปสู่เบื้องบน เพราะบาบาพูดเองว่า: จดจำฟอและบาปของลูกจะถูกเผาไป อยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้

ตัวอย่างเช่น ถึงแม้ว่าบาบานี้จะไปบางแห่ง ลูกก็ยังต้องจดจำชีพบาบา ชีพบาบาได้ไปที่เดลลีและกันเปอร์ในพาทะนี้ ขอให้มีการจดจำระลึกถึงชีพบาบาอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่อยู่ข้างล่าง ให้สติปัญญาของลูกอยู่เบื้องบน ให้ดวงวิญญาณจดจำพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: ที่อยู่ของพ่ออยู่เบื้องบน ลูกต้องไม่พาไปทั่วตามหาพ่อ ที่นี่ ให้จดจำพ่อที่ข้างบนนั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นกับพ่อด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าที่อยู่ของพ่อจะแยกจากของลูก ไม่เลย ทำให้สิ่งเหล่านี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะอธิบายให้แต่ละคนเป็นการส่วนตัวเช่นที่ลูกเคยอธิบายในคาราจี นั่นเป็นการดีกว่า เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้คนมากมายพร้อมกัน กระแสของแต่ละคนจะไม่ปล่อยให้พวกเขานั้นอยู่ ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นการกระทำในสันโดษ การศึกษานี้คือการศึกษานในสันโดษด้วย ก่อนอื่นให้คำแนะนำของพ่อ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยท่าน พ่อพูดว่า: ลูกๆ หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก นี่คือการรายได้ที่ใหญ่หลวงมาก พ่อพูดว่า: ลูกอาจทำธุรกิจของลูก ฯลฯ เพียงแต่จดจำพ่อ กลับมาบริสุทธิ์แล้วอัลลอยจะถูกขจัดทิ้งด้วยพลังโยคะ ลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ สภาพของลูกจะกลับมามั่นคงสม่ำเสมอและอยู่เหนือบ่วงกรรม สติปัญญาของลูกจงเฝ้าแต่ไตร่ตรองความรู้ เฝ้าแต่อธิบายแก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วย ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในวิธีการนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ด้วย นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ บาบาและอธิบายแก่เราทุกวงจรและแล้วเราก็อธิบายแก่ผู้คนของโลก บารัตเคยเป็นสวรรค์อย่างแท้จริงและจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ยุคทองจะสามารถอยู่มาหลายแสนปีได้อย่างไร? ไม่ได้มีแม้ประชากรมากเช่นนั้น เนื่องจากจะมีผู้คนนับไม่ถ้วน มีสี่ยุคและระยะเวลาของแต่ละยุคคือ 1,250 ปี ลูกเฝ้าแต่อธิบายเช่นที่ลูกเองนั้นได้เข้าใจแล้ว ต้นไม้ที่เฝ้าแต่จะเติบโต บางครั้งก็มีกลางร้ายและแล้วสิ่งเหล่านั้นก็ถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า: เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายอัลฟาและเบต้า สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง มีความเพียรพยายามในสิ่งนั้น ลูกได้รับธุรกิจของการจดจำระลึกถึงนี้หลังจากหนึ่งวงจร แต่เป็นสิ่งที่แฝงตัว นี่คือการที่ยาก ลูกต้องจดจำอัลฟาเพราะเป็นอัลฟาที่ลูกได้ลิ้มไปแล้ว ไม่มีใครรู้จักพระเจ้า เป็นที่จดจำว่ามีความมืดถึงที่สุดหากปราศจากสัจจกุศล สัจจกุศลเดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกเข้าไปสู่แสงสว่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ดวงวิญญาณสะอาดประจักษ์ด้วยพลังโยคะและไปถึงสภาพที่มั่นคง สม่ำเสมอ และอยู่เหนือบ่วงกรรม ทำความเพียรพยายามอย่างแผ่วเบาสำหรับการจดจำระลึกถึงและศึกษาเล่าเรียนในสันโดษด้วยเช่นกัน
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้อย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกปกป้องจิตใจและสติปัญญาของลูกจากอิทธิพลที่เป็นลบใดๆ โดยการอยู่อย่างตระหนักถึงคำว่า "จุด" คำเดียวและกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง ในปัจจุบัน อิทธิพลของมายาสร้างความรู้สึที่เป็นลบและเจตนาในจิตใจของลูกและทำให้การตระหนักรู้ที่แท้จริงจบสิ้น ดังนั้นนำวิธีของความปลอดภัยมาใช้ล่วงหน้า วิธีพิเศษสำหรับสิ่งนี้เพียงใช้คำเดียวว่า "จุด" หากมีความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์ และแล้วเพียงแต่ใส่จุดและลูกจะสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง รู้จักรูปของมายา รู้จักฤดูกาล และรักษาตัวเองให้ปลอดภัย

คติพจน์: ผู้ที่รับโชคที่สูงส่งของการรับใช้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันคือผู้ที่โชคดีหลายล้านเท่า

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สร้างสมสันสการที่ดีและรับใช้เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
- คำถาม:** สภาพใดที่ลูกจะมีในเวลาสุดท้าย?
- คำตอบ:** ในเวลาสุดท้ายลูกจะอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตอยู่เสมอ ลูกจะได้มีมิตรขณะที่เพียงแต่กำลังนั่งอยู่ ณ ที่บางแห่ง ลูกจะเฝ้าจดจำพ่อและมรดกของลูก ลูกจะเฝ้าแต่ได้เห็นสวรรค์: “ในไม่ช้าเราจะได้รับผลรางวัลนี้” ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส อย่างไรก็ตาม หากลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามที่ดี ก็จะมีการเสียใจภายหลัง จะมีมิตรของการลงโทษด้วยเช่นกัน
- เพลง:** โอ! นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุฬหมายปลายทางแห่งรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลห่างเลย
...

โอมชานติ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต การจาริกแสวงบุญทางจิตมีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือนิยามของพระเจ้า เป็นการบรรยาย ลูกให้การบรรยายด้วย พ่อพูดว่า: พ่อให้การบรรยายมากที่สุด เพราะพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และพ่อเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วย การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับมาด้วยความรู้ พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริง พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้น เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีผู้คนมากมายจะเรียกว่าเป็นเช่นนั้นได้ ผู้คนอื่นเข้าใจว่าเป็นละคร พวกเขายังคงแสดงวงจร แต่พวกเขาได้แสดงระยะเวลาที่หลากหลายสำหรับสิ่งนั้น ความรู้ของวงจรเป็นที่ต้องการด้วย ด้วยการพูดว่าวงจรมีระยะเวลาหลายแสนปี พวกเขาที่ไม่สามารถคิดเกี่ยวกับสิ่งใดได้ พ่อถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดและเป็นผู้ปลดปล่อย ดังนั้นดวงวิญญาณมากมายที่ได้มาจากเบื้องบนนั้นก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นมาก่อน และอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไม่คงเหลืออยู่ที่นั่น ดังนั้นใครที่จะมาและพาพวกเขาทั้งหมดกลับไป? เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือผู้นำทาง ไกด์ (guide) หมายถึงผู้ที่นำทางไป พวกเขาร้องเพลงว่าท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้นำทางและผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้น มีการให้กูรูอยู่เบื้องหน้าและสาวกก็จะติดตามเบื้องหลังเขาไป ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่ที่พ่อพูดว่า: ลูกๆ ให้ลูกไปข้างหน้าพ่อ เพราะนี่คือ คอกวัวด้วยเช่นกัน คนเลี้ยงวัวก็จะอยู่ข้างหลังฝูงวัว ไม่เช่นนั้นแล้ว วัวก็จะแตกฝูงไปที่บางแห่ง พ่อเองก็อยู่เบื้องหลังลูกด้วย ทุกวันนี้ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาคิดว่ามหาตมะควรอยู่ข้างหน้าพวกเขา พวกเขาคิดว่าเป็นการไม่เคารพที่จะไปอยู่ข้างหน้าก่อนมหาตมะ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ลูกนั้นอยู่ข้างหน้า พ่อต้องจับตาดูทุกสิ่งจากข้างหลังเพื่อที่จะไม่สามารถมีใครกินลูก มีตัวอย่างของเด็กชายที่ร้องตะโกนว่าหมาป่า แต่ก็ได้มีหมาป่า ทำนองเดียวกันผู้คนก็พูดถึงลูกว่าปีศาจกำลังพูดว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นแต่ก็ไม่ได้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนจะเข้าใจอย่างแท้จริงว่านี่คือเวลาสำหรับการทำลายล้าง ลูกๆ รู้ว่าเหตุใดจึงจะมีการทำลายล้าง โลกไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ โอเค อะไรเกิดขึ้นหลังจากสงครามมหาภารตะ? ไม่มีใครรู้ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกัน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เรามีการช่วยเหลือของบาบา ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกๆ ต้องทำงานรับใช้นี้ด้วยและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง: ลูกต้องชำระผู้ไม่บริสุทธิ์แล้วเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ได้มีการแสดงหนทางสู่อัลฟาและเบต้าแก่ลูกแล้ว และการศึกษาก็ง่ายดายอย่างมาก ต้นไม้กำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ภาพตรีมูรติที่มีชีวิตอยู่ในภาพนั้นเป็นอันดับหนึ่ง ตรีมูรติโด่งดังอย่างมาก ชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด สูงกว่าตรีมูรติ ชีวิตเหล่านั้นเป็นชีวิตที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณสูงสุดสูงกว่าพวกเขา แต่ผู้คนไม่รู้ถึงนาม รูป แผ่นดิน หรือเวลาของท่าน และลูกๆ ก็ไม่รู้สิ่งนี้ในตอนแรก แต่ในวันที่ผ่านไป มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก เวลานั้นลูกเข้าใจว่า ลูกคือดวงวิญญาณ สันสการลูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ สันสการที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ในเวลานี้มีสันสการที่ดีอยู่น้อยมาก ที่เหลือคือสันสการที่ไม่ดีที่ทำให้ลูกตกลงมา ในเวลานี้ จะไม่กล่าวว่า ใครก็ตามมีสันสการที่ดี นี่เป็นอาณาจักรของราวัน ในโลกของมายานี้ บางคนก็ดี และผู้อื่นก็ไม่ดี หากใครบางคนทำบาป ก็จะกล่าวได้ว่า: สันสการของผู้นั้นไม่ดี ผู้ที่มีสันสการที่ไม่ดีก็ไปอยู่เบื้องหน้ารูปบุษบาของเหล่าเทพ ซึ่งเป็นผู้ที่มีสันสการที่ดี และ ได้รับสรรเสริญพวกเขา บารัตได้มีสันสการที่ดีอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นบารัตมีสันสการที่ไม่ดี ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณใหม่ที่ลงมาจากเบื้องบนมีสันสการที่ดีในตอนแรก แล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่ดี พวกเขาเป็นผู้ที่จากตา

โมประธานต้องกลับมาสะโตประธาน ภาพของบาร์ตอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้ที่มีสัมผัสที่ไม่ดีกึ่งและพูดถึงเหล่าเทพ เพราะพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนเหล่านี้มีลักษณะที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาเข้าใจว่าเป็นธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจที่จะซ่อนแะในกิเลส เหตุนี้เอง ชันยาสีจึงวิ่งหนีไป แล้วผู้คนที่พูดว่า: ฉันทันเป็นสาวกของชันยาสีขึ้นนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะทำตามพวกเขา ลูกรู้ว่าเทพเหล่านั้นได้เป็นหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ พวกเขาคือผู้ที่เวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มแล้ว โลกที่เป็นเทพและโลกที่เป็นเช่นปีศาจเป็นที่จดจำ เวลาลูกเข้าใจว่าเป็นเพราะราวันจึงมีความทุกข์มากมายอย่างมาก พ่ออธิบายแก่ลูกอยู่เบื้องหน้าลูกว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้นพ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ บราห์มาไม่สามารถถูกเรียกว่ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอพูดว่า: พ่อมาและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาถึง 21 ชาติเกิด มีเหล่าเทวียุมากมาย ลูกๆ มากมายร่วมกันทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เวลานั้นสติปัญญาของลูกมีความรู้ขึ้นหนึ่งว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร พ่อผู้เดียวเท่านั้นอธิบายความลับทั้งหมดและพาลูกเข้าไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตกับท่าน ท่านคือพ่อทางจิต พ่อของดวงวิญญาณ ได้อยู่ในคำยกย่องของท่านที่พวกเขาร้องเพลงว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้คนมากมายเชื่อว่าเป็นดวงวิญญาณที่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ บางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้ สันสการ์ที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับความทุกข์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทำงานรับใช้ ทำให้ดวงวิญญาณบาปนั้นบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญ คำยกย่องของบาร์ตก็คือไม่ได้มีดวงวิญญาณบุญที่ได้อื่นมากมายเท่ากับที่มีอยู่ในบาร์ต เป็นในบาร์ตที่ผู้คนสังเวทตนเองแก่ชีวา แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะไปสู่ดินแดนของชีวา ดินแดนของการหลุดพ้น ไม่ใช่ว่าพวกเขาได้รับการหลุดพ้นในหนึ่งวินาที ใช้พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากบาปที่พวกเขาเคยทำมาแต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาสามารถกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน บ้านที่แสนหวานคือบ้านของแม่และพ่อ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเพียงพูดถึงพระเจ้าด้วยศรัทธาที่มีดบอด หากพระเจ้าเป็นหนึ่ง เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า แม่และพ่อ ท่านคือผู้สร้างและดังนั้นอย่างแน่นอนจะต้องมีแม่ด้วยเช่นกัน ท่านจะสร้างสิ่งสร้างด้วยวิธีอื่นใด? “ท่านคือแม่และพ่อและพวกเราคือลูกๆ ของท่าน” ดังนั้นลูกๆ จึงเป็นทางร่างกาย ชีพบาบาทำให้ลูกเป็นของท่านด้วยปากของบราห์มา ท่านได้เข้ามาในผู้นี้และได้นำลูกมาเลี้ยงดู เวลาลูกกำลังรับฟังพ่ออยู่เบื้องหน้าท่าน และแล้วลูกก็จะรับฟังท่านอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ทุกสิ่งที่ลูกกำลังเขียนอยู่ในเวลานี้กำลังจะจบสิ้น และแล้วใครจะบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก? ตัวอย่างเช่น บางครั้งก็มีการขุดหนังสือพิมพ์เก่าขึ้นมาที่พวกเขาได้ทำคัมภีร์จากสิ่งนั้น แล้วคัมภีร์เดียวกันของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้ง คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ ตามแผนของละคร คัมภีร์เดียวกันปรากฏขึ้นมาจากเบื้องล่าง จะมีกิตะ ภควัต มหาภารตะ รามายณะ ฯลฯ เดียวกัน จะมีสิ่งเดียวกันในสวรรค์เช่นที่เคยมีอยู่ในวงจรที่แล้ว เวลานั้นพวกเราเข้าใจว่าพวกเราไปสู่สวรรค์และสร้างพระราชวังเช่นนั้น ลูกๆ ลูกควรจะมีความสุขที่ถาวรว่าลูกจะไปแล้วกลายเป็นเจ้าชาย หากลูกไม่มีศรัทธา นั่นก็เป็นเหมือนกับการนั่งอยู่ในโรงเรียนแต่ก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ที่นี้ด้วย หากลูกเข้าใจความรู้แต่ไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกก็จะถูกเรียกว่าไม่รู้คิด จะมีราชาแต่บางคนเป็นของสุริยวงศ์และผู้อื่นก็จะเป็นจันทร์ราวศ์ มีความแตกต่างมากมายในการศึกษาเล่าเรียน พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก! ลูกๆ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อจะทำอะไรอื่น? ท่านก็จะอธิบายว่าลูกควรอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต หากลูกไม่สามารถอธิบายสิ่งใดอื่น และแล้วก็เพียงแต่อธิบายรูปภาพได้มีการเห็นแล้วว่าผู้ที่ลูกอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้กับพวกเขานั้นก็ไปลำหน้า ผู้คนของศาสนาอื่นก็มาด้วย บาบาได้ให้มิติของการมาของอัมบร่าฮัม พระพุทธเจ้าและพระคริสต์แล้ว สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจ เป็นเรื่องง่ายอย่างมากที่จะเข้าใจวงจรโลก สิ่งที่ยากคือการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและการกลับมาบริสุทธิ์ การจาริกแสวงบุญทางจิตเป็นสิ่งที่ยากซึ่งลูกนั้นได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวัน ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกสอบผ่านในโรงเรียน เมื่อผลสอบของลูกได้มีการประกาศออกมา สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง คำว่า “การจาริกแสวงบุญทางจิต” นั้นดีมาก ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับโยคะ มีผู้คนมากมายที่สอนหฐโยคะ แต่ก็คือโยคะทางจิต ไม่มีใครนอกจากลูก สามารถอธิบายสิ่งนี้ เป็นไปด้วยราชาโยคะนี้เท่านั้นที่ผู้คนจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เพียงบาบาและลูกๆ เท่านั้นสามารถสอนโยคะนี้ เมื่อผู้คนทั้งหมดภายนอกได้ยินสิ่งเหล่านี้พวกเขาก็จะพูดว่า โยคะของเรานั้นลูกต้องและโยคะประเภทอื่นๆ นั้นผิด ลูกๆ ต้องไปข้างนอก ไม่มีใครรู้จักโยคะนี้ ของเขาเรียกว่าหฐโยคะ นี่คือนาชาโยคะ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกในขณะที่มนุษย์สอนหฐโยคะ เวลานั้น พระเจ้าคือใคร? ภฤณะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่างมากด้วยโยคะ พระเจ้าคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ความรู้ของเมล็ดและต้นไม้นั้นง่ายดายอย่างมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายความลับของต้นไม้นี้แก่ใครก็ตาม ลูกๆ บางคนอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก แต่การอยู่ในโยคะต้องใช้ความเพียรพยายาม หากลูกเฝ้าแต่เตือนกันและกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ด้วย ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ง่ายและก็ยากด้วย

เช่นกัน หลายต่อหลายคนก็สอบตกในสิ่งนี้ ดังนั้น พวกเขาพูดว่า “ขอให้พวกเราหนึ่งในโยคะเกิด พวกเราต้องการอยู่ในความสงบ” เพราะพวกเขาเคยได้ยินเกี่ยวกับความสงบ บางคนพูดว่าพวกเขามีประสบการณ์ของความสงบ เมื่อพวกเขาได้มีการนำโยคะเป็นพิเศษ นั่นเป็นการพูดเท็จ การนั่งอยู่ในโยคะเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงแล้วก็จากไปไม่ใช่ความสงบที่แท้จริง นั่นเป็นเพียงความสงบชั่วคราว เพียงเมื่อลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ได้กลับมาบริสุทธิ์และอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับความสงบได้ ลูกสามารถเฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญขณะที่นั่งอยู่ในสำนักงานของลูกหรือบ้านของลูก ลูกจะมีสภาพนี้ในเวลาสุดท้าย ลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิตขณะที่เพียงแต่นั่งอยู่บางแห่ง ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพ่อและมารดาของลูก ลูกจะเฝ้าแต่ได้เห็นดินแดนสุขาวดี: “เวลานี้พวกเราจะได้รับผลรางวัลนี้” ลูกจะได้นิมิตมากมายในเวลาสุดท้าย เป็นที่นี้ที่จะมีการเสียใจภายหลังเมื่อลูกได้เห็น ว่า ผู้หนึ่งผู้หนึ่งกลายเป็นอะไรและลูกกลายเป็นอะไร จะมีการลงโทษมากมายด้วยเช่นกัน พ่อก็จะพูดว่า: พ่อเฝ้าอธิบายแก่ลูก แต่ลูกไม่เข้าใจ ไม่มีใครสามารถได้รับการลงโทษโดยไม่มีการพิสูจน์ จะได้รับการลงโทษหลังจากที่ลูกได้รับนิมิตเหล่านั้นแล้ว ดังนั้น ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วอย่างดีมาก หากลูกไม่ทำความเข้าใจพยายามในเวลานี้ ลูกจะทำความเข้าใจพยายามในวิธีที่หย่อนยานเดิมๆ ทุกๆ จรร ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าลูกเพราะเขามีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ เขา นั้นกระตือรือร้นที่จะแสดงหนทางแก่ใครก็ตามที่มา เขามีความสุขมากมายอย่างมากที่จะพาผู้ที่กำลังจมน้ำข้ามฟาก ผู้ที่รู้วิธีการว่ายน้ำก็จะดำลงไปทันทีเพื่อจะช่วยชีวิตใครบางคน มีการร้องเพลงว่า: พาเรือของฉันข้ามฟากเกิด พ่อกำลังแสดงหนทางที่แท้จริงแก่พวกเรา พวกเราได้รับคำสั่งแล้วให้อธิบายเป้าหมายของเราแก่ใครก็ตามที่มาที่นี่ อย่างไรก็ตาม คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นของลัทธิความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่มาและให้ความรู้ของกิตะแก่ลูก ลูกประจำของศรีศรี 108 คือลูกประจำของรูดร้า นั่นคือ ของชีวาที่ไม่มีตัวตน ผู้ไม่มีตัวตนมาที่นี่และสอนพวกเรา นี่ไม่ใช่ความรู้ของคัมภีร์ใดๆ พ่อกำลังพูดความรู้แก่เรา มีคำยกย่องของพ่อ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ อธิบายในวิธีการเช่นนี้ที่พวกเขาจะไม่สามารถขัดจังหวะได้ พวกเรากำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเป็นผู้อุปถัมภ์การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ลูกควรจะเน้นย้ำสิ่งนี้ หากพวกเขาไม่เข้าใจ และแล้วก็ปล่อยพวกเขาไปและบอกพวกเขาว่า: ท่านไม่ใช่ดวงวิญญาณของศาสนาเทพ ทั้งหนทางนี้เกิด อย่างไรก็ตาม ลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะบอกพวกเขา แม้กระทั่งชั้นยาสีขาวคนก็มาที่นี่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีการขยายตัว ผู้คนมากมายอย่างมากก็ไปอบในคงคาที่กุ่มเกล้า แต่ละวันที่ผ่านไป ความเลื่อมใสศรัทธาก็เฝ้าแต่ตาโมประสาธน์ นี้ถูกเรียกว่าเป็นความลุ่มสลายของความโอฬารตระการตา มีการแสดงด้วยเช่นกันซึ่งพวกเขาได้แสดงว่าโลกถูกทำลายอย่างไร เวลานี้เป็นความตระการตาของพวกเรา ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งเสมอว่าบาปกำลังสอนลูก บาปกำลังแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุขแก่เรา หากเราไม่ได้ชี้หนทางแก่ผู้อื่น พวกเราจะสามารถเรียกว่าเป็นลูกๆ ได้อย่างไร? ด้วยพฤติกรรมที่ผิดๆ เราก็ดูสูญเสียเกียรติของพวกเรา ลูกๆ มากมายคิดว่าพ่อไม่รู้สิ่งใดเมื่อพวกเขาทำบาป โอ! แต่แม้กระทั่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อก็ล่วงรู้ทุกสิ่ง เหตุนี้เองลูกจึงได้รับผลนั้น พ่อรู้สึกละอายใจเพราะแม้กระทั่งเวลานี้ ลูกก็ซ่อนเร้นสิ่งต่างๆ และเฝ้าแต่ทำความผิดอยู่ต่อไป พวกเขาไม่เข้าใจ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต เฝ้าแต่เตือนกันและกัน เพื่อที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจรรโลงระลึกถึงตลอดทั้งวัน

2. อย่าได้มีพฤติกรรมที่ผิดๆ ใด ชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุขแก่ทุกคน มีความสนใจในการทำงานรับใช้

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความสกปรกของสำนักกูของ”ของฉัน” แม้ในความคิดของลูก และกลายเป็นเทวดา นางฟ้าผู้ที่อยู่อย่างเบาสบายจากภาระใดๆ

การขยายตัวของสำนักกูของ “ของฉัน” คือภาระ เมื่อมีสำนักกูใดๆของ “ของฉัน” เช่น “สภาวะ(ธรรมชาติ) ของฉัน สันสการของฉัน ธรรมชาติของฉัน” มันคือภาระ และผู้ที่มีภาระไม่สามารถบินได้ พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้า ถ้าลูกมีสำนักกูของ “ของฉัน” แม้ในความคิดของลูก ลูกควรเข้าใจว่าลูกได้กลับมาสกปรกแล้ว สิ่งใดก็ตามที่เบือนจะรับสิ่งสกปรกไว้ ดังนั้นยกมอบภาระทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ

คติพจน์: จบสิ้นความสกปรกของสำนึกชั่วของ “ของนั้น” และลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า
ผู้ที่สอบผ่านอย่างสมบูรณ์ในทุกสถานการณ์ เป็นนายผู้ทรงอำนาจ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือคู่รักทางจิตของดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นที่รักเดียว ลูกต้องเพียงจดจำผู้เดียวในหัวใจของลูก ขอให้ความรักในหัวใจของลูกเป็นไปสำหรับพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** อะไรคือสภาพและความพยายามของลูกๆ มหาวิระ? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของพวกเขา?
- คำตอบ:** ดวงวิญญาณเหล่านั้นเฝ้าแต่ทำความพยายามเพื่อทำให้ตนเองบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ พวกเขาจะไม่ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใดอื่น คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่า เวลานี้พวกเขาต้องถูกโยกย้ายจากโลกเก่าสู่โลกใหม่แล้ว พวกเขาไม่หวาดกลัวการทำลายล้างเลย พวกเขามีไฟของความรักทางจิตในหัวใจของพวกเขา ด้วยการทำความพยายามพวกเขาได้กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำของรูตรา
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเราและความรักในหัวใจของเราก็จะไม่ขาดตอนลง

โอมซานติ สิ่งนี้เรียกว่าความรักทางจิต นั่นคือ จิตวิญญาณมีความรักต่อพ่อทางจิต โลกก็จดจำพ่อทางจิตนั้นด้วย “ปลดปล่อยเราจากความทุกข์” และ “ขจัดความทุกข์ของเราออกไปเถิด” หลังจากพูดว่า “ขจัดความทุกข์ของเราออกไปเถิด” พวกเขาก็พูดด้วยว่า “ให้ความสุขแก่เราเถิด” มีความสุขในตอนเริ่มต้นยุคทองและอย่างแน่นอนที่จะมีความทุกข์ในตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครในทั้งโลกรู้สิ่งเหล่านี้ ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน มีเพียงจำนวนน้อย มีคำกล่าวว่ามีหนึ่งกำมือจากหลายล้าน นี่คือการรักทางจิตของดวงวิญญาณทั้งหลาย ต่อดวงวิญญาณสูงสุด เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นที่รักของทั้งโลก ท่านเป็นที่รักของดวงวิญญาณทั้งหมดและทุกคนเรียกหาท่าน ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่หรือเล็ก เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณรักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียว สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความรักทางจิต ในโลกคู่รักและผู้เป็นที่รักเหล่านั้นเป็นทางร่างกาย ความรักของพวกเขาต่อกันและกันเป็นความรักทางร่างกายด้วย รักของลูกคือความรักทางจิต เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและขจัดความทุกข์และให้ความสุขแก่ลูก ลูกได้รับความสุขมากมายและลูกก็ได้รับความทุกข์มากมายด้วย พ่อพูดว่า โอลูกๆ เวลานั้นลูกรักพ่อเพราะลูกรู้ว่าบาบาจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ท่านผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่าลูกอาจจะอยู่ในบ้านของลูกเอง เช่นที่คู่รักทางร่างกายก็อยู่ที่บ้านของตนเอง นี่ก็เป็นเช่นนั้นด้วย พ่อมาจากดินแดนไกลโพ้นเพื่อสอนลูก ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! โอ ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขได้โปรดมาในเวลานี้! ในความเป็นจริงพ่อมาในเวลาของพ่อเอง ไม่ใช่ว่าพ่อมาเมื่อลูกเรียกหาพ่อ พ่อมาเมื่อลูกต้องไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง เมื่อลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ และเมื่อลูกต้องกลับมาส่งจากคดโกง ดังนั้นเวลานี้ลูกมีความรักทางจิตต่อพ่อ ลูกมีไฟของความรักทางจิตอยู่ในลูก เช่นที่ในหนทางของความไม่รู้พวกเขามีไฟของตัณหาหรือความโกรธ ลูกๆ ดวงวิญญาณรักพ่อในเวลานี้ โลกไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอยู่เหนือรูปและนาม ในด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม และในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นสิ่งนั้นก็รวมมนุษย์และสัตว์ ฯลฯ ไว้ด้วย เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เป็นที่รักของดวงวิญญาณทั้งหลาย ลูกต้องรักท่าน ลูกรู้ว่าภัยพิบัติมากมายจะมาและจะมีประเภทต่างๆ มากมายของอุปสรรคด้วย ทุกคนเผชิญกับอุปสรรค นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ แม้ว่าบาบากล่าวบอกบางสิ่งใหม่อย่างแท้จริงแก่ลูกสำหรับการก่อตั้งโลกใหม่ก็ตาม มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า: การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบรรพกาล อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งต่างๆ ของการก่อตั้งหรือของการทำลายล้าง เป็นการก่อตั้งของอะไร? พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าได้สร้างไฟบุษยัญของความรู้ที่ซึ่งมีการส่งเวทย์มาลงไปในนั้นเพื่ออำนาจในการปกครอง อย่างแน่นอนมีการสร้างไฟบุษยัญเพื่อที่จะได้รับอำนาจในการปกครองตนเอง ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์และจากนาริธรรมดาเป็นลักษมี ดังนั้นอะไรเป็นผลลัพธ์ของสิ่งนั้น นี่คือการบังเกิดใหม่ เหตุนี้เองผู้คนจึงสับสน กูรูไม่สามารถประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ใคร พวกเขาทั้งหมดพูดเท็จ เมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง สุนิพพาน หรือได้กลายเป็นชาวไวคุณฑ (สวรรค์) บาบออธิบายแก่ลูกแล้วว่าพวกเขาได้แสดงไวคุณฑที่ไว้วัดดิวัลลาเบื่องบนที่เพดานแล้วพวกเขาทำทาปาเซี่ยข้างล่าง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาร์ตันเคยเป็นไวคุณฑ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าเมื่อไรที่เป็นเช่นนั้น ผู้กราบไหว้บูชาจะรู้อะไร? เป็นมนุษย์ผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่ไร้ค่าเหมือนกับเปลือกหอยและเป็นมนุษย์ผู้ที่กลายเป็นผู้มีค่าดุจเพชร ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้แม้จะคิดถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อบอกลูกแล้วว่าลูกต้องทำความพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากลูกทำความพยายามที่ดีลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรใหม่ หากลูกทำความพยายามที่ดีลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี สวรรค์ไม่ได้อยู่ไกล

จากลูก เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนและสอบผ่านในโรงเรียนก็มีการโยกย้ายพวกเขาจากชั้นเรียนหนึ่งไปสู่ชั้นเรียนอื่น ลูกเองก็ถูกโยกย้ายจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ด้วย ลูกรู้ว่าหลังจากทำความพยายามแล้วเราก็จะไปและกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำของรูตรา ในโรงเรียนเมื่อพวกเขาสอบผ่านพวกเขาก็นั่งตามลำดับกันไป ที่นี้ด้วยลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนและลูกก็จะมาสู่โลกใหม่ เวลาสุดท้ายทุกคนจะรู้ จะมีการประกาศผลลัพธ์ในเวลาสุดท้าย ผู้ที่เป็นมหาวิระจะไม่ใส่ใจกับสิ่งใด พวกเขารู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นและจะไม่มีสิ่งใดที่ต้องหวาดกลัว แผ่นดินไหวจะเกิดขึ้น ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ เช่นที่นักเรียนเข้าใจว่าพวกเขาจะถูกโยกย้ายไปสู่ชั้นเรียนถัดไปของพวกเขา เวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก จากตาโมประธานลูกจะกลับมาสะโตประธาน การศึกษาของลูกก็จะจบสิ้นลงไปด้วย แล้วลูกก็จะสอบผ่านและไปหาบาบา ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วสิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกันในเวลา นี้ ลูกๆ ต้องทำความพยายามในทุกสถานการณ์ ลูกๆ กำลังชำระตนเองให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ เป็นเพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่อัลลอยของดวงวิญญาณจะถูกขจัดทิ้ง เราต้องกลายเป็นโยคีที่สมบูรณ์ เราเคยเป็นคู่รักมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลาที่เราได้พบกับผู้เป็นที่รักแล้ว ท่านกำลังทำให้เรามีค่าควรแก่การไปสู่โลกใหม่ ต้องมีการทำการกระทำด้วยเช่นกัน ขณะที่มีการทำทุกสิ่งลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นในสติปัญญาลูกรู้ว่าลูกกำลังชำระตนเองให้บริสุทธิ์ด้วยโยคะ อัลลอยกำลังถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณด้วยโยคะ เราต้องกลายเป็นโยคีที่สมบูรณ์ ในสิ่งนี้ที่ลูกต้องเป็นผู้เด็ดเดี่ยวอย่างมาก คู่รักและผู้เป็นที่รักทำธุรกิจของพวกเขาและก็เฝ้าแต่จดจำกันและกันด้วย คู่รักและผู้เป็นที่รักไม่ใช่คู่รักเพราะด้วยกิเลส พวกเขาสร้างร่างกายของกันและกัน ด้วยเหตุนี้เองเขาจดจำร่างกาย นี่คือคู่รักและผู้เป็นที่รักทางจิต ลูกเคยจดจำพ่อมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลาที่พ่อมาและพบปะกับลูก ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นจากพระเจ้าพ่อพูดว่า: สำหรับลูก การหลุดพ้นในชีวิตนั้นผูกพันอยู่กับการหลุดพ้น ลูกจะเข้าไปสู่การหลุดพ้นและอย่างแน่นอนเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิต ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากพันธะของมายาแล้วลูกก็จะเข้าไปสู่สภาพของสะโตประธาน การที่ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ก่อนแล้วจึงเป็นความทุกข์นั้นเป็นกฎ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพของสะโต ราโจ และตาโม เวลานี้เป็นสภาพที่ ตาโมประธาน สภาพที่เสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ของต้นไม้ทั้งหมด ต้องมีการเพาะหวานจากต้นอ่อนจากสิ่งนี้ ต้นอ่อนของต้นไม้เทพกำลังถูกเพาะปลูก ผู้คนเหล่านั้นเพาะปลูกต้นกล้าของต้นไม้ ฯลฯ พวกเขามีพิธีเหล่านั้น ลูกจะมีพิธีใด? พวกเขามีพิธีสำหรับป่าไม้ พิธีของลูกเป็นไปสำหรับสวรรค์ ลูกเปลี่ยนนามเป็นดอกไม้ สิ่งทั้งหมดนี้ปฏิบัติใช้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกต้องทำความพยายามอย่างเต็มที่ ลูกต้องทำความพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ ลูกจะได้รับประโยชน์อย่างมากมาย ลูกจะได้รับมรดกที่ดีมาก ลูกจำเป็นต้องมีโยคะ นั่นคือมีความรักที่อย่างเต็มที่ต่อพ่อ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่บาปของลูกจะถูกเผาไป เป็นไปด้วยโยคะเท่านั้นที่อัลลอยที่ลูกมีจะถูกขจัดทิ้ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงของลูก ไม่เช่นนั้น มายาก็จะทำให้ลูกทำบาป พ่อพูดว่า: ไม่ว่าบาปใดก็ตามที่ลูกทำ วางบาปเหล่านั้นไว้เบื้องหน้าพ่อและขอการยกโทษ พ่อมาเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้น ร้องขอการยกโทษ ลูกเป็นตามลำดับกันไปว่าใครรักพ่ออย่างสมบูรณ์ เพียงผู้ที่รักพ่อเท่านั้นจะทำตามคำแนะนำของพ่อ รามของลูกๆ สิดาทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ลูกเข้าใจว่าเวลาที่ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ความเลื่อมใสศรัทธาเหมือนกับธุรกิจขายปลีก ขณะที่กำลังทำเช่นนั้นพวกเขาจะตาย จะมีสงครามและการทำลายล้างจะเกิดขึ้นแล้วลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นลงเพียงเช่นนั้น เวลาที่ลูกๆ กำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ลืมพ่อ ลูกนั้นน่ารักที่สุด ลูกได้รับสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือทั้งหมด หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ บาบาพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะมีโรคภัยใดก็ตาม ทั้งหมดนั้นเป็นปัญชกรรมของการกระทำของลูกเอง ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ผู้ที่มั่งคั่งและยากจน สาวใช้และคนรับใช้ ปวงประชา ฯลฯ ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นที่นี้ ผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิอย่างแน่นอนเคยทำกรรมที่ดีมาก เป็นเมื่อลูกทำตามศรัทธาจะได้รับสถานภาพที่ดี โรงเรียนนี้สำคัญอย่างมาก สถานภาพนั้นตามลำดับกันไป: นักกฎหมายบางคนก็หารายได้หลายแสนและขณะที่นักกฎหมายอื่นจะไม่แม้กระทั่งหารายได้แค่ 500 นั่นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นโชคของพวกเขา หากใครบางคนไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนอย่างสมบูรณ์ ก็จะกล่าวได้ว่า ตามแผนของละคร โชคของเขาเป็นเช่นนั้น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามการศึกษาเล่าเรียนของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้เห็นมิติของทุกสิ่ง จะมีการบอกลูกว่าพ่อทำความพยายามมากมายกับลูกแต่กระนั้นลูกก็ไม่ศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นเวลานี้ก็จะต้องมีการลงโทษ ลูกจะได้เห็นมิติของการลงโทษของหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกต้องเข้าไปสู่สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม และดังนั้น ในเวลาสุดท้าย ลูกจะได้เห็นมิติของทุกสิ่งก่อนแล้วว่า: ลูกเคยทำสิ่งนั้น และนี่เป็นการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น ลูกได้รับนิมิตของการลงโทษนั้นแล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณ ในเวลานี้รู้ว่าลูกคือลูกๆ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รัก และเวลานี้ลูกได้พบกับท่านแล้ว ลูกได้รับอะไรจากผู้เป็นที่รักนี้? โอโฮ! พ่อกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลาที่ลูกรู้จักพ่อและมรดก เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: อธิบายแก่ใครก็ตามที่ลูกพบว่าพวกเขามี 2 พ่อ: หนึ่งในนั้นมีชีวิตจำกัดและอีกหนึ่ง

นั้นไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกของความสุขสำหรับ 21 ชั่วโมงจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในอาณาจักรของราวันไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำบาบา: โอ! ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ได้โปรดมา! นี่คือสิ่งที่ง่ายมาก ผู้คนนั้นก็สับสนเมื่อพวกเขาได้เห็นหน้าของบราห์มา ใครบางคนต้องเป็นประชาธิปไตยบราห์มา หากไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะมาจากที่ใด? บี.เค. ให้ข้อพิสูจน์ (การคงอยู่ของบราห์มา) พวกเรา บี.เค. กำลังนั่งอยู่กับพ่อ นี่คือต้นไม้โลกมนุษย์และดังนั้นประชาธิปไตยบราห์มาก็จะอยู่ที่นี้ด้วย พ่อพูดว่า: มายาจะต่อสู้กับลูกอย่างมาก เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ ดังนั้นอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก มายาจะทำให้ลูกหันห่างไปจากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่หันจากไป เท้าของลูกกำลังขึ้นไปสู่สวรรค์และใบหน้าของลูกกำลังมุ่งตรงไปสู่สวรรค์ เวลาลูกต้องไปสู่ดินแดนสีขาวดี อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาและสอนผู้อื่นอย่างดีมาก กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงและมีความรักทางจิตต่อพ่อ อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใด
2. หากมีอุปสรรคใดหรือภัยพิบัติใด อย่าได้หันใบหน้าของลูกหนีไปจากพ่อ เอาชนะอุปสรรคและกลับมาเด็ดเดี่ยวอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกกลับมาทัดเทียมกับพ่อ และให้ดริสตีของลูกและความรู้สึกของลูก เต็มไปด้วยความรักสำหรับทุกดวงวิญญาณ

จากยุคทองแดงเป็นต้นมา ลูกได้ดูลูกดูหมิ่นพ่ออย่างมาก แต่ท่านยังเพียงรักลูก ดังนั้น ทำตามพ่อ และกลับมาทัดเทียมกับท่าน ไม่ว่าดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นเช่นใด ให้ดริสตีของลูกและความรู้สึกของลูกเต็มไปด้วยความรัก นี่เรียกว่ามีความรักต่อทุกคน ไม่ว่าบางคนดูลูกดูหมิ่นลูก หรือไม่ชอบลูก ลูกมีความรักสำหรับทุกคน ไม่ว่าญาติพี่น้องของลูกอาจพูดหรือทำอะไร ให้ความรู้สึกของลูกบริสุทธิ์ และให้ประโยชน์สำหรับทุกคน นี่เรียกว่าอยู่อย่างทัดเทียมกับพ่อ

คติพจน์: ดวงวิญญาณพิเศษคือผู้ที่เพียงเห็นและพูดเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษเท่านั้น

*** โอม ขานด์ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเข้ามาสู่สนามของการกระทำเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง แน่หนอนว่าลูกต้องแสดงการกระทำ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ ดังนั้นลูกต้องไม่ร้องขอความสงบ แต่ให้อยูอย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง

คำถาม: ด้วยการรู้เกี่ยวกับละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว อะไรที่พ่อไม่ได้บอกลูก แล้วอะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น

คำตอบ: พ่อรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้แต่กระนั้นท่านก็ไม่ได้บอกลูก ไม่ใช่ว่าท่านจะบอกลูกวันนี้ว่า จะมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ หากท่านบอกลูกเช่นนี้ ละครก็จะไม่สมจริง ลูกต้องสังเกตทุกสิ่งเช่นผู้เฝ้าดูที่ละวาง หากลูกรู้ล่วงหน้า ลูกก็จะลืมที่จะจดจำพ่อในเวลานั้น เพื่อที่จะเห็นฉากสุดท้าย ลูกต้องกลายเป็นมหาวีระ ลูกต้องอยู่อย่างไมหวั่นไหวสั่นคลอน เพื่อที่จะทิ้งร่างของลูกขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะต้องทำให้สภาพของตนเองเข้มแข็งอย่างมาก

โอม ซานติ ความหมายของ “โอม ซานติ” ได้ถูกอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว ผู้คนพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบของจิตใจ เราจะรับสิ่งนั้นได้อย่างไร บางทีอาจจะมีการที่เขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แล้ว ลูกยังพูดอีกด้วยว่า โอมซานติ อะไรคือความหมายของสิ่งนี้ บางคนคิดว่า ความหมายของ “โอม” คือ พระเจ้า พ่อเองพูดว่า โอมซานติ โอมหมายถึง “ฉัน” (ฉัน ดวงวิญญาณ) จากนั้น ลูกก็พูดว่า ร่างกายของฉัน ดังนั้นดวงวิญญาณเองพูดว่า โอมซานติ ศาสนาดั้งเดิมของฉันคือความสงบและสถานที่อาศัยของฉันคือ ดินแดนนิพพานหรือดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณเองได้แนะนำของตนเองว่า ฉันเป็นตัวของความสงบ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องถามว่า จะมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร พ่อยังพูดอีกด้วยว่า โอมซานติ พ่อคือ ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของลูกทุกคน พ่อยังเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณได้ใช้ร่างกายที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง ดังนั้น คำถามที่เกี่ยวกับความสงบของจิตใจจึงไม่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “โอม” เหตุนี้เองพวกเขาจึงเร่งร้อนไปทั่วอยู่เรื่อยๆ เพื่อแสวงหาความสงบของจิตใจ เมื่อดวงวิญญาณปราศจากร่าง เขาก็จะเต็มไปด้วยความสงบ เมื่อเขาเข้ามาในร่าง แน่หนอนว่าอวัยวะทางกายก็จะเริ่มทำงาน แน่หนอนว่าลูกต้องทำงานในสนามของการกระทำ ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนตำราเกี่ยวกับความสงบ นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ดวงวิญญาณเองพูดว่า โอมซานติ แล้วลูกต้องการสิ่งอื่นใดอีกเล่า ความสงบจะมาจากที่ใดดินแดนของดวงวิญญาณคือ ดินแดนของความสงบ ลูกจะไม่ไปและนั่งอยู่ที่นั่นในเวลานี้ แน่หนอนว่าลูกต้องเล่นบทบาทของตนเอง ในทำนองเดียวกันนี้จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีหนังสือเพื่อรับสิทธิ์ของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการเรื่องหนึ่งวินาที พวกเขาได้เขียนหนังสือในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ใช่ในหนทางของความรู้ กระนั้นก็ตามเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้คนข้างภายนอก ลูกต้องเขียนคำอธิบายที่แท้จริงของ “ความสงบของจิตใจที่แท้จริง” และ “กิตะที่แท้จริง” มิฉะนั้นแล้วสติปัญญาจะพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำดินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข จากนั้นความคิดสุดท้ายของเธอนำเธอไปสู่จุดหมายปลายทาง อย่างไรก็ตามไม่อาจมีความสงบของจิตใจได้ที่นี้ ดินแดนแห่งความสงบคือ ดินแดนนิพพานที่พ่อและพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พวกเขาพูดถึงลูกประจำของรูตรา ดังนั้นจึงมีไฟบุษยาณูแห่งความรู้ของรูตราเดียวกันเท่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่จะพูดความรู้นี้ได้ อย่างไรก็ตามมีความรู้มากมายหลายประเภท มีความรู้ของวิทยาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับทักษะต่างๆ แต่นั่นก็เป็นเรื่องของการปฏิสัมพันธ์ ผู้คนเฉลี่ยฉลาดมากจากการมีความรู้ ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ของตนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแล้ว นี่คือการสถานที่สำหรับศึกษาเล่าเรียนและลูกถูกสอนที่นี้ พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมีความรู้ทั้งหมด ท่านรู้เกี่ยวกับพระเวทและทุกคัมภีร์ พ่อเท่านั้นที่จะอธิบายสิ่งที่ถูกและผิดได้ สิ่งที่แท้จริงและสิ่งหลอกลวง เวลานั้นบอกพ่อว่าสิ่งที่จะคืออะไร ลูกต้องแล้วหรือที่จะพูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อคือ พ่อของลูก ลูกไม่สามารถได้รับความรู้ได้จากผู้ที่อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ แล้วลูกก็ไม่อาจทำความเพียรพยายามได้ ท่านจะทำอะไรเล่าหากท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านเองเป็นนาย พระเจ้าไม่เคยอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ท่านจะไปเมื่อใดก็ได้ตามต้องการ ที่นี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงไม่อาจมีใครกลับบ้านได้ ความรู้ทั้งหมดหายไปด้วยเมื่อลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ สติปัญญาสกปรก ลูกจึงไม่สามารถมีโยคะได้ มีอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกจึงต้องไม่แสดงการกระทำที่เป็นบาป แน่หนอนว่าลูกต้องจดจำพ่อ บาปในอดีตของลูกไม่อาจถูกตัดทิ้งไปได้หากไม่มีพ่อ ไม่ใช่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปด้วยการอยู่ที่ฮาริดวาร์ เปเล่าเลย ผู้คนทำบาปอยู่เรื่อยๆ หากนักปราชญ์และนักบวชรู้ว่าบ้านของพวกเขา

เขา คือ ดินแดนแห่งความสงบ พวกเขาจะไปที่นั่นแล้วก็กลับมา บาบามีหน้าที่ของทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว กล่าวคือลูกเคยอยู่ที่นั่น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้คนได้นิคมจากเทพนิมิต เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกจะเห็นลักษณะและนารายณ์ ด้วยตาเนื้อของลูก พวกเขาจะเห็นลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกเห็นพวกเขาในนิมิต บาบามีบุญญาไปสู่เทพนิมิต คนอื่นไม่มีสิ่ง นั้น บาบออธิบายแล้วว่า ท่านไม่ได้ให้บุญแก่ผู้ใด ในทางกลับกันพ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักรสวรรค์ ท่านรักษาสมดุล ให้มีความเท่าเทียมกัน ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขา ได้รับนิมิต รูปปั้นนั้นไม่ได้มีพลังใดๆ บาบาสวดว่า พ่อให้นิมิตเพื่อให้พวกเขาสมหวัง ไม่ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาใคร ก็ตาม คณศหรือหนุมาน ฯลฯ พ่อคือผู้ที่ประทานนิมิตของผู้อื่นให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า พ่ออยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้รับความรู้ไปอย่างผิดๆ จริงๆแล้วทุกคน คือ พี่น้องกัน มีดวงวิญญาณอยู่ในแต่ละคน ไม่ใช่ทุกคนเป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดร้องหา โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ได้ โปรดเมตตาด้วยเถิด! ดังนั้นทุกคนจึงเป็นลูก เมื่อลูกๆ รับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ พวกเขาต้องทิ้งความหึงหวง โส ของร่างกาย นั้น ดวงวิญญาณกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของกันจากพ่อ เท่านั้นเอง! ดวงวิญญาณไม่ใช่ชายหรือหญิง แม้ว่าเขา อาจจะมีเครื่องแต่งกายที่เป็นหญิง แต่เป็นเรื่องที่ถูกต้องที่จะพูดว่า ฉันกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของกันเอง ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะ รับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ “ฉันเป็นชาวคริสเตียน ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง” ทั้งหมดนั้นคือศาสนาของร่างกาย มีเพียง ดวงวิญญาณเดียวเท่านั้น และร่างกายคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ผู้หนึ่งเป็นมุสลิม ผู้หนึ่งเป็นฮินดู ชื่อของ ดวงวิญญาณไม่เปลี่ยน ชื่อของร่างกายจะเปลี่ยน พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญของพ่อนั้นก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความรู้ ด้วยการมีโยคะกับท่าน เราจะไปสู่ดินแดน แห่งความสงบ จะเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ คนอื่นๆไม่อาจมีโยคะเช่นนั้นได้ ลูกรู้จักดินแดนแห่งความสงบแต่ลูกก็จดจำชีพบา บา ชันยาสชีพูดว่า พวกเขา คือ ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม พวกเขามีโยคะกับธาตุบราห์ม แต่บาบาไม่อาจถูก ปลดปล่อยไปได้ด้วยสิ่งนั้น โยคะเช่นนั้นไม่ถูกต้อง บราห์มคือ สถานที่อยู่อาศัย ไม่ว่าลูกจะพูดว่า “บราห์มญาณ” หรือ “ท้าวญาณ” ก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อพูดว่า นี่เป็นภาพลวงตาของพวกเขา บราห์มาไม่อาจเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ พ่อของ ดวงวิญญาณคือ ชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครกลับบ้านได้ ทุกคนต้อง กลับมาสะโตประธานจากที่ตาโมประธาน เมื่อศรินารายณ์อันดับหนึ่งกลายเป็นสิ่งนี้ คนอื่นๆก็จะกลับมาตาโมประธาน อย่างแน่นอนเช่นกัน พวกเขาจะใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่า ผู้คนของศาสนา อื่นทั้งหมดนั้นใช้กัชาติเกิด มีคำกล่าวว่า เหล่าเทพใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกไม่อาจบอกได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับชาติเกิดของผู้ อื่น หากลูกจะคิดคำนวณแล้ว ลูกก็จะบอกได้แต่ก็ไม่มีคำตอบ เราแค่ใส่ใจอยู่กับความเพียรพยายามของตนเอง เท่านั้น เราต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับประเด็นอื่นๆ หากลูกต้องการการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแล้ว ให้อยู่อย่าง “มาน มานะบาฟ” พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก แน่นอนว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมาในตอนจบของยุค เหล็ก ไม่ใช่ในยุคทองแดง การเขียนว่า “ชีพราตริ” นั้นไม่มีความหมายใดเลย ลูกควรเขียนว่า “ตรีมูรติชีพราตริ” มีความ มืดมิดในความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้นมา...” แน่นอนว่าจะต้อง เป็นตอนจบของยุคเหล็ก มีการรู้แจ้งในยุคทอง พ่อจะมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนไม่บริสุทธิ์เท่านั้นพ่อ จึงมาและชำระลูกๆ เพราะทุกคนมีสายใย ชันยาสชีจำนวนมากมายถามด้วยว่า จะมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร ศาสนา ดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ เช่นที่ชาวบาร์ตได้ลี้ภัยไปแล้ว ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณก็ได้ลี้ภัยศาสนา ดั้งเดิมของตนเองแล้วเช่นกัน ดวงวิญญาณรู้ว่า ราวน์ทำให้ดวงวิญญาณไม่สงบ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ลูกจะไม่ได้ รับความสงบที่นี้ ความสงบจะได้รับในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ทุกคนต้องไปที่นั่น เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ผู้คนของศาสนาอื่นๆได้รับความสงบมากมายและเราได้รับความสุขมากมาย พวกเขาไม่ได้ รับความสุขหรือความทุกข์มากนัก ประเด็นเหล่านี้คือรายละเอียด บางคนมีเป้าหมายที่ชัดเจนอย่างมาก นั่นก็เพียงพอแล้ว ขณะอยู่ที่บ้าน จงจดจำพ่อและมรดกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามลูกไม่อาจสร้างประชากรได้ ผู้ที่สร้างประชากรจะกลายเป็น ราชา ราชินีและเป็นนาย สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายด้วยเครื่องฉายภาพ จงเชื่อเชื่อบุคคล สำคัญและอธิบายแก่พวกเขา ลูกให้ประโยชน์แก่ผู้คนได้มากมาย วิธีการใหม่ๆมากมายได้ถูกคิดค้นขึ้นมา ลูกยังทำส โลดภาษาอังกฤษได้อีกด้วยและแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้คนที่อยู่ต่างประเทศ เมื่อพวกเขาได้เห็นความจริง ฯลฯ พวกเขาก็คงคิด ว่านี่เป็นปรัชญาของบาร์ต พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่นี้ นี่คือ ความรู้ทางจิต ลูกได้รับความรู้ทางจิตจากผู้ที่ป็นจิตวิญญาณ เท่านั้น ลูกคือ ดอกเตอร์ทางปรัชญาที่แท้จริง พ่อเป็นศัลยแพทย์ทางจิต ท่านนิดยาให้กับจิตวิญญาณ ทุกสิ่งของลูกนั้น แฝงตัว ผู้คนเหล่านั้นนั่งและอ่านคัมภีร์ ฯลฯ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความนับถืออย่างมาก พวกเขาไม่ได้คิดว่า ดวง วิญญาณไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกัน ดังนั้นมีเพียงลูกๆเท่านั้นที่จะให้ความรู้ที่แท้จริงนี้ได้ มีการ อธิบายไว้ด้วยว่า การสละละทิ้งมีขีดจำกัด ในขณะที่ของลูกคือ การสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

เท่านั้นอธิบายให้แก่ลูก นั่นคือ หฐโยคะ นี่คือ ราชาโยคะ ผู้คนเหล่านั้นพยายามควบคุมอวัยวะสัมผัสของร่างกายด้วย หฐโยคะ ลูกควบคุมประสาทสัมผัสทางกายของลูกด้วยราชาโยคะ มีความแตกต่างกันอย่างมาก เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้อย่างต่อเนื่องโดยที่ได้รับจากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรมีความรักมากมายเพียงใดให้กับพ่อ! ความรักนี้แผ่ทั่ว ดวงวิญญาณนั้นก็แผ่ทั่ว ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาได้พบพ่อแล้ว ท่านกำลังปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ บาบ่า ท่านได้แสดงความมหัศจรรย์! ท่านมาและให้ความรู้แก่เราทุกคนแล้วเราก็ก้ม พ่อพูดว่า ใช่แล้ว ลูกๆ พ่อบอกลูกว่า ความรู้นี้จะหายไป ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง ละครทั้งเรื่องถูกสร้างขึ้นมา ไม่อาจมีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิดได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ให้เฝ้าสังเกตสิ่งนั้นเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น การก่อตั้งต้องเกิดขึ้น เฝ้าแต่สังเกตสิ่งนั้นอย่างละวาง ตัวอย่างเช่นเช่น หากแผ่นดินไหวจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ก็ไม่ใช่ว่าพ่อจะบอกลูกล่วงหน้าว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น หากเป็นเช่นนั้นแล้วลูกก็จะเตรียมตัวได้ ให้เฝ้าสังเกตทุกสิ่งเช่นผู้เฝ้าดูที่ละวาง สิ่งหลักคือ จดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะลืมพ่อ ลูกๆ ต้องกลายเป็นมหา วีระ มหาวีระและมหาวีระณี (มหาวีระที่เป็นผู้หญิง) คือ เทวาแห่งความรู้และเทวีแห่งความรู้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สอนโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นมหาวีระ ตอนสุดท้ายเมื่อมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้น ลูกต้องเป็นมหาวีระ ปัจจุบัน ลูกคือ ผู้ที่ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องอยู่อย่างไม่วุ่นไหวสั่นคลอน พร้อมกับสิ่งนั้นแล้วหากลูกตายในการจมน้ำจะลึกถึงบาบ่า นั่นก็จะดีมาก) ผู้ที่ไม่หว่นไหวสั่นคลอนในความรู้อยู่ที่ร่างขณะที่นั่งอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่งและไปรับใช้ผ่านสภาพการมาที่ตของตนเอง ลูกๆ ต้องทั้งร่างของลูกในสภาพที่มั่นคงและไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจากนั้นจึงกลับมาสู่โลกใหม่ อังชะ ลูกๆ ต้องตรวจสอบชาร์ตของตนเองอยู่เสมอเพื่อรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากบาบ่า ลูกต้องไม่พัฒนาความสงสัยในเรื่องใดแล้วก็หยุดศึกษาเล่าเรียน บาบบอกลูกซ้ำๆว่า จงจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจมน้ำลึกถึง:

1. อย่าพัฒนาความสงสัยในเรื่องใดแล้วก็หยุดศึกษาเล่าเรียน จงทำให้สภาพของลูกมั่นคง มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อเดียว
2. อย่าเสียเวลากับประเด็นที่เป็นรายละเอียด จงใส่ใจอย่างเต็มที่ที่จะไม่ทำให้สติปัญญาของตนเองสกปรกจากการแสดงการกระทำใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้สูงสุด ผู้ที่มีการสร้างสมความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด การกระทำ สายใยความสัมพันธ์ ของลูก
ความบริสุทธิ์ไม่ใช่เพียงประพจน์พรหมจรรย์ แต่ความบริสุทธิ์คือไม่สามารถมีความคิดที่เป็นลบใดๆ สำหรับผู้ใดในจิตใจของลูก อย่าได้พูดคำพูดใดๆเช่นนั้น แต่มีสายใยความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน อย่าให้ความบริสุทธิ์ของลูกขาดตอนในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหล่านั้น และแล้วจะกล่าวได้ว่าลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้ ดังนั้นตรวจสอบรากฐานของความบริสุทธิ์ของลูก อยู่อย่างตระหนักรู้เสมอของการเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าสูงสุดที่อยู่ในวัดนั้น” ไม่สามารถมีความคิดที่ไร้สาระใดเข้ามาในวัดได้

คติพจน์: เพื่อที่จะเห็นอย่างชัดเจนและรู้ถึงอนาคตของลูก จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือม้าทางจิต ลูกต้องวิ่งแข่งไปข้างหน้าของการกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ม้ามหารัตินี้คือผู้ที่วิ่งแข่งไปข้างหน้าของการประกาศสิทธิในอาณาจักร
- คำถาม:** ลูกๆ ใดคือผู้ที่เพียรพยายามที่สาโทประธาน และลูกใดคือผู้เพียรพยายามที่ทาโม?
- คำตอบ:** คำตอบ: ผู้เพียรพยายามที่สาโทประธานคือผู้ทำความพยายามด้วยการรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ผู้มีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกที่ควงหมุนอยู่ในสติปัญญา และผู้ที่มีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของการจดจำระลึกถึงบาบา ผู้เพียรพยายามที่ทาโมคือผู้ที่พูดว่า:เราจะทำความพยายามอย่างแท้จริงเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว เราจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่เราจะได้รับ
- เพลง:** โอผู้เป็นแม่และพ่อได้โปรดเมตตาต่อผู้ไม่มีความสุขเกิด!

โอมซานติ ขณะนี้อยู่ที่เนื่องในการจดจำระลึกถึงนานเท่าที่เป็นไปได้ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแล้วเมื่อวานนี้ว่าลูกได้้อย่างสำนึกที่เป็นร่างมาทั้งวงจร เพียงในเวลาเดี่ยวนี้นั่นที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและกลับบ้านเสื้อผ้าเหล่านั้น นั่นคือร่างกายได้แก่มา ลูกต้องทิ้งความหลงทะนงตนที่ไม่บริสุทธิ์ของร่างกายและจดจำพ่อ ผู้คนจดจำพ่อแต่พวกเขาไม่ได้รู้ว่าพ่อคือใคร พวกเขาพูดว่า พ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในกรณีนั้นพวกเขาไม่สามารถจะเรียกหาพ่อ แต่เขาก็ร้องเรียกหา: โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! เมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์พวกเขาก็จดจำพระเจ้า สติปัญญาตรงขึ้นไปเบื้องบน หากผู้รักดีเป็นพระเจ้าแล้ว นั่นก็ไม่มี ความจำเป็นต้องจดจำพระเจ้าและก็ไม่จำเป็นต้องพูดด้วยว่า: โอ พระเจ้า เราไม่มีความสุขและล้มละลาย! นั่นมีความทุกข์ในหนทางของความภักดี เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า พ่อกลับไปหลังจากที่ได้ให้ความสุขกับลูกๆ และทุกคนก็จดจำความสุขนั้น พ่อที่ไม่สูญเสียกลับไปหลังจากให้ความสุขที่ไม่สูญเสีย ดวงตาที่สามของความรู้ของลูกๆ เวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว ที่จะทำให้ลูกเข้าใจพ่อผู้สร้างอย่างดีมาก และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน ก็คือที่ลูกอ่านในบ้านของลูกเมื่อวานนี้ไม่ได้ให้ความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน ยิ่งไปกว่านั้นลูกก็ลืมพ่อ ลูกได้ลืมผู้สร้างและสิ่งสร้างเวลานี้พ่อได้ให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูก และท่านอธิบายและสอนราชาโยคะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สวรรค์ไม่สามารถจดจำด้วยการศึกษาที่ตะ พวกเขาให้คำบรรยายมากมาย เวลานี้ลูกกำลังรับฟังพ่อโดยตรง และความแตกต่างที่ลูกรู้สึกนั้นเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ที่นั่นผู้คนลืมผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน เวลานี้บาบาอยู่ที่นั่นและอธิบายนัยยะสำคัญของผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน และอย่างแน่นอนที่ลูกเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดก บ้างเพียรที่สาโทประธาน ขณะที่บ้างเพียรพยายามที่ราโจและบ้างก็ทาโม มีผู้ทำความพยายามที่สูงสุด, ปานกลางและต่ำสุด ลูกๆ เข้าใจว่าด้วยการทำความพยายาม ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ทำความพยายามเช่นนั้น? ลูกแต่ละคนเข้าใจว่าหากลูกทำความพยายาม ที่ดีในเวลานี้และแล้วทุกวงจรความพยายามของลูกจะเป็นเช่นเดียวกัน หากใครบางคนไม่ทำความพยายามก็เป็นที่เขาเข้าใจว่าเขาไม่ได้ทำความพยายามในวงจรที่แล้ว และแล้วสถานภาพของเขาก็ถูกทำลาย ผู้คนได้มีการแข่งม้า พวกเขาพูดว่า: ม้าตัวนี้ชนะการแข่งขัน ที่นี้ด้วยทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ที่นี้มีบางคนพูดว่า: เราไม่ต้องการเข้าใจมากนัก บ้างไม่เข้าใจและพวกเขาก็ไม่สามารถจะอธิบายแก่ผู้อื่น สำหรับพวกเขามีวิธีการที่ง่ายดาย: เพียงแต่จดจำพ่อ ลูกจะเรียนรู้ที่จะจดจำบาบาหรือลูกจะไม่แม้กระทั่งเรียนรู้สิ่งนั้น? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ลูกได้จดจำในหนทางของความภักดี ในเวลานี้ได้อยู่เบื้องหน้าลูกในร่างกายของบราห์มาและกำลังพูดว่า: จงจดจำพ่อ! บาบาได้อธิบายนัยสำคัญของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ซึ่งบาบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดสามารถเรียกได้ว่าประชาธิปไตย บราห์มา ดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไป ประชาธิปไตยบราห์มาได้สร้างทายาทที่เกิดจากปาก พวกเขาดวงวิญญาณคือลูกๆ ของชีพบาบา พ่อพูดว่า: ลูกเป็นของพ่อ! อย่างไรก็ตามมีลูกๆ มากมาย ลูกทั้งหมดเป็นของพ่อ นั่นไม่สามารถที่จะมีดวงวิญญาณมากกว่าหรือน้อยกว่า พวกเขาทั้งหมดมีบทบาทในละครที่ไม่มีขีดจำกัดด้วย นี่คือการละเล่นที่ลูกสร้างขึ้นเป็นนิรันดร์ พ่อพูดว่า: แน่แน่นอนที่พ่อมาก่อตั้งศาสนาที่แท้จริงเดียวและเพื่อลดภาระการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ศาสนาที่แท้จริงที่ได้หายไปเวลานี้ได้มีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง ศาสนาที่แท้จริงคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองคือศาสนาที่พ่อที่แท้จริงได้ก่อตั้งขึ้น เช่นที่พระคริสต์ได้ก่อตั้งศาสนาคริสต์เถียน ทำนองเดียวกันพ่อที่แท้จริงได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่แท้จริง บาบาที่แท้จริงก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นรู้ว่าพ่อได้มาอย่างแน่นอน บาบาอธิบายว่าละครกำลังจะจบลง และเวลานี้ลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าเหล่านี้ บทบาทของนักแสดงทั้งหมดในละครถูก

กำหนดเอาไว้แล้ว พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาในเวลาที่เหมาะสมแล้วจากไป พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณได้จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแท้จริง พวกเขาต้องการร่างที่บริสุทธิ์ ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ในร่างกายนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว เป็นที่ใดที่ลูกจะทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์? ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ที่นี้ เวลานี้วัตถุธาตุทั้ง 5 ทาโมประธาน เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างบริสุทธิ์และเข้าถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม บัญชีเก่าจะได้รับการสะสาง สิ่งนี้ใช้กับลูกๆ เป็นลูกๆ ที่รับฟัง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่บราห์มินเป็นที่ต้องการ ลูกรู้ว่าสวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร และแน่นอนที่บราห์มาเป็นที่ต้องการ นี่คือสกุลบราห์มิน บาบาพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างของบราห์มาเพื่อสร้างบราห์มิน เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือการสร้างของยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือการประเดิมที่มีนัยสำคัญที่ลึกซึ้ง บาบาได้อธิบายในประเด็นที่มีนัยสำคัญลึกซึ้งเช่นนั้นในตอนเริ่มต้นใหม่? มีคำกล่าวไว้ว่า: ถึงแม้ว่าลูกจะเปลี่ยนมหาสมุทรเป็นน้ำหมึก ป่าเป็นปากกาและผืนดินเป็นกระดาษ ความรู้ก็จะยังคงไม่ถึงจุดจบ ลูกๆ ผู้ที่ให้ความใส่ใจแก่การศึกษาเล่าเรียนจะเข้าถึงประเด็นที่ลึกซึ้งเหล่านี้ เตรียมจิตใจของคุณให้พร้อมที่จะรับมรดกจากพ่อ หากมีความสงสัยแม้เพียงเล็กน้อย ความรู้ก็จะหายไปจากสติปัญญา อย่างไรก็ตามหากใครบางคนถูกยิงโดยลูกธนูในทันที เขาจะกลายเป็นผู้มีศรัทธาในสติปัญญาอย่างแท้จริง บาบาเฝ้าแต่บอกลูกถึงประเด็นที่น่าสนใจใหม่ๆ เมื่อวานนี้บาบาอธิบายอย่างดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ไม่มีดวงวิญญาณที่สามารถเรียกได้ว่าสูงสุด นั่นมีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวที่ทุกคนสวดมนต์ภาวนาถึง พ่อสูงสุด ผู้เดียวเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุดนั้นไม่สามารถจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ที่นี้มีความทุกข์ มีการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อสูงสุดอยู่เหนือการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด เพียงแต่มองดูความหาคดีผู้ที่กำลังทำความพยายามอย่างสมบูรณ์เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกกำลังวิ่งแข่งกันไปข้างหน้าอย่างมีมาบางตัวที่ไม่มี ความหวัง แต่ก็วิ่งได้เร็วอย่างยิ่งในตอนสุดท้ายที่ไปล้ำหน้าทุกคนที่นี้ด้วยเป็นเช่นเดียวกัน ขณะที่กำลังเคลื่อนไปข้างก็อ่อนแอและตกลงมา และบ้างก็บาดเจ็บได้กลายเป็นคนพิการ ที่นี้มีลูกๆ ใหม่ที่ดีมากด้วยเช่นกันผู้ที่วิ่งเร็วกว่าลูกๆ คนเก่า ขณะที่กำลังทำความพยายาม บ้างก็มีลางร้าย บางครั้งใครบางคนอาจจะได้รับประสบการณ์ของเคราะห์ดีของจุปีเตอร์ (วันพฤหัสบดี) บางครั้งก็เป็นเคราะห์ดีของศุกร์ (วันศุกร์-เคราะห์ปานกลาง) บางครั้งก็เป็นเคราะห์ร้ายของเสาร์ (วันเสาร์ : ดาวเสาร์, เคราะห์ร้าย) บางครั้งก็เป็นเคราะห์ที่เลวร้ายที่สุด เคราะห์ของราหู ดังนั้นบางครั้งก็เป็นคุณประโยชน์ บางครั้งก็เป็นการสูญเสีย บาบาเองเข้าใจว่าลูกๆ ใดตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเคราะห์ร้าย เหตุนี้เองจึงมีเงามืด พ่อพูดว่า: จงไปอยู่เหนือสิ่งนั้นและไปอย่างรวดเร็ว พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลา 2-3 ปี แต่เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของเคราะห์ร้ายของดาวเสาร์ พวกเขาถึงช่องแฉะในกิเลสด้วยอวัยวะทางร่างกาย พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้น แม้กระทั่งลูกๆ ที่ดีมากก็ตกภายใต้อิทธิพลของเคราะห์ร้ายและแต่งงาน พวกเขาทำสัญญาว่าพวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเขายังคงตกลงมา บางครั้งพวกเขาทำตามศรัทธาและบางครั้งพวกเขาทำตามกำหนดที่ผิดๆ บาบาเข้าใจลูกๆ อย่างดีมาก พวกเขาพูดว่า: บาบา เวลานี้เรากำลังวิ่งแข่งกันไปข้างหน้า พ่อพูดว่า: จงอยู่อย่างระมัดระวังเพราะลูกคือม้าแข่ง จงระวัง! ลูกๆ ลูกได้รับความสุขสำหรับอนาคตถึง 21 ชาติเกิด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ด้วยการทำความผิด ดวงวิญญาณตกภายใต้อิทธิพลของเคราะห์ร้ายและแล้วก็มี การสูญเสียสำหรับชาติเกิดทั้งหมดในอนาคต เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: จงทำความพยายามอย่างสมบูรณ์บนฐานของศรัทธา บาบาบอกทุกสิ่งแก่ลูกๆ ล่วงหน้า ยิ่งลูกมีพลัง เข้มแข็งและฉลาดมากขึ้นในความรู้และโยคะ พายุของมายาก็จะมาด้วยกำลังแรงมากขึ้น จงระมัดระวัง! อย่าได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปผู้ที่ทำการกระทำที่เป็นบาปด้วยอวัยวะทางร่างกาย ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้าและดังนั้นลูกต้องสูงศักดิ์อย่างยิ่ง จงมองดูว่าลักษณะและนารายณ์สูงศักดิ์เพียงไร! ลูกต้องเติมเต็มตนเองด้วยสันสการ์เหล่านี้ในเวลานี้ เพราะในเวลานี้ลูกเรียกได้ว่าเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ลูกได้รับความเคารพอย่างมากมาย นี่เป็นความมหัศจรรย์ของชาติเกิดเดี๋ยวนี้ ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด จนกระทั่งบาบา มา ต้นไม้โลกมนุษย์นี้ต้องไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรมอย่างที่สุด เป็นผู้เป็นนายที่ทำให้ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของโลก วัดโสมนาถโด่งดังอย่างยิ่ง ชีพบาบาได้ให้ทรัพย์สินสมบัติมากมาย ซึ่งเหตุนี้เองจึงได้มีการใช้ทรัพย์สินสมบัติมากมายเพื่อวัดของท่าน แม้กระทั่งเมื่อลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกก็มีทรัพย์สินสมบัติมากมายที่จะสร้างวัดมากมาย ดังนั้นผู้ที่มีความเคารพกราบไหว้บูชาจะมีทรัพย์สินสมบัติมากมายเพียงไร? เวลานี้มีอาณาจักรของผู้ที่ปกครองโดยประชาชนเหนือประชาชน เวลานี้ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ นี่เป็นกลางคืนของบราห์มาและแล้วก็เป็นกลางวันของบราห์มา นั่นจะเป็นสวรรค์ จะมีพระราชวังทองคำและเพชร ทองคำจะมาจากที่ใด? ทองคำที่นั่นจะมีค่าเท่ากับดินเหนียว ได้มีการแสดงแล้วว่าภูเขานั้นระเบิดอย่างไร เมื่อมีความร้อนและไฟประทุขึ้นมาจากภูเขาไฟ ทองคำออกมาจากเหมือง พวกเขาได้ทำอิฐทองคำ ในทำนองเดียวกันมีการละเล่นของมายา นักมายากล ใครบางคนได้เห็นอิฐทองคำในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและคิดว่าเขาจะนำอิฐเหล่านั้นกลับไปกับเขา เมื่อเขาลืมตาของเขาขึ้นเขาก็ไม่เห็นสิ่งใด ที่นี้เช่นกันลูกๆ ไปและเห็นพระราชวังทองคำในเทพนิมิต ลูกๆ เคยได้ยินเพลง: ได้โปรดเมตตาต่อเราผู้ที่ไม่มีความสุขเกิด! ชื่อของพ่อคือผู้เติมไปด้วยความปิติ ไม่ใช่ว่าท่านคงอยู่ในทุก

คน มายาได้ลืดอกสติปัญญาของทุกคนไว้อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเปิดลืดอกนี้ ลืดอกของผู้ที่ลืดอก ถูกเปิดขึ้นในวงจรที่แล้วก็จะเปิดขึ้นตามลำดับกันไป นี่เป็นที่เข้าใจได้จากความพยายามของใครบางคนเมื่อเขากำลังทำงานรับใช้ที่ดี พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแน่นอนต้องเคยนำร่างกายมาใช้ สิ่งสร้างแรกของท่านคือบราห์มา ท่านได้สร้างบราห์มินด้วยปากของบราห์มา บราห์มินคือจุก จากด้อมบ้าก็เป็นบราห์มินด้วย บราห์มาเช่นกันก็เป็นบราห์มิน กองทัพชีพชัคติถูกทำขึ้นมาจากบราห์มิน(ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย) พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อมีบทบาทในละครเช่นกัน พ่อมาและอธิบายนัยสำคัญของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก ที่นี่พ่อ ครูและสัทกูรูคือหนึ่งเดียว ทั้งสามกำลังทำงานร่วมกัน สัทกูรูจะพาลูกกลับไปกับท่าน สิ่งนี้รับประกันแล้ว พ่อได้ให้ความสงบและความสุขแก่ทุกคน ทั้งหมดคือลูกๆของพ่อ ไม่ใช่ที่ท่านจะให้กับบางคนและไม่ให้กับใครบางคน พ่อคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของมายา เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน ท่านได้ก่อตั้งสวรรค์และส่งที่เหลือทั้งหมดไปสู่การหลุดพ้น นี่คือนิยามของพ่อ เท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกไม่ควรทำการกระทำที่เป็นบาปใดด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสเหล่านั้น ลูกต้องทำให้สันสการ์ของลูกสูงศักดิ์ ลูกไม่ควรจะหวาดกลัวพายุของมายา ลูกต้องไปอย่างรวดเร็วในญาณและโยคะ
2. บนพื้นฐานของศรัทธา จงผ่านพ้นเคราะห์ที่ไม่ดีใดๆและเคลื่อนไปอย่างรวดเร็ว ลูกไม่ควรทำตามการกำหนดที่ผิดๆ จงอยู่อย่างระมัดระวังและอยู่ในการแข่งขันของการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยคี และดังนั้นเป็นโยคีที่มั่นคงผู้ที่ทุกการกระทำเป็นโยกยูกต์ และมียูกต์ียูกต์ ทุกการกระทำของดวงวิญญาณคาร์มาโยคี เป็นโยกยูกต์และยูกต์ียูกต์ ถ้าลูกทำการกระทำที่ธรรมดาหรือไร้สาระ ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่าโยคีที่สม่าเสมอได้ การมีโยคะที่สม่าเสมอหมายความว่าพื้นฐานของการจดจำระลึกถึงของลูกคือความรัก ใครก็ตามเป็นที่รักได้รับการจดจำโดยอัตโนมัติ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรัก จะดึงดูดลูก ดังนั้นให้ทุกวินาที ทุกความคิด ทุกคำพูดของลูกสูงส่งเสมอ และให้หัวใจของลูกมีความรักสำหรับพ่อผู้เดียว และแล้วลูกจะเรียกได้ว่าเป็นคาร์มาโยคีผู้ที่เป็นโยคีที่สม่าเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการทำความพยายาม จงเฝ้าแต่กว้างไกลในซึ่งซ้ำของความรัก

*** โอม ชานติ ***

พื้นฐานของการเปิดเผยคือคำสัญญาที่มั่นคง

วันนี้พ่อผู้เต็มไปด้วยทุกพลังกำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆ ที่ทรงพลังของท่าน พ่อผู้เต็มไปด้วยทุกพลังได้ให้สมบัติที่มีค่าของการตระหนักรู้ทั้งหมดซึ่งเป็นสมบัติที่มีค่าของพลังทั้งหมดแก่ลูกทุกคนอย่างเป็นสิทธิโดยกำเนิดทันทีที่พวกเขาถือกำเนิดมาเป็นบราห์มิน ดวงวิญญาณบราห์มินแต่ละดวงประกาศสิทธิในสิ่งนี้ จงกลับมาเต็มเปี่ยมและทำให้ผู้อื่นเต็มเปี่ยมด้วย บัพดาตาได้ให้พลังอย่างเต็มที่กับลูกๆ ทุกคนอย่างง่ายดายมากภายในหนึ่งวินาที ท่านให้พลังแก่ลูกๆ อย่างไร ท่านเตือนลูกๆ ภายในหนึ่งวินาที ดังนั้นการตระหนักรู้จึงกลายเป็นกุญแจสู่สมบัติที่มีค่าทั้งหมดในหนึ่งวินาที ลูกๆ จดจำได้ “บาบาของฉัน” และพ่อก็พูดว่า “ลูกของพ่อ” ภายในหนึ่งวินาทีลูกๆ ได้รับสำนึกทางจิตนี้ ซึ่งเป็นกุญแจสู่สมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกๆ ยอมรับบาบาว่าเป็นของลูก และลูกๆ ประกาศสิทธิโดยกำเนิดอย่างเต็มที่ ดังนั้นลูกๆ ได้รับสิ่งนั้นอย่างง่ายดายใช่หรือไม่? เวลาในแต่ละดวงวิญญาณบราห์มินพูดด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งว่า สมบัติที่มีค่าของพ่อคือสมบัติที่มีค่าของฉัน ลูกๆ ทำให้สมบัติที่มีค่าของพ่อกลายเป็นของลูกๆ เอง

วันนี้กล่าวได้ว่าเป็นวันแห่งความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษ วันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้เป็นวันแห่งการให้พลังทั้งหมดแก่ลูกๆ ในความเป็นจริงวันแห่งการเกิดเป็นบราห์มินคือวันสำหรับการได้มาซึ่งพลังทั้งหมด อย่างไรก็ตามมีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับวันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้ ความสำคัญนั้นคืออะไร? ในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้ พ่อบราห์มาได้ทำให้ตัวท่านเองเป็นอะแนค และในรูปที่มีตัวตนที่มีร่างกาย ท่านได้มอบพลังใจ (will-power) เป็นพิเศษให้แก่ลูกๆ พิเศษเพื่อที่จะเปิดเผยพวกเขาให้แก่โลก เช่นที่ในตอนเริ่มต้น ท่านเองได้มอบความสัมพันธ์ทั้งหมดของท่านและยกทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของท่านให้กับชัคติเพื่อประโยชน์ในการทำงานรับใช้ ในท่านเองเดียวกันในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้ พ่อบราห์มาผ่านรูปที่มีตัวตนในโลกที่มีตัวตนได้มอบพลังใจทั้งหมดแก่ลูกๆ แก่กองทัพอชัคติ เพื่อที่พวกเขาจะได้เล่นบทบาทที่มีตัวตนเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้โลก ตัวท่านเองได้กลายเป็นผู้ที่มีรูปที่อะแนคและแผ่ตัวและทำให้ลูกๆ เป็นเครื่องมือสำหรับการให้ประโยชน์แก่โลกในรูปที่มีตัวตน นั่นคือ ท่านมอบพลังใจสำหรับการทำงานรับใช้ ในรูปที่มีตัวตนด้วยเหตุนี้จึงเรียกวันนี้ว่าเป็นวันแห่งความทรงจำระลึกถึง วันแห่งพลัง

บนพื้นฐานของการจดจำระลึกถึงนั้น บัพดาตามองเห็นว่าในแผ่นดินนี้และในต่างแดน ลูกๆ ในทุกหนแห่งกลายเป็นเครื่องมือและก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ และจะก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ในงานรับใช้ เพราะลูกๆ มีพรตริมุระติพิเศษอยู่กับตนเอง ลูกๆ มีพรของพ่อที่วางอยู่แล้ว แต่พร้อมกันนั้น ลูกๆ มีพรของพ่อบราห์มาผู้ประทานโชคด้วยเช่นกัน และพร้อมกันนั้น ลูกๆ ก็มีพรของคำพูดที่แสนหวานของแม่จากัดอัมบา, สรัสวตีด้วย เหตุนี้เองด้วยพรตริมุระติลูกๆ จึงได้รับสิทธิในการประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย เมื่อลูกๆ ก้าวหน้าต่อไปลูกๆ จะได้สัมผัสกับวิธีการที่ง่ายดายยิ่งขึ้นและความสำเร็จที่สูงส่ง ทุกหนแห่งมีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะเปิดเผยบัพดาตา ที่การเปิดเผยนี้ควรจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก นี่คือการที่ลูกๆ ทุกคนต้องการใช่หรือไม่? มันจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่? ควรจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ไหมที่ลูกๆ ได้ยินเสียงแตรของการเปิดเผยในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น? มันเกิดขึ้นแล้ว แต่ลูกๆ เพียงแค่ต้องทำอะไร? ลูกๆ กำลังทำสิ่งนั้นและลูกๆ ต้องทำสิ่งนั้น เพื่อที่แตรของการเปิดเผยที่สมบูรณ์จะมีการเป่า ลูกๆ ต้องทำสิ่งหนึ่ง - ไม่ใช่แค่แต่สองสิ่ง แค่หนึ่งสิ่ง สิ่งหนึ่งนั้นคืออะไร? ลูกๆ คือพื้นฐานสำหรับการนำมาซึ่งการเปิดเผย แต่ลูกๆ ต้องขีดเส้นใต้สิ่งหนึ่งเป็นพิเศษ เพราะสมดุระหว่างการเปิดเผยและคำสัญญาคือพื้นฐานของทุกดวงวิญญาณที่ได้รับพรจากบัพดาตา ลูกๆ ทำสัญญาทุกวัน เหตุใดจึงมีความล่าช้าในการเปิดเผย? ควรจะเกิดขึ้นแล้วในเวลานี้ใช่หรือไม่?

ดังนั้นบัพดาตาเห็นว่าลูกๆ ได้ทำสัญญาด้วยหัวใจและด้วยความรัก ลูกๆ ได้ทำสัญญา แต่หนึ่งคือคำสัญญาและอีกหนึ่งคือคำมั่นสัญญาที่มั่นคง อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของคำมั่นสัญญาที่มั่นคง? ลูกๆ อาจจะตายแต่ลูกๆ ไม่สามารถผิดคำมั่นสัญญาของลูกๆ ได้ เมื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของลูกๆ แล้ว ไม่ว่าปัญหาเล็กๆ น้อยๆ จะเกิดขึ้นมากมายเพียงใด หรือสถานการณ์จะน่ากลัวเพียงใด ในบางครั้ง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคืออะไรเบื้องหน้าเรื่องราวในชีวิตของลูกๆ? ดังนั้นสิ่งนี้เรียกว่าคำมั่นสัญญาที่มั่นคง ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร สถานการณ์ภายนอกก็ไม่สามารถทำให้สภาพของลูกๆ เองสั่นคลอนได้ ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม ในสถานการณ์ใดก็ตาม ลูกๆ ไม่สามารถพ่ายแพ้ได้ แต่ลูกๆ จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอ ลูกๆ จะกลายเป็นส่วนหนึ่ง

ของลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกจะกลายเป็นเครื่องประดับรอบคอของพระเจ้า สิ่งนี้เรียกว่าความคิดที่มั่นคง นั่นคือคำมั่นสัญญาที่มั่นคง ดังนั้นลูกต้องขีดเส้นใต้คำว่า 'มั่นคง' การให้คำสัญญาหมายถึงการให้ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน ลูกบางคนก็ทำสัญญาเป็นบางครั้ง แต่พร้อมกันนั้น พวกเขาก็เล่นเกมที่ดีมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจแล้วในเวลานี้ ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้คิดมาก แล้วลูกเล่นเกมอะไร? เมื่อมีปัญหาหรือมีสถานการณ์ใดเกิดขึ้นมาก็กลายเป็นข้ออ้างสำหรับลูกที่ทำให้สัญญาของลูกอ่อนแอ แทนที่จะแก้ปัญหานั้น ลูกกลับเล่นเกมของการมีข้ออ้างมากมาย ลูกฉลาดมากในสิ่งนี้

อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของการมีข้ออ้าง? “มันไม่ได้เป็นอย่างนั้น มันเป็นอย่างนี้” “ถ้ามันไม่เกิดขึ้นในลักษณะนี้ ก็คงจะเป็นอย่างนั้น” “คนนี้พูดอย่างนี้ คนนั้นทำอย่างนั้น” “สภาวะแวดล้อมเป็นอย่างนั้น สถานการณ์เป็นอย่างนั้น” ดังนั้น “อย่างนี้ อย่างนั้น ฯลฯ” เป็นภาษาของการมีข้ออ้าง ในขณะที่ภาษาของคำมั่นสัญญาที่มั่นคงคือ “ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้หรืออย่างนั้น ฉันต้องกลับมาเป็นเหมือนพ่อ” “ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้” “ฉันไม่ต้องทำให้ผู้อื่นเป็นสิ่งนี้ ฉันต้องเป็นสิ่งนี้” อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ “ฉันจะดีถ้าผู้อื่นทำสิ่งนี้เท่านั้น” “เมื่อผู้อื่นให้ความร่วมมือเท่านั้นที่ฉันจะกลับมาสมบูรณ์ และแล้วเมื่อฉันฉันก็จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม” แทนที่จะรับในลักษณะนั้น ลูกต้องกลายเป็นนายผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ และให้ความร่วมมือความรัก และความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วคือการรับ จดจำไว้ว่าความหมายของชีวิตบราห์มินคือ การให้คือการได้รับ การได้รับหลอมรวมอยู่ในการให้ เหตุนี้เองพื้นฐานของคำมั่นสัญญาที่มั่นคงคือการมองเห็นตนเอง การเปลี่ยนแปลงตนเอง และการคงความเคารพตนเองของลูก ความเคารพตนเองคือการเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกจะทำอะไรในป๊อแควนี้? ลูกจะออกจากมรณูปไปหลังจากที่ได้ทำสัญญาแล้ว และเมื่อลูกกลับบ้าน ก็เล่นเกมของการมีข้ออ้างหรือไม่?

แทนที่คำสัญญาของลูกจะมั่นคง ก็มีเหตุผลหลักหนึ่งประการที่ทำให้คำสัญญานั้นอ่อนแอ หรือที่ทำให้ลูกกลับมาหย่อนยานในการทำตามสัญญานั้น ยกตัวอย่างเช่น ไม่ว่าเครื่องจักรจะใหญ่โตแค่ไหน หากแม้แต่สกรูเล็กๆหนึ่งตัวหลวม นั่นก็ทำให้เครื่องจักรทั้งหมดไร้ประโยชน์ เพื่อที่จะทำตามคำสัญญาเช่นนั้น ลูกจึงมีการวางแผนที่ดีมาก และลูกก็เพียรพยายามอย่างมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามสกรูที่ทำให้แผนการและความเพียรพยายามของลูกอ่อนแอคือความไม่ระมัดระวัง ที่มาในรูปแบบต่างๆกัน มาในรูปแบบอยู่เสมอ มันไม่ได้มาในรูปแบบเก่า จงขึ้นสกรูของความไม่ระมัดระวังที่หลวมนี้ให้แน่นขึ้น ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ “ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นอยู่แล้ว” “ไม่ สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น” “ถึงอย่างไรสิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนี้จะเกิดขึ้น” นี่คือการไม่ระมัดระวัง “มันจะเกิดขึ้น เพียงแค่อายุ จงมีศรัทธาใน ดาดี ดีดี มีศรัทธาในตัวฉัน สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น” ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ “สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ถึงอย่างไรสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นอยู่แล้ว” ไม่ ลูกต้องกลายเป็นเหมือนพ่ออย่างแน่นอน ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ มีเหตุผลประการที่สามที่ทำให้สัญญาที่มั่นคงนั้นอ่อนแอ ก่อนหน้านั้นก็เช่นกัน ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับบางสิ่งที่น่าขบขัน สายตาของลูกบางคนในการมองเห็นสิ่งที่อยู่ใกล้กันอย่างมาก ในขณะที่สายตาที่ยาวของพวกเขานั้นเฉียบคมมาก การมองเห็นระยะใกล้คือการมองเห็นตนเองและการเปลี่ยนแปลงตนเอง และการมองเห็นระยะไกลคือการมองเห็นผู้อื่น อย่างไรก็ตามลูกเห็นอะไรในสิ่งนั้น? ลูกเห็นความอ่อนแอและไม่เห็นคุณสมบัติพิเศษ เหตุนี้เองจึงมีความแตกต่างในความจริงจังและความกระตือรือร้นในความมุ่งมั่นของพวกเขา “แม้แต่ซีเนียร์ก็ยังไม่ทำเช่นนั้นเลย เราเป็นผู้ที่เขารัวกว่า” ดังนั้นสายตาที่ยาวในการเห็นความอ่อนแอจึงหลอกลวงลูก เพราะเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถนำคำสัญญาของลูกไปใช้ในรูปปฏิบัติได้ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ดังนั้นเวลานี้ลูกรู้วิธีที่จะขึ้นสกรูของลูกให้แน่นขึ้นแล้วหรือยัง? ลูกมีไขควงแห่งความเข้าใจไหม? ลูกมีเครื่องมือทั้งหมดไหม?

ดังนั้นในปีนี้ จงทำให้สามสิ่งนี้เหมือนกัน การเข้าใจ การมีความปรารถนาที่จะทำบางสิ่ง และการลงมือทำสิ่งนั้นจริงๆ การทำให้ทั้งสามเหมือนกันหมายถึงการเป็นเช่นเดียวกับพ่อ, เป็นเหมือนพ่อ ถ้าบรรพดาบอกทุกคนให้มอบสิ่งนั้นโดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ลูกจะใช้เวลาเขียนสิ่งนั้นในหนึ่งวินาทีไหม? ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะเขียนลงบนกระดาษ แต่เขียนลงบนหน้าผากของลูกด้วยหมึกแห่งความมุ่งมั่น ลูกรู้วิธีที่จะเขียนหรือไม่? ลูกรู้วิธีที่จะเขียนบนหน้าผากของลูกไหม หรือลูกรู้แต่วิธีที่จะเขียนบนแผ่นกระดาษเท่านั้น? ลูกทั้งหมดได้เขียนแล้วหรือไม่? สิ่งนั้นมั่นคงหรือไม่? สิ่งนั้นไม่ได้อ่อนแอที่สามารถถูกลบทิ้งได้ในสองวันไหม? ลูกต้องเติมเต็มสิ่งนั้น ถึงแม้ว่าลูกจะตาย ลูกต้องไม่ผิดคำมั่นสัญญาของลูก ด้วยความมุ่งมั่นเช่นนั้นเท่านั้นที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับพ่อได้อย่างง่ายดาย มิฉะนั้นบางครั้งก็มีการล่าบาทกราดตราและบางครั้งก็มีความรัก และลูกก็จะเฝ้าแต่เล่นเกมเหล่านั้นต่อไป วันนี้แม้ว่าลูกๆทั้งหมดในแผ่นดินนี้และในต่างแดนจะอยู่ที่นั่นทางร่างกาย (ในสถานที่ของตนเอง) แต่ในจิตใจของพวกเขา พวกเขาอยู่ในมรณูป เหตุนี้เองบรรพดาจึงเห็นประสบการณ์ทางจิตของทุกคนในวันแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกเคยมีประสบการณ์ที่ดีมาก ลูกได้ทำงานรับใช้ด้วย บา

บาขอแสดงความยินดีกับลูกแต่ละคนสำหรับประสบการณ์ทางจิตและงานรับใช้ของลูก ความคิดที่บริสุทธิ์ของทุกคน การสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานขึ้นของพวกเขาและพวงมาลัยไข่มุกแห่งความรักได้มาถึงบัปติสตาแล้ว เพื่อเป็นการตอบแทน บัปติสตา กำลังสวมพวงมาลัยแห่งความรักรอบคอของลูกๆ ทุกคนด้วยเช่นกัน ให้ลูกแต่ละคนรับความรักและการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษเป็นการส่วนตัวตามชื่อ บัปติสตามีชุดไร้สาย(wireless set) ทางจิตที่ทรงพลังเช่นนั้นที่เสียงในหัวใจของลูกแต่ละคนไปถึงบัปติสตาในเวลาเดียวกัน ไม่เพียงแต่เสียงที่ไปถึงบัปติสตาเท่านั้น แต่แม้กระทั่งใบหน้าที่เคยไปด้วยความรักของแต่ละคนก็ปรากฏเบื้องหน้าบาเช่นกัน เหตุนี้เองเมื่อได้เห็นลูกๆ ทั้งหมดเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าท่าน บาบาก็ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงพิเศษ อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่รักษาสมดุลระหว่างคำมั่นสัญญาที่มั่นคงและการเปิดเผย ถึงลูกๆ ที่เป็นเช่นเดียวกับพ่อ ผู้ที่ทำให้ทั้งสามเป็นเช่นเดียวกันอยู่เสมอ - ความเข้าใจ การมีความปรารถนาที่จะทำบางสิ่งและการกระทำสิ่งนั้นจริงๆ - ถึงเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่เอาชนะปัญหาอยู่เสมอและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพระเจ้า ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปติสตาที่เต็มไปด้วยทุกพลัง

บัปติสตาพบดาดี:

ลูกทุกคนมีค่าแก่พินัยกรรมทั้งสอง นั่นคือ พินัยกรรมในตอนต้นและพินัยกรรมในตอนท้ายของรูปที่มีตัวตน ลูกได้รับพลังใจแล้วใช่ไหม? พร้อมกับความพยายามของลูกเองแล้ว พลังใจที่ลูกได้รับในพินัยกรรมจะช่วยเหลือลูกเป็นพิเศษในการดำเนินงานของลูก เนื่องจากผลที่มองเห็นได้จากความกล้าหาญของลูก ลูกจึงมีค่าที่จะได้รับความช่วยเหลือหลายล้านเท่า หลายคนคิดว่า: เพราะเหตุใดดวงวิญญาณเหล่านี้ถึงกลายเป็นเครื่องมือ? นัยสำคัญของสิ่งนี้คือผลที่มองเห็นได้ของการมีความกล้าหาญเป็นพิเศษในช่วงเวลานั้นๆ ที่กลายเป็นผลตลอดกาล เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: เมื่อลูกก้าวไปด้วยความกล้าหาญหนึ่งก้าว ลูกจะได้รับความช่วยเหลือหลายล้านก้าวจากพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงได้รับพลังใจในรูปของพินัยกรรมเพื่อเอาชนะทุกสิ่งอยู่เสมอ มันเป็นอย่างนี้ใช่ไหม? ลูกทุกคนเป็นมิตรร่วมทางชีวิตเช่นกัน ลูกเติมเต็มความรับผิดชอบได้ดีมาก บาบาก็เติมเต็มสัญญาของท่านของการให้ความร่วมมือในทุกขณะแก่ผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของตนเช่นกัน ดังนั้นทั้งกลุ่มนี้จึงเป็นผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของตน (ถามผู้ชุมนุม) ลูกทุกคนก็เป็นผู้ที่เติมเต็มเช่นกันใช่ไหม? หรือลูกเป็นผู้ที่เพียงแค่มีความรัก? มีหลายคนที่มีความรัก แต่มีเพียงไม่กี่คนที่เติมเต็มความรับผิดชอบ แล้วลูกจะจัดอยู่ในประเภทไหน? ลูกเป็นคนในหนึ่งกำมือจากจำนวนหลายล้านคน และเป็นคนไม่กี่คนที่ได้รับเลือกจากหนึ่งกำมือนั้น ในโลกมีความปั่นป่วน และลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังสนุกกับตัวเองด้วยความสุข หรือลูกสับสน? "เราควรทำอย่างไรดี? จะเกิดอะไรขึ้น?" ลูกบอกว่าทุกสิ่งจะดี มีความแตกต่างอย่างมาก! ในโลกพวกเรามีเครื่องหมายคำถามอยู่ทุกขณะว่าอะไรจะเกิดขึ้น ในขณะที่ลูกมีอะไร? ฟูลสต็อป สิ่งใดที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดี และสิ่งใดที่จะเกิดขึ้นก็ดีสำหรับเราสำหรับโลกแล้ว มันคือความตายก่อนเวลาอันควร ในขณะที่สำหรับลูก มันเป็นความสุข ลูกกลัวไหม? เมื่อลูกเห็นเลือดนิดหน่อยลูกจะกลัวไหม? ลูกจะกลัวไหมเมื่อมีคนเจ็ดหรือแปดคนถูกยิงต่อหน้าลูก? ลูกจะไม่เห็นสิ่งนั้นในยามนอนหลับของลูกด้วยใช่ไหม? กองทัพซัคคีตีหมายถึงการปราศจากความกลัว ลูกไม่กลัวมายุ และไม่กลัวความปั่นป่วนของวัตถุธาตุ ลูกไม่กลัวถึงขนาดนี้ใช่ไหม? หรือลูกยังคงอ่อนแออยู่เล็กน้อย? อ้อชะ

พบกลุ่มส่วนตัวกับอะแวนดาบัปติสตา

เมื่อพลังทั้งหมดของลูกอยู่ภายในคำสั่ง ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายุ

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นผู้เอาชนะมายุและผู้เอาชนะวัตถุธาตุหรือไม่? ลูกกำลังอยู่ในกระบวนการของการเป็นผู้เอาชนะมายุหรือลูกยังคงต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอยู่หรือไม่? ยิ่งลูกรักขาพลังทั้งหมดของลูกให้อยู่ภายในคำสั่งและใช้พลังเหล่านั้นในเวลาที่ถูกต้องมากเท่าไร ลูกก็จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายุได้อย่างง่ายดายมากเท่านั้น หากพลังทั้งหมดไม่อยู่ในการควบคุมของลูกแล้ว ลูกจะถูกหลอกลวงไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจ หมายถึง ผู้ที่มีพลังในการควบคุม เมื่อใดก็ตามที่ลูกเรียกใช้พลัง พลังนั้นจะปรากฏขึ้นและร่วมมือกับลูก พลังเหล่านั้นอยู่ภายในคำสั่งถึงขนาดนี้หรือไม่? พลังทั้งหมดอยู่ในคำสั่งหรือไม่อยู่ตรงนั้นสักเล็กน้อยหรือไม่? หากลูกสั่งพลังในตอนนี้อยู่และพลังนั้นปรากฏตัวหลังจากผ่านไปหนึ่งชั่วโมง นั่นจะเรียกว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจหรือไม่?

เนื่องจากสมญาของลูกแต่ละคนคือนายผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นสมญาของลูกเป็นเช่นไร การกระทำของลูกก็ควรเป็นเช่นนั้น ใช่หรือไม่? ถ้าลูกเป็นนายและพลังไม่มีประโยชน์ในเวลาที่คุณต้องการ แล้วลูกจะถูกเรียกว่าผู้ที่อ่อนแอหรือผู้ที่เป็นนาย? ดังนั้นควรตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ พลังใดมีประโยชน์ในเวลาที่คุณต้องการและพลังใดที่หลอกลวงลูกในเวลาที่ต้องการ? หากพลังทั้งหมดของลูกไม่อยู่ในคำสั่ง แล้วลูกจะกลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองโลกได้หรือไม่? เพียงผู้ที่มีพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองโลกได้ อันดับแรก ปกครองตนเอง แล้วจึงปกครองอาณาจักรของโลก อำนาจในการปกครองตนเองสามารถควบคุมทุกสิ่งได้ตามที่เขาต้องการ

ลูกจะนำความใหม่อะไรมาในปีนี้? ลูกจะทำในสิ่งที่ลูกพูด ให้ทั้งคำพูดและการกระทำของลูกเท่าเทียมกัน ลูกบอกว่าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ และเมื่อพูดถึงการทำบางสิ่งบางอย่าง บางครั้งลูกได้รับชัยชนะและบางครั้งไม่ได้รับชัยชนะ ดังนั้นการพูดและการกระทำของลูกมีความแตกต่างกันใช่หรือไม่? ดังนั้นเวลานี้จบสิ้นความแตกต่างนี้ ไม่ว่าลูกจะพูดอะไร ขอให้มีความประสพการณ์ในชีวิตจริงของลูกด้วยตัวลูกเองและจากผู้อื่น ให้ผู้อื่นได้สัมผัสว่าลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษไม่เหมือนใคร แม้ว่าจะมีผู้คนเป็นพันๆ ลูกก็ควรจะปรากฏตัวอย่างมีลักษณะพิเศษเฉพาะที่ไม่เหมือนใครท่ามกลางคนเป็นพันๆ ไม่ใช่ธรรมดา เพราะบราห์มินหมายถึงทางจิต (ไม่ใช่ของโลกละ) นี่เป็นชาติเกิดทางจิตใช่ไหม? ดังนั้น ชีวิตบราห์มินหมายถึงชีวิตทางจิต ไม่ใช่ชีวิตธรรมดา ลูกมีประสพการณ์นี้หรือไม่? ผู้คนมองว่าลูกพิเศษไม่เหมือนใครหรือไม่? หรือพวกเขาคิดว่าลูกเป็นเหมือนพวกเขา?

สิ่งซึ่งบอกของการละวางคือลูกมีความรักทุกคนมากเท่ากับที่ลูกละวาง เช่นที่พ่อมีความพิเศษสุดและเป็นที่รักของทุกคน ดังนั้นการละวางทำให้ลูกได้รับความรัก ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกละวางและเป็นที่รักของดวงวิญญาณมากน้อยเพียงใด จงให้ประสพการณ์ทางจิตแก่กระทั่งในชีวิตทางโลกของลูก ลูกรู้วิธีที่จะละวางใช่ไหม? ยิ่งลูกละวางจากสำนักที่เป็นร่างมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความรักมากเท่านั้น จงละวางจากสำนักที่เป็นร่าง ดังนั้นลูกได้กลายเป็นทางจิตแล้วใช่ไหม? ดังนั้นตรวจสอบตนเองอยู่เสมอ: ฉันอยู่เหนือสำนักที่เป็นร่างหรือไม่? ฉันเข้ามาในสำนักที่เป็นร่างซ้ำๆหรือไม่? การเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างหมายถึงการมีชีวิตที่เป็นทางโลก ผิดแผกเข้ามาสู่ร่างกายของลูกเป็นระยะๆและทันทีที่งานของลูกสิ้นสุดลงให้กลับมาละวาง โดยการมั่นคงในสภาพของการละวาง การกระทำของลูกก็จะดี และลูกจะเป็นที่รักของพ่อและทุกคน ดังนั้นมีประโยชน์เป็นสองเท่าใช่หรือไม่? การมีสิทธิในความรักของพระเจ้าเป็นประโยชน์อย่างมากเช่นนี้? ลูกเคยคิดใหม่ว่าลูกจะมีสิทธิเช่นนี้? ลูกจะไม่เคยคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้แม้แต่ในความฝันของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกประกาศสิทธิเช่นนั้น ดังนั้นจงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิในความรักของพระเจ้า โลกกำลังแสวงหาสิ่งนี้ ในขณะที่ลูกมีค่าควรกับสิ่งนี้ ดังนั้นจงร้องเพลงต่อไปอยู่เสมอ "ว่า โศกที่สูงส่งของฉัน!" และโอบน้อมต่อไป ให้มีประโยชน์ต่อทุกคนด้วยสภาพที่โอบน้อมของลูก เมื่อลูกโอบน้อม ทุกคนได้รับประโยชน์ โลกได้รับประโยชน์ อ้อชะ ลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขหรือไม่? จงอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นมีความสุข ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นอย่างไร จงอยู่อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นมีความสุข อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและได้รับประกาศนียบัตรแห่งความพอใจทั้งสามประการผ่านการกระทำที่สูงส่งและชีวิตโยคี

สิ่งซึ่งบอกของการกระทำที่สูงส่งของลูกคือการมีความพอใจกับตนเองและพอใจกับผู้อื่น อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่: ฉันพอใจ ไม่ว่าคนอื่นจะพอใจหรือไม่ก็ตาม ผู้ที่มีชีวิตโยคีจะสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าลูกจะไม่พอใจตนเอง หรือผู้อื่นไม่พอใจลูก ลูกควรเข้าใจว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปโดยกฎของลูก มีใบประกาศนียบัตรทั้งสามที่จำเป็นสำหรับชีวิตโยคี 1) พอดีกับตนเอง 2) พอพอใจ 3) ครอบครองทางโลกและทางจิตพอใจ เมื่อลูกได้รับใบประกาศนียบัตรทั้งสามนี้ ลูกจะถูกเรียกว่าเพชรพลอยแห่งความพอใจ

คติพจน์: การไม่ว่างเว้นในการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้อยู่เสมอ คือ การมีโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน แม้ว่าพ่ออยู่ที่นี้ อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกยังต้องจดจำท่านที่บ้านในดินแดนแห่งความสงบ ขอให้โยคะของสติปัญญาของลูกคงอยู่เบื้องบนเสมอ
- คำถาม:** สำหรับลูกๆใดที่ลูกจะพูดว่า “โอ้โฮ โชค!” และเหตุใด?
- คำตอบ:** มีการพูดคำว่า “โอ้โฮ โชค!” สำหรับลูกๆผู้ที่มีความรู้ของพ่ออยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เพราะด้วยการได้รับความรู้ ลูกจึงได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกกลายเป็นนายของโลก ถ้าปราศจากความรู้ถึงแม้ว่าพวกเขาจะสังเวรร่างกายของเขาแก่ชีพบาบา พวกเขาก็จะได้มาซึ่งคุณประโยชน์ชั่วคราวเท่านั้น หากพวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาจะไม่ได้รับมรดกของพ่อ ในความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้รับถั่วชิกพี(chickpeas คือถั่วลูกไก่หรือถั่วหัวช้างเปรียบได้กับบางสิ่งเล็กน้อย) เพราะเนื่องจากความรักในความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแต่พวกเขาไม่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์

โอมชานติ สิ่งนี้ได้อยู่ในหัวใจของลูกๆเสมอว่าบาบาและสอนลูก ลูกกำลังนั่งที่นี้เบื้องหน้าท่าน สติปัญญาของลูกมีสำนึกรู้ว่าบาบาของลูกมาแล้ว ท่านจะสอนราชาโยคะแก่เราอีกครั้งหนึ่งเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ท่านจะชำระพวกเราและพาพวกเรากลับไปกับท่าน ลูกๆรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่าที่ลูกทำความเข้าใจเพียรพยายาม ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาต้องจบสิ้นลงในเวลานี้ ความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้จะไม่ดำเนินไปในเวลาเดียวกัน การกราบไหว้บูชาทั้งหมด ฯลฯ ที่ผู้คนทำและคัมภีร์ที่พวกเขาศึกษาไม่ใช่ความรู้ นั่นเป็นความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ศึกษาพระเวทและคัมภีร์,สวดมนต์และทำทปาเซีย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยทำสิ่งนั้นมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและนั่นไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังแสดงหนทางที่ถูกต้องอย่างแม่นยำแก่ลูก: ลูกๆเวลานี้จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกต้องไม่จดจำผู้มีร่างกายใด ขอให้โยคะของสติปัญญาของลูกคงอยู่ที่เบื้องบน อย่าได้คิดว่าเป็นเพราะบาบาอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกควรที่จะอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน แม้ว่าบาบาอยู่ที่นี้ ลูกยังคงต้องเชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกที่นี้ในดินแดนของความสงบ ความรู้เป็นเรื่องของ 1 วินาที ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและลูกได้รับมรดกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ไม่สามารถดำเนินไปในเวลาเดียวกัน กลางวันและกลางคืนแยกจากกัน นี่คือกกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด กลางวันของบราห์มาเป็นกลางวันของปีเคด้วยเช่นกัน ลูกๆรู้ว่าเรากำลังจะกลายเป็นเทพ ยุคทองถูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือดินแดนของบ่วงพันธะในชีวิต ในเวลานี้ทั้งหมดอยู่ในบ่วงพันธะของราวัน พวกเขาอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ เวลานั้นลูกๆรู้ว่ากระท่อมของความทุกข์คืออะไรและกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์คืออะไร ความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางของการตกต่ำ พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าเวลานี้ลูกทั้งหมดของเขาต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นคือพวกเขาต้องได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงพันธะในชีวิต ดังนั้นศาสนาใดจะมาก่อนในการหลุดพ้นในชีวิต? ลูกๆรู้สิ่งนี้ด้วย ทั้งการละเล่นอยู่บนพื้นฐานของบาร์ด แต่มีโครงเรื่องย่อยที่ไม่สำคัญ (by-plots) ในระหว่างกลาง เราไม่มีสายใยใดกับสิ่งเหล่านั้น ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา นี้ไม่ได้เป็นบทบาทของพวกเขา นี่เป็นบทบาทของลูกๆผู้คนของบาร์ด มีเพียงเหล่าเทพเท่านั้นในตอนเริ่มต้นยุคทอง เวลานั้นในยุคเหล็กมีศาสนาับไม่ถ้วน นี่คือชาติเกิดที่ก้าวกระโดด ชาติเกิดที่ให้คุณประโยชน์ของลูก นี่คือยุคที่สวยงามของการบรรจบกัน ลูกๆรู้ว่าลูกเป็นของพ่อทางโลกและในเวลานี้ลูกเป็นของพ่อจากเหนือโลกขณะมีชีวิต มีพ่อทางร่างและพ่อเหนือโลกที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกๆดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา,ท่านได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อพาเรากลับบ้าน พ่อสามารถพูดกับลูกๆเท่านั้น เช่นที่ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตา ดังนั้นด้วยลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณสูงสุดใช้ ลูกสามารถเห็นนิมิตด้วยเทพนิมิต พวกเขาแสดงว่าวิเวกอนันดา(Vivekananda) มีนิมิตของดวงวิญญาณของรามากฤษณะออกมาจากร่างกายและหลอมรวมเข้าไปในเขา อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมเข้าไปในผู้ใด แต่ลูกสามารถได้นิมิตของดวงวิญญาณ รูปที่ถูกต้องแม่นยำของพระเจ้าคือจุด อย่างไรก็ตามได้มีการจดจำว่าท่านสว่างไสวกว่าพระอาทิตย์พันดวง ดังนั้นหากพระเจ้าไม่ได้ให้นิมิตของสิ่งนั้น จะไม่มีใครมีศรัทธาในท่าน ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดด้วยนิมิตของจุดเพราะไม่มีใครรู้จักท่าน บาบาผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสิ่งใหม่นี้แก่ลูก พระเจ้าไม่สามารถเป็นบางสิ่งที่ใหญ่ท่านนั้นละเอียดอ่อนที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่มีสิ่งใดละเอียดอ่อนยิ่งไปกว่าที่ท่านเป็น สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าดวง

วิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นจุดมืบทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ ดวงวิญญาณมีบทบาทส่วนตัวของ 84 ชาติเกิด บันทึกไว้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งพิเศษสุดอย่างมาก! ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก เมื่อลูกอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ชาวต่างชาติ พวกเขาจะประหลาดใจและจะอุทิศตนเองแก่ลูก เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายความรู้และโยคะของบารัตโบราณ ก่อนอื่นได้อธิบายว่าดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณว่าเป็นดวงดาว พวกเขาจะไม่พูดถึงพระเจ้าว่าท่านเป็นดวงดาว ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดที่ทั้งร่างหนึ่งและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าทุกสิ่งได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครอย่างไร วงจรเฝ้าแต่หมุนไปทั้งหมดนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกในทางปฏิบัติ โลกไม่ได้รู้ถึงสิ่งใดเหล่านี้ เป็นดวงวิญญาณที่แข่งกันไปข้างหน้าเร็วที่สุด ดวงวิญญาณสามารถไปที่ใดก็ตามในหนึ่งวินาที การหลุดพ้นในชีวิตได้รับในหนึ่งวินาทีและดังนั้นดวงวิญญาณไปถึงที่นั่นในหนึ่งวินาทีด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ไม่มีสิ่งใดเร็วยิ่งไปกว่าฉัน ไม่มีสิ่งใดเล็กยิ่งไปกว่าฉัน ความรู้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณที่เล็ก มีคำกล่าวถึงท่านว่า:พระเจ้าเต็มไปด้วยความรู้ ก่อนหน้านั้นลูกเคยพูดว่าพระเจ้าล่วงรู้ทุกสิ่ง นั่นไม่ได้หมายความว่าท่านหนึ่งท่านนี้และรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่ออธิบาย: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้นี้ หากเมล็ดของต้นไม้มันจะมีชีวิต จะมีการอธิบายว่าเมล็ดอยู่ในดินอย่างไร ได้มีการจดจำว่าพระเจ้าสร้างโลกมนุษย์ผ่านบราห์มา เมล็ดเป็นเพียงผู้เดียว ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณนำร่างมาใช้ที่นี่และเล่นบทบาทของลูก ในเวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและเข้ามาในร่างกายอย่างไร พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูก ท่านไม่ได้นั่งอยู่ที่นั่นอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบายแล้วว่า: เมื่อสภาพของต้นไม้มันไปสู่ความเสื่อมโทรมถึงที่สุดและแล้วพ่อก็มา เวลานี้ผู้คนจะสร้างไฟบูชายัญมากมายเพื่อที่จะช่วยพวกเขา นี่คือการบูชายัญของความรู้ของรูตรา ที่นั่นไม่สามารถมีไฟบูชายัญของความรู้ของกฤษณะ กฤษณะเคยเป็นเทพ เขาไม่สามารถมาในยุคทองแดง เทพกลายเป็นนักรบ และแล้วเป็นพ่อค้าและเป็นสุทร กฤษณะผู้ที่เป็นเทพจะมาในยุคทองแดงได้อย่างไร? เทพไม่เหยียบย่างเท้าเข้ามาในอาณาจักรของราวัน ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลาย สันสการอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ เมื่อร่างกายจบสิ้นลง สันสการที่ดีและไม่ดีคงอยู่ในดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกเข้าใจว่ามนุษย์ทั้งหมดกำลังก้าวหน้าไปตามแผนของละคร ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่โลกกำลังก้าวไปบนพื้นฐานของสิ่งใด ที่นั่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า ละครถูกกำหนดไว้แล้วและยังดำเนินต่อไป ไม่ใช่ว่าจะขึ้นอยู่กับพระเจ้า เช่นที่ลูกมีบทบาท ดังนั้นพระเจ้าก็มีบทบาทด้วย เป็นพ่อเท่านั้นที่ให้กำเนิด ในหนทางความเสื่อมไสศรัทธาความปรารถนาของแต่ละคนได้รับการเติมเต็มเป็นเวลาชั่วคราว ไม่ว่าสิ่งใดที่ผู้คนทำเช่นการให้ทาน ทำบุญ ฯลฯ เพียงแต่นำมาซึ่งความสุขชั่วคราวเท่านั้น พวกเขาได้รับความสุขเล็กน้อยและแล้วพวกเขาได้ทำการกระทำเช่นนั้นที่พวกเขาต้องทำให้ตนเองทุกข์ทรมาน มีคำกล่าวว่าแม้กระทั่งสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เช่นถั่วชิกพี ในโชคของลูกนั้นก็ดี ในความเสื่อมไสศรัทธาพวกเขาทำความเพียรพยายาม แต่พวกเขาได้รับอะไร? ถั่วชิกพี! ถึงแม้ว่าใครบางคนสังเวรร่างกายของเขาต่อชีวิตบาบา เขาเพียงได้รับเพียงถั่วชิกพี (เล็กน้อยมาก) เท่านั้น เขาไม่สามารถได้รับมรดก แม้ว่าบาปของเขาถูกเผาไปเมื่อพวกเขาสังเวรตนเองที่คาลิ บาปเหล่านั้นก็จะเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นนั่นเป็นเหมือนกับถั่วชิกพีน้อยนิดของความเสื่อมไสศรัทธาใช้ไหม? จงดูว่าลูกได้รับมากเพียงใดในหนทางของความรู้! ลูกกลายเป็นนายของโลก! มีคำกล่าวของใครบางคนผู้ที่สติปัญญาได้รับความรู้นี้ว่าโชคของเขายิ่งใหญ่ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับผ่านความรู้นี้ สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ได้ พวกเขาศึกษาคัมภีร์อย่างมาก พวกเขากลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากและแล้วนำสันสการเหล่านั้นไปกับเขา อัจชะ พวกเขาได้รับอะไร? ถั่วชิกพี! ไม่มีสิ่งใดอื่น พวกเขาเฝ้าแต่เพียงตกลงมา เมื่อใครบางคนถือกำเนิดเป็นราชาผู้คนก็ฉลองในความสุข ถึงแม้ว่าเขากลายเป็นเจ้าชาย ลูกจะพูดว่าเขาได้รับเพียงถั่วชิกพีเท่านั้น ที่นั่นพ่อกำลังทำให้เราเป็นนายของโลกหรือกำลังทำให้เรากลายเป็นจักรพรรดิ ในขณะที่ ที่นั่นเขาจะได้รับถั่วชิกพีเท่านั้น บางคนให้ทานมากมาย แม้ว่าเขาจะไปและถือกำเนิดเป็นราชา เมื่อเปรียบเทียบกับลูกแล้วนั้นเป็นเพียงแค่ถั่วชิกพี ดังนั้นเวลานี้ลูกควรที่จะทำความเพียรพยายามเพื่อได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์ พ่อทางร่างจะเป็นสุขอย่างมากที่ได้เห็นลูกๆ ของเขา ผู้เดียวนี้คือแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ลูกได้รับความสุขถึง 21 ชาติเกิด ในทุกวันนี้ความทุกข์กำลังเพิ่มขึ้นในโลก เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของดินแดนของความทุกข์ ลูกๆ ได้รับอะไรจากพ่อเหนือโลกและพวกเขาได้รับอะไรจากพ่อทางโลก? นั่นมีความแตกต่างอย่างมาก! ที่นั่นบางคนกลับมายากจนและผู้อื่นกลายเป็นบางสิ่งอื่นตามกรรมของเขา ที่นั่นแม้กระทั่งคนจนก็อยู่อย่างมีความสุข ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ สันยาสิพูดว่าพวกเขาได้ทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะทำให้บารัตบริสุทธิ์ รัฐบาลให้ความนับถือแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ดินแดนแห่งความทุกข์เป็นดินแดนแห่งความสุข ท่านต้องพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเพราะเป็นเรื่องของทั้งโลก เมื่อบารัตเคยสูงส่ง ที่นั่นเคยมีเทพ บาบาก็ได้ให้ลูกเขียนเรียงความ ลูกควรจะเขียนอย่างมีกลยุทธ์ เหล่าเทพเคยไปรบบวงจรของ 84 ชาติเกิดและจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะทำเช่นนี้ บารัตได้รับประโยชน์เล็กน้อยจากสันยาสิ พวกเขา

กลับมาบริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยพูดถึงผู้สร้างและสิ่งสร้างว่าพวกเขานั้นไม่มีชีวิตจำกัดหรือพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับบุคคลเหล่านั้น เวลานี้พวกเขาพูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า! บาบไม่สามารถถูกเผาไปด้วยการจดจำวัตถุธาตุ คำพูดที่สูงส่งของพ่อคือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไป พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและชำระทั้งโลก ทั้งกองฟางจะถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ ทั้งโลกกำลังหลับใหลในความหลับใหลของความไม่รู้ ตามแผนของละคร ทั้งโลกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้ทุกคนเชื่อในพระเจ้า ผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่ตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ แม้กระทั่งเรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้าในเวลานี้ ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกด้วยการรู้ความลับของวงจรโลก ลูกกลายเป็นมหาวิระ ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าเป็นรางวัล พวกเขาได้รับอะไร? ถั่วชิคพี! ลูกชนะมายา ลูกๆบราห์มินมีกัจจกรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง พวกเขาเรียกว่าดิวิษณุว่าวदनาย-นารายณ์ (มนุษย์ธรรมดาและนารายณ์) ในความเป็นจริงลักษมีและนารายณ์แต่ละคนควรจะมี 2 มือ แต่พวกเขาได้แสดงพวกเขาด้วย 4 มือ ลักษมีและนารายณ์เป็น 2 ชีวิตที่แยกจากกัน หากพวกเขามี 4 มือ ลูกๆของพวกเขาคงจะมี 4 มือด้วย นี่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น มองดูว่าพ่ออธิบายได้ชัดเจนเพียงใด เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้คิดและเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ต้องได้รับการชำระ ลูกต้องยกระดับผู้ที่อยู่ที่บ้าน แม้กระทั่งทำบ้านของลูกให้เป็นวัด ลูกๆพูดว่า: บาบา ปลดปล่อยของสติปัญญาของผู้ที่นั่นผู้นี้ พ่อกำลังนั่งที่นั่นเพียงแต่ทำเช่นนั้นหรือ? ลูกคือครุบราห์มิน ลูกต้องส่งเสียความรู้ บราห์มินต้องรับใช้ ลูกคือผู้ที่ต้องได้รับสถานภาพ พ่อคือผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นผู้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อเองไม่ได้มีตัวของตัวเองนั้น มีการสร้างอาคารขึ้นสำหรับลูกๆพ่อกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมเก่าๆ สำหรับพ่อมีอาคารเก่าและร่างเก่า ชีพบาบาอยู่ในร่างเก่า ดังนั้นผู้นี้จะไปที่ใด? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกของการกลายเป็นนายของโลจากบบาบและดังนั้นลูกควรจะได้มรดกของลูกด้วยความสุข มองดูว่าความรู้ที่สูงส่งเพียงใด! มองดูว่าพวกเขาต้องทำอะไรในความเลื่อมใสศรัทธา: ให้ทาน พร้าสวด ทาปาเซียวลาฯ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อได้มาและเหนืมน้ำมันของความรู้ ในยุคทอง แสงของทุกคนถูกจุดอยู่ แต่พวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับว่าพวกเขากลายเป็นผู้ที่สะอาดประธานจากตาโมประธานอย่างไร นั่นเป็นผลรางวัล วงจรเริ่มต้นใหม่ สิ่งนี้คงอยู่เป็นนิรันดร์ พระอาทิตย์ขึ้นแล้วก็ตก นี่คือการควงหมุนของโลก ไม่ใช่ว่าพระเจ้ากำลังควงหมุนโลก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ทุกบ้านกลายเป็นวัด รับใช้แม้กระทั่งสมาชิกครอบครัวของลูกเอง ไตรตรองความรู้ที่สูงส่งและเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยความสุข
2. อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด เชื้อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับเบื่องบน ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สวयงาม จงเป็นของพ่อเหนือโลกขณะที่มีชีวิต

พร: ขอให้ลูกมีจิตใจและสติปัญญาที่แข็งแรงอยู่เสมอ ด้วยการรับประทานผลในทันทีและในทางปฏิบัติ จากงานรับใช้ที่ถูกต้องแม่นยำที่ลูกทำ หากงานรับใช้ที่ลูกทำเป็นโยคยูกต์และลูกต้องแม่นยำ และแล้วผลลัพธ์ของงานรับใช้นั้นคือการที่ลูกได้สัมผัสกับความสุข ความสุขเหนือประสาทสัมผัส และชีวิตที่เป็นแสงและเบาสบาย(double light) ลูกยังได้สัมผัสกับคุณธรรมของพ่ออย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอนว่าเป็นผลในทันทีและเป็นไปในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน ผู้ที่รับประทานผลในทันทีที่อยู่อย่างมีสุขภาพจิตใจและสติปัญญาได้อย่างต่อเนื่อง หากลูกอ่อนแอและแล้วลูกควรเข้าใจว่าลูกไม่ได้รับประทานผลที่ดีที่สุด ผลในทันที ผลที่รับประทานในทันทีและเป็นไปในทางปฏิบัติทำให้ลูกมีสุขภาพดี และเหตุนี้เองคตินิพจน์ของลูกคือ: สุขภาพดีตลอดไป มั่งคั่งตลอดไป และมีความสุขตลอดไป

คติพจน์: ผู้เปิดเผยการกระทำของพอบราห์มาผ่านทุกการกระทำของเขาคือคาร์มาโยคี

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เทศกาลวันเกิดของชีวาคือเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกทั้งหมดต้องเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมากที่ทั้งโลกจะสามารถมารู้ถึงการอวตารของพ่อ

คำถาม: ลูกๆ ไม่ควรจะเกียจคร้านเกี่ยวกับสิ่งใด หากมีความเกียจคร้าน อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้?

คำตอบ: : ลูกต้องไม่มีความเกียจคร้านแม้หน้อยนิดที่สุดในการศึกษาเล่าเรียนหรือในโยคะ อย่างไรก็ตามลูกบางคนคิดว่าไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชาและดังนั้นพวกเขาจึงเกียจคร้าน พวกเขาไม่ได้ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียน ขณะที่ผู้ที่มีความรักสำหรับพ่ออย่างเต็มที่จะศึกษาอย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่สามารถเกียจคร้านได้

คำถาม: : เหตุใดสภาพของลูกบางคนจึงขึ้นลงขณะที่พวกเขากำลังเคลื่อนไหวไป?

คำตอบ: : เพราะพวกเขาลืมพ่อและกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง เนื่องจากสำนึกของความเป็นร่าง พวกเขาจึงสร้างความทุกข์ระทมอย่างมากให้แก่กันและกัน จากพฤติกรรมของพวกเขาก่อนที่พวกเขาไม่ได้กำลังจะกลายเป็นเทพ พวกเขาดกกายได้อิทธิพลของตัณหาและกิเลสและความโกรธ

โอม ซานติ บราห์มินทั้งหมดรู้ว่าชีพ แฉกที่คือเทศกาลหลัก ทุกวันนี้ผู้คนฉลองวันเกิดของทุกคนแต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับช่วงระยะเวลาของชีพแฉกที่ พวกเขาได้จดจำระยะเวลาของมนุษย์ หากลูกถามพวกเขาถึงช่วงเวลาของพระคริสต์ พวกเขาจะบอกลูกถึงสิ่งนั้นได้อย่างเร็ว ว่าพวกเขาแม้กระทั่งฉลองวันเกิดของพระคริสต์ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้ฉลองวันเกิดของชีวาด้วยความโอฬารตระการตามากนัก เวลานั้นลูกๆ ควรจะคิดถึงวิธีการที่โลกจะสามารถมาเพื่อรู้ถึงสิ่งนี้เพราะเวลานี้ชีพแฉกที่กำลังจะมาถึง ดังนั้นฉลองวันเกิดด้วยความตระการตาเช่นนั้นที่ทั้งโลกจะมาเพื่อรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกๆ ทั้งหมดจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าเป็นวันเกิดของผู้เดียวผู้เป็นผู้สร้างของทั้งโลกและท่านอยู่ที่นั่นในเวลานี้? ลูกๆ จะสามารถรู้ได้อย่างไร? มีการพิมพ์ในหนังสือพิมพ์มากมาย นั้นลูกเรียกว่าการโฆษณาที่จะทำให้ชื่อของลูกเป็นที่รู้จัก มีค่าใช้จ่ายอย่างมากที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ แต่เวลานี้ทุกคนควรที่จะรู้เกี่ยวกับชีพแฉกที่ ลูกต้องใส่ใจเกี่ยวกับทั้งโลก ให้คำแนะนำตัวของพวกเขาแก่ทุกคน เป็นที่จดจำว่าลูกๆ ให้สาส์นของพวกเขาแก่ทุกบ้านว่าพ่อมาแล้ว: ผู้ที่ต้องการประกาศสิทธิในมรดกของเขาควรมาและประกาศสิทธินั้น อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่เคยประกาศสิทธิในวงจรถั่วเท่านั้นจะทำเช่นนั้นอีกครั้ง ดวงวิญญาณรู้สิ่งนั้น เวลานั้นทุกคนจะมาเพื่อที่จะรู้สิ่งนี้และดังนั้นพวกเขาจะมา เพราะพวกเขาได้ถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ลูกเองไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นเทพเช่นกัน ลูกเคยอยู่ในศาสนาสุทร เวลานั้นพ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว เวลานั้นลูกสามารถเข้าใจว่าใครกำลังสอนลูก ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเนื่องจากสิ่งนี้สภาพของพวกเขาจึงอยู่อย่างเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน รวบรวมว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งจะกลับมามีค่าควรแก่การกลายเป็นเทพ เพราะวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาและกิเลสสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ เพียงเมื่อพวกเขากลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถจดจำพ่อได้ มีความรักสำหรับพ่อและอยู่อย่างถูกต้องแม่นยำในวิธีการที่ลูกศึกษาด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นเพชรพลอยแห่งความรู้ที่มีคุณค่าอย่างมากและลูกควรจะมีค่าซึ่งอย่างมากกับสิ่งนั้น มีการเก็บทะเบียนประวัติเกี่ยวกับการศึกษาทางโลกด้วยเช่นกัน พวกเขาได้บันทึกกิจกรรมมารยาทในทะเบียนประวัติด้วยเช่นกันว่า: ดี, ดีกว่า, ดีที่สุด เป็นเช่นเดียวกันที่นั่น บางคนไม่รู้สิ่งใดเลย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้กลายเป็นลูกๆ และกำลังอยู่กับพ่อ พฤติกรรมของบางคนที่อยู่ที่บ้านก็ดียิ่งกว่าผู้ที่อยู่ที่นั่น อย่างน้อยที่สุดพวกเขาทำงานรับใช้! สิ่งหลักคืองานรับใช้ พวกเขาจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ที่เหลือจะกลายเป็นปวงประชา หลายคนได้กลายเป็นปวงประชา เมื่อใครบางคนถือกำเนิดในครอบครัวใหญ่ ทุกคนก็ส่งการแสดงความยินดีไปให้พวกเขา อย่างไรก็ตามจำนวนมากมายเฝ้าแต่ถือกำเนิดในโลก ลูกกำลังจะกลายเป็นทายาทของพ่อ ดังนั้นลูกควรฉลองวันเกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ฉลองตรีมูรติชีพแฉกด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ลูกควรจะทำอะไรเพื่อที่ผู้คนมากมายจะสามารถมาและรู้ถึงสิ่งนี้? ลูกมีความใส่ใจนี้, ใช่ไหม? เราควรทำงานรับใช้ประเภทใดเพื่อที่เครื่องประดับของสกุลบราห์มินของวงจรถั่วที่แล้วจะสามารถมาอีกครั้ง? วิธีการต่างๆ ต้องมีการสร้างขึ้น พ่อพูดว่า: เป็นเรื่องยากที่จะทำเช่นนั้นโดยไม่มีหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์กระจายไปทุกหนแห่ง ลูกต้องใช้ 2-4 หน้าหนังสือพิมพ์ เมื่อมีงานฉลองครบรอบ 25 ปี (Silver Jubilee) พวกเขาใช้ 2-4 หน้า พวกเขาฉลองครบรอบ 25 ปีที่ธรรมดามีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น งานฉลองครบรอบ 50 ปี (golden jubilee) ของลูกพิเศษสุดอย่างแท้จริง ผู้คนฉลองครบรอบ 25 และ 50 ปี พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองการครบรอบที่เป็นเหล็กและเป็นทองแดง

เมื่อครบ 50 ปีก็ถูกเรียกว่างานฉลองครบรอบที่เป็นทอง (golden jubilee) เวลาที่คุณต้องฉลองวันเกิดของพ่อเพื่อที่ทุกคนจะสามารถมาเพื่อจะรู้ถึงสิ่งนี้ หากลูกตีพิมพ์ 2 หน้ากระดาษบนหนังสือพิมพ์, ก็เป็นสิ่งที่ดี ผู้คนมากมายควรจะรู้ เวลาที่เปราะบางกำลังจะมาถึง, และแล้วก็จะสายเกินไป! ลูกต้องมีการเตรียมการเพื่อชีพแฉะที่ล่วงหน้า ใช้ 2 หน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ที่ลูกจะสามารถเขียนเกี่ยวกับตรีมูรติ ต้นไม้และบางประเด็นจากมูรติที่เพิ่งผ่านมา ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา ลูกมีบทความ 4 หน้าด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเขียนที่ด้านหน้าและด้านหลังเช่นกัน เขียนเกี่ยวกับภาพที่แสดงสภาพของการไต่เต้าและความตกต่ำและภาพหลักอื่นๆ ให้คิดเกี่ยวกับภาพหลักใดที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจว่าเวลานี้เป็นความตกต่ำอย่างแท้จริง บาบากำลังถึงความสนใจของลูกๆ ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ มีลูกๆ น้อยนิดอย่างมากที่คิดถึงสิ่งเหล่านี้ หากมีค่าใช้จ่าย 4-5 พันก็ไม่ใช่ไร มีลูกๆ มากมาย ทะเลสาบลูกสร้างขึ้นจากทุกๆ หยด ลูกรู้ว่าอากัน (Aga Khan) ลูกซังนำหนักเทียบกับเพชร, นั่นไม่มีสิ่งใดเลย นี่คือพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ เงินทองทั้งหมดไปสู่กิเลส ลูกๆ ได้รับการปลดปล่อยจากกิเลสเหล่านั้น ลูกกำลังถูกทำให้กลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกไม่มีความรุนแรงของต้นธาราคะหรือความรุนแรงของความโกรธ ลูกควรจะใช้ 4 หรือ 5 หน้าหนังสือพิมพ์อย่างแน่นอน ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ทั้งหมดเข้าใจว่าพวกเขาทั้งหมดกำลังทำงานรับใช้ พวกเขาที่กำลังทำภาพสำหรับนิทรรศการและเครื่องฉายภาพ บาบากำลังอธิบายแก่ผู้ที่สติปัญญาของเขาทำงานกับสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญ พ่อกำลังนั่งที่นั่นเพื่อช่วยเหลือ ลูกๆ ที่มีการศึกษาและมีปัญญายะเขียนบทความสำหรับหนังสือพิมพ์อย่างรวดเร็ว เมื่อสิ่งต่างนั้นลูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ลูกต้องให้ดริสตีกับสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เวลานี้ยังมีเวลาสองถึงสองเดือนครึ่งก่อนชีพแฉะที่ ลูกสามารถทำงานได้มากมาย ลูกควรจะใช้ตีพิมพ์สิ่งนั้นใน 2-4 หน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ ภาษาฮินดีและภาษาอังกฤษคือภาษาหลัก ลูกควรที่จะตีพิมพ์ในทั้งสองภาษา จะเป็นการดีที่จะฉลองชีพแฉะที่ในวิธีนี้ เป็นวันเกิดของพ่อของทั้งโลก ทุกคนควรจะรู้สิ่งนี้ หนังสือพิมพ์ถูกกระจายไปในบริเวณกว้าง บรรณาธิการที่รู้จักผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนา ก็จะไม่รับเงินทอง ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของทุกคน บางทีอาจจะมีการใช้จ่ายเล็กน้อย ลูกๆ ผู้ที่มีความกล้าหาญได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ ลูกควรจะมีความคิดเห็นนั้น ผู้คนไม่รู้ว่าจะอะไรคือประโยชน์และอะไรที่ไม่มีประโยชน์ หรือใครจะสามารถให้คำแนะนำสำหรับคุณประโยชน์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกๆ รู้ ในบรรดาลูกเช่นกัน มีผู้คนน้อยนิดอย่างมากที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ ที่เหลือจะกลายเป็นปวงประชา ราชาโยคะนี้เป็นไปเพื่อการได้มาซึ่งอำนาจในการปกครอง ด้วยการอยู่อย่างเกียจคร้านในการศึกษาหรือในโยคะ, ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรมีขีดจำกัดเกี่ยวกับราชาว่ามีมากเพียงใด ไม่สามารถมีมากไปกว่านั้นได้ ลูกๆ ผู้ที่มีความคิดที่ดีจะรู้อย่างรวดเร็วว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุลหรือไม่ เวลานี้พวกเขากำลังให้การเสนอแนะที่สุญญ์ บาบามีร้านใหญ่อยู่มากมาย ไม่ใช่ทุกสุญญ์ (ร้าน) จะสามารถทำงานในวิธีการเดียวกัน ผู้จัดการบางคนก็ดีและดังนั้นพวกเขาจึงดำเนินกิจการร้านได้อย่างดีมาก บางคนมีลางร้ายเหนือพวกเขา และดังนั้นแม้ผู้ที่ดีก็พลาดพลั้ง พ่อพูดว่า: เวลานี้วันเวลากำลังใกล้เข้ามา การเตรียมการสำหรับสงครามกำลังถูกสร้างขึ้น จะมีภัยพิบัติด้วยเช่นกัน มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก การมีโยคะต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป หากลูกไม่อยู่ในโยคะและไปถึงยุคทอง, ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุล ลูกจะจบลงเป็นบรรดาปวงประชา ผู้ทำความเพียรพยายามที่ดีจะไม่มีความพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของฉัน! ตามละครผู้ที่มีความคิดเช่นนั้นจะกลายเป็นผู้รับใช้ของปวงประชา ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง, ลูกต้องประกาศโฆษณา ไม่เช่นนั้นจะมีคำพร่ำบ่น เหตุนี้เองจึงต้องมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ลูกต้องพิมพ์ภาพและประเด็นหลักๆ ลูกต้องรวมภาพตรีมูรติและวงจรรด้วยเช่นกัน รวมทั้งภาพของสภาพของการไต่เต้าและการตกต่ำไว้ด้วยเช่นกัน บาร์ดที่เป็นสวรรค์และบาร์ดที่เป็นนรก เป็นเวลานานเพียงใดที่ลูกคงอยู่ในสวรรค์และนานเพียงใดที่ลูกอยู่ในนรก? เวลานี้บาบากำลังให้คำแนะนำแก่ลูก ใครก็ตามที่ขาดมูรติจะไม่รู้เกี่ยวกับคำแนะนำ กรณีเช่นนั้นผู้นั้นก็ไม่สามารถกลายเป็นผู้ช่วยได้ บาบามาแต่ถาม ถ้าลูกได้มีการเตรียมเนื้อหาแล้ว ลูกๆ ที่รู้จักได้รับการยกย่องในทุกหนแห่ง บางคนสร้างความทุกข์ระทมอย่างมาก พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง หากหลังจากที่กลายเป็นหัวหน้าสุญญ์ ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ตาย พ่อไม่สามารถที่จะมีความหยิ่งโง่ได้ บาบาสอนว่า: พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง มองดู ผู้คนสำคัญมากมายมาที่นี่ พวกเขาบอกว่าเราล้างจานของเราเองและดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มล้างจานของพวกเขาเองเช่นกัน อย่างไรก็ตามบางคนมีสำนึกของความเป็นร่าง พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจะล้างจานและถ้วยของตนเองได้ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างเช่นนั้นก็สอพลอ พวกเขาสร้างความสูญเสียแก่ตนเอง บาบามาเคยรับการรับใช้ใดๆ ชีพบาบาไม่มีร่างกายที่ท่านจะรับการรับใช้ ท่านทำงานรับใช้ บาบาสอนลูกถึงวิธีการที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ จะไม่ปล่อยให้พ่อแม่ของพวกเขาล้างจาน อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่แข่งขันกับแม่และพ่อ ก่อนอื่นใดลูกควรกลายเป็นเช่นแม่และพ่อ พวกเขาเองก็ศึกษากับลูก, แต่ตามกฎหมาย, ผู้คนได้มีมติว่าพวกเขาสอบผ่านด้วยอันดับแรก ลูกต้องมีความใส่ใจกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ เปิดกิตะพาททาลาในทุกบ้านเพื่อที่การขยายตัวจะแผ่แต่เกิดขึ้น ลูกควรเขียนว่า: มาและเราจะให้คำแนะนำของพ่อ

เหนือโลกของเราแก่ท่าน มาและทำความเข้าใจว่าท่านจะสามารถรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร? ท่านจะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีได้อย่างไร? ไม่มีใครที่รู้คิดเช่นนั้นที่เขาจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ในบรรดาลูกเช่นกันมีลูกๆน้อยน้อยอย่างมากที่มีความรู้ที่ลึกล้ำ ผู้ที่มีความซาบซึ้งด้วยความรู้ก็จะเฝ้าแต่ให้ความคิดเห็นของตนเอง ลูกต้องเขียนถึงคำอธิบายคติพจน์ที่ลูกใช้ด้วยเช่นกัน มีลูกๆที่รู้คิดมากมายในเดลินีและบอมเบย์ผู้ที่มีการติดต่อกับผู้อื่นมากมายและผู้ที่สามารถทำงานนี้ได้ ลูกควรจะอธิบายแก่บรรณาธิการ พวกเขามีอำนาจอย่างมากในมือของเขา พวกเขาควรจะให้ครึ่งราคาหรือหนึ่งส่วนสี่ของราคานี้แก่ลูก พวกเขาสามารถแม้กระทั่งตีพิมพ์เรื่องราวทางศาสนาโดยไม่มีค่าใช้จ่าย บาบานะแนะนำว่าควรจะมีการเฉลิมฉลองชีพเจนนีด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ท่านได้มีแรงบันดาลใจเช่นนั้น เรื่องค่าใช้จ่ายนั้นไม่เป็นไร! พิมพ์รูปภาพต่างๆ! นิตยสารสี่ประจำสัปดาห์มีขนาดเล็กกว่า ภาพสีที่ชัดเจนอย่างมากควรพิมพ์ในนิตยสารเหล่านั้น บาบานะแนะนำลูกๆที่มีค่าต้องงานรับใช้และลูกๆที่มีค่าต้องงานรับใช้จะตอบรับ พวกเขาจะเขียนความคิดเห็นและเตรียมเรื่องที่เขียนเพื่อส่งพิมพ์ ลูกสามารถพิมพ์แยกแผ่นพับและแจกจ่ายไปกับหนังสือพิมพ์ ลูกสามารถเตรียมการสิ่งนั้นกับนักหนังสือพิมพ์ พวกเขาจะสอดใบแทรกในหนังสือพิมพ์ ก่อนหน้านั้น, พวกเขาเคยมีการตีพิมพ์ใบแทรกโฆษณาของคนอื่นแยกต่างหากและสอดไว้ในหนังสือพิมพ์ บางทีเวลานี้พวกเขาได้หยุดทำเช่นนั้นไปแล้ว อย่างไรก็ตามด้วยความเพียรพยายามของลูก, สิ่งนั้นก็เป็นไปได้ ไม่เช่นนั้นทุกคนจะรู้เกี่ยวกับตรีมูรติชีพเจนนีได้อย่างไร? นิตยสารการดำเนินไปเป็นเวลา 7 วัน, ชีพเจนนีที่เป็นเพียงวันเดียวเท่านั้น ดังนั้นจงเฉลิมฉลองชีพเจนนีด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและสร้างวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อ ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ รักษาความซาบซึ้งของความรู้ไว้
2. ละทิ้งสำนึกของความเป็นร่างและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้รับการรับใช้จากผู้อื่น อย่าได้แข่งขันกับแม่และพ่อ, ให้กลับมาทัดเทียมกับท่าน

พร: พระ: ขอให้ลูกมีความรักต่อพระเจ้าและด้วยพลังแห่งความรักนั้น กลับมาเป็นอิสระจากการทำงานหนัก พลังแห่งความรักทำให้งานที่ยากนั้นง่าย ที่ใดมีความรัก ที่นั่นไม่มีงานหนัก การทำงานหนักกลายเป็นรูปของความบั่นทึง ดวงวิญญาณผู้ที่ถูกผูกไว้ในปวงพันธะที่หลากหลายต้องทำงานหนัก แต่ดวงวิญญาณผู้ที่รักพระเจ้าจะกลับมาเป็นอิสระจากการทำงานหนักได้อย่างง่ายดาย ให้พรแห่งความรักนี้อยู่ในสำนึกของลูกอย่างต่อเนื่อง และแล้วไม่ว่าสถานการณ์จะใหญ่แค่ไหน ด้วยความรัก สถานการณ์ที่ใหญ่เท่าๆเขาจะถูกเปลี่ยนไปและกลับมาเบาสบายเหมือนน้ำ

คติพจน์: การเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างต่อเนื่องและการทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระคืองานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้วและลูกได้กลายเป็นตริกาลดาร์ชิ แต่ลูกไม่สามารถได้รับเครื่องประดับเหล่านั้นในเวลานี้ได้เพราะลูกคือผู้เพียรพยายาม
- คำถาม:** ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องทำอะไรต่างๆอย่างแน่นอน แต่ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับหนึ่งสิ่งใด?
- คำตอบ:** ขณะที่ทำทุกสิ่งและมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคน จงระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับอาหาร อย่ารับประทานอาหารที่เตรียมโดยมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ เฝ้าแต่ปกป้องตัวลูกเอง อย่าได้กลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งการกระทำ แต่จงทำตามข้อควรระมัดระวังอย่างแน่นอน ลูกคือคาร์มา โยคี ขณะที่ทำทุกสิ่ง จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป

โอมชานติ พ่อหนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ เมื่อบางคนถ่ายทอดกิตะ ฯลฯ เขาพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุด พ่อจะมา เมื่อไรก็ตามที่มีการประณามศาสนาและความไร้ศีลธรรมจรรยามากขึ้น พระเจ้าจะมา มีการประณามศาสนาอย่างแท้จริง การประณามคือการดูถูกดูหมิ่น ดังนั้น มีการประณามศาสนา และการเพิ่มขึ้นของความไร้ศีลธรรมจรรยาในบารัต พ่อมาเมื่อบารัตอยู่ในสภาพนี้ มีความทุกข์มากมายและความตายเพียงอยู่ข้างหน้า จรวดขีปนาวุธพร้อมอยู่สำหรับการทำลายล้างด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาแล้วเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีการก่อตั้งผ่านบราห์มา การทำลายล้างผ่านชางก้าและการบำรุงรักษาผ่านวิษณุ แท้จริงแล้วการกระทำทั้งสามนี้กำลังเกิดขึ้นในเวลา นี้ เวลาที่ลูกคือบราห์มินและลูกรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพในเวลา นี้ เวลาที่ลูกคือหลานของชีพบบา ชีพบบามีลูกผู้เดียว จากหนึ่ง ลูกๆ มากมายก็มากมายเป็นลูกๆ เวลาที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ของการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ นี่คือไฟบูชาญี่ที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกเก่าจะถูกส่งเวไนไฟบูชาญี่นี้ จะไม่มีไฟบูชาญี่อีกต่อไปเลยหลังจากไฟบูชาญี่นี้ ไม่มีใครสร้างไฟบูชาญี่ใดๆ ในยุคทองและยุคเงิน ไฟบูชาญี่ถูกสร้างขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรค นี่คืออุปสรรคที่ใหญ่โตมาก และดังนั้นจำเป็นต้องมีไฟบูชาญี่ที่ใหญ่โตมากสำหรับสิ่งนี้ นี่คือไฟบูชาญี่ที่ไม่มีขีดจำกัด วัสดุทั้งหมดของโลกเก่า ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามจะต้องถูกส่งเวไนไปนั่น รูดร้าและชีพบบาเป็นผู้เดียวกันและเหมือนกัน รูปของชีวาเป็นเช่นไร รูปของรูดราก็เป็นเช่นนั้น กฤษณะเป็นผู้ที่มีตัวตน ชื่อที่แท้จริงของสิ่งนี้คือ: ไฟบูชาญี่ของความรู้ของชีวา มีการพูดถึง “ชีพบบา” ไม่ใช่ “รูดร่าบาบา” ชีพบบาเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา นี่คือไฟบูชาญี่ของชีพบบา เรากำลังได้รับความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกจากท่าน ลูกรู้ว่าลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ พวกเขาแสดงว่าเทพมีดวงตาที่สาม อย่างไรก็ตาม เป็นดวงตาที่สามของความรู้ซึ่งลูกบราห์มินได้รับ ด้วยความรู้นี้ลูกกลายเป็นเทพ ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับดวงตาที่สามที่นั่น อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถถูกแสดงไว้พร้อมดวงตาที่สามที่นี้เพราะลูกเป็นผู้เพียรพยายาม ในขณะที่เคลื่อนไป บางคนวิ่งหนีไปและเหตุนี้เองเครื่องประดับเหล่านั้นจึงให้ไว้แก่ผู้ที่บรรลุผลสุดท้าย มิฉะนั้นแล้ว เหล่าเทพไม่สามารถมีห้อยสังข์หรือกัจจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ฯลฯ ผู้เดียวนี้บอกความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของวงจรกิจจโลกแก่ลูก และแล้วพวกเขาได้เขียนในคัมภีร์ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งถูกฆ่าและการฆ่านี้ทำด้วยกัจจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของความรุนแรงในสิ่งนี้ เหล่าเทพมีศาสนาสูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง แล้วพวกเขาสามารถเขียนเกี่ยวกับกฤษณะว่ากระทำความรุนแรงได้อย่างไร? พวกเขาได้สร้างรูปภาพต่างๆที่น่าพิศวงอย่างมากเช่นนั้น! เขาถ่ายทอดกิตะที่นั่น เขาสอนราชาโยคะที่นั่น และแล้วเขาฆ่าใครบางคนที่นั่น! ลูกจดจำพ่อเพื่อให้พ่อมาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และสอนราชาโยคะ พ่อพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และเป็นผู้เดียวที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ลูกกำลังได้รับความรู้และนี่ถูกเรียกว่าเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะ พวกเขาพูดว่าชีวาและชางก้าเป็นคนเดียวกันและเหมือนกัน ชางก้าเป็นผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และดังนั้นเขาจะถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างไร? เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ชีพบบาอธิบายความลับของวงจรกิจจโลกทั้งหมด ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เป็นเพราะด้วยไม่รู้จักพ่อที่ทุกคนได้กลายเป็นลูกกำพร้า พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้ง ไม่มีการต่อสู้รบราเลยในยุคทอง ไม่มีการร้องไห้ หรือการคร่ำครวญเลย เหตุนี้เองพวกเขาถ่ายทอดเรื่องของราชาผู้ที่ได้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น มีเรื่องราวมากมาย มีเรื่องราวต่างๆ มากมายในทุกศาสนา ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะพบพระเจ้า พวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลาครั้งวงจร แต่ยังไม่เคยได้พบพระเจ้า เวลานี้พ่อได้ให้คำ

แนะนำตัวของท่านแก่ลูกๆ และแล้วลูกก็ต้องให้คำแนะนำตัวของท่านให้ผู้อื่น มีการกล่าวว่า: ลูกชายอวดพ่อ (Son shows Father) ดังนั้น จงให้คำแนะนำตัวของพ่อ และเฝ้าแต่ถ่ายทอดความรู้นี้แก่ทุกคน อยู่ในสติปัญญาของลูกๆแต่ละคนว่าชีพบาบาคือพ่อทางจิตของลูก ลูกก็ต้องอธิบายแก่ผู้คนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาว่าพวกเขามี 2 พ่อ หนึ่งคือพ่อทางโลก และอีกหนึ่งคือพ่อจากเหนือโลกผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า พ่อ ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ได้สร้างสิ่งสร้างที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกต้องกำลังได้รับมรดกจากพ่อนั้นอยู่อย่างแน่นอน ท่านคือผู้เดียวผู้สร้างสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์นี้ ใครได้ให้อาณาจักรนั้นแก่เขาทั้งสอง? ในตอนจบของยุคเหล็ก ไม่มีใครเป็นนายของโลก นี่คืออาณาจักรของราวัน ผู้คนพูดว่า: เราต้องการอาณาจักรของราม อาณาจักรเทพใหม่ในนิวเดลี ยุคทองและยุคเงินคืออาณาจักรของราม ยุคทองแดงและยุคเหล็กคืออาณาจักรของราวัน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง กิเลสก็เริ่มต้นในเวลานั้น มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้น ในจากันนาถปุรี พวกเขามีภาพลักษณ์ที่สกปรกของเหล่าเทพภายนอกวัด พวกเขามีปลั่งและมงกุฎเหมือนกัน แต่พวกเขาได้วาดภาพเหล่าเทพกำลังช้องแฉะในกิเลส มีความปั่นป่วนของผืนโลก เมื่อเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป ปราสาทราชวังทองคำประดับด้วยเพชรลงไปยังเบื้องล่าง พวกเขาได้สร้างวัดที่โอฬารสำหรับกราบไหว้บูชาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาตนเอง พ่ออธิบายว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ถ้าพ่อได้กลายเป็นเช่นนั้น และแล้วใครจะทำให้พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา? พ่อไม่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์หรือพ่อไม่ได้ทำให้ผู้ใดไม่บริสุทธิ์ เป็นราวันผู้ที่ลูกเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของเขา ผู้ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้คือโลกของดวงวิญญาณบาป พวกเขาร้องเพลงว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! และแล้ว พวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามผู้เป็นของสีดำ พวกเขาคดจํารามของยุคเงินอย่างรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตาม เขาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกทั้งหมดคือสีดำและดรุพดี ไม่ใช่เรื่องของเพียงคนเดียว พวกเขาแสดงดรุพดีมีสามมี 5 คน ไม่ได้เป็นเช่นนั้น บาร์ตเคยเป็นดินแดนโบราณที่บริสุทธิ์ เพราะเป็นสถานที่เกิดของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านได้มาที่นี่และได้ยกระดับชาวกรที่ไม่นับถือศาสนา จดจําพ่อ พระเจ้า เพราะพวกเขาทั้งหมดตาโมประธาน อับราฮัม พระพุทธเจ้า ฯลฯ ทั้งหมดอยู่ในเวลานี้ แม้บราห์มาอันดับหนึ่งก็อยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ผู้ใดอื่นจะสามารถกลับไปได้อย่างไร? ในเวลานี้ ทุกคนอยู่ในสุสาน พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หรือการหลุดพ้นแก่ทุกคน ในยุคทองบาร์ตเคยบริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลงเบื้องหน้ารูปบูชาเทพว่า: ท่านเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเราเต็มไปด้วยกิเลส ในเวลานี้ทุกคนเต็มไปด้วยกิเลส พ่อต้องมาเพื่อทำให้ทุกคนปราศจากกิเลส ดังนั้น พ่อ ไม่ใช่ผู้นำในแม่น้ำ คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกคือดวงคาแห่งความรู้ผู้ที่ได้ปรากฏออกมาจากผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือกองทัพพิชิตี ลูกได้รับไฟของความรู้จากชีวา พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องมีการกระทำอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน นี่คือการมาโยคะ ไม่สามารถมีการสละละทิ้งการกระทำได้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเพราะเขาไม่ได้เตรียมอาหารที่บ้านและมีชีวิตอยู่ด้วยอะไรก็ตามที่พวกเขาขอมาได้ พวกเขาเป็นผู้สละละทิ้งการกระทำ พวกเขาคือขอทาน อาหารที่พวกเขาได้รับประทานคืออาหารของผู้ที่ช้องแฉะในกิเลสและดังนั้นพวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอาหารนั้น ถึงแม้ว่าพวกเขาได้จากบ้านที่ไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาไปแล้ว พวกเขายังคงต้องไปเกิดในบ้านที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกก็เช่นเดียวกันได้รับผลกระทบจากอาหารที่ลูกรับประทาน เหตุนี้เองลูกได้รับการบอกให้ทำตามข้อควรระมัดระวัง ลูกไม่ควรรับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ จงเฝ้าแต่ปกป้องตนเองให้มากเท่าที่เป็นไปได้ บ้างแม้ทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากเพราะด้วยสิ่งนี้ มีการตีมากมายเช่นนี้ที่พี่น้องชายผู้หนึ่งอยู่ในหนทางของความรู้ และอีกผู้หนึ่งไม่ได้อยู่ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นจะมีการทะเลาะเบาะแว้งบ้างอย่างแน่นอน ลูกต้องเฝ้าแต่ปกป้องตนเองภายใต้ทุกสถานการณ์ ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้น พวกเขาเพียงพูดโกหกเมื่อพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะหลอมละลายเข้าไปในธาตุแสง เมื่อลูกเฝ้าแต่อธิบายแก่พวกเขา สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าสิ่งนี้ถูกต้อง ถ้าช่วงเวลาของยุคทองเป็นแสนๆ ปี ประชากรก็จะมีมากมาย เวลานี้ประชากรนั้นเมื่อน้อยกว่าของศาสนาอื่นๆ เพราะพวกเขาได้ถูกถ่ายโอนไปสู่ศาสนาอื่นๆ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเป็นสุริยวงศ์ แม้รามได้รับสัญลักษณ์ของนักรบ เวลานี้ลูกคือนักรบทางจิต ลูกกำลังมีชัยชนะเหนือมายา ลูกต้องมีสติปัญญาที่ดีมากที่จะเข้าใจสิ่งนี้ โยคะง่ายดายมาก ดวงวิญญาณมีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีอาศรมโยคะมากมายด้วยเช่นกัน แต่ทั้งหมดเหล่านั้นสอนหรือโยคะ พวกเขาไม่ได้บอกลูกให้มียोคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ รู้ว่าลูกได้พบบาบาแล้วในรูปของสื่อกลาง ท่านพูดว่า: จดจําพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและอัลลอยจะถูกขจัดออกไป โดยการจดจําพ่อ ลูกจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า: ลูกๆ มองดูว่าสภาพของโลกได้กลายเป็นอะไร! ลูก ผู้ที่เคยเป็นนายของโลก เวลานี้ได้กลายเป็นขอทาน เวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย บาร์ตคือขอทาน ราชินีไม่บริสุทธิ์สร้างวัดให้แก่จักรพรรดิและจักรพรรดินีที่บริสุทธิ์ และกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขากราบไหว้บูชาชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตน ท่านต้องได้ทำบางสิ่งอย่างแน่นอน มีวัดมากมาย เวลานี้ลูกรู้ว่าท่านได้มา 5000 ปีที่

แล้วและได้สอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกได้ประกาศสิทธิ์และสูญเสียอาณาจักรมาจำนวนครั้งที่นับไม่ถ้วน เวลานี้จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและเฝ้าลืมนดินแดนแห่งความทุกข์ ทั้งหมดของดินแดนแห่งความทุกข์จะถูกทำลาย และแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า: ฉันทือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อได้มาแล้วเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ลูกมีความสุขนั้นในหัวใจของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองโดยการทำตามศรัทธาอย่างใดก็ตาม ทั้งหมดนี้แฝงตัว ลูกต้องเอาชนะราวัน มีการจดจำกันว่าผู้ที่เอาชนะมายา มีชัยชนะเหนือโลก ลูกต้องเอาชนะกิเลสทั้งห้า ลูกต้องละทิ้งกิเลสทั้งห้า พ่อผู้เดียวคือคนพ่ายเรือ ปราศจากสัตว์ผู้ประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ก็จะมีชีวิตอย่างที่สุด มีกรรมมากมายในบาร์ต: สามิของผู้หญิงแต่ละคนคือครูของเธอ ดังนั้น เหตุใดจึงมีความตกต่ำอย่างมากมาย? พวกเขาพูดว่าทุกคนอยู่ในรูปของพระเจ้า “ฉันทือพระเจ้า” ดังนั้น จะมีโยคะกับใคร? ในกรณีนั้น ความเลื่อมใสศรัทธาจะสิ้นสุดเช่นกัน ดังนั้น ลูกกำลังร้องเรียกหาใครเมื่อลูกพูดว่า “โอ พระเจ้า!”? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามทางจิตสำหรับใคร? พระเจ้า ตัวท่านเองจะไม่ล้มป่วย อย่างใดก็ตามไม่มีผู้ใดที่จะถามคำถามเหล่านี้ พวกเขากลัวว่าบางทีพวกเขาอาจถูกสาปแช่ง แท้จริงแล้วเป็นราวันผู้สาปแช่งลูก พ่อให้มรดกแก่ลูก ราวันเป็นศัตรูและเหตุนี้เองผู้คนเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของเขา พวกเขาเคยเฝ้ารูปภาพของลักษมีและนารายณ์หรือไม่? ไม่ อย่างแน่นอน! เวลานี้ลูกรู้วราวันเป็นอะไร ในยุคทองมีการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ลูกได้มีความสุข เวลานี้ ในการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ มีความทุกข์ สิ่งนี้จะถูกทำลายในขณะนี้ ลูกจะเห็นว่าแผ่นดินไหวจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นอย่างไร เป็นเวลาอีกยาวนานเพียงใดที่บาบาจะนั่งที่นี้และให้คำสอนแก่ลูก? จะต้องไม่มีขีดจำกัด อาณาจักรจะได้รับการก่อตั้งและการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ในเวลาสุดท้าย ลูกจะเห็นฉากที่น่าอัศจรรย์ใจมากมาย แม้มากกว่าในตอนเริ่มต้น นั่นเป็นในปากีสถาน ขณะนี้เป็นเวลาของการทำลายล้าง บาบาจะแสดงสิ่งต่างๆ มากมายให้ลูกเห็น และแล้วผู้ที่ไม่ได้ศึกษาอย่างดีมาก่อนก็จะกลับมาสิ้นหวังอย่างมาก และแล้วจะสามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น? จงทำความเพียรพยายามให้มากเท่าที่ลูกต้องการในเวลานี้ ลูกต้องดูแลลูกๆ ของลูก ฯลฯ ลูกต้องไม่กลายเป็นคนขี้ขลาด ทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าว เฝ้าแต่จดจำพ่อต่อไป เท่านั้นเอง! เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม ภาระแห่งบาปบนศีรษะของลูกจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? มีโยคะที่ง่ายตายสำหรับสิ่งนั้น นี่คือนพลังความรู้และเป็นด้วยพลังโยคะที่ลูกมีชัยชนะเหนือมายา และกลายเป็นนายของโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีชัยชนะต่อมายาด้วยพลังความรู้และโยคะโดยการทำตามศรัทธา ทำให้บาปของลูกถูกเผาไปก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด เฝ้าแต่ปกป้องตนเองในทุกทาง มีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับการได้รับผลกระทบจากอาหารที่ลูกรับประทาน

พร: ขอให้ลูกล่วงรู้ถึงความสำคัญของยุคบรรจบพบกันและหลอมรวมตัวลูกเองในประสบการณ์ของความรัก และกลายเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีที่เพียบพร้อม
ยุคบรรจบพบกันคือยุคสำหรับการมีประสบการณ์ความรักของพระเจ้า จงรู้ถึงความสำคัญของยุคนี้ และหลอมรวมตนเองในประสบการณ์ของความรัก มหาสมุทรของความรักกำลังให้เพชรพลอยและไข่มุกเต็มถาดแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องรักษาตนเองให้เต็มเปี่ยม อย่าได้มีความสุขเพียงกับประสบการณ์เล็กน้อยเท่านั้น จงกลับมาเต็มเปี่ยม เพชรและไข่มุกของพระเจ้าพระเจ้าเหล่านี้มีค่า จงอยู่อย่างได้รับการประดับตกแต่งด้วยสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอเพราะความรักนี้คือโยคะ และการหลอมรวมในความรักคือการมีความรู้ที่เต็มเปี่ยม ผู้ที่มีประสบการณ์ในความรักทางจิตนี้ อย่างสม่ำเสมอเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีที่เพียบพร้อม

คติพจน์: ผู้ที่อยู่เหนือความรู้สึกใดที่ไร้สาระกลับมามีชัยชนะเหนือมายา

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูก ต่อครอบครัวทางโลกของลูกและครอบครัวทางจิตของลูก แต่ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น
- คำถาม:** นี่คือการเวลาของการชำระสะสาง ดังนั้นคำแนะนำที่สูงส่งใด ที่ลูกควรจะทำเพื่อทุกคน?
- คำตอบ:** คำแนะนำที่สูงส่งของพ่อที่ลูกต้องบอกทุกคนก็คือ สะสางบัญชีกรรมของบาปของลูกก่อนเวลาของการชำระสะสาง เพื่อที่จะทำให้อนาคตของลูกสูงส่ง อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ ประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของลูก ก่อนเวลาของการชำระสะสาง ด้วยความรู้และโยคะ เพียงในเวลานี้เท่านั้น ที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามทั้งหมดนี้ หากลูกส่งเวทย์ทุกสิ่งต่อพ่อ ลูกจะได้รับทุกสิ่งเป็นการตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ตราบเท่าที่ลูกเป็นของพ่อให้เฝ้าแต่รับคำแนะนำในทุกย่างก้าว

โอมซานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อสามพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อสองพ่อ เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อพ่อเดียว สิ่งนี้ลูกต้องใช้ไหม? การคิดคำนวณนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกใช่ไหม? ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกกับใครก็ตามที่ลูกเป็นของเขา เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อครอบครัวทางโลกของลูก ฯลฯ จนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกเขียนจดหมายถึงญาติทางโลกของลูก จดหมายนั้นไปผ่านไปรษณีย์ ที่นั่นด้วย เมื่อลูกเขียนจดหมายถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็เขียนว่า: ชีพบาบาในการดูแลของบราห์มา ไม่มีใครนอกจากลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ หากคนใหม่มาและนั่งที่นี่ ในขณะที่บาบาบอกลูกว่า ลูกมีสามพ่อ เขาจะไม่สามารรถเข้าใจสิ่งนี้ หนึ่งนั่นคือพ่อทางโลก สองคือพ่อทางจิตยุคแห่งการบรรจบพบกันและพ่อที่สามคือพ่อเหนือโลกผู้ที่เป็นพ่อของทุกคน ท่านคงอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและในเวลาเดียวกันด้วย ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขารู้เพียงแต่จดจำท่านและกราบไหว้บูชาท่าน ลูกๆ รู้ประวัติชีวิตของพ่อทั้งสาม ต้องมีการอธิบายสิ่งต่างๆ มากมาย ในยุคทอง ทั้งหมดนั้นอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข หนึ่งสิ่งใดนอกจากความสุข ทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสุขหรือดินแดนแห่งความสงบ ในอาณาจักรของราวัน ทั้งหมดไม่มีความสุข เมื่อเทพไปสู่หนทางบาป พวกเขาจะเริ่มตกลงมา ได้มีการแสดงว่าดาวระก้าทองคำได้จมลงไปในน้ำ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป โลกใหม่จะปรากฏขึ้น และโลกเก่าก็จะลงไปข้างล่าง ยุคทองจะลงไปข้างล่างและยุคเหล็กก็จะขึ้นมา เบื้องบน ดังนั้นเมื่อใดที่ยุคทองจะขึ้นมาอีกครั้ง? หลังจาก 5000 ปี เวลานี้ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ความรู้นี้ง่ายดาย ลูกเพียงแต่ต้องทำความเพียรพยายามสำหรับโยคะ บางคนจดจำท่านอย่างมาก ในขณะที่ผู้อื่นจดจำท่านเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นแม่และพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ลูกเองต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อญาติทางโลกของลูกด้วย หากไม่ใช่วันนี้และแล้วในวันพรุ่งนี้ที่สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจะเห็นว่าสิ่งนี้ดี ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่จดจำผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา หรือครูใดๆ ฯลฯ พวกเขาจดจำผู้มีชีวิตและไม่ชีวิต ผู้คนในยุคทองไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ที่นั่นพวกเขาทั้งหมดเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นในขณะที่ทุกคนที่มีความผูกพันยึดมั่น มีความแตกต่างในสิ่งนี้ ในละคร ขนบธรรมเนียมและระบบของทุกยุคเป็นของยุคนั้นเอง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้เพราะพ่อนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ผู้เดียวนั้นคือพ่อและผู้นี้ก็เป็นผู้ด้วยเช่นกัน ผู้นี้คือผู้สร้างและผู้เดียวนั้นก็เป็นผู้สร้างด้วย ท่านสร้างผ่านบราห์มา ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู การนำมาเลี้ยงดูหมายถึงการทำให้ลูกเป็นของท่าน ผู้ที่เป็นของศาสนาพุทธ ผู้ที่เวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดนั้นถูกพ่อนำมาเลี้ยงดู เวลานี้ลูกๆ รู้จักพ่อและลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักวงจรโลกจากท่านด้วย ลูกก็รู้ถึงมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อ ลูกเป็นผู้ใหญ่และสามารถที่จะเข้าใจและเหตุนี้เองลูกจึงถูกนำมาเลี้ยง จนกว่าลูกมีความเข้าใจว่าลูกสามารถได้รับการเลี้ยงดูได้อย่างไร? หากใครบางคนไม่มีลูกของตัวเอง เขาก็นำลูกของคนอื่นมาเลี้ยงดู เด็กเหล่านั้นจะถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อแม่ที่มั่งคั่งเท่านั้น เด็กๆ ไม่ถูกพ่อแม่ที่ยากจนนำมาเลี้ยง พ่อพูดว่า: พ่อต้องการลูกๆ ท่านจะนำลูกมาเลี้ยงอย่างแน่นอน ลูกก็รู้ว่าท่านจะนำผู้ที่ท่านเคยนำมาเลี้ยงดูในวงจรที่แล้วมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน ส่วนที่ได้เป็นบทบาทที่เคยมีการแสดงไว้ในวงจรที่แล้วจะดำเนินบทบาทต่อไปในเวลาเดียวกัน เมื่อลูกเป็นของพ่อ พ่อจะสอนลูก จดจำพ่อและบ้าน เป็นเรื่องง่ายมากที่จะจดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ อย่างไรก็ตาม ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีความยึดมั่นอย่างมาก เด็กเล็กๆ จะไม่สามารถเข้าใจ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: บาบ่า บาบ่า! พวกเขาจะไม่ไปหาใครอื่น ที่นั่นทุกสิ่งนั้นແ่งตัว ลูกมีความเข้าใจว่าสติปัญญาได้รับพระกำลังเมื่อสติปัญญาได้รับพระกำลังก็กลายเป็นทองคำ เมื่อใครบางคนอ่อนแอ พวกเขาจะให้สารละลายของทองให้ดื่ม พวกเขา

แม้กระทั่งทำน้ำสารละลายทอง ที่นี้ลูกกำลังได้รับความรู้ทางจิต ความรู้ก็คือรายได้ของลูก ทุกคนได้รับความรู้เดียวกัน และแล้วก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำว่ามากเพียงใด ไม่มีคำถามของการอยู่อย่างสับสนหรือหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องเป็นของบาบา จดจำมรดกของพ่อ ลูกจะไม่สามารถจดจำบาบาได้อย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งวัน ลูกต้องทำธุรกิจของลูกๆ ด้วย บางคนไม่มีธุรกิจใด แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถจดจำบาบาได้ จนกว่าลูกไปถึงสภาพสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายามต่อไป บรรยายภาคนั้นจะมองเห็นได้ ลูกจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลานั้นกำลังเข้ามาใกล้แล้วในขณะนี้ เมื่อความทุกข์มากมายเกิดขึ้น พวกเขาก็จะเริ่มตื่นจดจำพระเจ้า ความตายจะปรากฏให้เห็นเพียงเบื้องหน้า ลูกทั้งหมดเองนั้นก็มาเพื่อที่จะล่วงรู้สภาพของลูก ลูกจะตระหนักว่าลูกกำลังหารายได้น้อยมาก เมื่อลูกมีโยคะ อัลลอยจะถูกลบออกจากลูกๆ ดวงวิญญาณ และแล้วบาบาก็จะทำให้สิ่งที่ลูกลืกลืมในสติปัญญาของลูกหลวมด้วยเช่นกัน ผู้คนจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาล้มป่วยเพราะพวกเขาคิดว่าทุกคนเตือนให้พวกเขาจดจำพระเจ้า: พูดว่า “ราม ราม”! พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดกเตือนกันและกัน และเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้า ไม่ควรจะเป็นว่าสามิทำตามหนทางนี้ และไม่ยอมให้ภรรยาของเขาทำเช่นนั้น ที่นี้ ลูกๆ ผู้เป็นคู่คือหุ้นส่วน อย่างไรก็ตามทุกวันนี้นักบวชไม่ได้คิดว่ากันและกันนั้นเป็นหุ้นส่วน บางคนยังรักษาเกียรติยศ ไม่เช่นนั้นเด็กๆ ทุกวันนี้ก็เป็นเช่นนั้นว่าพวกเขาใช้จ่ายเงินของพ่อของเขาอย่างสิ้นเปลืองและไม่แม้จะใส่ใจกับแม่ของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้เกิดขึ้นที่นั่น ไม่มีความทุกข์ใดๆที่นั่น ที่นี้ก่อนอื่นใดลูกได้รับความทุกข์ ที่นี้ที่ลูกแต่งงาน ลูกก็ถูกทุบตีด้วยดาบของศีลนารายณ์ มีการแสดงเทวี่พร้อมกับดาบๆ ในความเป็นจริง เครื่องประดับเหล่านั้นเป็นของความรู้ กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไม่ได้เป็นของเทพ แต่เป็นของลูกๆ บราห์มิน ศธาก็เป็นสัญลักษณ์ของลูกด้วย ลูกเอาชนะมาด้วยศธแห่งความรู้ ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งต่างๆ เช่นนั้นที่นั่น ที่นั่นลูกอยู่ในความสบายอย่างมาก ลูกไม่จำเป็นแม้กระทั่งจะทำปาเซี่ย นั่นเป็นผลของทาปาเซี่ย มีเทวดานางฟ้าอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นโลกของเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้าไม่ได้อาศัยอยู่ที่นั่น เหล่าเทพเรียกว่าเป็นเทพ เหล่านั้นคือเทวดานางฟ้าในขณะที่มีมนุษย์ ส่วนของทุกคนนั้นแยกจากกัน เทพปกครองในยุคทองนั้นเป็นโลกของ “การใช้เสียง” อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือ “โลกของการเคลื่อนไหว” มี 3 โลก: โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน พวกเขาพูดถึงสามโลก ลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกในทางปฏิบัติ ผู้คนเพียงแต่ก้าวต่อไปตามสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาเคยได้ยิน ลูกรู้อย่างชัดเจนมากกว่าจริงโลกหมุนไปอย่างไร ลูกรู้จักทั้ง 3 โลก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ไม่มีใครเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครรู้ว่าอย่างไรหรือที่ใดที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่ามันต้นไม้ของดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลงมาจากที่นั่นตามลำดับกันไป พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด เราลูกๆ คือลูกประคำของชีพบบาบา นั่นเป็นเหมือนกับต้นไม้เฝ้าพันธุ์ ชาวคริสต์เถียงเองก็มีต้นไม้อะไรและพวกเขาก็ลงด้วยความสุข: พวกเขาฉลองวันเกิดของพระคริสต์ เวลาที่ลูกจะฉลองวันเกิดของใคร? ผู้คน(ของบารัต) ไม่รู้ว่าผู้ก่อตั้งศาสนาของเขาคือใคร พวกเขามีการคิดคำนวณที่เหมาะสมของผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครได้ก่อตั้งศาสนาเทพ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย ส่วนใหญ่เป็นสตรี ควรมีความนับถือต่อศักดิ์มากขึ้น อย่าได้คิดว่าลูกต้องมีสำนึกที่เป็นร่างด้วยการคิดว่าตัวลูกเองนั้นฉลาด ไม่เลย ลูกต้องให้ความเคารพนับถือต่อผู้เป็นแม่ ชื่อที่แท้จริงคือ บราห์มา กุมาริมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก โหของความรู้ก็ถูกวางไว้บนศีรษะของสตรี พวกเธอนั้นฉลาด พวกเขาได้แสดงสร้อยตัวถือสี่ตะ พวกเขารู้แม้กระทั่งการเชื่อมโยงระหว่างกฤษณะและสร้อยตัว สร้อยตัวคือลูกสาวของบราห์มา แทบจะไม่มีใครรู้สิ่งนี้ มีการอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนยิ่ง พ่อได้อธิบายแล้วว่าโดยที่ไม่มีความรู้และโยคะนี้ ไม่สามารถมีใครบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาสิ่งนี้ แต่ละคนต้องสะสางปัญหิตของเขเอง ต้องได้รับการลงโทษสำหรับบาปที่ทำนั้นอย่างแน่นอน ผู้คนของโลกไม่เข้าใจว่าเวลานี้คือเวลาของการสะสาง ปัญหิตของบาปทั้งหมดของลูกกำลังมีการสะสางในขณะนี้ ลูกต้องสะสมมากมายอย่างมากเพื่ออนาคตที่สิ่งนั้นจะสามารถคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกต้องทำความเพียรพยายามทั้งหมดในเวลานี้ พ่อพูดว่า: อุทิศทุกสิ่ง แล้วลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นถึง 21 ชาดิเกิด ผู้ที่ยากจนก็จะสามารถทำการต่อรองนี้ได้อย่างเร็ว สิ่งนี้จะไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่มีหลายแสนหรือหลายล้าน พ่อไม่ได้เอาสิ่งใดไปอย่างแท้จริง มีคำกล่าวไว้ว่า: ให้ดูแลทั้งหมดนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์! ทำตามศรั้มท์! พ่อฉันมีชีวิต บางคนจัดตั้งกองทุนในขณะที่พวกเขามีชีวิต เพราะพวกเขาคิดว่าจะมีการทะเลาะเบาะแว้ง หากพวกเขาตายไปในทันทีทันใด บาบามีชีวิตและกำลังนั่งอยู่ที่นี่ พ่อพูดว่า: เป็นของพ่อและรับคำแนะนำว่าลูกควรจะทำสิ่งใดหรือไม่ บาบาก็ให้คำแนะนำแก่ลูก ว่าลูกอาจจะทำบางสิ่งหรือไม่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการของแต่ละคน บางคนแม้กระทั่งทำพินัยกรรม หลายต่อหลายคนก็มีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมาย ดังนั้นพวกเขาก็แม้กระทั่งให้แก่ผู้ที่ยืนอยู่บนลำแข้งของตนเอง พ่อมีลูกที่บางคนก็ฉลาดเช่นกัน พวกเขานั้นแจกจ่ายทุกสิ่งแก่ลูกๆ ของพวกเขา และแล้วก็เก็บบางสิ่งเพื่อตัวเขาเองด้วย “เราจะดำเนินชีวิตอยู่ต่อไปกับสิ่งนี้” มีบางคนที่ทำเช่นนั้นด้วย นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านรู้จักลูกทุกคน และแต่ละคน ท่านรู้ละครด้วยเช่นกัน ผู้คนเข้าใจว่าไม่มีความจำเป็นสำหรับเงินทองที่นี้ ใน

กองทัพนั้นรัฐบาลก็มีค่าใช้จ่ายมากมาย ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ลูกรู้ว่าทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้ๆ กำลังจะถูกทำลาย เราต้องการดินแดนใหม่ที่สะอาดประจักษ์ ปัจจุบันเป็นดินแดนที่ตาโมประธาน เมื่อผู้คนปลุกเรียกลักษมี พวกเขาทำความสะอาดทั้งบ้านของเขา ด้วยการคิดว่าเทวีจะมาในบ้านที่สะอาด บาบาก็อธิบายแล้วว่าเหล่าเทพไม่ได้ย่างเท้าลงไปบนแผ่นดินนี้ พวกเขาเพียงแต่ให้สัมผัส ในนิมิตเท้าของพวกเขาไม่อยู่บนพื้น มีร่างเคยเห็นพวกเขาในนิมิต ไม่สามารถมีเหล่าเทพใดมาที่นี่ได้ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ทุกสิ่งในยุคเหล็กนั้นเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับเหล่าเทพ ไม่มีการบรรพราหะหว่างเทพและปีศาจ ในความเป็นจริงนี่เป็นการบรรพราหะมายา ผู้ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ผู้ที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะมายาด้วยพลังโยคะคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ก่อนอื่นใดมีลูกประจำของรูตรา ที่นั่นไม่มีใครรู้จักลูกประจำนี้ เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถสร้างขึ้นได้ หลังจากนั้นก็มีลูกประจำของวิษณุ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นรายละเอียด บางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ โอเค นั่นก็ไม่ใช่ไร เป็นเรื่องง่ายที่จะจดจำพ่อใช่ไหม? ลูกจะสามารถลืมพ่อได้อย่างไร? พ่อผู้ที่ถูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน? เป็นรายได้ที่ยิ่งใหญ่มาก! กระนั้นก็ตาม มายาก็ยังคงนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไป ลูกลืมเจ้าปาวผู้ที่ตกแต่งประดับประดาลูก และทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินี! เป็นเวลาครึ่งวงจรถ้าอาณาจักรของมายาดำเนินไป เวลาที่ลูกกำลังเอาชนะมายาและกำลังจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ทั้งโลกนี้เฝ้าดำเนินไปอย่างไร? ลูกรู้ทั้งโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนสิ้นสุด เมื่อลูกกลับบ้านหลังจากที่ได้ดูการแสดง ลูกก็ยังคงรู้ว่ามากที่สุดท้ายนั้นเป็นเช่นไร ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น วินาทีแล้ววินาทีเล่าคือละคร ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงบนรางของละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นละคร ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างอารมณ์เสีย หากใครบางคนจากร่างของเขา เขาก็ต้องไปและเล่นบทบาทของเขา เขาจะร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองควรจะเฝ้าควบคุมอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องเป่าหอยสังข์และให้คำแนะนำของพ่อ ลูกควรจะมีภาพอยู่ในมือของลูก: ลักษมีและนารายณ์ที่เคยเป็นนายของบาร์ต และเวลานี้เป็นยุคเหล็ก พ่อได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก พวกเราบราห์มา Kumar และกุมารีกำลังศึกษาเล่าเรียน เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากปู่ของเรา หากลูกต้องการประกาศสิทธินั้น ลูกก็สามารถทำได้ นี่คือการเชื้อเชิญสำหรับลูก จำนวนมากจะมาภายหลัง จะมีการขยายตัวต่อไปเรื่อยๆ เสียงจะกระจายออกไปอย่างดีมาก แม้กระทั่งในชีพแฉกที่ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างมั่นคงบนรางของละคร อย่าได้อยู่อย่างอารมณ์เสียเกี่ยวกับสิ่งใด อยู่อย่างมีความสุขเสมอ
2. เตือนกันและกันและเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและมีความสุขแก่ทุกคนอย่างเป็นผู้ประธานความสุขที่ยิ่งใหญ่ บราห์มินของยุคบรรจบพบกันหมายถึงผู้ที่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ เพราะในฐานะลูกๆของผู้ประธานความสุข ลูกคือผู้ประธานความสุขที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่เป็นผู้ประธานความสุขที่ยิ่งใหญ่ เป็นตัวของความสุขจะสามารถมีความสุขได้อย่างไร ลูกได้ก้าวไปจากดินแดนของความทุกข์ด้วยสติปัญญาของลูก แล้วลูกเองเป็นตัวของความสุขและก็ให้ความสุขแก่ผู้อื่นเสมอด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณเสมอ ในทำนองเดียวกัน อะไรก็ตามที่เป็นงานของพ่อก็เป็นงานของลูกๆ แม้ว่าผู้อื่นสร้างความทุกข์ให้แก่ลูก ลูกไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่พวกเขาได้ “คติพจน์ของลูกคืออย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ อย่าได้รับความทุกข์”

คติพจน์: มีสมดุลงของการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส เป็นผู้ใหญ่ และจริงใจและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำพ่อและวงจร ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใดผ่านปากของลูก เพียงแต่นำหัวใจของลูกออกจากนรกนี้และลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยเสมอ
- คำถาม:** คำแนะนำอะไรที่พ่อมาและให้แก่ลูกๆ โดยตรงเพื่อที่ลูกจะสร้างรางวัลที่สูงส่งของลูก?
- คำตอบ:** ลูกๆ ทุกสิ่งที่ลูกมีในเวลานี้กำลังจะจบสิ้น จะไม่มีสิ่งใดได้ใช้งาน ดังนั้นเป็นเหมือนกับสุดามาสร้างผลรางวัลในอนาคตของลูกขึ้นมา พ่อได้มาโดยตรง และดังนั้นลูกควรใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีค่า เปิดโรงพยาบาลควบคู่กับวิทยาลัยที่จะทำให้ผู้คนมากมายได้รับประโยชน์ ชี้นทางแก่ทุกคน เผ้าแต่ทำตามศรัทธาเสมอ

โอมชานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ใครบางคนก็อธิบายแก่ผู้ที่ไม่รู้ ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง และพวกเขาจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่โง่เขลา ผู้คนร้องว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราเถิด ชาวบาร์ตรู้ว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์ในยุคทอง เคยมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ในเวลานี้เป็นศาสนาของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ในบาร์ตนี้ 5000 ปีที่แล้วก็ถูกเรียกว่าเป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์ ทั้งหญิงและชายเคยบริสุทธิ์ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจร การพำสวด ทำทาสี ฯลฯ การศึกษา พระเวทย์ทั้งหมดนั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่สามารถมีใครบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการทำสิ่งใดๆ นั้น พวกเขาไม่รู้จักรัศัน ผู้เป็นพ่อ พวกเขาทั้งหมดสูญเสียเวลาและพลังงานของเขา หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นด้วยยุคทองแดง เหล่าเทพไปสู่หนทางบาป หลายแสนรูปก็ถูกใช้ไปในการสร้างวัดแก่เหล่าเทพ วัดโสมนาคันนั้นเคยตกแต่งประดับประดาอย่างสวยงามอย่างมากด้วยเพชรและพลอย ในเวลานั้น พวกเขาไม่ได้ใช้จ่ายหลายล้านรูปี เพราะเพชรพลอยแทบจะไม่มีค่าใดๆ หากวัดนั้นจะถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ ก็จะเป็นทรัพย์สินสมบัติที่มีค่ามากหลายล้าน เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่แสนหวานว่า การศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์คือความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นความรู้ พวกเขาไม่เชื่อในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ในยุคทอง แม่น้ำคงคาและยมนาคงอยู่ในยุคทอง และสิ่งเหล่านั้นก็คงอยู่ในเวลานี้ด้วย ในยุคทองไม่มีแม่น้ำใดๆ สำหรับการไปการจาริกแสวงบุญ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านั่งที่นี้และให้ความรู้แก่ลูก ความเลื่อมใสศรัทธานั้นดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เริ่มแรกก็มีความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน พวกเขากราบไหว้บูชาชีวิตในเวลานั้นเท่านั้น และแล้วพวกเขาก็กราบไหว้บูชาเหล่าเทพ เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธามีสิ่งเจือปน พวกเขาเผ้าแต่อ่านคัมภีร์ ฯลฯ ในการทำความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนั้นได้กลายเป็นผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา เจ้าสาวทั้งหมดจดจำพ่อผู้เป็นเจ้าบ่าวผู้เดียว พระเจ้าคือผู้เดียวที่ปกป้องผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะต้องมีความยากลำบากในความเลื่อมใสศรัทธา เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องว่า มาและปลดปล่อยพวกเราเถิด ปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ กลายเป็นผู้นำทางของเราและพาเรากลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นเถิด พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นพระเจ้าคือใคร พวกเขาไปยังวัดของชีวาและชางก้า พวกเขาเห็นได้รวมชีวาและชางก้าไว้ด้วยกัน ถึงแม้ว่าทั้งสองจะแยกจากกัน ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตนและผู้ที่มีร่างที่ละเอียดอ่อน ผู้เดียวนั้นอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและผู้ที่มีร่างที่ละเอียดอ่อน พ่อได้อธิบายว่าพวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์ของวัฏภายในวัด พวกเขาเชื่อว่าชีวาและชางก้าเคยไปชีว พวกเขาพูดถึงชีวาด้วยเช่นกันว่าท่านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะไม่พูดว่าชีวาและชางก้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาเรียกผู้หนึ่งว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ พ่อพูดว่า: มองดูว่าพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้ที่กำลังสอนลูกอย่างไร จะมีใครชีวได้อย่างไร ทำไมผู้คนจึงไม่แสดงว่าพ่อกำลังชีวเล่า? พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา เมื่อพ่อมา พ่อหนึ่งและบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของผู้นี้ ลูกเองก็มาและกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้นี้เรียกว่าบั๊กกีราช (พาหนะที่โชคดี) เพราะเขาได้ยินทุกสิ่งก่อน เขาคือผู้มีโชค มีผู้คนจำนวนน้อยในยุคทอง ดวงวิญญาณที่เหลือนั้นหมดกลับไปบ้านของพวกเขาจากที่ที่พวกเขาได้จากมา นี่คือการสนทนาของการกระทำ วงจรของโลกเผ้าแต่ควงหมุน ยุคทองและเงินไม่ได้คงอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนหรืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน วงจรของละครนี้หมุนไปที่นี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นความรู้ - ยุคทองและเงิน และแล้วเป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นความเลื่อมใสศรัทธา - ยุคทองแดงและยุคเหล็ก เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง และอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่ 1 ลักษมีและนารายณ์ที่ 2 ก็ดำเนินต่อไป มีอาณาจักรของรามจันทราวาศีในยุคเงิน ในยุคทองลูกใช้ 8 ชาติเกิด และในยุค

เงินลูกใช้ 12 ชาตเกิด เพียงพอเท่านั้นที่อธิบายเรื่องราวของ 84 ชาตเกิดนี้แก่ลูก พอพบปะกับลูกๆ บราห์มินของท่านเท่านั้นและไม่พบกับใครอื่น เพียงเมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่านเท่านั้นที่ท่านจะสอนลูก พ่อพูดว่า: พ่อเป็นพ่อ ครู และสัตว์ครูของลูก พ่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกและพาลูกกลับไปกับพ่อ วิธีการที่พ่อให้ลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ์นั้นง่ายดายมาก ลูกกำลังทำอะไรขณะนั่งอยู่ที่นี้? ลูกๆ พูดว่า: บาบารากำลังจดจำท่าน คำสั่งของพ่อก็คือทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไปผ่านไฟโยคะ และแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ เวลานี้ลูกตาโมประธานและอัลลอยก็จะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงของลูกเท่านั้น ไม่มีเรื่องของความยากลำบาก นี่คือการที่ง่ายดายอย่างมากที่จะกลับมาปราศจากโรคภัยเสมอ เหล่าเทพไม่เคยล้มป่วย เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะปราศจากโรคภัย เมื่อบาปของลูกได้รับการดูดซับ ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ นี่เป็นรายได้ที่ใหญ่ ลูกอาจจะไปท่องทั่ว แต่เพียงจดจำพ่อ ก่อนอื่นใดฝึกฝนสิ่งนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงลูกจะกลับมาปราศจากโรคภัยถึง 21 ชาตเกิด ไม่มีเรื่องของความยากลำบาก เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ พ่อพูดกับดวงวิญญาณ โอ ดวงวิญญาณ ลูกกำลังรับฟังอยู่หรือไม่? พ่อพูดด้วยปากของท่าน: จดจำพ่อและจดจำบ้านของลูก เวลานี้นรกกำลังจะจบสิ้นและลูกต้องกลับบ้านของลูก ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อตระเตรียมอาหารด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกเป็นคาร์มาโยคี อย่างน้อยที่สุดลูกต้องไปถึงสภาพของการมีการจดจำระลึกถึง 8 ชั่วโมง เฝ้าแต่เพิ่มชาร์ทของลูก 5 นาที 10 นาที ครึ่งชั่วโมง ฯลฯ เฝ้าแต่ตรวจสอบว่าลูกจดจำพอนานเพียงใด ที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองของดินแดนสุชาวดีจากท่านและอยู่อย่างเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาตเกิด นี่คือการที่ง่ายดายอย่างมาก ได้มีการอธิบายความรู้ของวงจรแก่ลูกแล้ว ลูกต้องจดจำวงจรของบราห์มิน จุก เทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร จดจำเมล็ดและต้นไม้ เวลานี้ลูกรู้ว่ศาสนาเดียวกำลังมีการก่อตั้งขึ้นและศาสนาอื่นๆ กำลังจะถูกทำลาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายามของลูก พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ เมล็ดและต้นไม้ การก่อตั้ง การทำลายล้างและการบำรุงรักษา สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก นี่คือการที่ง่ายดายอย่างมากและความรู้ที่ง่ายดาย สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่ต้นไม้งอกออกมาจากเมล็ดอย่างไร ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้ดีใช่ไหม? พ่อพูดว่า: ลูกเคยสําคัญในนรกมาเป็นเวลา 63 ชาตเกิด ลูกเคยเฝ้าแต่ทำบาปและเวลานี้ก็ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างสมบูรณ์ ลูกเคยทำตามคำแนะนำของราวัน คานท์จีเองก็ต้องการให้มีอาณาจักรของรามด้วย สิ่งนี้หมายถึงเขาเคยอยู่ในอาณาจักรของราวัน สติปัญญาของมนุษย์ได้สกปรกอย่างมากที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้เลยว่าเมื่อไหร่เคยเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่เวลานี้เป็นเวลา 5000 ปี แล้วตั้งแต่ลักษมีและนารายณ์มาปรากฏขึ้น พวกเขาพูดว่ระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี เป็นเวลาครั้งวงจรที่มีความรู้และถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วเมื่อโลกนั้นกลับมาแก่ลูกก็มีการวางแผน สิ่งนี้ทำให้ลูกน่าหวัใจของลูกออกจากนรกนี้ ลูกกำลังหารายได้มากมายขณะนั่งอยู่ที่นี้ พ่อพูดว่า: ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก นี่คือการเกิดสุดท้ายเป็นชาติเกิดที่ 84 ของลูกและการทำลายล้างกำลังอยู่เบื้องหน้า ดินแดนของความตายกำลังจะถูกทำลายและดินแดนของความเป็นอมตะกำลังจะถูกก่อตั้งขึ้น เรากำลังรับฟังบาบาเจ้าแห่งความเป็นอมตะที่กำลังบอกเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายที่แท้จริง มีเพียงเรื่องราวของศาสนาเดียว แต่พวกเขาได้สร้างคัมภีร์มากมายอย่างมากมาย พวกเขาใช้จ่ายหลายล้านและหลายพันล้านกับสิ่งเหล่านั้น แต่พวกเขาทั้งหมดเป็นเท็จ พ่อบอกสัจจะแก่ลูกและก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ทุกสิ่งมีการอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก หญิงที่ไร้เดียงสาผู้ที่ปราศจากคุณธรรมและผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหินก็สามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วย เวลานี้ลูกมีอะไร อเมริกามีอะไร มีพระราชวังใหญ่ที่นั่นทั้งหมดกำลังจะถล่มลงมา ในเวลานี้ ในสวรรค์จะมีทรัพย์สมบัติล้นเหลือ ที่นี้ไม่มีทรัพย์สมบัติใดๆ พวกเขาที่จะปล้นอะไรจากทำเนียบขาวอเมริกา? ถึงอย่างไรที่นั่นก็ไม่มีสิ่งมีค่าใดๆ ในยุคทองแม้กระทั่งพระราชวังของผู้ที่ยากจนที่สุดก็ยังดีกว่าที่นี่ สิ่งนั้นจะถูกครอบไว้ด้วยเงินและทอง ที่นั่นทุกสิ่งถูกมาก พวกเขาทุกคนมีที่ดินของตนเอง มีตัวอย่างของสุดามา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยให้ข้าว 2 กำมือในนามของพระเจ้า บางคนจะให้ทาน 50, 10 หรือ 100 รูปี และได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของเขา เหตุนี้เองผู้คนจึงให้ทานและทำบุญ ผู้ที่เปิดโรงพยาบาลก็ได้รับพลาหมียที่ดีในชาติเกิดถัดไปของเขา พวกเขาจะไม่มีโรคภัยใดๆ บางคนเปิดวิทยาลัยและดังนั้นพวกเขาได้รับศึกษาในชาติเกิดถัดไปและกลับมาฉลาด พวกเขาได้รับผลของ 1 ชาตเกิดในชาติเกิดถัดไปของเขา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีตัวตนคือผู้ประทาน พ่อพูดว่า: ลูกๆ เปิดโรงพยาบาลควบคู่กับวิทยาลัย และผู้คนมากมายจะได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นถึง 21 ชาตเกิด นั่นเป็นทางอ้อมสำหรับ 1 ชาตเกิด และสิ่งนี้เป็นทางตรงที่ลูกได้รับผลรางวัลถึง 21 ชาตเกิด เพราะเวลานี้พ่อกำลังนั่งที่นี่โดยตรง ท่านอธิบายทุกสิ่งที่ลูกมีกำลังจะถูกทำลาย พระราชวังทั้งหมด ฯลฯ กำลังจะกลายเป็นผงธุลี เหตุนี้เองลูกควรจะหารายได้เพื่ออนาคตแล้วสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นประโยชน์กับลูก ซึ่งหนทางแก่ใครก็ตามที่มา จดจำพ่อแล้วสนิมในลูกจะถูกขจัดทิ้ง พ่อเน้นเหนือโลกนี้ พ่อพูดว่า: ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกสามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นผู้ที่มิสติปัญญาที่สูงส่ง ท่านเฝ้าแต่อธิบายวิธีการมากมายอย่างมากแก่ลูกๆ บัญชีของการกระ

ทำของแต่ละคนนั้นเป็นส่วนตัวของผู้นั้น ฟอน่งที่นี้และอธิบายถึงปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาป หากลูกมีความยากลำบากใดมาและรับศรัทธาจากศัลยแพทย์ ชี้นทางนี้แก่ผู้ที่ไร้เดียงสาและผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน มีความปั่นป่วนอย่างต่อเนื่องจากกิเลส เมื่อพวกเขาไม่ได้รับยาพิษ พวกเขาจะเริ่มจะทุบตีบุคคลเหล่านั้น แล้วก็โยนพวกเขาออกจากบ้าน พวกเขาได้สร้างความปั่นป่วนอย่างมากมาย บาบาพูดว่า: จะมีอุปสรรคมากมายจากปีศาจในไฟบุษยัญของความรู้นี้ ผู้ที่ไร้เดียงสามากมายจะถูกทำร้าย จะไม่มีการทำร้ายใดๆ ในชีวิตอื่น ที่นี้มีอุปสรรค บาบาพูดว่าผู้คนอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ คำสั่งของพ่อก็คือกลับมาบริสุทธิ์ในชาติสุดท้ายนี้และจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะที่ง่ายตาย วิธีการนี้ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์อื่นใด ในกิตะมีคำกล่าวว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันพ่อ พ่อของลูก กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า พระเจ้าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือท่านผู้เดียวเท่านั้น ท่านได้ยืมร่างนี้มาใช้ นี่คือพาหนะที่โชคดียของท่าน ผู้ที่มีความสุขที่พระเจ้าใช้ร่างของเขา พ่อเข้ามาในร่างนี้และให้ประโยชน์แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามไม่มีว่ ฯลฯ คนใหม่จะเข้าใจอะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว นำหัวใจของลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้
2. กลายเป็นผู้ที่ควงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เปิดโรงพยาบาลควบคู่กับวิทยาลัย และให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย รับศรัทธาจากศัลยแพทย์สูงสุดในทุกย่างก้าว

พร: ขอให้ลูกได้รับความสำเร็จโดยการมีประสบการณ์สภาพไตรการชี่ด้วยสติปัญญาที่สูงส่งของลูก ของขวัญพิเศษของชีวิตบราห์มินคือสติปัญญาที่สูงส่ง ด้วยสติปัญญาที่สูงส่งนี้ลูกสามารถรู้จักพ่อ ตนเอง และรูปกาลเวลาทั้งสามอย่างชัดเจน โดยการมีจดจำระลึกถึง ลูกสามารถสร้างสมทุกพลังไว้ในสติปัญญาที่สูงส่งของลูก สติปัญญาที่สูงส่งสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์สภาพไตรการชี่ รูปกาลเวลาทั้งสามชัดเจนอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณเช่นนี้ มีคำกล่าวว่า อะไรก็ตามที่ลูกคิดหรือพูด จงพิจารณาอดีตและอนาคตของมันและแล้วจงทำสิ่งนั้น โดยการทำการกระทำโดยรู้ถึงผลสืบเนื่องของการกระทำเหล่านั้น ลูกจะได้รับความสำเร็จอย่างแน่นอน

คติพจน์: เพื่อที่จะทำการตัดสินใจที่ถูกต้องแม่นยำ จงอยู่ในสภาพไร้กังวลด้วยความซาบซึ้งทางจิตของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้นั่งที่ที่นั่นและสูญเสียเวลาของคุณไปในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ จงอยู่ในการจดจําระลึกถึงพ่อและเวลาของคุณจะถูกใช้ไปอย่างมีค่า
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดที่สามารถประกาศชื่อเสียงของพ่อ?
- คำตอบ:** ผู้ที่รับใช้ในวิธีการเดียวกันกับพ่อ หากลูกๆ กระทำทุกการกระทำในวิธีการเดียวกันกับพ่อ ลูกๆ จะได้รับผลรางวัลที่ยิ่งใหญ่ บาบากำลังคลไคลใจพวกเรา ลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายามเพื่อให้พวกเราทัดเทียมกับท่าน
- คำถาม:** ใครที่จะถูกเรียกว่าสำรวจตน? การสำรวจตนของคุณพิเศษสุดอย่างไร?
- คำตอบ:** การอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณคือการอยู่อย่างสำรวจตน ดวงวิญญาณที่อยู่ภายในต้องรับฟังทุกสิ่งจากพ่อผู้เดียว การเชื่อมโยงของสติปัญญาของคุณกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและกลายเป็นผู้ที่มียุทธธรรมคือการสำรวจตนที่พิเศษสุดของคุณ
- เพลง:** ขอคาราวะต่อชีวิต

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของพ่อแล้ว ลูกๆ กำลังได้รับผลรางวัลของคำยกย่องของพ่อและลูกๆ ก็ประกาศชื่อเสียงของท่าน อย่างไรก็ตาม ลูกๆ สามารถอวด (เปิดเผย) ท่านได้เมื่อลูกๆ ทำงานรับใช้เช่นเดียวกันกับท่านเท่านั้น ลูกๆ เช่นนั้นจะได้รับผลรางวัลที่ยิ่งใหญ่เวลานี้ลูกๆ มีชีวิตอยู่ในรูปในทางปฏิบัติ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเพียงแต่ร้องสรรเสริญท่าน ลูกๆ รู้ว่าบัพดาตากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวในยุคแห่งการบรรจบพบกัน แนนอนที่พ่อจะบอกสิ่งนี้แก่ลูกๆ ผ่านร่างของดาต้า ลูกๆ มีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกๆ จะทำความเพียรพยายามและกลับมาทัดเทียมกับพ่ออย่างแนนอน พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คงคาแห่งความรู้ ได้ออกมาจากท่าน ทำไม “คงคา” จึงถูกกล่าวถึง? เพราะลูกๆ ทั้งหมดคือเจ้าสาว ลูกๆ ทั้งหมดเรียกว่าเป็นคงคาแห่งความรู้ ลูกๆ มีความซาบซึ้งว่าลูกๆ กำลังทำตามศรัทธาและลูกๆ สามารถให้ความสุขที่ไม่มีใครอื่นสามารถให้แก่มนุษย์ทั้งโลกได้ เวลานี้พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน และท่านให้สิ่งนั้นผ่านลูกๆ เพราะท่านคือคาร์เนชันคาร์เนชัน ดังนั้น แนนอนที่ลูกๆ ต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: ไม่ว่างานรับใช้ใดที่ใครบางคนทำและไม่ว่างามเพียงใดที่เขาได้ทำงานรับใช้ เขาจะได้รับผลรางวัลที่สูงตามนั้นถึง 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตาม หากไม่อยู่ในโชคของบางคน พวกเขาจะไม่ทำอะไร นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก แต่ในวันที่ผ่านไปพ่อเฝ้าแต่ให้ประเด็นที่ดีมาก พ่อพูดว่า: เต็มเต็มอารมณ์ของคุณมากเท่าที่ลูกๆ ต้องการ ลูกๆ สามารถบอกว่าลูกๆ กำลังเต็มอารมณ์ของลูกๆ อย่างดีมากหรือลูกๆ กำลังสูญเสียเวลาของคุณไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกๆ สูญเสียเวลาและสูญเสียพลังงานไปมากมาย ลูกๆ แม้กระทั่งสูญเสียเงินทองและความเพียรพยายามของคุณได้สูญเปล่าไป มองดูว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามมากเพียงใด! พวกเขาทำการปราศรัยมากมาย ทำทาสี ให้ท่าน เดินทางจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นตามละคร เวลานี้เป็นเรื่องของความเพียรพยายาม ไม่สามารถมีสิ่งใดกระทำได้ในสิ่งที่ผ่านไปแล้ว สิ่งนั้นจะซำร่อยในเวลาของตนเอง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงทำตามศรัทธา! อย่าได้สูญเสียเวลาของคุณไปที่นั่นที่นั่น! จงใช้เวลาของคุณให้เกิดผลอย่างมากในการจดจําระลึกถึงพ่อ! มีลูกๆ มากมายที่ได้ยินสิ่งที่พ่อพูดด้วยหูข้างหนึ่งและผ่านออกไปอีกหูข้างหนึ่ง ผู้ที่เข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีมากที่สุดก็จะรับใช้ผู้อื่นอย่างแนนอน พวกเขาจะไม่สูญเสียเวลาไปที่ใด มีลูกๆ มากมายที่อยู่อย่างสนใจแต่สิ่งภายนอกตลอดทั้งวัน ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามและอยู่อย่างสำรวจตน ดวงวิญญาณอยู่ภายใน ลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่าพ่อกำลังบอกลูกๆ ดวงวิญญาณ: ลูกๆ ต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการสำรวจตนที่แท้จริง วิธีการของเราของการผู้สำรวจตรวจสอบตนเองนั้นพิเศษสุดอย่างแท้จริง ดวงวิญญาณที่อยู่ภายในต้องรับฟังทุกสิ่งจากพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วยความรักซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกๆ ต้องเรียนรู้จากแม่และพ่อและพี่น้องหญิงชายพิเศษผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมาก ถึงแม้ว่าทุกคนยังจะมีข้อบกพร่องบางอย่างในพวกเขาก็ตาม มีเพลงร้องว่า: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมามีคุณธรรม ลูกๆ สามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้เมื่อโยคะของสติปัญญาของคุณเชื่อมโยงกับพ่อเท่านั้น มายาจะทำให้ลูกๆ เร่ร่อนไปทั่วอย่างมาก ลูกๆ เฝ้าแต่ตกลงมาแล้วได้ขึ้นไป ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นร่างก็เฝ้าแต่ตกลงมา ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะไม่ตกลงมา พวกเขาสัญญาอยู่กับพ่อว่าแนนอนที่พวกเขาจะทำงานนี้ อย่างแนนอนที่พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาที่มั่นคงอยู่ภายในว่าลูกๆ จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของคุณจากพ่อและลูกๆ จะไม่สูญเสียเวลาของคุณไปในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกๆ ต้องทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย การทิ้ง

บ้านและครอบครัวคืองานของพระโยคีชั้นยาซซี ลูกต้องดูแลสิ่งสร้างของลูกอยู่ดีมากและมีศรัทธาในหัวใจของลูกด้วย เช่นกันว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูกกำลังจะลูกทำลาย ด้วยการมีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งเหล่านั้นลูกก็ทำร้ายตนเอง มีความผูกพันยึดมั่นต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ เป็นเพราะด้วยสิ่งนี้ที่มีความป็นปวนมากมาย ไม่ได้มีความป็นปวนมากมายเช่นนั้นเนื่องจากความโกรธ พ่อพูดว่า: กิเลสของตัณหาจะคงอยู่ในทุกคนในเวลานี้ ทุกคนถือกำเนิดด้วยกิเลส ลูกสามารถอธิบายว่าลูกกำลังช่วยเหลือเพื่อให้ผู้ที่ตกต่ำนั้นกลับมาสูงส่ง เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาด้วยเช่นกัน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นท่านจะทำอะไรเมื่อท่านมา? แนนอนที่ท่านจะทำให้ลูกบริสุทธิ์ ที่นี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการอาบน้ำ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ไม่มีวิธีการอื่นใด นี่เป็นเพียงด้วยไฟโยคะเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ จากยุคเหล็กลูกจะไปสู่ยุคทอง นี่คือวิธีเดียวเท่านั้น ไม่มีวิธีการอื่นใด มียาเดียวเท่านั้นสำหรับโรคภัยทั้งหมด การจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นด้วยสิ่งนี้ที่ความทุกข์ทั้งหมดจะถูกขจัดทิ้ง ด้วยการจดจำพ่อลูกก็จะจดจำมรดกของลูกด้วย “พ่อ” หมายถึงมรดก ไม่ว่าพ่อทางร่างจะยากจนเพียงใดก็ตาม อย่างแนนอนที่เขาส่งให้มรดกถึงแม้ว่าจะมีค่าไม่กี่สตางค์หรือแม้กระทั่งเป็นเครื่องใช้สอยบางอย่าง ฯลฯ ดังนั้น ก่อนอื่นลูกต้องจดจำพ่อและแล้วก็มีมรดก พ่อพูดว่า: “มานมานะบาฟ มาเดยจีฟ!” พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกถึงสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสาระนี้ พ่อบอกลูกโดยตรง: ลูกๆ จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ลูกควรจะทำอย่างไรพ่อกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อไม่มีตัวตนพูดกับลูกๆ ที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังรับฟังด้วยหูของลูก เป็นลูกที่กำลังทำทุกสิ่ง ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดสถานการณ์ใดก็ตามลูกต้องไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ จงทำงานรับใช้เช่นกันเพราะเป็นไปด้วยร่างกายที่ลูกทำทุกสิ่ง แนนอนที่ลูกต้องทำสิ่งนั้น บ้างแม้กระทั่งอยู่อย่างสิ้นสติไปชั่วขณะ อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ใช่ประเด็นของความรู้ ที่นี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเท่านั้นเพื่อที่จะจดจำพ่อและเป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรคมากมาย ลูกรู้ว่าลูกมาสู่โลกของพ่อและดังนั้นอย่างแนนอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ แม้แต่เมื่อลูกกำลังตระเตรียมโบบ์ลูกก็จดจำชีพบาบา ก่อนหน้านั้น เมื่อลูกเคยทำโบบ์ ลูกจะจดจำกฤษณะ รามหรือกुरुนาถ ลูกเคยศึกษาคำพูดของกुरु (กुरुวานี) เพียงเมื่อลูกตระเตรียมทุกสิ่งในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่สิ่งนั้นจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วการฝึกฝนก็ถูกพัฒนาขึ้น ที่นี้ เช่นกันการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงพ่อควรจะมีการพัฒนาขึ้น อย่างแนนอนที่มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับลูกที่จะจดจำพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้เมื่อมีการเตรียมโบบ์และอาหาร อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ไม่ได้จดจำท่าน ลูกควรจะต้องกันและกันในครัวที่จะเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงบาบา ด้วยการทำเช่นนี้ ลูกจะกลับมามั่นคง ผู้ที่ไม่มีการฝึกฝนนี้จะไม่มีความจดจำท่าน มีคำยกย่องบราห์มาโบเงินอย่างมากและดังนั้นอย่างแนนอนที่ต้องมีบางสิ่งในนั้น แม้กระทั่งเหล่าเทพก็ปรารภนาบราห์มาโบเงิน ดังนั้น ด้วยการตระเตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกให้ประโยชน์ตนเองและแม้กระทั่งผู้ที่มา ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบาบา อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ไม่ได้จดจำท่านนั้นมีความอ่อนแอ เมื่อลูกทำความก้าวหน้า ลูกๆ เช่นนั้นจะปรากฏตัวขึ้น ผู้ที่จะซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาจะเตรียมอาหารขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เช่นที่ผู้ที่มาเหล่านี้มีความซาบซึ้งของตนเอง ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ มีความมีความซาบซึ้งเช่นนี้ของการจดจำระลึกถึงพ่อทางจิต นั้นมีคุณประโยชน์มากมายในสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวหรือพ่อ พ่ออ่อนหวานอย่างที่สุด ไม่มีใครอ่อนหวานเท่ากับท่าน ผู้คนภายนอกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ “ท่านคือแม่และพ่อ” นี่คือการยกย่องพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียว ไม่สามารถมีใครพูดเช่นนี้กับกฤษณะ แนนอนที่พ่อต้องทำงานที่สูงส่งเช่นนั้น เหตุนี้เองเราจึงยกย่องท่านอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่น นำโยคะของลูกออกจากทั้งโลกรวมทั้งร่างของลูกเองและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอแล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก นี่เป็นการตอรองที่ไม่แพงเลย อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำสิ่งนั้นก็ตามลำดับกันไป สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ลูกรับฟังท่าน ลูกบางคนแม้กระทั่งเข้าถึงสิ่งนั้นอย่างดีมาก ผู้อื่นเพียงแต่ได้ยินสิ่งนั้นด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง ที่นี้ลูกๆ อยู่อย่างสดชื่นด้วยการรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวแล้วทันทีที่พวกเขาออกไป พวกเขาก็ลืม พวกเขาไม่จดจำสิ่งใดเลย บ้างจะซำ้ซำ้สิ่งนั้นอย่างดีมาก พวกเขาจะทำทุกสิ่งในทางปฏิบัติที่บาบาได้อธิบายแล้ว หากลูกตื่นแต่เช้าตรู่และเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงบาบา อาหารนั้นจะมีพลังอย่างมาก ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งอย่างมากที่ลูกต้องยกระดับทั้งสฤกลมมนุษย์ สิ่งนี้เป็นไปสำหรับสฤกลมมนุษย์เท่านั้น ไม่ใช่ว่าลูกยกระดับสัตว์ ฯลฯ นั่นเป็นบทบาทของเขาในละคร มนุษย์เป็นเช่นไร เฟอร์นิเจอร์ของเขาก็เป็นเช่นนั้น ไม่มีขยะใดในยุคทอง ที่นั้นมีความสะดวกสบายอย่างมากสำหรับลูก สัตว์และนกที่นั่นก็สูงศักดิ์อย่างมาก มนุษย์เป็นเช่นไรวัตถุทั้งหมดที่อยู่รอบเขาก็เป็นเช่นนั้น วัตถุรอบผู้ที่ยากจนจะเป็นเช่นไร? วัตถุของผู้ที่มั่งคั่งก็สูงศักดิ์อย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังปลุกใจลูกหารายได้ที่สูง และแล้ว ก็ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนทำมากเพียงใด การศึกษาก็เป็นเช่นเดียวกัน แต่ละคนประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามลำดับกันไป มีราชา

และราชินี ปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้ของผู้ที่มั่งคั่ง และสาวใช้และคนรับใช้ของผู้ที่ยากจนกว่า ฯลฯ สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของอาวุธที่นั่น สิ่งนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยพลังโยคะ ในเวลานี้ลูกคือบราห์มิน ชัคติ เหล่าเทพและเทวีในยุคทองจะไม่มีอาวุธใดๆ ฯลฯ ทั้งหมดที่พวกเขาได้แสดงอ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน ดาบของความรู้ อาวุธของความรู้ และแล้วพวกเขาได้นำสิ่งทั้งหมดนั้นเป็นไปในทางวัตถุ รูปลักษณะและบุคลิกภาพของลูกทั้งสองสิ่งกำลังเปลี่ยนไปในเวลานี้ ลูกกำลังจะกลับมาสวยงามจากนาคเกลียด ลูกกำลังจะกลับมาเต็มด้วยคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ นี่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงใด นั่นไม่สามารถมีการพูดเท็จใดๆ ที่นั่น หากมีบางสิ่งน่าเกลียดอยู่ภายใน นั่นก็จะปรากฏให้เห็นภายนอกด้วย บาบาสพูดว่า: ลูกๆ กลับมาอ่อนหวานอย่างมากที่ทุกคนจะประหลาดใจว่าใครทำให้ลูกเป็นเช่นที่ลูกเป็น ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลก เป็นด้วยการรู้จักวงจรนี้เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก จงติดตั้งบอร์ดเพื่อบอกว่าพ่อคือผู้สร้างและท่านกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่พวกเรา ลูกคือบราห์มิน วรรณะของลูกพิเศษสุด พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ บราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ดังนั้น ลูกควรจะมีความรักอย่างมากกับชีพบบา อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งลูกๆ ชั้นหนึ่งที่ดีมากก็ล้มเหลวในโยคะ ความรู้ถ่ายทอดอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งพูดมุรลืออย่างดีมาก แต่โยคะอาศัยความเพียรพยายาม นี่เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามที่บาปของลูกจะถูกเผาไปบาปด้วยการจดจำระลึกถึง เป็นในสิ่งนี้ที่หลายต่อหลายคนสอບตก พระเจ้าพูด: พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ที่บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น มหาสมุทรแห่งความรู้ต้องให้ความรู้อย่างแน่นอน ไม่ใช่เนื้อหาของมหาสมุทรหรือแม่น้ำที่จะสามารถชำระลูก เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเอง ลูกกำลังมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของความรู้ของลูกจากบาปและกลายเป็นนายของโลก นั่นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสติปัญญาของพวกเราและสติปัญญาของลูก ผู้คนทั้งหมดนั้นทำทุกสิ่งเพื่อการทำลายล้าง ในขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อการสร้าง ลูกต้องไม่ลืมสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขาก็ไม่ได้เข้าถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกควรทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง การสอบผ่านและประกาศสิทธิในอันดับที่สูง ลูกมีความปรารถนาสิ่งนี้แต่ลูกก็ไม่สามารถทำความเพียรพยายามนั้น การศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัด พ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก นี่เป็นความอัศจรรย์ ท่านพบด้วยความรักอย่างมาก: ลูกๆ จดจำพ่อ! ลูกต้องจดจำท่านอย่างลึกซึ้งเข้าไปถึงกระดูก พ่อได้มาอีกครั้งหนึ่ง อย่างแน่นอนที่พวกเราจะทำตามคำแนะนำของพ่อและประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของพวกเรา บาบาส เวลานี้พวกเรารู้จักท่าน บ้างไม่แม้กระทั่งเคยเห็นบาบาสแต่กระนั้นเขาได้รับสัญญาณขณะที่เพียงแต่นั่งอยู่ที่บ้าน บ้างอยู่อย่างซาบซึ้งด้วยการได้ยินเพียงเล็กน้อย โชคของพวกเขาเองติดตามพวกเขาไปด้วย บ้างตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีและดังนั้นพวกเขาจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่กำลังทำตามคำแนะนำของราวันก็แยกห่างจากผู้ที่กำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ลูกๆ รู้ว่ากำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรอย่างไรด้วยพลังโยคะ นั่นมีพลังทางวัตถุประเภทต่างๆ มากมาย มีพลังโยคะประเภทเดียวเท่านั้น

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างสำราจตนและรับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและกลับมามีคุณธรรม อย่าได้สนใจในสิ่งภายนอก
2. จงอยู่ในความซาบซึ้งของการจดจำพ่อทางจิต ขณะที่เตรียมและรับประทานอาหาร จงกลายเป็นโยคีที่มั่นคง
พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเต็มไปด้วยความสงบและความสุขที่ไม่ขาดตอนโดยการทำให้พายุเป็นของขวัญด้วยการตระหนักรู้ถึงอำนาจการปกครองตนเองของลูก
เพื่อที่จะมีประสบการณ์ชีวิตเต็มไปด้วยความสงบและความสุขที่ไม่ขาดตอน จงกลายเป็นนายของตนเองสำหรับผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง พายุกลายเป็นของขวัญเพื่อให้ลูกมีประสบการณ์ในสภาพโอบอ้อม ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขบนพื้นฐานของอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือให้พ้นภัย(salvation) หรือคำสรรเสริญ แต่พวกเขามีประสบการณ์ความสงบและความสุขที่ไม่ขาดตอนบนพื้นฐานของการบรรลุผลของพระเจ้า สถานการณ์ที่ทำให้ใครก็ตามได้รับความสงบ

ไม่สามารถทำลายความสงบที่ไม่ขาดตอนของลูกได้
คดีพจน์: เพื่อมีประสบการณ์ความเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ จงให้พรและรับพร

*** โอม ชานติ ***

ลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความจริงจังและความกระตือรือร้นที่สม่ำเสมอ

วันนี้ตรีมูรติชีวาผู้เป็นพ่อกำลังมองดูลูกๆทั้งหมดของท่านในสามความสัมพันธ์โดยเฉพาะ ความสัมพันธ์ที่มีความรักมากที่สุดอันดับแรกคือความสัมพันธ์ของการเป็นนายของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดของลูก, การเป็นทายาท นอกจากการเป็นทายาทแล้ว ลูกยังเป็นนักเรียนของพระเจ้า และพร้อมกันนั้นลูกก็เป็นผู้เป็นที่รักของสัจกูรู เพราะลูกทำตามท่านในทุกย่างก้าว ตรีมูรติชีวาผู้เป็นพ่อกำลังมองดูลูกๆในสามความสัมพันธ์ทั้งสามนี้โดยเฉพาะ ในความเป็นจริงแล้วลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ในการเติมเต็มความรับผิดชอบของทุกความสัมพันธ์ แต่วันนี้บาบามองเห็นความสัมพันธ์ทั้งสามเป็นพิเศษ ลูกทุกคนรักความสัมพันธ์ทั้งสามนี้ วันนี้ลูกทุกคนวิ่งมาที่นี่ด้วยความกระตือรือร้นเพื่อเฉลิมฉลองตรีมูรติชีฟแจนตี ลูกมาเพื่อแสดงความยินดีกับพ่อหรือลูกมาเพื่อรับการแสดงความยินดีจากพ่อ? ลูกมาเพื่อทำทั้งสองสิ่ง ในเมื่อชื่อที่แท้จริงคือชีฟแจนตีและชีฟราตรี ตรีมูรติได้พิสูจน์อะไร? พ่อทำอะไรผ่านประชาธิปไตยบราห์มา? ท่านสร้างสิ่งสร้างลูกๆบราห์มินทั้งหลาย แล้วลูกก็ได้รับการหล่อเลี้ยง ดังนั้นคำว่าตรีมูรติจึงพิสูจน์ได้ว่า พร้อมกับพ่อแล้วก็มีลูกๆดวงวิญญาณบราห์มินด้วย พ่อจะทำอะไรด้วยตัวท่านเอง? เหตุนี้เองวันเกิดของพ่อจึงหมายถึงวันเกิดของลูกบราห์มินด้วย ด้วยเหตุนี้พ่อจึงแสดงความยินดีกับลูกๆหลายล้านเท่าสำหรับการเกิดทางจิตที่สูงส่ง การเกิดที่เป็นเช่นเพชรนี้ จดหมายและการ์ดแสดงความยินดีของลูกได้มาถึงพ่อแล้ว และแม้กระทั่งเวลานี้ ลูกๆมากมายกำลังร้องเพลงแสดงความยินดีจากหัวใจของพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ห่างไกลหรืออยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว หูของบาบาก็สามารถได้ยินเสียงเพลงของการแสดงความยินดี แม้กระทั่งจากผู้ที่อยู่ห่างไกล เพื่อเป็นการตอบแทน บัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่ากับลูกๆ ของแผ่นดินนี้และของแผ่นดินในต่างแดน

ลูกทั้งหมดรู้ว่าการเฉลิมฉลองเทศกาลใดๆในชีวิตบราห์มินหมายถึงการสร้างชีวิตที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ในพจนานุกรมทางจิตของบราห์มิน การเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น ดังนั้นลูกจะเพียงแค่เฉลิมฉลองเทศกาลในวันนี้ หรือลูกจะสร้างชีวิตที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ? ลูกมีชีวิตเมื่อมีลมหายใจในร่างกายนั้น ชีวิตของลูกจะเป็นเช่นไรหากลมหายใจของลูกจบสิ้นลง? ชีวิตก็จะจบสิ้นลง ดังนั้นเช่นกันลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ในชีวิตบราห์มินหากไม่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นในทุกวินาทีแล้วนั้นก็ไม่ใช่ชีวิตบราห์มิน อย่างไรก็ตามความเร็วในการหายใจของลูกก็ต้องเป็นปกติด้วยเช่นกัน หากการหายใจของลูกนั้นเร็วมากแล้วนั้นก็ไม่ใช่ชีวิตที่ปกติ และหากการหายใจนั้นช้าแล้วก็จะไม่เรียกว่าเป็นชีวิตที่ปกติเช่นกัน ลูกอาจมีความดันสูงหรือความดันต่ำ ดังนั้นนั้นก็ไม่ใช่ชีวิตที่ปกติ ดังนั้นที่นั่นเช่นกันตรวจสอบดูว่า: ความเร็วของความจริงจังและความกระตือรือร้นของชีวิตบราห์มินของนั้นนั้นเป็นปกติหรือไม่? หรือบางครั้งก็เร็วมากและบางครั้งก็ช้ามาก? หรือสิ่งนั้นคงที่อย่างสม่ำเสมอ? ควรจะเป็นสิ่งที่คงที่สม่ำเสมอใช่หรือไม่? หากบางครั้งเร็วและหากบางครั้งช้าก็ไม่ดี เหตุนี้เองทุกขณะของยุคบรรจบพบกันจึงเป็นเทศกาล ลูกเฉลิมฉลองวันพิเศษเป็นพิเศษเพื่อความสนุกสนานบันเทิงของลูก เพราะในชีวิตบราห์มิน ลูกจะไปที่ไหนเพื่อความสนุกสนานบันเทิงได้อีก? ลูกจะสร้างความบันเทิงให้กับตัวเองที่นั่นเท่านั้นใช่ไหม? ลูกจะไม่ไปชายหาดหรือไปสวนสาธารณะหรือไปคลับเป็นพิเศษใช่ไหม? ชายหาด สวนสาธารณะ และคลับทั้งหมดอยู่ที่นั่น คลับของบราห์มินนั้นก็ดีใช่ไหม? ดังนั้นลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความจริงจังและความกระตือรือร้น ดังนั้นการหายใจของลูกเป็นปกติใช่ไหม? หรือมีความแปรปรวน? ดังนั้นบัพดาตาจึงคอยตรวจสอบลูกแต่ละคนอยู่เรื่อยๆ ท่านไม่ต้องตรวจสอบด้วยการใช้หูฟังทางการแพทย์ (stethoscope) ในหูของท่าน ทุกวันนี้วิทยาศาสตร์ทำให้ทุกสิ่งเป็นไปได้โดยอัตโนมัติ

ชีฟราตรีหรือชีฟแจนตี - ลูกรู้ถึงนัยสำคัญของทั้งสองอย่างชัดเจนใช่ไหม? ลูกสามารถบอกผู้อื่นได้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกรู้ถึงนัยสำคัญของทั้งสองและลูกสามารถบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนด้วย พร้อมกับวันเกิดของพ่อแล้วก็เป็นวันเกิดของลูกด้วย ดังนั้นลูกสามารถถ่ายทอดนัยสำคัญของวันเกิดของลูกเองได้ใช่ไหม? อนุสรณ์ที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเฉลิมฉลองนั้นก็เป็นไปด้วยความรักและความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายเช่นกัน อย่างไรก็ตามความแตกต่างนั้นคือพวกเขาถือศีลอดในช่วงชีฟราตรีทุกปี ในขณะที่ลูกมีปิกนิก ทันทีที่ลูกถือกำเนิดมาลูกทุกคนก็มีการถือศีลอดเพียงครั้งเดียวตลอดกาล นั่นคือตลอดทั้งชีวิตบราห์มินของลูก เหตุนี้เองลูกจึงไม่ต้องถือศีลอดครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาต้องถือศีลอดทุกปี ใน

ขณะที่ลูกดวงวิญญาณบราห์มินได้ถือสัตย์ปฏิญาณไว้ตั้งแต่วันที่ลูกถือกำเนิดมาว่าลูกจะกลับมาสมบุรณ์พร้อมและ
เพียบพร้อมอยู่เสมอเหมือนพ่อ ลูกได้ให้คำสัตย์ปฏิญาณที่มั่นคงนี้ไว้ใช่ไหม? หรือว่าสิ่งนั้นอ่อนแอเล็กน้อย? ในเมื่อ
ความสัมพันธ์ระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคงอยู่ตลอดไป คำปฏิญาณนั้นควรเป็นเช่นไร? ควรเป็นคำ
ปฏิญาณที่คงอยู่ตลอดไปใช่ไหม? ดังนั้นผู้คนในโลกเพียงแค่มีกการถือศีลต่อกับอาหารและเครื่องดื่มของพวกเขา สิ่งนั้น
แสดงให้เห็นอะไร? ลูกได้ให้คำปฏิญาณในชีวิตบราห์มินของลูกสำหรับอาหารและเครื่องดื่มของลูกตลอดไปใช่ไหม? หรือ
ลูกมีอิสระที่จะทำสิ่งที่ลูกต้องการ? ที่จะรับประทานหรือดื่มสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ? ไม่ใช่เลย ลูกได้ทำให้คำปฏิญาณนั้น
มั่นคงแล้วหรือยัง? หรือลูกได้ผิดคำปฏิญาณของลูกเมื่อลูกเหนื่อยล้า? ถ้าบางครั้งลูกไม่มีเวลาเลย ลูกจะได้รับบางสิ่งจาก
ภายนอกและรับประทานสิ่งนั้นหรือไม่? บางครั้งลูกหย่อนยานในการทำตามคำปฏิญาณของลูกหรือไม่? ดุสึ ผู้เสื่อมใส
ศรัทธาของลูกถือศีลตลอด แม้ว่าจะเป็นเพียงปีละครั้ง แต่พวกเขาก็ยังคงทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยนั้น ในเมื่อผู้เสื่อมใส
ศรัทธาของลูกนั้นมั่นคงในการถือศีลตลอดของพวกเขา แล้วลูกควรจะมั่นคงแค่ไหน? ลูกมั่นคงไหม? หรือบางครั้งลูกก็กลับ
มาหย่อนยานบ้าง? "ไม่เป็นไรหรอกถ้าเราจะออฟเฟอร์โบกในวันพรุ่งนี้และไม่ใช้วันนี้" ดังนั้นนี่เป็นอนุสรณ์ของการ
ถือศีลตลอดที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกในชีวิตของลูกๆดวงวิญญาณบราห์มิน

ในวันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้คนได้ให้คำสัตย์ปฏิญาณในความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ประการแรกพวกเขาให้คำสัตย์ปฏิญาณ
ในความบริสุทธิ์ ประการที่สองพวกเขาก็ปฏิญาณตนเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของพวกเขา ประการที่สามพวกเขาก็จะไม่
ให้ความทุกข์แก่ใครหรือหลอกลวงใครในรูปแบบใดก็ตามตลอดทั้งวัน พวกเขาถือสัตย์ปฏิญาณนั้นด้วยเช่นกัน
อย่างไรก็ตาม คำปฏิญาณของชีวิตบราห์มินของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ของพวกเขาก็เป็นไปเพียงแค่วันหนึ่งวัน ดังนั้น
ลูกได้ซึมซับคำปฏิญาณของความบริสุทธิ์ในชีวิตบราห์มินทันทีที่ลูกถือกำเนิดมาใช่ไหม? ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียง
แค่การถือพรหมจรรย์ แต่การปฏิญาณของความบริสุทธิ์คือการได้รับชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้า สิ่งนี้เรียกว่าคำปฏิญาณของ
ความบริสุทธิ์ ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกประสบความสำเร็จในการปฏิญาณตนของความบริสุทธิ์ของลูกมากเพียงใด เช่นที่
ลูกให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับการถือพรหมจรรย์ นั่นคือการเอาชนะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งก็คือตัณหาจะ ในทำนอง
เดียวกันลูกก็ให้ความใส่ใจกับการเอาชนะมิตรทั้งสี่ของตัณหาจะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเช่นเดียวกันหรือไม่? หรือลูกปล่อย
ให้ตนเองมีอิสระในสิ่งนั้น? ก็ไม่เป็นไรหากลูกจะโกรธเล็กน้อย? ลูกไม่ได้รับอนุญาตสิ่งนั้น แต่ลูกได้ให้อิสระนั้นกับตัว
ลูกเอง ได้เห็นแล้วว่าลูกให้อิสระกับลูกๆของความโกรธ ลูกได้ขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายแห่งความโกรธ แต่ลูกก็ยังคงมีค
วามรักต่อลูกๆของความโกรธนั้น เช่นที่เด็กเล็กๆได้รับความรักเป็นอย่างมาก ดังนั้นบางครั้งเด็กเล็กๆของความโกรธก็ได้
ได้รับความรักอย่างมากเช่นกัน ดังนั้นคำปฏิญาณจึงหมายถึงคำปฏิญาณของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ ลูกๆหลายคนบอกถึงสิ่งที่
ดีมากมายแก่บาบา พวกเขาพูดว่า: ฉันไม่ได้โกรธ แต่ฉันถูกทำให้โกรธ แล้วฉันจะอย่างไรได้? ฉันไม่ได้โกรธ แต่ฉัน
จะอย่างไรได้ถ้าคนอื่นทำให้ฉันโกรธ? พวกเขาพูดสิ่งที่น่าสนุกสนานมาก พวกเขาพูดว่า: ถ้าท่านอยู่ที่นั่นในเวลานั้น
ท่านก็จะโกรธเช่นกัน แล้วบัพดาดาจะพูดอย่างไร: บัพดาดาพูดว่า: อ้อชะ ลูกนั้นได้รับการยกโทษแล้ว แต่อย่าได้ทำสิ่ง
นั้นอีกในอนาคต

ชีพราตริหมายถึงการจบสิ้นความมืดของกลางคืนและนำมาซึ่งแสงสว่าง นั่นหมายถึงการขึ้นของพระอาทิตย์แห่งความรู้ที่
ยิ่งใหญ่/เจ้าสุริยะแห่งความรู้ นี่คือนิพราตริ ดังนั้นลูกคือผู้คนเหล่านั้นในโลกนี้ที่กลายเป็นเจ้าสุริยะแห่งความรู้ ผู้ที่จบสิ้น
ความมืดและนำมาซึ่งแสงสว่าง ดังนั้นผู้ที่นำแสงสว่างมาสู่โลกเองนั้นจะเป็นอะไร? พวกเขาจะไม่อยู่ในความมืดใช่ไหม?
ลูกไม่ได้เหมือนกับตะเกียงเล็กๆ มีความมืดที่อยู่ใต้ตะเกียงเล็ก ๆ และมีแสงสว่างอยู่เหนือตะเกียง ลูกเป็นเจ้าสุริยะแห่ง
ความรู้ ดังนั้นเจ้าสุริยะแห่งความรู้ตัวเขาเองเป็นรูปของแสงและพลังอำนาจ และให้แสงและพลังอำนาจแก่ผู้อื่นด้วย
ดังนั้นที่ใดมีแสงสว่างเสมอ ก็จะไม่มีความมืดของกลางคืน จะไม่สามารถมีความมืดใดๆ ดังนั้นความบริสุทธิ์สมบูรณ์จึงหมายถึง
ถึงแสงสว่าง ความมืดไม่สามารถคงอยู่ต่อดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ขับไล่ความมืดได้ จะมีความมืดใดๆได้หรือไม่? ความมืด
จะมาหาลูกได้ไหม? โอเค ความมืดอาจไม่อยู่ แต่ความมืดนั้นมาหาลูกแล้วจากไปหรือไม่? สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? หากมี
ร่องรอยของกิเลสใดแม้แต่น้อย ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าแสงสว่างหรือความมืด? ดังนั้นความมืดได้จบสิ้นลงไปแล้วใช่ไหม?
ไม่? ลูกได้แสดงภาพชีพราตริใช่ไหม? ลูกได้แสดงอะไรในภาพนั้น? แสดงว่าความมืดนั้นถูกขับไล่ออกไปอย่างไร หรือยัง
คงหลงเหลืออยู่เล็กน้อย? ลูกจะทำอะไรเป็นพิเศษในชีพราตรินี้? ลูกจะทำอะไรไหม หรือลูกเพียงแค่ออกกำลังกาย? ลูกจะทำ
อะไร? ลูกจะเพียงแค่นำสัญญาเหมือนกับที่ลูกทำทุกปี ว่า "ฉันจะไม่ทำสิ่งนี้ ฉันจะไม่ทำสิ่งนั้น" แล้วลูกได้ทำเช่นนั้น
ไหม? มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? มีการบอกลูกก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันว่า คำสัญญาหมายความว่า แม้ว่าลูกจะตาย ลูกก็
ไม่ควรผิดคำสัญญา ไม่ว่าลูกจะต้องสละละทิ้งสิ่งใด ไม่ว่าลูกจะต้องไถ่สิ่งใด อย่าได้ผิดคำสัญญาของลูก ไม่ควรจะเป็น

เช่นนั้นที่เมื่อไม่มีปัญหา คำสัญญาของลูกก็ดี แต่เมื่อมีปัญหาใดๆเกิดขึ้น ปัญหาก็กลับมาทรวงพลังและคำสัญญาของลูกก็อ่อนกำลังลง นั่นไม่เรียกว่าคำสัญญา คำสัญญาหมายถึงคำสัญญา ดังนั้นจงให้คำมั่นสัญญาด้วยจิตใจของลูก ไม่ใช่เพียงด้วยคำพูด ผู้ที่ทำสัญญาเพราะผู้อื่นขอให้เขาทำจะมีความคิดที่ทรวงพลังในเวลานั้น ผู้ที่ทำสัญญาเมื่อผู้อื่นขอให้พวกเขาทำมีเพียงบางพลัง แต่ไม่ใช่ทุกพลัง ลูกได้ทำสัญญาในจิตใจของลูก และลูกทำสัญญากับใคร? กับพ่อ การทำสัญญากับพ่อและการทำสัญญานั้นด้วยจิตใจของลูกหมายถึงการทำให้จิตใจเป็น“มานมานะบาฟ” มนตราของ“มานมานะบาฟ”นี้จะกลายเป็นอาวุธสำหรับสถานการณ์ใดๆอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อลูกทำด้วยจิตใจของลูก ให้มันเข้ามาสู่จิตใจของลูก "ฉันต้องไม่ทำสิ่งนี้" หากมีความคิดในจิตใจ "ฉันจะลองพยายามดู ฉันจะต้องทำ ฉันต้องกลายเป็น จะเกิดอะไรขึ้นถ้าฉันไม่ทำเช่นนี้? ฉันจะทำอย่างไร? นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมฉันถึงต้องทำมันให้ดีขึ้น" แล้วสิ่งนี้ก็เรียกได้ว่าเป็นการบีบบังคับเล็กน้อย ผู้ที่ทำการนั้นด้วยจิตใจจะไม่มีความคิดว่า "ต้องทำสิ่งนั้น ต้องทำสิ่งนั้นให้ได้" พวกเขาจะคิดว่าพ่อได้พูดสิ่งนั้นแล้ว และดังนั้นแน่นอนว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว นี่คือการสัญญาของผู้ที่เป็นอันดับ 1 ในขณะที่คำสัญญาของผู้ที่เป็นอันดับ 2 คือ: เราต้องกลายเป็นสิ่งนั้น เราต้องทำสิ่งนั้น แต่เราไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ นั่นหมายความว่าผู้ที่คิดว่า "ถ้า ถ้า" กลายเป็นนกแก้ว บัปดาตามิแฟ้มที่ครบถ้วนสมบูรณ์ว่าลูกแต่ละคนได้ทำสัญญาก็ครั้ง แฟ้มก็มีความหนามาก ลูกต้องไม่รวมแฟ้มอีกต่อไป แต่ทำให้แฟ้มนั้นเป็นแฟ้มสุดท้าย เมื่อใครบางคนพูดกับบัปดาดาว่า "ขอให้เราทำให้ทุกคนเขียนคำสัญญาของพวกเขา" ทั้งแฟ้มก็จะปรากฏอยู่เบื้องหน้าบัปดาดา ลูกยังคงต้องการทำสิ่งนี้หรือไม่? ลูกยังคงต้องการที่จะเพิ่มแผ่นกระดาษลงไปแฟ้มของลูกหรือไม่? หรือลูกจะทำให้เป็นสัญญาสุดท้ายหรือไม่?

บัปดาดาได้เห็นเหตุผลหลักประการหนึ่งสำหรับคำสัญญาที่อ่อนแอ หนึ่งคำนั้นเกิดขึ้นในรูปที่ดูดีต่างๆมากมาย และนั่นก็ทำให้ลูกอ่อนแอ ดังนั้นหนึ่งคำนี้คือหนึ่งคำของสำนักที่เป็นร่าง "ฉัน" คำว่า "ฉัน" นี้หลอกลวงลูก "ฉันคิดอย่างนี้" "ฉันสามารถทำสิ่งนี้ได้" "มีแต่ฉันเท่านั้นที่สามารถทำสิ่งนี้ได้" "สิ่งที่ฉันพูดถูกต้อง" "สิ่งที่ฉันคิดก็ถูกต้อง" ดังนั้น "ฉัน" นี้ในรูปที่ดูดีที่แตกต่างกันนี้ทำให้คำสัญญาของลูกอ่อนแอ ในที่สุดลูกก็กลับมาอ่อนแอและมีความคิดของความสิ้นหวัง "ฉันไม่สามารถอดทนได้มากนัก" "ฉันไม่สามารถทำได้มากมายนักที่ฉันจะทำให้ตนเองถ่อมตนอย่างสมบูรณ์" "ฉันไม่สามารถรับฟังได้มากมายนัก" "ฉันไม่สามารถเอาชนะความยากลำบากมากมายนัก" "มันเป็นเรื่องยาก" จิตสำนึกของคำว่า "ฉัน" รูปแบบนี้ทำให้ลูกอ่อนแอ มีรูปที่ดูดีมากมาย อย่างไรก็ตามมองดูในชีวิตของลูกเองเพื่อดูว่าจิตสำนึกนี้ของ "ฉัน" นี้ปรากฏขึ้นในรูปของชั้นสสารของลูก ในรูปของธรรมชาติของลูก ในรูปของความรู้สึกของลูก ในรูปของแรงจูงใจของลูก ในรูปของคำพูดของลูก ในรูปของความสัมพันธ์และสายใยของลูกมากมายเพียงใด สิ่งเหล่านี้ปรากฏในรูปที่แสนหวานอย่างมาก ในชีวิตราตรีมีการส่งเวทย์ของ "ฉัน ฉัน" นี้ ผู้เสกไสศรที่หาสาระได้ออฟเฟอร์สิ่งส่งเวทย์ด้วยแพะที่ร้อง "แม แม" แต่นั่นคือ "ฉัน ฉัน" นี้ จงส่งเวทย์สิ่งนี้! พวกเขาเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของลูกทั้งหมดด้วยวิธีที่แตกต่างกัน ลูกได้ส่งเวทย์สิ่งนี้แล้วหรือยัง หรือจิตสำนึกของ"ฉัน" ที่ยังคงหลงเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยที่จะต้องส่งเวทย์หรือไม่? ผลลัพธ์เป็นอย่างไร? ลูกได้ส่งเวทย์สิ่งนั้นไปแล้วหรือยัง? เนื่องจากมีความรักต่อพ่อ ทุกคนก็สอบผ่านในวิชาของความรัก จะมีลูกคนไหนบ้างพูดว่า ลูกมีความรัก 75% หรือความรัก 50% ไหม? เมื่อพูดถึงความรัก ลูกทั้งหมดก็จะพูดว่า ลูกมีความรักมากกว่า 100% พ่อก็พูดเช่นกันว่า: ลูกคือผู้ที่มีความรักที่แท้จริง และลูกก็ได้สอบผ่านในสิ่งนี้แล้ว อะไรคือการสละละทิ้งเมื่อมีความรัก? ทำสัญญาด้วยจิตใจของลูก และให้เป็นสัญญาที่มั่งคั่ง ตรวจสอบตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า การสอบนั้นมีพลังหรือคำสัญญานั้นมีพลัง? เพราะการสอบอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้คำสัญญาของลูกนั้นอ่อนแอลง

ลูกดับเบิลพอร์เนอรัลลาดในการทำสัญญาใช้ไหม? ลูกไม่ได้ฉลาดในการผิสัญญา แต่ลูกฉลาดในการเชื่อมโยง บัปดาดายืมเมื่อได้เห็นโชคของลูกๆต่างชาติทั้งหมด ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว และนี่คือความอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ความอัศจรรย์ประการที่สองคือ แม้ว่าลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของกึ่งก้านต่างๆของต้นไม้ แต่ลูกก็ได้กลายเป็นกึ่งก้านของต้นไม้ จันทรของพ่อผู้เดียว เวลานั้นลูกทั้งหมดเป็นกึ่งก้านของต้นไม้เดียว ลูกได้นำมาซึ่งความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย ประเทศแตกต่างกัน ภาษาแตกต่างกัน วัฒนธรรมแตกต่างกัน แต่ลูกก็ได้นำมาซึ่งความเป็นหนึ่งเดียวกันภายในความหลากหลาย วัฒนธรรมของทุกคนในเวลานี้คืออะไร? เป็นวัฒนธรรมบราห์มิน อย่าได้พูดว่า "วัฒนธรรมต่างชาติของเราพูดแบบนี้" หรือที่ชาวบารัตพูดว่า "วัฒนธรรมของบารัตของเราเป็นอย่างนี้" ไม่ใช่อินเดียหรือต่างชาติ แต่เป็นวัฒนธรรมบราห์มิน ความเป็นหนึ่งเดียวกันภายในความหลากหลายเป็นความอัศจรรย์ ลูกได้แสดงความมหัศจรรย์อะไรอีกบ้างไหม? นับตั้งแต่ลูกเป็นของพ่อ ลูกได้ทำความหลากหลายที่แตกต่างกันทั้งหมดของขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบและตารางเวลาที่แตกต่างกันให้เป็นแบบเดียวกัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ในอเมริกาหรือไม่ว่าลูกจะอยู่ในลอนดอน ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ตารางเวลาของบราห์มินก็เหมือนกัน หรือว่ามีความแตกต่างกันไหม? ตารางเวลาของดินแดนต่างประเทศแตกต่างจาก

ของบาร์ดหรือไม่? เป็นเช่นนี้ไหม? ไม่เลย มันเป็นเหมือนกัน การสละทิ้งของความแตกต่างนี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกได้แสดงความอัศจรรย์อะไร? ลูกร้องเพลงเกี่ยวกับพ่อ โดยพูดว่าท่านได้ทำสิ่งที่อัศจรรย์และแล้วพ่อก็ได้ร้องเพลงถึงลูกๆโดยกล่าวว่า ลูกๆได้แสดงความอัศจรรย์ เมื่อเห็นลูก บัพดาจก็พอใจ บาบาพอใจและลูกๆก็ร้ายรำในความสุข

บัพดาวยังคงได้ยืนอยู่เรื่อยๆเกี่ยวกับงานรับใช้ที่กำลังทำอยู่ในทุกหนแห่งในต่างประเทศและในแผ่นดินนี้ ทั้งสองกำลังนำหน้าไปในงานรับใช้ โปรแกรมทั้งหมดนั้นดีมาก และโปรแกรมเหล่านั้นจะดียิ่งขึ้นไปอีกในอนาคต ลูกเคยมีความคิดที่มั่งม้น ด้วยความมั่งม้น นั่นคือลูกใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างมีคุณค่า ยิ่งใช้ความคิดที่มั่งม้นไปในทางที่มีค่ามากเท่าไร ประสิทธิภาพของความสำเร็จก็จะง่ายดายขึ้นมากเท่านั้น อย่าได้คิดว่า: สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร? แทนที่จะคิดว่า "อย่างไร?" ให้คิดว่า "เป็นเช่นนี้" ยุคบรรจบพบกันมีพรพิเศษของการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้ ดังนั้นไม่สามารถมีคำว่า "อย่างไร?" เป็นเรื่องยากไหมที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น? ไม่เลย ขอให้มีศรัทธาว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน เราก็เพียงแค่ต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ สิ่งนั้นต้องซ้ารอย สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว และสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วนั้นจะต้องถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้ง นั่นคือมันต้องซ้ารอย สิ่งนี้เรียกว่าพื้นฐานของความสำเร็จที่ง่ายดาย และเป็นการใช้สมบัติที่มีค่าของความคิดที่มั่งม้นอย่างมีคุณค่า ลูกเข้าใจหรือไม่? อย่าได้คิดว่า "อะไรจะเกิดขึ้น?" "สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร?" สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นอย่างง่ายดาย หากมีความปั่นป่วนในความคิดของลูก มันก็จะนำมาซึ่งความปั่นป่วนในความสำเร็จของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ จากทุกหนแห่งที่เฉลิมฉลองงานเทศกาลอยู่เสมอ ถึงผู้ที่โอบรับด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีสิทธิและคุณค่าด้วยความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ถึงผู้ที่ทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้ได้อย่างง่ายดายอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำให้ข้อสอบในทุกการสอบนั้นอ่อนกำลังลงอยู่เสมอ และทำให้สัญญาของพวกเขามีพลัง ถึงผู้ที่มีความกล้าหาญอยู่เสมอที่จะสละทิ้งสิ่งใดก็ตามเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับความรักของพ่อ ถึงดวงวิญญาณบรรพบุรุษเหล่านั้นที่เป็นมิตรร่วมทางของตรีมูรติชีวา ผู้เป็นพ่อตั้งแต่เกิด รัก ระลึกถึง และขอแสดงความยินดีในวันเกิดทางจิตนี้ นมัสเตของบัพดาแด่ดวงวิญญาณพิเศษที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกมั่งคั่งและสัมผัสกับความเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ คุณธรรม และพลัง ลูกที่มีสมบัติแห่งความรู้ คุณธรรม และพลัง จะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ นั่นคือพวกเขามีความพอใจ ไม่มีข้อหรือร่องรอยของการขาดการบรรลุผลใดๆสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่รู้ถึงความปรารถนาที่มีขีดจำกัด พวกเขาเป็นผู้ประทาน พวกเขาไม่มีความกังวลเกี่ยวกับความปรารถนาหรือการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดใดๆ พวกเขาไม่เคยร้องขอสิ่งใดเลย ลูกเหล่านี้ที่เต็มเปี่ยมและพอใจอยู่เสมอกล่าวได้ว่ามั่งคั่ง

คติพจน์: อยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักอยู่เสมอ และลูกจะไม่สัมผัสว่าสิ่งใดเป็นงานหนักเลย

*** โอม ขานติ ***

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันโยคะสากล พี่น้องชายหญิงทุกคนนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. และมีความปรารถนาดีต่อทุกดวงวิญญาณ: “ขอให้ดวงวิญญาณทั้งหลายได้รับคุณประโยชน์ ขอให้ทุกดวงวิญญาณทำตามหนทางแห่งสัจจะ และประกาศสิทธิในมรดกของพระเจ้า” นั่นเป็นดวงวิญญาณที่เหมือนกับพ่อ ให้ทุกดวงวิญญาณได้รับพรของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบา กำลังปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลานี้ ก่อนอื่นลูกต้องมีศรัทธาว่าเป็นชีพบาบาเอง ไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายที่กำลังสอนลูกอยู่
- คำถาม:** ถามพ่อว่าคำถามใดที่เป็นเหมือนกับการดูหมิ่นพ่อ?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ถามบาบา, “บาบา จนถึงเมื่อไหร่ที่ท่านจะอยู่ในร่างนี้?” หรือ “เมื่อไหร่ที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น?” บาบาสอบว่า: สิ่งนี้ราวกับว่าลูกกำลังดูหมิ่นพ่อ การถามแซกๆ เขาจะอยู่อีกกี่วันนี่เป็นการดูหมิ่น เขาจะตอบว่า: เขาเป็นภาระกับลูกหรือ? ตราบเท่าที่ชีพบาบาอยู่ที่นี้ ลูกๆ มีความสุข ไข้ไหม? ดังนั้นลูกไม่ควรจะถามคำถามเช่นนั้นกับพ่อ

โอมชานติ พ่อที่นั่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ของท่าน บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี โดยผ่านบราห์มา บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังอธิบายแก่พวกเขาผ่านบราห์มา พ่อไม่มีตัวตน หากท่านจะต้องให้มันแก่ใครบางคน ร่างของบราห์มาก็จะอยู่เบื้องหน้าพวกเขา หากท่านจะให้มันแก่ตัวท่านเอง จะไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนั้นได้ ท่านเป็นเพียงจุด เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว ในท่านเองเดียวกัน พระเจ้าก็เป็นจุด สิ่งนี้เข้าใจได้ด้วยสติปัญญา ถึงแม้ว่าพวกเขาได้สัมผัส พวกเขา ก็จะเห็นสิ่งเดียวกัน ไม่เช่นนั้นแล้วจะเป็นอะไรเล่า? โดยทั่วไปแล้วท่านให้มันแก่บราห์มา แก่ผู้คนมากมาย: จงไปหาผู้นี้ จะไม่มีใครสามารถเข้าใจบางสิ่งที่เล็กมากได้ พ่อที่นั่งนี้และอธิบายผ่านบราห์มา ท่านให้ความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อรับการคำจูนของร่างของมนุษย์ที่ธรรมดานี้ บราห์มาโด่งดังอย่างมาก ลูกเข้าใจว่าบาบาอยู่ในผู้นี้ เขาคือพาหนะของบาบา หากบาบาจะไม่อยู่ที่นี้ นั่นก็จะไม่มีบราห์มานั้นเช่นกัน ในกรณีนั้นก็จะไม่มีบีเคเช่นกัน ลูกๆ ได้รับความรู้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สามารถให้ความรู้แก่ลูก ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ท่านให้ความรู้แก่ลูกโดยไม่อวยวะได้อย่างไร? ลูกควรจะมีศรัทธาว่าในเวลานี้บาบา กำลังอยู่เบื้องหน้าเรา สติปัญญาพูดว่าบาบาเข้ามาในผู้นี้และท่านนั่งที่นี้และให้ความรู้แก่เรา ลูกไม่สามารถรับมรดกแห่งสวรรค์ได้โดยไม่มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ รู้ว่าเทศกาลทั้งหมดที่มีการเฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคืออนุสรณ์ของเวลานี้ วันเกิดของชีวาก็เป็นเทศกาลของเวลานี้ด้วยเช่นกัน ตรีมูรติชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา กฎระเบียบไม่ได้ก่อตั้งโลกใหม่ สกุลบราห์มินได้ดำเนินต่อไป ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าคุณบราห์มินต่อมาได้กลายเป็นเทพ ลูกๆ บราห์มินคือลูกๆ ของบราห์มา มนุษย์ทั้งหมดของทุกศาสนาสามารถเข้าใจว่าปู่ของปู่ของปู่ของเขา คือบราห์มา ผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็นอดัมและอีฟหรืออดัมและบีบี (ภรรยาของเขา) อติเทพและอติเทวี พวกเขาเองคือสิ่งสร้างของชีพบาบา บาบาส่งสร้างสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? ท่านนำพวกเขามาเลี้ยงดู นี่คือการที่เป็นอันดับหนึ่ง หลังจากอัลฟาก็มีเบต้า ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เวลาลูกๆ เข้าใจว่าผู้คนอยู่ในความมืดมิด ในวงจรที่ล้าด้วย พวกเขาถูกปลุกให้ตื่นขึ้นเมื่อไฟนั้นปะทุขึ้นมา จากนั้นจะมีการแสดงอีกครั้ง อย่างแน่นอนที่จะต้องเกิดขึ้น ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้และเขาก็จะไม่ทำความเข้าใจพยายาม มนุษย์มากมายจะไม่สามารถเข้ามาสู่ยุคทอง ที่นั่นจะมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากที่จะปกครองในอาณาจักรสุริยะวงศ์ ทั้งหมดถูกผูกไว้ด้วยพันธะของละคร พ่อเองพูดว่า: พ่อก็ถูกผูกไว้ด้วยพันธะของละครด้วย หากการตอบรับต่อบางสิ่งถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อก็จะบอกสิ่งนั้นกับลูก พ่อจะไม่บอกความลับทั้งหมดของละครแก่ลูกในเวลานี้ พ่อมีบทบาทที่ถูกบันทึกไว้ในพ่อด้วย เมื่อสิ่งนั้นเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น พ่อก็เฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ทุกสิ่งนั้นดำเนินไปตามละคร นั้นไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆ ในสิ่งนั้น หากสิ่งนั้นไม่อยู่ในละคร พ่อจะไม่ตอบรับ ไม่ใช่ว่าพ่อจะบอกลูกในเวลานี้ว่ายังมีเวลาเหลืออยู่อีกกี่ปี บ้างถามบาบา: บาบาท่านจะเฝ้าแต่ดำเนินต่อไปในร่างกายนี้เป็นเวลาอีกนานเพียงใด? พ่อจะไม่บอกสิ่งนี้แก่ลูก หากไม่อยู่ในละคร พ่อจะทำอะไรได้? หากอยู่ในละครพ่อจะบอกลูก พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ พ่อเป็นพ่อของลูกด้วยเช่นกัน ลูกร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ พ่อกำลังเล่นบทบาทเดียวกันนั้น นี่เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะสอนลูก พ่อถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ดของโลกมนุษย์ เมล็ดที่มีชีวิตจะบอกทุกสิ่งแก่ลูก ไข้ไหม? ตัวอย่างของต้นบับยานก็มีการให้ไว้ ลูกสามารถที่จะเห็นว่าศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดคงอยู่ ทั้งหมดเหล่านั้นจะจบสิ้นลงในเวลานี้ พวกเขาจะมาและทำการก่อตั้งในเวลาของเขาเอง พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพ ศาสนานั้นหายไปและคงเหลือแต่ภาพเท่านั้น อย่างไรก็ตามจะไม่มีใครในผู้คนเหล่านั้นรู้ว่าเมื่อไหร่ที่ศาสนาเทพคงอยู่ หรือเมื่อไหร่ที่สิ่งนั้นได้หายไป พวกเขาเพียงแต่พูดว่าที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เป็นไปสำหรับความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะนั่งและเขียนคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ทั้งหมดในยุค

ทองแดง เช่นที่เหล่าเทพเคยปกครองในดินแดนแห่งสัจจะ นี่คือนดินแดนแห่งความหลอกลวง ไม่มีบาปที่นั่น เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นดวงวิญญาณบุญ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ความเลื่อมใสศรัทธาและคัมภีร์ ฯลฯ เริ่มต้นในอาณาจักรของราวัน ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว นี่คือนโลกที่หลอกลวง พวกเขาไม่ได้บอกสิ่งใดนอกจากพูดโกหกเกี่ยวกับพระเจ้า พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ในเมื่อเราต้องการพบปะกับท่าน อย่างแน่นอนที่เราต้องได้รับบางสิ่งจากท่าน ลูกจะได้รับอะไรจากพ่อ? ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ราวันมีพลังอย่างมากด้วย เป็นเวลาครึ่งวาระที่เป็นอาณาจักรของราวัน อย่างไรก็ตามราวันเป็นเหตุของความทุกข์และด้วยเหตุนี้เองทำให้มนุษย์ทั้งหมดจึงจดจำพ่อ ราวันได้ขโมยทั้งอาณาจักรของลูกไป ราวันมีพลังอย่างมาก! เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อให้มรดกแก่เราและราวันสาปแช่งเรา มนุษย์ไม่รู้ว่าเมื่อไหร่ที่พ่อให้มรดกแก่เรา พวกเขาได้ทำให้กิตะผิดพลาดด้วยการใส่ชื่อของกฤษณะไปในนั้น นี่คือการผิดที่ใหญ่ที่สุด บาบานี้ก็เคยเป็นผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าของนารายณ์และเคยอ่านกิตะ ท่านไม่เคยทำอะไรโดยไม่อ่านกิตะก่อน เมื่อท่านได้นิมิต ท่านมีศรัทธาว่าพ่อกำลังให้มรดก(ลักษมีและนารายณ์)นี้แก่เรา เวลานี้เราเข้าใจอย่างดีมาก ซิพบบาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่เรา ท่านไม่มีวันใช้คัมภีร์ใดๆ บาบาเพียงแต่พูดกับพวกเรา ผู้ที่พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อกำลังรับฟัง บางครั้งเมื่อบาบาไม่ได้อยู่ที่นี้ ผู้นี้ก็สามารพูดกับลูกด้วย บาบากำลังนั่งอยู่ในผู้นี้และเหตุนี้เองชื่อของบราห์มาจึงไม่ได้มีการกล่าวถึงมากนัก พวกเขาได้สร้างวัดในอัสเมีย(ให้กับบราห์มา) แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาได้แสดงกฤษณะพร้อมกับมูลี(ขลุ่ย) และสรัสวตีพร้อมกับซитар สรัสวตีถูกเรียกว่าเป็นเทวีแห่งความรู้ พวกเขาพูดว่ากฤษณะเป็นเทพเจ้าแห่งความรู้ แทนที่จะพูดว่าเป็นบราห์มา พวกเขา กลับมาสับสน พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกว่ากฤษณะไม่ได้อยู่ที่นั่นในตรีมูรติ ถึงแม้ว่าเขาอยู่ที่นั่นในวิธีการที่แฝงตัว เราได้และกฤษณะได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้อธิบายแก่เราและเฝ้าแต่อธิบายแม้กระทั่งเวลานี้ หากผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาจะเข้าใจสิ่งนี้ ก็จะมีฝูงชนมากมายมาที่นี่ อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้นในละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและสอนราชาโยคะแก่ลูก ผู้ที่สอบผ่านจะกลายเป็นสุริยวงศและผู้ทดสอบตกจะกลายเป็นจันทรวงศ ปวงประชาของสุริยวงศก็จะเป็นของสุริยวงศและปวงประชาของจันทรวงศก็จะอยู่ในจันทรวงศ ลูกๆมีความรู้ของทั้งวาระในสติปัญญาของลูก ลูกๆบราห์มินคือผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกกูในตนเอง นี่คือนสกลบราห์มินที่สูงส่งที่สุด ลูกคือผู้รับใช้ ลูกกำลังสร้างสวรรค์ในบารัตด้วยพลังโยคะในหนทางที่แฝงตัวแน่นอนที่สวรรค์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูก โลกเก่าต้องถูกทำลาย ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยการทำตามศรีมัท อาณาจักรของยาดาวาสต้องจบสิ้น พันดาวาสกำลังก่อตั้งอาณาจักรของโลกใหม่ กองฟางเก่าต้องถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่ายังมีอีกกี่วันที่ยลเหลือนอยู่ น้อยมาก! มีเวลาเหลือนอยู่แค่ไหน? เราไม่สามารถถามคำถามนี้ ลูกๆไม่ควรถามคำถามเช่นว่า เขาจะอยู่อีกกี่วัน เขาจะพูดว่า: บางทีนั้นเป็นภาระไหม? ซิพบบาบาพูดว่า: เมื่อพ่ออยู่ที่นี้ ลูกอยู่อย่างมีความสุข ใช่ไหม? และแล้วเหตุใดลูกจึงถามเมื่อไหร่ที่พ่อจะเฝ้าแต่อดาวารมาที่นี่? การถามคำถามนี้เหมือนกับการดูหมิ่น ลูกควรจะละอายในการถามนั้น การถามคำถามนี้เป็นเหมือนกับการพูดว่าเป็นการดีกว่าหากบาบาจะไปโดยเร็ว ดังนั้นลูกไม่สามารถแม้กระทั่งถามบาบาคำถามเช่นนั้น ไม่มีใครอื่นสามารถที่จะเป็นพ่อเช่นนั้น เพียงเวลานี้ที่ลูกๆเท่านั้นที่รู้จักพ่อ ลูกจะไม่พูดถึงกฤษณะว่าพระเจ้าอยู่ในตัวเขา ลูกจะเฝ้าแต่จดจำกฤษณะ ในกรณีนั้นลูกจะไม่จดจำพระเจ้า ลูกจะเฝ้าแต่เห็นกฤษณะในทุกหนแห่ง ลูกจะไม่แม้กระทั่งจดจำชีวา เหตุนี้เองจึงมีการอธิบายแก่ลูกๆให้จดจำซิพบบาบา ลูกต้องไม่อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง ค่ายกย่องของกฤษณะนั้นไม่ยิ่งหย่อน พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาสู่แผ่นดินต่างแดนและในร่างเก่าศรีกฤษณะไม่สามารถเข้ามาในดินแดนของราวัน เวลานี้ลูกรู้ว่าหลังจากกลับมาใช้ชาติเกิดดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ในร่างนี้ในเวลานี้ นี่คือนร่างสุดท้าย และแล้วร่างนี้จะกลายเป็นร่างที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่น พวกเขาได้สร้างสัญลักษณ์ของราวัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าราวันคงอยู่ถึงเมื่อใด พวกเขาเพียงแต่เฝ้าเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน หากราวันจะตาย พวกเขาจะหยุดเฝ้าราวัน แต่ราวันไม่ตาย พวกเขาเฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี ทั้งหมดคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกไปสู่สุริยวงศและจันทรวงศ และแล้วลูกกลายเป็นราชวงศ์ศุทราได้อย่างไร? เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นสุริยวงศและจันทรวงศอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังเอาชนะโลกและแล้วลูกจะพ่ายแพ้ เมื่อมีอาณาจักรเทพก็จะไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น เวลานี้ศาสนาเดียวนั้นจะถูกก่อตั้งขึ้นและศาสนาอื่นทั้งหมดจะจบสิ้น ลูกสามารถเห็นสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้น สิ่งมากมายกำลังเกิดขึ้นผ่านวิทยาศาสตร์ มีการเฉลิมฉลองความสุขมากมาย เครื่องบินจะมีการคิดค้นขึ้น ซึ่งจะนำลูกไปสู่ลอนดอนใน 3-4 ชั่วโมง ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งนำช้าง,ลิง,กบ ฯลฯ ขึ้นเครื่องบิน ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อความสุขและเพื่อความทุกข์ด้วยเช่นกัน ผู้คนที่นั่นจะท่องทั่วไปด้วยวิมาน เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อทำให้โชคของลูกสูงส่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ผู้คนร้องเพลงของสวรรค์ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่สวรรค์คงอยู่ มีคำกล่าวว่ามีผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสู่สวรรค์แล้ว ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาอยู่ในนรก อย่างไรก็ตามหากลูกบอกพวกเขาโดยตรงว่าพวกเขาอาศัยในนรก พวกเขาจะโกรธ เวลานี้ลูกมีพลังกำลัง ลูก

สามารถพูดว่า: ตั้งแต่เมื่อลูกร้องเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่ลูกต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: เวลาที่ฉันไม่ได้มาถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง สงครามที่ยิ่งใหญ่ก็โด่งดังอย่างเช่นเดียวกัน ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร เราเป็นเครื่องมือสำหรับการก่อตั้ง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป แม้กระทั่งชั้นยาสีและมหาตมะก็จะเชื่อลูกทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับใช้บาร์ตในหนทางที่แผ่กว้างด้วยพลังของโยคะและทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ จงกลายเป็นผู้รับใช้ทางจิต
2. สกูลบราห์มินของเราสูงส่งที่สุด จงรักษาความซาบซึ้งว่าลูกคือผู้วางกงจักรของการสำนึกในตนเอง อย่าได้พัฒนาความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด

พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและอยู่อย่างปราศจากความกังวลบนพื้นฐานของการคิดของลูกของพระเจ้า ชาวโลกกังวลในทุกอย่างก้าว ในขณะที่ลูกๆ คิดถึงพระเจ้าในทุกๆ ความคิด และดังนั้นลูกจึงไร้กังวล คาราวานฮาร์คือการทำให้ลูกทำทุกสิ่งและลูกเป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน ลูกมีนิ้วของความร่วมมือของทุกคนและเหตุนี้เองทุกงานจึงง่ายดายและประสบความสำเร็จ ทุกสิ่งดำเนินไปได้ด้วยดีและลูกต้อง บาบา ดลใจลูกให้ทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น ลูกเพียงแค่อต้องเป็นเครื่องมือและใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกไปในหนทางที่มีค่า นี่คือนิยามของอยู่อย่างไร้กังวลและปราศจากความกังวล

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับความพอใจตลอดไป รับพรจากทุกคนต่อเนื่อง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรมีความสุขว่าเวลานี้ลูกจะจากโลกนี้และทุกสิ่งภายในโลกนี้และไปสู่มหาสมุทรแห่งความสุข และแล้วไปสู่ดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** เพื่อที่จะเคลื่อนไปยังหน้าอย่างสม่ำเสมอในหนทางที่เปราะบางนี้, ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด
- คำตอบ:** อย่าได้กลายเป็นเพื่อนกับผู้ที่บอกสิ่งที่ไร้สาระหรือสิ่งชั่วร้ายแก่ลูก การฟังและเห็นด้วยกับผู้อื่นเมื่อเขาพูดถึงสิ่งที่เป็นการประณาม หมายถึงการไม่เชื่อฟังพอ ดังนั้นกลับมาด้วยความเมตตาและช่วยพวกเขาให้จบสิ้นนิสัยของพวกเขา ให้กลับมาเชื่อฟังพอ ทาที่แต่งตั้ง (น้ำมัน) แห่งความรู้ นี่คือนหนทางที่เปราะบางมาก โดยการเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวังอย่างมาก ลูกจะเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้าต่อไป
- เพลง:** นำเราออกไปจากดินแดนแห่งบาปนี้สู่โลกแห่งการพักผ่อนและความสบาย!

โอม ชานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้กลับมาคิดถึงเวลานี้และลูกรู้สึกมาก่อนหน้านี้ลูกเคยไม่รู้คิดอย่างมาก ลูกไม่แม้จะเข้าใจว่าโลกนี้เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์และโลกนี้เคยบริสุทธิ์และมีความสุขเมื่อเหล่าเทพเคยปกครองในบาร์ตั้น ในเวลานั้นไม่มีสิ่งใดของความทุกข์ อย่างไรก็ตามลูกไม่แม้มีศรัทธาว่ามีความสุขที่สม่ำเสมอในสวรรค์ ไม่มีใครเกี่ยวกับสวรรค์ ผู้คนคิดว่าเคยมีความสุขที่นั่นด้วยเช่นกัน นี่เช่นกัน, เป็นการไม่รู้คิด ลูกๆ ได้กลับมาคิดถึงเวลานี้ พ่อได้มาและอธิบายแก่ลูก ลูกกำลังทำตามศรัทธาของท่าน ผู้คนพูดว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์และสวรรค์เคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ถ้ามีความสุขในโลกที่บริสุทธิ์และแล้วนั่นจะเป็นโลกของความทุกข์ด้วยเช่นกัน ในกรณีเช่นนั้นเพลงก็ผิดด้วย เพลงกล่าวว่า: โอ บาบา, นำเราไปสู่สถานที่ที่มีความสบาย, การพักผ่อนและความสุข ลูกๆ รู้ว่าสวรรค์เคยเป็น “นกกะจอกทอง” เคยมีเหล่าเทพที่นั่น ลูกยังคงพูดว่า ลูกไม่ได้เป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์แก่กันและกัน แต่แล้วลูกพูดว่าความทุกข์และความสุขได้ดำเนินมาตั้งแต่ก่อนการบันทึกของเวลา ผู้คนได้กล่าวหาคุณอย่างผิดๆ มีการกล่าวว่า: สายตาของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เป็นเช่นไรโลกของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้สายตาของพวกเขาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาเชื่อว่าทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่ากิจกรรมที่ไม่บริสุทธิ์ได้ดำเนินมาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกของเวลา เวลานั้นลูกกำลังกลับมาคิดถึง แต่นั่นต่างลำดับกันไปด้วย ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกกำลังได้รับการชี้แนะจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ: ทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อพูดกับดวงวิญญาณทั้งหลาย: ลูกคือลูกๆ ที่ไม่สูญเสียสายของพ่อ ลูกพูดว่า: มามา, บาบา ไม่มีใครในโลกนี้สามารถถูกเรียกว่าเป็นบิดา ศรี ศรีหมายถึงสูงส่ง แต่ไม่มีผู้มีชีวิตแม้เพียงผู้เดียวที่นั่นที่สูงส่ง สิ่งนี้สามารถเป็นเพียงคำยกย่องของผู้เดียว อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้ลูกสามารถเรียกผู้เดียวนั้นด้วยชื่อ บิดา ศรี เพราะเขาได้มีการสละทิ้งเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทวดานางฟ้า อย่างไรก็ตาม ขณะที่เคลื่อนไปและกลับมาสูงส่ง, มายา รวั้น ตบตีลูกอย่างรวดเร็วและทำให้ลูกเลวทรามต่ำช้า ผู้ที่เลวทรามต่ำช้าไม่สามารถถูกเรียกว่า ศรี (สูงส่ง) มีการกล่าวว่า: ศรีลักษมีศรีนารายณ์ ศรีราเด ศรีกฤษณะ ผู้คนไปที่วัดและร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองได้ว่าสูงส่ง เวลานั้นลูกๆ ได้เข้าใจว่าบาร์ตั้นเคยสูงส่ง ไม่มีเสื้อผ้าที่สกปรก ไม่บริสุทธิ์ใดๆที่นั่น พวกเขาบริสุทธิ์และสูงส่งที่นั่น คำยกย่องของพ่อคือท่านชักเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์และได้ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ นี่เป็นอาณาจักรของราวันอย่างแท้จริง ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวันทุกปี แต่เขาไม่ถูกเผาไหม้ เขาปรากฏตัวครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะผู้คนได้เผาราวันไปแล้ว พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าเหตุใดจึงมีการสร้างหุ่นจำลองใหม่ทุกปี สิ่งนี้พิสูจน์ว่าอาณาจักรของราวันไม่ได้จากไป ในสวรรค์, เมื่อเป็นอาณาจักรของราม พวกเขาไม่ได้สร้างหุ่นจำลองของราวันที่นั่นผู้คนพูดว่า พวกเขาได้เผาราวันและแล้วได้รูปปั้นลัγκα พวกเขาแสดงลัγκαของราวันที่เป็นทองคำ อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งโลกนี้คือลัγκα นี่คือนะ มีอาณาจักรของราวันเหนือทั้งโลก เพียงลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ถ้าคนที่ไม่รู้คิดไปและนั่งในวิทยาลัย, เขาจะสามารถเข้าใจอะไร? ไม่เลย เขาจะเพียงเสียเวลาของเขาเท่านั้น นี่คือนวิทยาลัยของพระเจ้า คนใหม่จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดที่นี้ เหตุนี้เองจะต้องให้เขาอยู่ในที่กักกันโรคติดต่อ (quarantine) เป็นเวลาเจ็ดวัน จนกระทั่งเขากลับมามีค่า ถึงกระนั้น ถ้าบุคคลนั้นดี เป็นผู้ที่จิตใจฝึกฝนในศาสนา ลูกสามารถถามเขาว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของเขากับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณและประชาธิปไตยเป็นพ่อด้วยเช่นกัน ประเด็นนี้ดีมาก แต่ลูกๆ ไม่ได้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสด้วยสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อบอกประเด็นใหม่ๆ แก่ลูกที่ความซาบซึ้งของลูกสามารถสูงขึ้นและลูกสามารถเรียนรู้วิธีที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกสามารถขอให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มและถาม

พวกเขา: อะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด? พวกเขาจะพูดว่า: พ่อสูงสุดคือพ่อ ดังนั้นในเวลานั้น, ความคิดของการอยู่ทุกหนแห่งจะหายไป ถ้าลูกถามคำถามนี้กับพวกเขา พวกเขาจะพูดว่าท่านคือพ่อและเราทั้งหมดคือลูกๆ ถ้าพวกเขามีความเชื่อมากเพียงนี้ ลูกควรให้พวกเขาเขียนลงไป พวกท่านเป็นลูกๆของประชากรปีศาจด้วยกัน ชีวาคือดาตา (ปู่) และผู้นี้ (บรรพบุรุษ) คือบาบา ชีพบาบาคือผู้เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นลูกจะได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ลูกต้องพบสิ่งที่ง่ายดายที่สุดของทั้งหมด จงไปหาเพื่อนและญาติพี่น้องของลูกและอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกมีความซาบซึ้งว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบัปติสมา ลูกจะไม่รับมรดกจากแม่ เป็นพ่อผู้ที่ต้องก่อตั้งสวรรค์ ท่านคือผู้เป็นนาย เช่นที่ผู้นี้มีสิทธิ์ต่อมรดกของปู่ ในท่านเองเดียวกัน หลานมีสิทธิ์ด้วย พ่อพูดว่า: จดจำนั้น! ท่านไม่ได้พูดว่า: จดจำชีวิตที่มีร่างกายนี้ด้วยเช่นกัน พ่อกำลังพูดกับลูกเป็นการส่วนตัว ท่านได้อธิบายให้กับลูกในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกๆกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ลูกรักชีวิตที่มีร่างกาย พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ ลูกได้มาอย่างปราศจากร่าง และได้เล่นบทบาทของลูก เวลานั้นลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว เวลานั้นพ่อกำลังบอกลูกว่าลูกต้องกลับบ้าน จดจำพ่อท่านนั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไป บาปของลูกจะไม่ถูกเผาไปด้วยการจดจำร่างกายที่มีชีวิต ลูกสัญญากับบาบาว่าลูกจะจดจำท่านท่านนั้น ลูกจะไม่มีชีวิตอยู่ในโลกเก่านี้อีกต่อไป ไม่มีความสะดวกสบายใดเลยที่นี่ เหตุนี้เองลูกขอร้องให้ได้รับการนำพาไปยังสถานที่ที่มีความสุขและความสะดวกสบาย ลูกรู้ว่าลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบก่อน ที่นั่นลูกจะไม่กล่าวถึงความสุข จะมีความสงบและไม่มีสิ่งใดนอกจากความสงบ และแล้วลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นลูกจะไม่กล่าวถึงความสงบ เป็นเมื่อมีความทุกข์ที่มีความไม่สงบ ถึงอย่างไรก็มีความสงบหลอมรวมอยู่ในความสุข อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่ดินแดนของความสงบ ดินแดนของความสงบคือบ้านที่แสนหวานของดวงวิญญาณ พ่อรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทุกสิ่ง เวลานั้นธุรกิจของลูกๆคือการศึกษาศึกษาและสอนผู้อื่นและมีการกระทำสำหรับการหาเลี้ยงร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะไปจากดินแดนของความตายนี้ไปสู่ดินแดนของความป็นอมตะ โดยผ่านดินแดนของความสงบ ลูกต้องรักษาสัญญาไว้ว่าในสติปัญญาของลูกจนกระทั่งลูกได้รับการถ่ายโอน ลูกต้องศึกษานจนกระทั่งผลของการศึกษาของลูกประกาศออกมา ลูกต้องศึกษานจนกระทั่งลูกตาย อย่างน้อยที่สุดลูกสามารถจำว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน! ลูกต้องละทิ้งโลกนี้และทุกสิ่งที่นี่ ลูกควรมีความสุข ลูกได้เข้าใจถึงความลับของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว เมื่อการละเล่นที่มีขีดจำกัดจบลง พวกเขาเปลี่ยนเสื้อผ้าและกลับบ้าน ในท่านเองเดียวกัน เวลานั้นเราต้องกลับบ้านเช่นกัน วงจรของ 84 ชาติเกิดกำลังมาถึงจุดสิ้นสุดในขณะนี้ ลูกจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์และขอให้ท่านมา และแล้วลูกควรจดจำชีพบาบาท่านนั้น ในด้านหนึ่งลูกพูดว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, โปรดมา!” และในอีกด้านหนึ่งลูกพูดว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่ง! ไม่มีความหมายใดเลยต่อสิ่งนั้น ท่านบอกลูกๆอย่างง่ายดายมาก: จดจำดินแดนของความสงบ นี่คือนดินแดนของความทุกข์ การทำลายล้างโลกแห่งความทุกข์เพียงแต่อยู่เบื้องหน้า นี่คือนสงครามมหากาฬ มียาดาวาสผู้ที่เป็นชาวยุโรป พวกฆราวาสและพณฺฑิตเป็นพี่น้องกัน เราทั้งหมดมาจากครอบครัวเดียวกัน นั้นไม่สามารถมีสงครามระหว่างพี่น้องกันได้ ไม่มีเรื่องของสงครามใดที่นี่ ธุรกิจของมนุษย์คือการทำให้กันและกันต่อสู้กัน นี่คือนระบบทั้งหมดเป็นศัตรูของกันและกัน แม้เด็กๆกลายเป็นศัตรูของพ่อแม่ของพวกเขา ในดินแดนของความตาย ธรรมเนียมและระบบของทุกคนเป็นของพวกเขาเอง จงมองดูว่าแผนของพ่อใหญ่โตเพียงใด! ท่านจบสิ้นแผนของทุกคนและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ท่านส่งทุกคนอื่นไปยังดินแดนของความสงบ ลูกๆสามารถเห็นว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ลูกมีศรัทธาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านกำลังให้ความรู้แก่เราผ่านอวியะนี้ จะมีชุมนุมทางจิตอื่นใดเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ที่นั่นพ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกและอธิบายแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อกำลังพูดอยู่กับลูกๆดวงวิญญาณ เรา กำลังฟังผ่านหูของเรา บาบากำลังพูดผ่านปากของดาต่านี้ ให้เพชรพลอยที่ออกมาจากปากของบาบาควรออกมาจากปากของลูกๆ ขอให้เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ออกมาจากริมฝีปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ควรฟังแม้กระทั่งสิ่งที่เป้นปีศาจร้ายที่ไร้ประโยชน์ บางคนฟังสิ่งต่างๆเช่นนั้นในความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า: ถ้าลูกได้ฟังสิ่งต่างๆเช่นนั้น หรือลูกเห็นผู้อื่นพูดสิ่งต่างๆเช่นนั้น จงบอกบาบาและท่านจะทำให้พวกเขาเข้าใจ มิฉะนั้นพวกเขาจะคงอยู่ในสิ่งนั้น สิ่งนี้ยังคงเฝ้าแต่เกิดขึ้นอยู่ต่อไป พวกเขาไม่แม้จะบอกบาบาว่าผู้หนึ่งผู้นี้กำลังพูดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่ไร้ประโยชน์ ถ้าเขาถูกห้ามให้ทำสิ่งนั้น นิสนั้นจะจบสิ้น พ่อจะอธิบายในชุมนุม แต่แล้วลูกบางคนก็กลายเป็นเพื่อนกับลูกๆเช่นนั้น มายาเปลี่ยนสติปัญญาของลูกๆที่ดีมากให้กลายเป็นหิน พวกเขาไม่เชื่อฟังพ่อ นี่คือนหนทางที่เปราะบางอย่างมาก ลูกต้องมีความระมัดระวังอย่างมากที่นี่ จงกลับมาเติมไปด้วยความเมตตา เพื่อที่ว่าถ้าผู้ใดมีนิสนี้ใดๆ ลูกจบสิ้นสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่ควรเห็นด้วยกับพวกเขาและยังคงฟังพวกเขาอยู่ต่อไป บาบากำลังทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เราจะไม่ฟังคำประณามของพ่อเช่นนั้น เราต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบาบา เราจะไม่ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใดอื่นเลย ไม่ว่าใครจะฟังสิ่งนี้หรือไม่ อย่างน้อยที่สุดเราจะทาน้ำมันของความรู้ บางคนแต่งตาของความรู้ และบางคนแต่งตาของโคลนตม ดวงตาที่สามแห่งความรู้ไม่เปิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างง่ายดายมาก ไม่ว่าใครบางคนเจ็บป่วย, ตาบอดหรือพิการเพียงใด เขาสามารถเข้าใจได้

มีคำสองคำ: อัลฟาและเบต้า พ่อพูดว่า: ลูกๆ, จงอยู่อย่างเป็นมิตรกับญาติมิตรของลูก กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก หน้าที่ของลูกคือการให้คำแนะนำของพ่อ ถึงแม้ว่าบางคนเป็นศัตรู, ลูกต้องอยู่อย่างเป็นมิตร กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก! พ่อพูดว่า: ลูกได้ดูลูกดูหมิ่นพ่ออย่างมากโดยการทำตามคำแนะนำของปีศาจร้าย ลูกได้ประณามพ่อแต่กระนั้นก็ตาม พ่อกลับยกย่องลูกอย่างมาก! ลูกกำหนดไว้ในละครว่าพระเจ้าได้รับคำประณาม เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุด พ่อก็มา.... ท่านได้มาในบาร์ด ท่านกำลังอธิบายให้แก่เราด้วยเช่นกัน ลูกๆต้องเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ถ้าไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขายังคงดำเนินธุรกิจที่เป็นปีศาจร้ายอยู่ต่อไป ทันทีที่ลูกจากที่นี่ไป ลูกก็ลืมสิ่งเหล่านี้ โดยการประณามพระเจ้า สิ่งนี้ได้กลายเป็นสภาพของลูก เวลานี้หยุดประณามพระเจ้า! ชื่อของลูกถูกเขียนไว้ว่า: ประชาบิดาบรรพบุรุษและกุมาริ พวกเขาจะเข้าใจว่าลูกคือหลานของชีวา ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน บาร์ดได้รับมรดก แต่ไม่มีมรดกในเวลานี้ บาร์ดกำลังได้รับมรดกอีกครั้งหนึ่ง ในยุคทองเคยมีเพียงสุริยวงศ์ เวลานี้จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป และลูกจะไปที่นี่ พ่ออธิบายอย่างดีมาก! ลูกๆก็ต้องทำงานรับใช้เช่นกัน แต่อันดับแรกทัศนคติของลูกต้องกลับมาดีมาก ลูกต้องไม่เพียงกลับมาเป็นบัณฑิต ถ้าลูกเป็นโยคี ราชาโยคีที่มั่นคง ลูกศรจะยิงถูกผู้อื่น ถ้าลูกยังมีความอ่อนแอในตัวเอง ลูกจะไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ผู้อื่นได้ ลูกจะรู้สึกอับอายและบาปของลูกจะเผาแต่ก็ตรอนลูกอยู่ภายใน บาบอธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก ท่านได้อธิบายแก่ลูกในลักษณะเดียวกันกับบวจรที่แล้ว ไม่ว่าใครบางคนจะศึกษาหรือไม่ก็ตาม ศาสนาเทพจะได้รับการก่อตั้งอย่างแน่นอน ถึงกระนั้นพ่อพูดว่า: อย่างน้อยที่สุดจงกลับมารู้จักบ้างเล็กน้อย! รักษารายได้นี้พร้อมกันกับรายได้ในสติปัญญาของลูก เพียงพอเท่านั้นที่ดลใจลูกให้หารายได้ที่แท้จริง อย่าได้ลืมที่จะจดจำพ่อและสวรรค์ โดยการจดจำบาปอย่างสม่ำเสมอ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ถ้าลูกรู้สึกเกียจคร้าน และแล้วจงเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก จงฝึกฝนในวิธีเช่นนี้ที่ว่าลูกไม่แม้จะจดจำร่างกายของลูกในท้ายที่สุด นั่นเป็นดวงวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาทัศนคติของลูกให้บริสุทธิ์และทำให้แม่ศัตรูของลูกกลายเป็นมิตรของลูก ยกย่องผู้ที่ประณามลูก และให้คำแนะนำของพ่อที่แท้จริงแก่ทุกคน

2. ให้เพียงเพชรพลอยที่ออกมาจากริมฝีปากของบาบา ออกมาจากปากของลูก อย่าฟังหรือพูดสิ่งต่างๆที่ไร้สาระ

พร: ขอให้ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยพรของพระเจ้าโดยรู้ถึงความสำคัญของยุคแห่งการบรรจบพบกันและกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
หนึ่งวินาทีของยุคบรรจบพบกันนั้นยิ่งใหญ่กว่าหนึ่งปีของยุคอื่น ถ้าลูกเสียเวลาแม้แต่หนึ่งวินาทีในเวลานี้ นั่นไม่ใช่แค่หนึ่งวินาทีที่เสียไป แต่เป็นการเสียเวลามากมาย จดจำความสำคัญของสิ่งนี้อยู่เสมอ และลูกจะได้รับพรจากพระเจ้าเต็มทีในทุกวินาทีเสมอ ผู้ที่เติมอารมณ์เต็มไปด้วยพรของพระเจ้าเสมอมาจะไม่เคยมาหาพวกเขา เธอจะวิ่งหนีไปให้ไกล ดังนั้นเพื่อประหยัดเวลาให้ทำความพยายามอย่างเข้มข้น ผู้ทำความพยายามอย่างเข้มข้นหมายถึงผู้ที่เอาชนะมายาอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่เชื่อฟังคือผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับพรจากพ่อและครอบครัว

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหมด ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พร้อมกันกับการฝึกฝนการกลับมาปราศจากร่าง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ในประเด็นหนึ่งใดที่แม้แต่พ่อก็พูดว่านั่นเป็นชะตากรรมของละคร และแล้วท่านก็อยู่อย่างนิ่งเงียบ?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อมาเป็นเวลาที่ยาวนานตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา ด้วยการแต่งงานและจากไปทีใดอื่น ผู้ที่อัสครรยใจและแล้วจากไป พ่อพูดว่า: นี่เป็นชะตากรรมของละครและอยู่อย่างนิ่งเงียบ พ่อรู้ว่าเหล่านี้เป็นอุปสรรคในวัยยะ พ่อมีหวังใญ่ว่าลูกๆ อย่าได้ติดกับในนามหรือรูปของผู้ใด มายาสร้างอุปสรรคมากมาย เหตุนี้เองบาบาแนะนำลูกว่า: ลูกๆ ลูกต้องไม่กลัวมายา จงกลับมามีชัยชนะด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัฟ และดาดา ทุกสิ่งใหม่ ตามศรัมภ์ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อให้ศรัมภ์แก่ลูกผ่านร่างของดาดา ลูกๆ ได้รับการเตือนซ้ำๆ ว่า: มานมานะบาฟ! นั่นคือ จดจำพ่อ! ลูกต้องไม่จดจำดาดานี้ ดวงวิญญาณของดาดาจดจำพ่อ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณปราศจากร่างและพ่อเช่นกันก็ปราศจากร่าง เป็นเพียงว่าพ่อกำลังสอนลูกอยู่ผ่านร่างกายนี้ ผู้ไม่ใช่ผู้ทรงอำนาจ เพียงพ่อผู้เดียวคือผู้ทรงอำนาจ ถึงแม้ว่าลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ ลูกเอาชนะราววันด้วยผู้ทรงอำนาจและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์อีกครั้งหนึ่ง คำสั่งของพ่อคือ: จดจำฉัน พ่อของลูก เวลานั้นลูกได้เข้าใจความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ เวลานั้นลูกได้กลับมารู้คิดอย่างมาก นั่นคือลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับสถานภาพที่สูงมากด้วยความรู้นี้: ลูกกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือการศึกษาราชโยคะ ลูกได้ศึกษาการศึกษาในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า และนั่นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำได้มากเพียงใด ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากและนี่เป็นสิ่งที่ง่ายตาย นี่ไม่ใช่เรื่องยากที่จะรู้จักบ้านของลูกเอง เราดวงวิญญาณทั้งหลายปราศจากร่างและเราอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบ ลูกจะไม่พูดถึงความสงบของจิตใจที่นั่น แท้จริงแล้วเป็นสิ่งผิดที่จะใช้คำว่า “ความสงบของจิตใจ” จิตใจคือม้า ขณะที่ดวงวิญญาณมีร่างกายจิตใจไม่สามารถกลับมาสงบได้ ต้องมีการกระทำ ความสงบชั่วคราวเป็นประสบการณ์ที่ได้รับในเวลากลางคืนขณะนอนหลับ ดวงวิญญาณเหน็ดเหนื่อยจากการทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะของร่างกายและดังนั้นเขากลับมาปราศจากร่าง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันรู้สึกง่วง ฉันเหนื่อย ดังนั้นดวงวิญญาณจึงกลับมาปราศจากร่าง เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกถูกเผาไป บาปของลูกไม่ถูกเผาไปไปโดยการไปนอนหลับ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อสิ่งนี้ ความเพียรพยายามนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก พ่อพูดกับลูกซ้ำๆ: จดจำฉัน! ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงใด ปวงประชาของลูกจะลูกสร้างขึ้นมากตามนั้น ปวงประชามากมายต้องถูกสร้างขึ้น ลูกต้องเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับมนุษย์ทั้งหมด ในอาณาจักรของราวันไม่มีใครให้คุณประโยชน์แก่ผู้ใด เมื่อมนุษย์ทำทานและทำบุญพวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังกระทำดี ลูกพูดว่าประตูไปสู่สุขาวดีเปิดขึ้นผ่านสงครามนี้ นี่คือสงครามที่ดีมาก เวลานั้นลูกบราห์มินได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้าอยู่ในพวกเขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามที่ดีมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกได้รับสถานภาพที่สูงได้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนราชโยคะแก่ลูกได้ เวลานั้นลูกรู้ชีวประวัติของลักษมีและนารายณ์ ทั้งสองได้รับอาณาจักรของเขอย่างไร? เขาได้รับจากที่ใด? ทั้งสองมีชัยชนะเหนือใคร? ลูกอธิบายแก่ทุกคนว่าเวลานั้นลูกกำลังเรียนรู้ราชโยคะและกำลังกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ พระเจ้าตัวท่านเองกำลังสอนลูกถึงเรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก พ่อได้อธิบายว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ก่อตั้งศาสนาบราห์มินนี้ ศาสนาบราห์มินจะคงอยู่ที่ใด? จะอยู่ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย ศาสนาบราห์มินคงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ประชาบิดาคงอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อได้ก่อตั้งศาสนาบราห์มินและได้สร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ท่านเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายมนุษย์ที่ธรรมดาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง ผู้คนถามว่า: เหตุใดท่านจึงได้เก็บบราห์มาไว้ที่นี้? โอ แต่ประชาบิดาบราห์มาต้องคงอยู่ที่นี้ พวกเขาประหลาดใจว่าบราห์มา เทพแห่งอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนสามารถคงอยู่ที่นี้ได้อย่างไร พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกถึงความลับของ 84 ชาติเกิดของประชาบิดาบราห์มา นี่คือชาติเกิดสุดท้าย ท่านต้อง

เข้ามาในผู้นี้ ผู้ที่คงอยู่ในตอนเริ่มต้นจะคงอยู่ในเวลาสุดท้ายด้วย เพียงพอเท่านั้นอธิบายความลับทั้งหมดเหล่านี้ ชีพบาบา ได้ให้มีการสร้างรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมาด้วยเทพนิมิต บาบามีคำแนะนำว่าลูกต้องพิสูจน์ว่าจริงเป็นเวลา 5,000 ปี บาบามีให้มีการทำรูปภาพของสวรรค์และนรก นี่ไม่ได้เขียนไว้ในกิตะว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้สอนลูก ดูซิ นี่ใช้เวลานานที่จะอธิบาย! ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำอธิบายวันแล้ววันเล่า อะไรก็ตามที่ได้อธิบายแก่ลูกในวงจรที่แล้ว เวลานี้พ่อกำลังอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกอยู่ในขณะนี้ บทบาทที่ลูกบันทึกไว้ในฉันท ดวงวิญญาณ ชั่วรอย ลูกเข้าใจว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน เวลานี้ละครกำลังมาถึงจุดจบ ศาสนาเทพได้รับการก่อตั้งจากยุคทองได้อย่างไร? ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพเดียวที่ไม่มีการแบ่งแยก ในเวลานี้นี้เป็นศาสนาบรรห์มินของลูก ความลับของภาพลักษณ์ที่หลากหลายก็ได้มีการอธิบายแก่ลูก บรรห์มินหมายถึงจุกและแล้วบรรห์มินกลายเป็นเทพ ผู้คนไม่รู้ว่ชีพบาบาสร้างศาสนาบรรห์มิน เวลานี้ลูกกำลังได้รับการโยกย้าย (เปลี่ยน) จากศูทรเป็นบรรห์มิน จากที่ต่ำเบื้องล่างลูกขึ้นไปอยู่บนท้องฟ้า ขณะนี้ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เมื่อผู้คนไปวัดของเทวีทั้งหลายพวกเขาไม่รู้ว่จากัดอัมบาเป็นใคร เธอคือบรรห์มินและลูกก็เป็นบรรห์มินด้วยเช่นกัน มีจากัดอัมบาและจากัดบิดา ใครก็ตามที่ใครบางคนกราบไหว้บูชา เขาจะสร้างวัดให้แก่ผู้นั้น ผู้คนไม่มีความรู้ว่จากัดอัมบาเป็นใคร เธอคือเทวีแห่งความรู้และแล้วเธอก็กลายเป็นเจ้าหญิง เทวีต่างๆได้รับการกราบไหว้อย่างมาก ลักษณะและนารายณ์อยู่ในยุคทองและรามและสีดาอยู่ในยุคเงิน ที่เหลือทั้งหมดคือรูปภาพของเวลานี้ มีรูปภาพที่นับไม่ถ้วน พวกเขาได้สร้างวัดจำนวนนับไม่ถ้วน ลูกรู้ว่บรรห์มาและสร้สวตีเป็นบรรห์มิน ลักษณะจะไม่ถูกเรียกว่าบรรห์มิน เธอคือเทพ เมื่อเธอเป็นบรรห์มิน เธอสมปรารถนาทั้งหมดสำหรับ 21 ชาติเกิด เมื่อเธอกลายเป็นลักษณะ เกรดของเธอก็ลดลงไป เวลานี้ลูกคือลูกๆของพระเจ้า เกรดของลูกนั้นสูง ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกคือเครื่องประดับของสกุลบรรห์มินและเวลานี้ลูกเป็นของพระเจ้า และแล้วลูกไปสู่สกุลเทพ ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ให้คุณประโยชน์ พ่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ บาร์ตคือสวรรค์โบราณ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ถ้าชาวบาร์ตจะรู้สิ่งนี้พวกเขาจะมีความสุขว่พวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เมื่อใครตาย ผู้คนพูดว่เขาได้ไปสวรรค์แล้ว เพียงพระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อ เป็นผู้สร้างสวรรค์ อย่างไรก็ตามโลกที่ไม่มีตัวตนยังคงอยู่ ลูกไม่สามารถใช้คำว่า “สร้างขึ้นมา” สำหรับสิ่งนั้น เป็นศาสนาที่ได้รับการก่อตั้ง นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณซึ่งกลับมาว่างเปล่าในเวลานี้ และแล้วดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปต่างลำดับกันไป สิ่งนี้ต้องได้รับการทำให้นั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกๆเพื่อที่พวกเขาจะอธิบายแก่ผู้อื่น ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่มาก่อตั้งศาสนาต้องผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม เวลานี้ลูกต้องขึ้นไปอยู่ข้างบน นี่เป็นสภาพของการไต่เต้าของลูก ลูกคือบรรห์มินทางจิต สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ผู้คนเหล่านั้นเป็นบรรห์มินทางร่างผู้เป็นสิ่งสร้างทางร่าง พวกเขานำลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างและเล่าเรื่องราวทางศาสนา ลูกบรรห์มินคือผู้ที่อธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก บรรห์มินทางร่างก็มาที่นี้เช่นกัน เมื่อพวกเขารู้ว่ลูกคือบรรห์มินที่แท้จริง พวกเขาเข้าใจว่พวกเขาได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่ลลอลง พวกเขามีคัมภีร์ที่ลลอลงอยู่ได้แขนและลูกมีความรู้อยู่ในสติปัญญาของลูก ทุกสิ่งทีพวกเขาถ่ายทอดมาจากการศึกษาคัมภีร์ต่างๆ แต่ลูกมีความรู้อยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นเดียวกับที่บาบามีความรู้ในสติปัญญาของท่าน บาบาคือสัจจะ ผู้มีชีวิต ผู้เต็มไปด้วยปิติสุขและเมล็ด ท่านไม่มีตัวตน ลูกต้องสร้างสมความรู้ในสติปัญญาของลูก ความรู้ในไม่ยาก ลูกเพียงแต่ต้องมีความใส่ใจ ไม่ใช่ว่ลูกต้องจากบ้านและครอบครัวของลูก นั่นเป็นเพียงข้ออ้างเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกสาวไม่ต้องการแต่งงาน พ่อของเธอทุบตีเธอ อย่างไรก็ตามเพราะเธอยังเยาว์ เธอไม่สามารถหนีไปที่ใดได้ เมื่อเธอกลายเป็นวัยรุ่นเธอมาและขอลี้ภัย มีการร้องเพลงว่: ฉันได้มาและขอลี้ภัยอยู่กับท่าน...นี่เป็นเพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราวัน และแล้วพวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ตัวอย่างเช่น เมื่อใครถูกทุบตีอย่างมากจากสามีของเธอ เธอจะรู้สึกว่เป็นการดีกว่าที่มัลลียอยู่กับบาบา อย่างไรก็ตามการทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! นั่นอาศัยความเพียรพยายาม ถึงแม้ว่ชานยาสชีสละละทั้งทุกสิ่ง พวกเขายังไม่ลืมเพื่อนและญาติพี่น้อง บ้างแม้กลับคืนสู่บ้าน สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม พวกเขาไม่สามารถมีโยคะกับธาดูบรรห์มิได้รวดเร็วเช่นนั้น! ที่นี้ลูกรู้ว่นี่คือโลกเก่าและความสัมพันธ์ก็เก่าเช่นกัน ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกด้วย เหตุนี้เองลูกมีการวางเฉยในโลกเก่านี้ ลูกแม้มีการวางเฉยในร่างกายเก่าของลูก นี่คือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ของพวกเขาก็คือการวางเฉยราโจกนีที่มีขีดจำกัด นี่คือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดที่สะโตประธาน เราไม่ได้จากโลกไป ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นไม่เชื่อว่าพวกเขาจะไปสู่โลกใหม่และมีประสบการณ์ของความสุข ความสุขนี้เพื่อลูก การสละละทิ้งของพวกเราราโจประธาน แต่การสละละทิ้งของลูกสะโตประธาน ลูกๆต้องกลับมาสะโตประธาน อัลลอยจะถูกเผาไปด้วยโยคะ ดังนั้นนี่เรียกว่าไฟของโยคะ จะดูไม่ลูกต้องที่จะพูดว่ “ไฟของการจดจำระลึกลึถึง” มีการพูดว่ “ไฟโยคะซึ่งบาปถูกเผาไปในนั้น” นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก แต่ลูกๆพูดซ้ำว่: บาบา ลูกลืม! พ่อพูดว่: ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากยุคทองถึงยุคเงิน เป็นเวลาครึ่งของวงจรลูกได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วเป็น

เวลาครึ่งของวงจรที่ลูกมีสำนึกเป็นร่าง ดังนั้นเวลานี้ลูกพบว่าต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองลูกเข้าใจว่าลูกสลัดทั้งร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างกายหนึ่ง นั่นเป็นตัวอย่างของงู ตัวอย่างนี้เป็นไปสำหรับลูก ชานยาสซีต้องการหลอมรวมเข้าไปกับธาตุแสง แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาต้องมาและใช้เครื่องแต่งกายอีกชุดหนึ่งอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกจะสลัดทั้งร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกมีความปรารถนาที่จะสลัดทั้งเสื้อผ้าเก่าของลูก ตัวอย่างของเต่าก็เป็นไปสำหรับลูก ขณะที่มีการกระทำ จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ พ่อเองคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเพียงชีพบบาผู้เดียวไม่มีใครอื่น ลูกทั้งหมดดวงวิญญาณเป็นลูกๆของชีพบบาและเป็นลูกๆของพระบาบิดาบรรพมาเช่นกัน ก่อนอื่นมีบรรพมา และแล้วต้นไม้ก็เฝ้าแต่เติบโต นี่คือต้นไม้ของความหลากหลายของศาสนา ก่อนอื่นโดมิศาสนาเทพ และแล้วผู้ที่เป็นของอิสลามและแล้วชาวพุทธ ฯลฯ กิ่งและก้านเฝ้าแต่ปรากฏออกมา เมื่อกิ่งใหม่ปรากฏออกมาก็ได้รับการยกย่อง และแล้วพลละกำลังก็ลดลง ลูกคือผู้ที่มีพลละกำลังอย่างมากและกลายเป็นนายของโลก ที่นั่นไม่มีรัฐมนตรีใดๆ ฯลฯ นั่นเป็นการปกครองของราชา ที่ปรึกษามาในยุคทองแดง ไม่มีราชาหรือราชินีเลยในขณะนี้ นี่เช่นกันเป็นละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว บารัตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก นรกเช่นกันเป็นสะโตประธานในตอนเริ่มต้นและเวลานั้นนรกได้กลายเป็นตาโมประธาน ซึ่งลูกเรียกว่าเป็นที่ลึกที่สุดของนรก พ่อพูดว่า: พ่อต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก! พ่อมีความหวังว่าลูกๆบางคนอย่าได้ตกไปอยู่ในมือของผู้ร้าย โลกนี้สกปรกมาก ผู้คนที่สกปรกไม่บริสุทธิ์มากมายมาที่ศูนย์ พวกเขาติดกับในนามและรูป นั้นมีอุปสรรคหลายรูปแบบเกิดขึ้นมาในยักยะ มายาเป็นเหตุของอุปสรรคเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็สะอึกอย่างแรง ถึงกระนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องยืนอยู่ในสนามรบและต่อสู้ ลูกต้องไม่กลัว ลูกๆมากมายหย่าขาดจากพ่อ ลูกๆบางคนได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อเป็นเวลาหลายปี และแล้วพวกเขาแต่งงานและจากไปทีอื่น มีผู้ที่อัศจรรย์ใจและแล้วก็วิ่งหนีไป และแล้วก็กล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละครและแล้วบาบาที่อยู่อย่างหนึ่งเงียบ ลูกๆผู้ที่คงอยู่ในงานรับใช้มีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ และพ่อบังพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะลี้ภัยกับพ่อ จงทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด จงลืมโลกเก่าและร่างกายและทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. คงความซาบซึ้งว่าเราบรรพมาเป็นผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอและรับใช้ด้วยบริสุทธิ์ ทัศนคติ และการกระทำที่สูงส่งของลูก เช่นที่ร่างกายของลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการหายใจ ในทำนองเดียวกัน ลมหายใจของชีวิตรับใช้คือการงานรับใช้ เช่นที่เมื่อลูกไม่สามารถหายใจได้ลูกก็หมดสติ ในทำนองเดียวกัน ถ้าดวงวิญญาณบรรพมาไม่ได้้อย่างไม่ว่างเว้นในการงานรับใช้เขาก็จะกลับมาสิ้นสติด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเฝ้าแต่รับใช้ในทุกนาที่ด้วยบริสุทธิ์ ทัศนคติ และการกระทำที่สูงส่งของลูก ถ้าลูกไม่มีโอกาสที่จะรับใช้ด้วยคำพูดและแล้วจงรับใช้ด้วยจิตใจของลูก เมื่อลูกทำทุกรูปแบบของงานรับใช้ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในคะแนนเต็มได้

คติพจน์: บัลลังก์ของสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง คือบัลลังก์ของการทำการตัดสินใจที่ถูกต้องแม่นยำ

*** โอม ชานตี ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน จงทิ้งความหึงหวงโสของร่างกายและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงเก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึง จงนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย

คำถาม: อะไรคือกฎข้อแรกที่พ่อได้บอกลูกๆ

คำตอบ: : กฎข้อแรก คือ ขณะที่มองเห็นทุกสิ่ง สติปัญญาของลูกไม่ควรถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านั้น จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ตรวจสอบตนเองว่า ทศนคติของฉันเสียหายไปหรือไม่เมื่อเห็นบางสิ่ง ขณะที่ใช้มือทำงาน จงจดจำพ่อด้วยหัวใจ นี่ไม่ใช่เรื่องของการหลับตา

โอม ซานติ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อซานยาสซิ่งลง ปกติแล้วพวกเขาจะนั่งหลับตา ที่นี้มีกฎอยู่ว่า ขณะที่มองเห็นผู้อื่น สติปัญญาของลูกไม่ควรถูกรบกวน จงทดสอบตนเองว่า ทศนคติของฉันเสียหายไปหรือไม่เมื่อมองดูผู้อื่น แม้ว่าฉันเห็นทุกสิ่งแต่โยคะสติปัญญาของฉันจะอยู่กับพ่อ เมื่อผู้คนเตรียมอาหาร พวกเขาก็ไม่ได้หลับตาทำอาหาร สิ่งนี้คือ การให้มือของลูกทำงานและหัวใจของลูกอยู่กับพ่อ จงทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะทางกายแต่ขอให้จดจำพ่อ เมื่อภรรยาทำอาหารให้สามี เธอลงมือทำทุกสิ่งแต่สติปัญญาของเธอนั้นจะตระหนักรู้ว่า เธอกำลังทำอาหารให้สามี ลูกๆ อยู่ในงานรับใช้ของพ่อ พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ท่านจะอธิบายแก่ดวงวิญญาณ นั่นคือให้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะพูดว่า พ่อที่แสนหวาน เรากำลังยุ่งอยู่กับงานรับใช้ของการใช้ความรู้และโยคะที่ท่านสอนพวกเรา ท่านได้ให้คำแนะนำนี้แก่เราว่า ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและทำทุกสิ่ง จงจดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าอยู่เรื่อยๆ ลูกไม่สามารถจดจำพ่อเป็นประจำได้ บางคนพูดว่า พวกเขาจดจำพ่อ 12 ชั่วโมง แต่เปล่าเลย แน่หนอนว่ามาายาจะเอาโยคะออกไปจากสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีการบรรยายอยู่กับมายา มายาไม่ยอมให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพราะลูกกำลังพิชิตมายา ผู้ที่ชนะราวันจะกลายเป็นผู้ชนะโลก รามก็ยิ่งเป็นผู้ที่ชนะโลกด้วย สุริยวงศ์และจันทราวงศ์เคยเป็นผู้ชนะโลก ขณะที่มองเห็นทุกสิ่งผ่านดวงตา สติปัญญาของลูกควรอยู่กับพ่อ ให้ตรวจสอบดูว่า ลูกไม่ได้ถูกรบกวน ลูกต้องจดจำพ่ออย่างเต็มที่ อย่าคิดว่า ถึงอย่างไรฉันก็เป็นของชีพบบา แล้วมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องจดจำท่านด้วยเล่า แต่ไม่เลย ลูกต้องจดจำท่านเป็นพิเศษและเก็บบันทึกว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเพียงใดตลอดทั้งวัน มีลูกหลายคนที่จดบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้ทำตลอดทั้งวัน แน่หนอนว่าคนดีจะทำสิ่งนั้น พวกเขาเขียนเกี่ยวกับการกระทำที่ดีของตนเอง เพื่อที่คนรุ่นหลังจะได้อ่านและเรียนรู้จากสิ่งนั้น หากผู้คนเขียนเกี่ยวกับสิ่งไม่ดี แล้วคนอื่นที่พบเห็นสิ่งนั้นก็จะเรียนรู้สิ่งที่ไม่ดี เวลานี้พ่อแนะนำลูกๆว่า ลูกต้องเก็บชาร์ต ความรู้ที่แสนง่ายดาย ราชายโคะโบราณของบาร์ตมีชื่อเสียงมาก พวกเขาสอนหฐโยคะ ฯลฯ หลายประเภทในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้ว่าพ่อสอนโยคะอะไรแม้ว่ามีบางคำเช่น “มานมานะบาฟ” จงทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ การพูดว่า ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นเป็นสิ่งผิด จึงไม่มีใครจดจำท่านได้ เพราะมีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใด พ่ออธิบายว่า จดจำฉัน พ่อของลูก ร่างกายนี้ไม่ใช่ของพ่อ ดวงวิญญาณณขณะนี้ไม่อาจพูดเช่นนั้นได้ พ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นจะพูดได้ว่า จงพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไร้ร่าง ลูกได้มาอย่างปราศจากร่าง(bodiless) อย่างเปลือยเปล่า (naked) พวกเขาจึงเข้าใจว่า สิ่งนั้นหมายถึงการอยู่อย่างเปลือยกาย (going naked) พวกเขาตีความความหมายอย่างผิดๆในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อกล่าวว่า จงพิจารณาว่าตนเองแยกห่างจากร่างกายนี้ จงทิ้งความหึงหวงโสของร่างกาย แล้วกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเคยคิดว่าตนเองเป็นร่างกายมาตลอดชีวิต เวลานี้คือ ชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองเหล่าเทพเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเคยมีสำนึกรู้ว่า พวกเขาต้องทิ้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง พวกเขาทิ้งร่างเก่าด้วยความสุขและไปรับร่างใหม่ ซานยาสซิ่งไม่อาจสอนสิ่งนี้ได้ พวกเขาไม่อาจชนะความตายได้ ลูกๆ กำลังชนะความตาย ผู้คนเหล่านั้นเป็นของหนทางสันโดษ และพวกเขาก็จะไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้งของตนเองอีกครั้ง พวกเขาไม่อาจมาสู่หนทางครอบครัวได้ นั่นเป็นศาสนาที่ดีสำหรับบาร์ต พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ ค่ายกย่องบาร์ตนั้นยิ่งใหญ่เท่ากับค่ายกย่องของพ่อ บาร์ตเท่านั้นที่บริสุทธิ์แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ บาร์ตคือ สถานที่จาริกแสวงบุญสำหรับทุกคน เวลานี้มนุษย์ทั้งหลายได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาพูดว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ คือ ผู้ที่ให้อิสรภาพ ท่านปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์และพาไปสู่ดินแดนของความสงบ หากผู้คนของบาร์ตรู้สิ่งนี้ พวกเขาจะไม่พูดว่า ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวาที่นี้ แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังร้องเพลงว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์

ได้โปรดมาด้วยเถิด! พวกเขาคงจำพ่อที่ไร้ตัวตน ผู้คนของบาร์ตร้องเพลงนี้ พวกเขาคือ ผู้ที่จะกลับมาเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุด ลูกเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ถูกต้องอย่างสิ้นเชิง มีคัมภีร์มากมายเหลือเกิน ผู้ที่เป็นของทุกศาสนาเขียนตำราของตนเอง ศาสนาใหม่ได้รับความเคารพนับถืออย่างมาก ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ชาวบาร์ตได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง เวลานี้พวกเขาทุกคนอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ ทั้งโลกได้จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อเช่นนั้นถือกำเนิดขึ้นที่นี่ วัดโสมนาคก็อยู่ที่นั่นด้วย หากพวกเขารู้สิ่งนี้ พวกเขาทุกคนก็จะถวายดอกไม้แก่ผู้เดียว เพราะท่านคือผู้ให้อิสราภาพของทุกคน ของนั้นคือ ชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่นใด เมื่อมีคนตายก็จะมีถวายดอกไม้แก่เขา ชีพบาบาไม่ตาย ท่านพาทุกคนไปสู่ดินแดนของความสงบ มีวัดของชีวาทุกหนแห่ง แม้กระทั่งในต่างแดน ผู้คนทุกแห่งก็ยกกราบไหว้บูชาชีวาลิงกัม อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้สาเหตุใดตนเองจึงกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายแก่ลูกว่า ในบาร์ต หลังจากวันเกิดของชีวาแล้วก็จะวันเกิดของกฤษณะ หลังจากวันเกิดของชีวา โลกใหม่ก็จะมา พ่อมาในโลกเก่า เพื่อทำให้โลกนั้นกลับมาเป็นโลกใหม่ บาร์ตสูงส่งที่สุด ชื่อที่แท้จริงคือ ดินแดนสุขาวดี ลูกทุกคนมีความสุขที่เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ขึ้นมาตามศรัทธา ลูกคือ ผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกคือ กองทัพที่ทำให้การหลุดพ้นในชีวิต ลูกปลดปล่อยทั้งโลกจากโซ่ตรวนของราวัน ลูกรู้ว่าลูกอยู่กับบาบาในการรับใช้บาร์ต คานธีจึงปลดแอกบาร์ตออกจากต่างชาติ แต่ก็ยังคงไร้ความสุข แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับมีความสุขมากยิ่งขึ้น พวกเขายังคงรบราและทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกออกจากโซ่ตรวนของราวัน เพราะมีโซ่ตรวนของราวันจึงมีโซ่ตรวนอีกหลายชนิด สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ที่นั่นพวกเขาถือศีลอดมากมาย ฯลฯ พวกเขาทำทุกสิ่งนั้นก็เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของศรัทธา เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่า พ่อแสดงให้เห็นถึงลูก ลูกแสดงให้เห็นถึงพ่อ ลูกแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ทุกคน นี่เรียกว่า เขาวงกต ผู้คนยังเพียรพยายามอย่างหนักมากในความเลื่อมใสศรัทธา แต่กลับไม่มีใครในหมู่พวกเขาจะได้รับสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ พวกเขาโค้งศีรษะอย่างต่อเนื่องท่าพิธีบูชา ทาปาเซียและทำทาน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะแสดงหนทางให้แก่ลูกได้ หากคนอื่นรู้จักหนทางนี้ เขาก็จะแสดงหนทางนั้น สิ่งนี้พิสูจน์ว่าไม่มีใครในหมู่พวกเขารู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้หนทางเลย เวลานี้ ทุกคนกำลังจะกลับบ้าน เหมือนกับฝูงยุง ร่างของทุกคนจะถูกทำลาย ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะสะสมบัญญัติกรรมของตนเองและกลับบ้าน นี่เรียกว่าเวลาของการสะสม ในดิพวาลี ผู้คนจะเขียนบัญชีกำไรและขาดทุนประจำปี สำหรับลูก นี่เป็นบัญชีของทั้งวงจรวะเวลานี้ลูกต้องทำทุกสิ่งสำหรับ 21 ชาติเกิด ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะสะสมและจะไม่มี ความยากลำบากใดเลยถึง 21 ชาติเกิด จะไม่มีการขาดแคลนสิ่งใด การได้รับการบรรลุผลทั้งหมดของสวรรค์ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลา นี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกอ้างอิงไว้ในคัมภีร์เล่มใด เวลานี้ลูกกำลังมีประสบการณ์ของสิ่งเหล่านี้ ใครที่จะนั่งและเขียนสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเมื่อลูกอยู่ในสวรรค์แล้ว คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นจะถูกเขียนขึ้นมาในภายหลัง จะมีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่า เคยมีพระราชวังริมฝั่งแม่น้ำยมนาและเดลีเคยเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า(ปารีสสถาน) ได้มีการเขียนไว้ในวัดเบอร์ล่าวว่า 5,000 ปีที่แล้ว ดารามราชหรือยูทิสถียรได้ก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้าขึ้นมา ชื่อคงคาและยมนายังคงอยู่แม้ในเวลา นี้ จริงๆแล้ว ลูกคือ คงคาแห่งความรู้ อิทธิพลของแม่น้ำยมนาไม่ได้มีมากเท่ากับแม่น้ำคงคา แม่น้ำคงคาไหลผ่านเมืองบานาเรส ฮาริดวา... นักปราชญ์จำนวนมากลาไปทีนั้น พวกเขาไปที่นั่นและพูดว่า ชีพลาคี วิศวานาถ คงคา วิศวานาถ (พระผู้เป็นเจ้าของโลก) ได้ให้คงคาไหลผ่านมวยผมของเขา พวกเขาพูดเช่นนั้นแล้วก็เชื่อว่าการมีชีวิตอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้น ผู้คนมากมายไปและอยู่ที่กลาสี ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยสังเวยตนเองทีนั้น เวลานี้พวกเขาพูดว่า พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้น มองดูสิ่งที่พวกเขาเคยพูดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและสิ่งที่พวกเขาพูดในหนทางของความรู้ มีความแตกต่างเช่นนั้น! ครึ่งวงจรถูกประสบการณ์กับความยากลำบากมากมาย แม้กระทั่งว่าลูกได้ไปสังเวยตนเองให้แก่เทวีทั้งหลาย เวลานี้ลูกกำลังสังเวยตนเอง ทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้า ดังนั้นทุกสิ่งที่เป็นของพระเจาก็เป็นของลูก ทุกสิ่งของพระเจ้าคือ สวรรค์ ในขณะที่เวลานี้ลูกเป็นชวานรูก ลูกเป็นของพ่อและในเวลาี้ลูกกำลังจะเป็นชาวสวรรค์ ลูกต้องทำตามศรัทธาของบาบาอย่างเต็มที่ ชีพบาบาไม่ต้องสร้างอาคาร ฯลฯ ท่านคือ ผู้ประทาน ทั้งหมดนี้สำหรับลูกๆ ชีพบาบาพูดว่า ลูกๆ ดูแลทุกสิ่งเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาพูดว่า ชีพบาบา ทั้งหมดนี้ได้รับมาจากท่านและแล้วเมื่อท่านเอาเงินไป พวกเขา ก็ไม่มีความสุขอย่างมาก บาบาไม่ได้เอาสิ่งใดไปจากลูก พ่อแค่พูดว่า จงจัดการติดขัดของลูกออกจากสิ่งนั้น จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และดูแลครอบครัวของตนเอง พ่อจะทำอะไรกับสิ่งที่พ่อเอาไป ศูนย์ทั้งหมดถูกเปิดขึ้นมาเพื่อลูก นี่คือ โรงพยาบาลและยังเป็นวิทยาลัยด้วย ลูกได้รับทั้งสุขภาพที่ดีและทรัพย์สินสมบัติ การศึกษาคือ แหล่งของรายได้ ไม่ว่าแต่ละคนศึกษาเพียงใดก็ตาม ลูกจะได้รับสิทธิ์ในมรดกจากพ่อมากตามนั้น ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ทำตามแม่และพ่อ “ท่านคือ แม่และพ่อ” นั่นถูกต้องใช้ไหม พ่อได้มาและเข้ามาในผู้นี้ ท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านผู้นี้ ท่านคือแม่และพ่อ พวกเราสรรเสริญท่าน พ่อบอกลูกผ่านปากของผู้นี้ว่า ลูกเป็นของพ่อ พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูและพ่อก็แต่งตั้งสรัสวตีให้เป็นผู้ดูแลพวกแม่ๆ ลูกไม่ใช่เด็กเล็กๆ พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ อัจชะ เวลานี้อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จงดูแลครอบครัวของลูกอย่างเต็มที่ ดีที่สุดก็คือการเปิดโรง

พยาบาลทางจิตนี้ ชีพบาบาพูดว่า พ่อจะดูแลอะไรเล่า สำหรับบราห์มาบาบาด้วยเช่นกัน ก็มีคำกล่าวว่า ผู้นี้ทำอะไรเล่า สิ่งใดก็ตามที่ผู้นี้มี เขาได้ให้กับชีพบาบาแล้ว ลูกต้องมาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ที่นี้ทุกสิ่งถูกทำขึ้นมาสำหรับลูกๆ บาบาได้ให้คำสอนทั้งหมดแก่ลูกๆ อาการนี้ไม่ใช่สำหรับชีพบาบาหรือบราห์มาบาบา ทุกสิ่งสำหรับลูกๆ ลูกบราห์มินคือ ลูกๆ ไม่มีเรื่องของการบราห์มินในสิ่งนี้ นี่คือ ทรัพย์สินสมบัติส่วนรวมของทุกคน มีลูกๆ จำนวนมากมายเหลือเกิน ไม่อาจมีการแบ่งแยกใดๆ ได้ แม้แต่รัฐบาลก็ไม่อาจทำอะไรได้ ทั้งหมดนี้เป็นของลูกๆ บราห์มิน ทุกคนคือ นาย ทุกคนคือ ลูกๆ บางคนยากจนและบางคนร่ำรวย ทุกคนมาและอาศัยอยู่ที่นี้ นี่ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติของผู้ใด จะมีลูกๆ อยู่ด้วยกันจำนวนมากมาย ทุกสิ่งสำหรับลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือ ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ทางโลกไม่อาจเป็นที่รักมากเท่ากับลูกๆ ได้ พวกเขาเป็นวรรณะศูทรแต่ลูกเป็นวรรณะบราห์มิน เหตุนี้เองสายใยของลูกกับพวกเขาจึงได้ขาดออกจากกันแล้ว ชานยาสชีจะไม่พูดว่า “ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ฉันเป็นของท่าน” ชีพบาบาพูดว่า พ่อคือ ผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มนุษย์ไม่อาจเป็นผู้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนได้ ไม่ว่าใครทำอะไรก็ตาม แน่หนอนว่าพวกเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น พ่อไม่อาจรับผลของสิ่งใดได้ พ่อมาและเข้ามาในโลกเก่าและร่างเก่า ที่นี้ นี่เป็นร่างเก่าสำหรับพ่อ ในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างวัดที่ใหญ่โตมากมายให้แก่พ่อ จงดูว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ที่ใดในเวลานี้! พ่ออธิบายความลับที่แสนลึกลับแก่ลูกๆ บาบาจะไม่สอนมูรลีในชุมนุมทางจิตใดๆ (ซัทซัง) ปรัชญาความสุขของลูกๆ ขึ้นสูงมาก พ่อนั่งอยู่ที่นี้และสอนลูกๆ ลูกเท่านั้นที่รู้ว่า ท่านมาและสอนลูกๆ อย่างไร ไม่มีเรื่องของการเกรงกลัว ลูกทุกคนคือ ลูกๆ ของพ่อ สิ่งใดก็ตามที่ลูกสร้างขึ้นมานั้นสำหรับลูกๆ ไม่ใช่ว่าทุกคนต้องมานั่งที่นี้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัว หากทุกคนมาและนั่งอยู่ที่นี้ ลูกต้องมีสถานที่ที่ใหญ่โตเท่ากับเดลี นั่นเป็นไปได้ แม้กระนั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่ออย่างต่อเนื่องและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ดวงวิญญาณจะกลายเป็นดวงวิญญาณของยุคทอง และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับบ้านได้ ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและกลับบ้านเช่นเดียวกับมามาและบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมาเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าตามศรัทธา เพื่อที่จะเปิดเผยพ่อ จงแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่ทุกคน
 2. จงดูแลทุกสิ่งเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าติดยึดกับผู้ใด จงสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเช่นเดียวกับมามาและบาบา
- พร:** พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่แผ่กว้างและอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจเมื่อก่อสายใยและความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- ยุคบรรจบพบกันคือยุคของความพอใจ ถ้าลูกไม่สามารถอยู่อย่างพอใจในยุคบรรจบพบกันและแล้วเมื่อไหร่ที่ลูกจะพอใจเล่า ดังนั้นขออย่าได้มีรูปแบบใดของความขัดแย้งในตนเองและขออย่าได้มีความขัดแย้งใดเมื่ออยู่ในการติดต่อกับผู้อื่น ลูกประจำถูกสร้างขึ้นเมื่อลูกปิดเข้ามาใกล้ชิดกับกันและกัน ดังนั้นเมื่อก่อสายใยความสัมพันธ์กับผู้อื่น จงอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจอย่างสม่ำเสมอ เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นลูกปิดของสายประจำ

คติพจน์: ผู้ที่สละละทิ้งร่องรอยทั้งหมดของธรรมชาติและสันสการ์เก่าของพวกเขาเป็นผู้สละละทิ้งที่เต็มสมบูรณ์

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง พ่อให้นั่งเปิดตาเพราะลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ขณะรับประทาน ดื่มน้ำ และเคลื่อนไหวไปทั่ว

คำถาม: อะไรคือเหตุผลว่าทำไมผู้คนมากมายเร่ร่อนจากประตูหนึ่งไปอีกประตูหนึ่งในการแสวงหาพระเจ้า?

คำตอบ: เพราะผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่ง และได้ทำให้ผู้อื่นเร่ร่อนอย่างมาก ถ้าหากว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกจะพบท่านได้ที่ใดเล่า? และแล้วพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม หากท่านอยู่เหนือรูปและนาม ลูกจะพบท่านได้อย่างไร? ลูกจะมองหาใคร? เหตุนี้เองพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนจากประตูหนึ่งสู่อีกประตูหนึ่ง เวลาลูกๆได้หยุดเร่ร่อน ลูกพูดด้วยศรัทธาว่าบาบาได้มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านกำลังพูดกับเราลูกๆผ่านอวัยวะเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปและนาม

โอมซานติ ลูกๆที่สุดแสนหวาน ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ใครได้พูดสิ่งนี้และพูดกับใคร? พ่อของทุกดวงวิญญาณได้พูดสิ่งนี้กับลูกๆของท่าน ดวงวิญญาณทั้งหลาย ดวงวิญญาณได้ยินสิ่งที่บาบาพูดผ่านอวัยวะของพวกเขา พ่อได้ถามว่า: ลูกกำลังจดจำพ่อของลูกอยู่หรือไม่? ลูกจำเป็นต้องหลับตาเพื่อที่จะจดจำพ่อทางร่างของลูกหรือไม่? เมื่อเด็กๆจดจำพ่อของพวกเขาพวกเขาเปิดตาอยู่ ขณะที่นั่ง เดิน และเคลื่อนไหวไปทั่ว ไม่จำเป็นเลยที่ต้องหลับตาของลูก ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อของพวกเขา กำลังพูดกับเขาอยู่ผ่านอวัยวะเหล่านั้น ท่านได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อทำให้โลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ใหม่ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกและดวงตาของลูกเปิดอยู่ บาบา กำลังพูดกับลูกอยู่ ลูกกำลังฟังท่านและกำลังจดจำท่านอยู่ด้วยเช่นกัน ใครกำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก? พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของท่านคืออะไร? ชื่อของร่างกายของลูกเฝ้าแต่เปลี่ยนไป ลูกใช้ร่างกายหนึ่ง สลัดทิ้ง และแล้วรับอีกร่างหนึ่ง และดังนั้นลูกได้รับอีกชื่อหนึ่ง ชื่อของดวงวิญญาณไม่เปลี่ยนไป พ่อพูดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณและลูกก็เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ฉันคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตสูงสุด และเหตุนี้เองพ่อจึงได้ชื่อว่า ดวงวิญญาณสูงสุด (Supreme Soul) ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดลูกเรียกว่า สูงสุด (Supreme) มีดวงวิญญาณที่สูงส่งและดวงวิญญาณที่ตกต่ำด้วยเช่นกัน บ้างเป็นดวงวิญญาณบุญและผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณมีชื่อเดียวว่า ชีวาเสมอ ท่านต้องมีชื่ออย่างแน่นอน เพราะด้วยไม่มีความรู้ ผู้คนพูดว่าท่านอยู่เหนือนามและรูป อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถมีสิ่งใดที่คงอยู่โดยปราศจากนามและรูป ตัวอย่างเช่น มีท้องฟ้า นั่นไม่ใช่วัตถุทางกายภาพ นั่นเป็นเพียงที่ว่างเปล่า ก็ยังมีชื่อว่า –ท้องฟ้า ท้องฟ้าเป็นธาตุที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก โอ เค เหล่าเทพอาศัยอยู่เหนือสิ่งนั้น นั่นก็เป็นที่ว่างด้วยเช่นกัน พวกเขากำลังนั่งอยู่เหนือท้องฟ้า เหนือกว่านั้นเป็นอีกท้องฟ้าหนึ่ง นั่นเช่นกันเป็นสถานที่สำหรับดวงวิญญาณหนึ่ง ท้องฟ้านั้นเรียกว่าธาตุบราห์ม มีธาตุสามอย่าง: มีตัวตน ละเอียดอ่อน และไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในที่ว่างอย่างแน่นอน ดังนั้นมี 3 ท้องฟ้า การละเล่นเกิดขึ้นในท้องฟ้านี้ และดังนั้นจำเป็นต้องมีแสง ไม่มีการละเล่นในโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นเรียกว่าธาตุบราห์ม ดวงวิญญาณทั้งหลายอาศัยอยู่ที่นั่น นั่นคือสูงสุดของทั้งหมด มี 3 โลก นั่นคือ 3 ชั้นของโลก ไม่ใช่ว่ามีอีกโลกหนึ่งอยู่ใต้ทะเล มีเพียงผืนดินเท่านั้นที่อยู่ใต้น้ำน้ำอยู่เหนือผืนดิน เหล่านี้คือสามโลก: สงบเงียบ(silence) เคลื่อนไหวอย่างไม่มีเสียง (movie) มีเสียง (talkie) ชีพบาบา นั่งที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องหลับตาเพื่อที่จะจดจำชีพบาบาหรือไม่? ไม่ เหตุใดผู้คนอื่นจึงปิดตาของเขา? เพราะดวงตาของพวกเขาหลอกลวงเขา ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือนามและรูป และแล้วพวกเขาก็พูดว่า ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน และในทุกสิ่ง และพูดว่าท่านมีการอวตาร 24 ครั้ง และพูดว่าท่านอวตารเป็นปลาและจระเข้ แท้จริงแล้วทั้งหมดนั้นไม่จริง เป็นสิ่งโกหก ด้วยการพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้สร้างความสับสนอย่างมาก หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางของการเร่ร่อน พวกเขาแม้ทำให้พ่อเร่ร่อนไปทั่วอย่างมาก ผู้ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้จดจำพระเจ้าเพื่อเป็นอิสระจากความเลื่อมใสศรัทธาและการเร่ร่อน เมื่อพวกเขาไปที่นั่นมาพบท่าน พวกเขาพูดว่า: บาบา ฉันได้แสวงหาท่านมาอย่างมากมาย ฉันได้เร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายแต่นั่นไม่ได้พบกับท่าน ตั้งแต่เมื่อใดที่ลูกได้เร่ร่อนไปทั่ว? บาบา ฉันไม่รู้สิ่งนี้ เวลานั้นพ่ออธิบายว่าเป็นเพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ผู้คนไปที่กุมภเมลาเพื่อการเร่ร่อนไปทั่ว ที่ใดก็ตามที่มีน้ำ พวกเขา ก็ไปและอาบน้ำที่นั่น กุมภ หมายถึง การพบปะ แท้จริงแล้ว เป็นการพบปะของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้ทำให้เป็นการบรรจบกันของมหาสมุทรและแม่น้ำ เมล่านั้นเกิดขึ้นในทุกประเทศ เมล่านั้นคือสถานที่ที่พวกเขาอาบในน้ำ บ้างมีความเชื่อในสิ่งเหล่านี้ และบางคนไม่เชื่อ บ้างไม่เชื่อทั้งในความเลื่อมใสศรัทธา

และในความรู้ พวกเขาเชื่อว่ามนุษย์เกิดและแล้วตาย พวกเขาเชื่อว่านั่นเป็นธรรมชาติ (nature) มีความคิดเห็นจำนวนนับไม่ถ้วน ในครอบครัวเดียวกันความคิดเห็นของภรรยาจะแตกต่างจากของสามีของเธอ ผู้หนึ่งเชื่อในความบริสุทธิ์ แต่อีกผู้หนึ่งไม่เชื่อ เวลานั้นลูกกำลังได้รับศรัทธา มีการจดจำว่า: ศรัทธาคือคำสอนของพระเจ้า ด้วยคำสอนของท่านที่มนุษย์เปลี่ยนเป็นเทพ ศาสนาเทพไม่คงอยู่ในขณะนี้ รูปภาพต่างๆคือสิ่งบ่งชี้ที่พิสูจน์ว่าเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาเคยปกครองในอดีตและได้จากไป สิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่สุดคือสิ่งที่เป็นของเหล่าเทพ พวกเขาพูดถึงเจ้ากฤษณะหรือพวกเขาพูดว่า: พระเจ้าศรีนารายณ์ ลูกรู้ว่าเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และลูกรู่ว่านั้นเรียกว่าสุชาวดี ศรีกฤษณะเคยเป็นนายของดินแดนสุชาวดี ท่านเคยเป็นเจ้าชายของยุกทอง ดังนั้นกฤษณะเดียวกันนั้นเข้ามาในยุกทองแดงได้อย่างไรเล่า? กฤษณะไม่สามารถไปที่ยุกทองแดงได้ในนามและรูปเดิมนั้น ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของผู้ที่เคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิตคงอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นไปที่ใด? ไม่มีใครรู้อะไร ฟอบบอกลูกว่าในเวลาหนึ่งดวงวิญญาณนั้นกำลังเล่นบทบาทของเขาอยู่ที่นั่นขณะที่กำลังใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณนั้นได้เล่นบทบาทในนาม รูป สถานที่ และเวลา ที่ต่างจากกัน ดวงวิญญาณนั้นพูดว่า: ฉันสลัดทิ้งร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง นาม รูป สถานที่ เวลา เพื่อน ญาติพี่น้อง แตกต่างกันทั้งหมด ทั้งหมดเหล่านั้นเปลี่ยนในชาติเกิดถัดไป ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดในสุริยวงศ์ ลูกจะสลัดทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง นั่นไม่ใช่กรงขังของครุฑ นั่นเป็นปราสาทราชวังของครุฑ ที่นี้เป็นประสบการณ์ของการถูกลงโทษในกรงขังของครุฑ เมื่อพวกเขามีความทุกข์ พวกเขาพูดว่า: โอ เคน ปลอญฉันออกไปเวลานี้! ฉันจะไม่ทำบาปใดๆอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ที่ภายนอก เพราะนี่เป็นอาณาจักรของมายา พวกเขาเริ่มต้นทำบาปอีกครั้ง ที่นั่นดวงวิญญาณอาศัยอยู่อย่างสบายในปราสาทราชวังของครุฑ ฟอบพูดว่า: เพียงแค่ลูกเท่านั้นที่ฟอบบอกสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด อัจชะ เวลานั้นบapakำลังอธิบายเกี่ยวกับกุ่มกัมเมลาที่ที่ผู้คนมากมายไปอาบน้ำ มีฝูงชนมากมายที่นั่น มีเมลาที่อัลลาฮาบัดที่แม่น้ำสามสายบรรจบกัน(Triveni) นั่นไม่ใช่การบรรจบกัน ควรมีการบรรจบกันของแม่น้ำต่างๆกับมหาสมุทร นั่นเป็นการบรรจบกันของแม่น้ำที่แม่น้ำสองสายบรรจบกัน และแล้วพวกเขาพูดว่าแม่น้ำที่สามแผ่ตัว ไม่สามารถมีแม่น้ำที่แผ่ตัวได้ มีเพียงแม่น้ำสองสายเท่านั้น เพียงสองเท่านั้นที่มองเห็นได้ หนึ่งในนั้นคือน้ำสะอาด และอีกหนึ่งในนั้นคือน้ำที่สกปรก ไม่ได้มีอีกอันหนึ่ง มีแม่น้ำคงคาและยมนา ไม่มีแม่น้ำสามสาย นั่นเป็นการโกหกด้วยเช่นกัน ไม่มีการบรรจบกันด้วยเช่นกัน ในกัลกัตตามหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตรบรรจบกัน ผู้คนนั่งเรือและไปอีกด้านหนึ่งที่แม่น้ำเกิดขึ้น พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาไปจาริกแสวงบุญที่อมาเนล ที่นั่นด้วยเช่นกัน มีภาพลักษณ์ชีวลึงกัม ที่เป็นรูปไข่ ซึ่งสามารถมีไว้ในบ้านและก็ไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องไปที่อมาเนล อย่างไรก็ตามการเร่ร่อนไปทั่วก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาไปที่แม่น้ำตรีเวนิ (การบรรจบกันของแม่น้ำสามสาย) โดยคิดว่านั่นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บ้างไม่แม้จะรู้ว่าแม่น้ำมาจากไหน แม่น้ำมาจากภูเขา แต่น้ำมาจากมหาสมุทร เมื่อเมฆหลังน้ำฝนเพราะภูเขาสูง น้ำกลายเป็นน้ำแข็ง และแล้วเมื่อแสงแดดส่อง น้ำแข็งละลายและน้ำรวมตัวเป็นจำนวนมากและไหลเป็นแม่น้ำ ดังนั้นเวลานี้ลองคิดถึงสิ่งนี้: ฟอบสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ และแม่น้ำแห่งความรู้ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หรือว่ามหาสมุทรและแม่น้ำที่เป็นน้ำเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ผู้คนกำลังเร่ร่อนอย่างมากในความมืด ลูกสามารถบอกพวกเขาได้อย่างไรว่าแม่น้ำไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่แม่น้ำนั้นเป็นเพียงน้ำฝนเท่านั้น? น้ำมาจากเมฆและเมฆเอน้ำมาจากมหาสมุทร น้ำไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ พวกเขาร้องเพลงว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามผู้เป็นของสีดา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ไม่บริสุทธิ์! บาบา โปรดมีเมตตา! ฟอบอธิบายว่า: ไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการเร่ร่อนทั่วในความเลื่อมใสศรัทธา แม่น้ำคงอยู่ตลอดไป น้ำใช้สำหรับดื่มกินและสำหรับการชลประทานในไร่นา น้ำจะชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เวลานั้นเป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ฟอบได้มาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ยุกทองเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ นี่คือน้ำที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่เคยบริสุทธิ์ได้กลายเป็นไม่บริสุทธิ์โดยการให้ 84 ชาติเกิด ดังนั้นพวกเขาร้องเรียกหาฟอบเพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์ เคยเป็นสภาพของความตกต่ำเป็นเวลาครึ่งวงจร บาร์ตเคยมีความสุขอย่างมากในยุกทอง บาร์ตเคยบริสุทธิ์ เวลานั้นบาร์ตไม่มีความสุขเพราะบาร์ตไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาร้องเรียกหา: โอ พระเจ้า ฟอบ! และ แล้วพวกเขาพูดว่าท่านไม่มีนามหรือรูป ดังนั้นพวกเขาร้องเรียกหาใครกัน? พวกเขาไม่แม้จะเข้าใจได้มากเท่านี้! พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว พูดว่าดวงดาวที่นำอัสตรียนั้นส่องแสงในกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กอย่างที่สุดเช่นเดียวกับจุด พวกเขาก็แค้นที่ลึกลับที่หน้าผากและพูดว่า ดวงดาวที่นำอัสตรียส่องแสงที่กลางหน้าผาก บทบาทของ 84 ชาติเกิดที่ไม่สูญสลาย ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ ซึ่งมีขนาดเล็กเท่ากับจุด ที่ไม่มีวันถูกลบออกไปได้เลย การละเล่นทั้งหมดนี้เป็นอมตะ วงจรเฝ้าแต่หมุนไป ไม่ใช่ว่าทั้งโลกยืนอยู่ที่แห่งหนึ่ง ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยคงอยู่ในตอนเริ่มต้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ฟอบจะมาอย่างแน่นอนเมื่อศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ ฟอบมาและก่อตั้งศาสนาเทพอีกครั้ง วงจรเฝ้าแต่หมุนไป ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ซ้ำรอยอีกครั้ง เคยมีอาณาจักรสุริยวงศ์ในยุกทองและจักรวรรดิในยุกเงิน เวลานั้นลูกเกี่ยวข้องกับ 84 ชาติเกิด และรู้ว่าลูกไปสู่สภาพของการ

ใต้เตาอย่างไร พ่อแสดงหนทางที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์แก่ลูกๆทั้งหมด ท่านไม่ได้พูดว่า: ปิดตาของลูกและจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อ ขณะรับประทาน ดื่ม และเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกจะหลับตารับประทานหรือ? แม่ลงวันก็จะถูกกินเข้าไปด้วย ดวงวิญญาณของลูกๆทั้งหลายรู้ว่า บาบากำลังสอนลูกอยู่ ขณะเป็นมนุษย์คนหนึ่ง เขาจะสามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อ และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ในช่วงเวลาที่ผู้คนอยู่ในการจาริกแสวงบุญ พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้ง ของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิต ซึ่งพ่อตั้งใจลูกให้คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญนั้น พ่อพูดว่า: ถ้าลูกต้องการไปสู่ดินแดนของการเป็นอมตะ จงจดจำพ่อ! เพียงเมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกจะสามารถโยยบินได้ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เพียงด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ศรัทธาพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณเฝ้าแต่จดจำฉันผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และอัลลอยจะถูกขจัดออกไป และลูกจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น และแล้วเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิต โดยการรู้ถึงวงจรนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกเคยบริสุทธิ์ในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นแน่นอน พ่อจะถามว่า ใครได้ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ลูกๆเข้าใจในเวลานี้ว่าลูกได้กลายเป็นไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่เวลาที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น หลังจากครึ่งวงจร โลกก็กลับมาเก่า และแล้วลูกต้องได้ความสุขในโลกใหม่ ตัวพ่อเองได้มาและให้ความสุขนั้นแก่ลูก พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ แต่แล้วราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ พ่อให้มรดกของลูกแก่ลูก แต่ราวันสาปแช่งลูก นี่คือการสาปแช่ง ราวันคือศัตรูอันยิ่งใหญ่ของลูก ผู้คนสร้างหุ่นจำลองของเขาและเผาเขา ลูกเคยเห็นใครนำภาพลักษณะของชีวาไปเผาหรือไม่? ไม่ ชีวาไม่มีตัวตน งามคือผู้เดียว ผู้ให้ความสุข ดังนั้นพวกเขาสามารถเผาท่านได้อย่างไร? ราวันคือผู้ที่ให้ความทุกข์ มีการกล่าวว่าพวกเขาได้เผาราวันมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ดังนั้นจึงหมายความว่าเคยเป็นอาณาจักรของราวันตั้งแต่ตอนเริ่มต้นใช่ไหม? ไม่เคยมีอาณาจักรของรามหรือ? ทั้งหมดนี้ต้องมีการอธิบาย ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของราวันได้เริ่มต้นเมื่อไร อาณาจักรนั้นได้เริ่มต้นหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกทั้งหมดดรูพี ร้องเรียก: บาบ่า โปรดปกป้องเรา! โอ! ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า ลูกไม่ต้องการที่จะไม่บริสุทธิ์! ลูกต้องมีความกล้าหาญ ลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น พ่อจะให้การลี้ภัยแก่ลูกเมื่อลูกกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ของฉันคือชีพาบาและไม่มีใครอื่น ถ้าลูกเฝ้าแต่จดจำสามีและลูกๆของลูก ฯลฯ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกได้ ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน สร้างวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ และจะลี้ภัยกับพ่อ จงจับสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงพ่อขณะเปิดตา

พร: พร: ขอให้ลูกออกคำสั่งแก่ทุกพลังของลูกและใช้พลังเหล่านั้นในเวลาที่คุณต้องอยู่เป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่

การเป็นนายหมายความว่าเมื่อลูกออกคำสั่งพลังหนึ่ง ลูกมีประสบการณ์ในพลังนั้นในทางปฏิบัติจริงในเวลานั้น เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการพลังเฉพาะใด พลังนั้นควรให้ความร่วมมือในเวลานั้นที่ทันทีที่ลูกออกคำสั่งแก่พลังหนึ่ง พลังนั้นมาปรากฏอยู่ อย่าได้เป็นว่าลูกออกคำสั่งแก่พลังความอดทนแต่พลังการยอมรับปรับตัวมาปรากฏขึ้น นั่นไม่ได้ลูกเรียกว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ เช่นที่พลังของร่างกายของลูกอยู่ในคำสั่งของลูก ในทำนองเดียวกันให้พลังที่ละเอียดอ่อนก็ทำงานตามคำสั่งของลูก จะต้องไม่มีความแตกต่างของแม่ 1 วินาที

คติพจน์: พื้นฐานของความสุขคือพลังของความพอใจ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่อย่างมีตระหนักรู้เสมอว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของลูก เวลาที่ลูกต้องกลับบ้านและเข้าไปสู่อาณาจักรของลูก
- คำถาม:** พ่อเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงอย่างไร?
- คำตอบ:** บาบาพูดกับผู้ที่มั่งคั่งในเวลานี้และมีความซาบซึ้งในเงินทองของพวกเขา: ดูอาณาจักรของลูกที่นี่! พ่อไม่ได้ยอมรับสิ่งใดของพวกเขา เป็นผู้ที่ยากจนที่بابาทำให้สูงที่สุดเหนือทั้งหมด ท่านใช้ทุกสตางค์ของผู้ที่ยากจนอย่างมีค่าและทำให้พวกเขามั่งคั่ง เหตุนี้เองพ่อจึงได้ชื่อนักธุรกิจที่แท้จริง
- คำถาม:** ความเกียจคร้านใดที่ลูกๆ ไม่ควรมีเลย?
- คำตอบ:** : ลูกบางคนเกียจคร้านในการอ่านหรือการฟังมูร์ลี พวกเขาขาดมูร์ลี บาบาพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้เกียจคร้านในสิ่งนี้ ลูกต้องไม่ขาดแม้มูร์ลีเดียว

โอมซานติ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดถามลูกๆ ไม่มีใครคนใดเลย จะเรียกสาวกของพวกเขาว่า “ลูกๆ” ทุกวันนี้แม้บัณฑิตหนุ่มสาวที่ดีมากให้คำบรรยาย และแม่เมื่อหญิงชายรุ่นอาวุโสกว่าให้คำบรรยายก็ไม่มีใครกล้าที่จะเรียกใครก็ตามว่าเป็น “ลูก” เพียงผู้ที่มีชีวิตอยู่ในการครองเรือนเท่านั้นที่สามารถพูดคำนี้ได้ คำว่า “ลูกๆ” เป็นของครอบครัว ผู้เป็นพ่อสามารถพูดคำว่า “ลูก” ได้ ซานยาสซีเหล่านั้นน่าจะไม่ใช่ของครอบครัว พวกเขาเป็นของหนทางของการแยกตัวออกไปโดดเดี่ยว ดังนั้นพวกเขาไม่มีความคิดเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์การครองเรือนในสติปัญญาของพวกเขา แนนอนที่มีเพียงแม่หรือพ่อเท่านั้นที่พูดว่า “ลูกๆ” ลูกก็เข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านถามว่า: ลูกๆ บ้านของลูกอยู่ที่ใด? (พารามตาม) ไม่มีใครเข้าใจคำว่าพารามตาม ลูกควรพูดว่า: ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนเหนือเสียง ลูกต้องจดจำบ้านของลูก ลูกรู้ว่าبابาได้มาเพื่อประดับตกแต่งเราและพาเรากลับบ้าน และแล้วเราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เวลาที่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลาที่ลูกต้องละทิ้งสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่สามารถสอนการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้แก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นทำให้ลูกมีการสละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด นั่นคือ พวกเขาทำให้ลูกละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก นี่คือแม่และพ่อ แม่และพ่อจะสามารถทำให้ลูกทั้งบ้านของลูกได้อย่างไร? ศาสนาของพวกเขาคือศาสนาของหนทางของการแยกตัวออกไปอยู่โดดเดี่ยว เช่นเดียวกับที่มีศาสนาอื่นๆ: อารยาสมาจ ราด้า สวามี ฯลฯ เวลาที่ใครคือ สวามี (ผู้เป็นเจ้า) ของราด้า? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ แท้จริงแล้ว ราด้าและกฤษณะ เป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย ทั้งสองเป็นเพื่อนกัน เขาจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นสวามีของราด้า เมื่อเขาเป็นสวามี(ผู้เป็นเจ้า)ของราด้า ชื่อของพวกเขาเปลี่ยนและพวกเขาก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ศรีนารายณ์คือสวามินั้น ใช่ เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นสวามีจนกว่าเขาแต่งงาน นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ พ่อถามลูกๆ ว่า: ลูกจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูกได้หรือไม่? นี่เป็นดินแดนของราวัน ดินแดนแห่งความทุกข์ ดินแดนคือที่ที่เรายู่ออาศัย รามและสีตาไม่ได้อยู่ในดินแดนของราวัน แท้จริงแล้วลูกทั้งหมดคือสีตา พ่อพูดว่า: พ่อคือราม พ่อต้องปลดปล่อยลูกๆ สีตาจากกรงขังของราวัน ทั้งโลกอยู่ที่กลางมหาสมุทรและอาณาจักรของราวันอยู่เหนือทั้งโลก อาณาจักรของรามอยู่ในยุคทองเมื่อลักษมีและนารายณ์ปกครอง อาณาจักรของพวกเขาอยู่ในบาร์ต อย่างไรก็ตามเพราะไม่มีดินแดนอื่นใดในเวลานั้น ก็กล่าวได้ว่าพวกเขาคือนายของโลก พวกเขาเคยเป็นนายของบาร์ตและไม่มีชื่อหรือร่องรอยของดินแดนอื่นใด ดังนั้นพวกเขาเคยเป็นนายของทั้งโลก อาณาจักรของลูกตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำ สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเวลานี้การแสดงมาถึงจุดสิ้นสุดแล้วและลูกต้องกลับบ้าน เราเคยไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีสิ่งใดเข้ามาในสติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาเพียงพูดซ้ำสิ่งที่พวกเขาได้ยินมา ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลาที่เราต้องกลับบ้าน และแล้ว วงจรจะเริ่มต้นใหม่ วงจรไม่สามารถเริ่มต้นใหม่จากยุคเหล็กของโลกเก่า วงจรใหม่เริ่มต้นจากยุคทอง ทุกสิ่งเหล่านั้นลูกอธิบายให้กับลูกๆ เท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกๆ ลืมหลายๆ สิ่ง เนื่องจากลูกไม่สามารถสร้างสมสิ่งเหล่านั้น พรหมของความสงบสุขของลูกจึงไม่ขึ้นสูง นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของเรา แล้วเราจะกลับบ้าน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกๆ เหล่านั้นผู้ที่ได้คงอยู่ในตอนเริ่มต้นอยู่ที่นี้ในเวลาสุดท้าย ผู้ที่เป็นของทุกศาสนาอยู่ที่นี้ในเวลานี้ ในตอนจบที่มีชื่อ รูป สถานที่และเวลาที่ต่างกัน ดวงวิญญาณกูรูนานาคผู้ที่ได้ก่อตั้งศาสนาซิกข์อยู่ที่ใด? เขาอยู่ที่นี้ในนามและรูปที่แตกต่างไป ทุกคนต้องเล่นบทบาทที่สมบูรณ์ของพวกเขา เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่โลกใหม่ ในเวลาสุดท้ายทุกคนต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน ดวงวิญญาณกูรูนานาคจะมาอีกครั้งในเวลาของเขาเอง เขาไม่สามารถมาในยุค

ทอง ยุคเงินหรือยุคทองแดงได้ เขามาในยุคเหล็ก เขามาในยุคทองแดงและก่อตั้งศาสนานั้น ผู้จัดทั้งหลายลงมาตามลำดับและก่อตั้งศาสนาของพวกเขา การจัดอันดับแรกคือการจัดของพระเจ้า ผู้ไม่มีตัวตนจะจัดอย่างไร? ท่านบอกลูกว่า: พ่อได้ใช้การคำนวณของเครื่องแต่งกายนี้ ผู้ไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง นี่เป็นร่างกายของเขา มีการจดจำกันว่า: พระเจ้าได้มาในแผ่นดินต่างแดน ผู้อื่นทั้งหมดไปยังแผ่นดินของพวกเขาเองและร่างกายของพวกเขาเอง ใช้ ผู้ก่อตั้งศาสนาสามารถมาในร่างกายของผู้อื่นและชื่อของพวกเขาได้รับการประกาศเกียรติคุณ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์จะมาและเข้ามาในอีกผู้หนึ่ง ดวงวิญญาณที่อยู่ที่นี่แล้วจะไม่ก่อตั้งศาสนา ดวงวิญญาณใหม่ที่จะเข้ามาจะก่อตั้งศาสนานั้น เป็นดวงวิญญาณของผู้ที่อยู่ที่นี่อยู่แล้วที่ต้องอดทนต่อความทุกข์ทรมาน ตัวอย่างเช่นเมื่อดวงวิญญาณพระคริสต์ได้มา เขาสะโตประธานและดังนั้นเขาไม่ต้องอดทนต่อสิ่งใด เขาต้องเข้าสู่สภาพสะโตก่อน ดังนั้นดวงวิญญาณนั้นที่คงอยู่มาแล้วที่นี่ต้องอดทนทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกถึงความทุกข์เมื่อเขาอยู่ในร่างกาย ดารามราจะให้การลงโทษโดยการทำให้ลูกนำร่างกายมาใช้ ดวงวิญญาณนั้นจะรู้สึกว่าเขากำลังถูกลงโทษ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญ ไม่มีใครกล่าวว่า: ร่างบาป ร่างบุญ ขนยาสซีพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ และเป็นร่างกายที่สะสมบาป มีกฎหลายรูปแบบ บาบามีประสบการณ์กับกฎมากมาย บาบาเคยถามครูแต่ละคนว่า: เหตุใดท่านจึงได้อยู่ในหนทางสละละทิ้ง? เหตุใดท่านจึงจากบ้านและครอบครัวของท่านเล่า? พวกเขาจะไม่ตอบบาบาเลย ดังนั้น พ่อจะถามพวกเขาว่า: ฉันจะบอกได้อย่างไรว่าฉันจะสามารถทำสิ่งนั้นได้หรือไม่? บาบาจะพูดกับพวกเขาอย่างชาญฉลาดมากเช่นนี้ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าเวลานี้เป็นสภาพของการผุพังอย่างสมบูรณ์ของต้นไม้โลกมนุษย์ทั้งหมดนี้ ต้นไม้ต้องเริ่มต้นใหม่ในเวลานี้ การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น พวกเขาได้แสดงการทำลายล้างอย่างสิ้นซากอันยิ่งใหญ่ในคัมภีร์ต่างๆ สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้น มีการกล่าวว่าศรัทธาจะลอยมาในมหาสมุทรบนใบโพธิ์ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นสิ่งที่โกหก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกต้องพูดเสมอว่า: การก่อตั้ง และแล้ว การทำลายล้าง และแล้วการบำรุงรักษา ลูกต้องไม่พูดว่า: การก่อตั้งและแล้วการบำรุงรักษาและแล้วการทำลายล้าง ผู้คนที่รู้คิดผู้ที่ได้ยินลูกก็จะพูดว่าลูกเพียงแต่พูดซ้ำสิ่งต่างๆ เหมือนนกแก้ว จะสามารถเป็นการก่อตั้ง การบำรุงรักษาและแล้วการทำลายล้างได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกต้องพูดคำพูดที่ถูกต้องอย่างเหมาะสม การก่อตั้ง การทำลายล้าง และแล้วการบำรุงรักษา เวลาที่ลูกกำลังได้รับศรัทธาจากพ่อสูงสุด ท่านให้ศรัทธาแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา ร่างกายของบาบา(บราห์มา)นี้ถูกกำหนดไว้ เมื่อลูกๆ ที่รู้คิดต้องการคำแนะนำ พวกเขาร้องขอศรัทธา ด้วยการทำตามศรัทธาทุกอย่างไม่ถูกหลอกลวงเลย ศรัทธาคือศรัทธาของชีพาบา บาบามาไม่ได้อยู่ห่างไกล พ่อเห็นว่าลูกๆ กำลังเคลื่อนไปในทางที่ถูกต้องหรือในทางที่ผิด ลูกแต่ละคนสามารถได้รับคำแนะนำของสัลยแพทย์ ผู้นี้คือสัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถ้ามีความยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งใด บาบากำลังนั่งอยู่ที่นี่ จงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา ตัวอย่างเช่นเมื่อลูกที่ยากจนสร้างสมความร่ำรวยดีและสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างดี แต่ไม่สามารถมาและพบกับบาบาได้เพราะเขายากจน เขาสามารถได้รับตัว พ่อคือเจ้าของคนจน พ่อต้องการลูกๆ ผู้ที่ยากจนที่สุดเหนือทั้งหมด และผู้ที่ศึกษาและกลับมาสูงที่สุด ทุกวันนี้นักคนยากจน เงินหนึ่งหรือสองล้านก็ดูไม่มีอะไรเลย! ถ้าบางคนมี 10 หรือ 20 ล้าน แล้วเขาสามารถถูกเรียกว่า มั่งคั่ง บาบาได้อธิบายแล้วว่าเศรษฐกิจไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกนี้ได้ พวกเขาไม่สามารถอุทิศตนเองได้ หรือบาบาไม่อนุญาตให้เขาอุทิศตน เป็นสวดคำของคนที่ถูกนำมาใช้อย่างมีค่า ท่านไม่ได้อยู่ในภาวะจำเป็นเรื่องเงิน ท่านเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงด้วย เหตุนี้เองคนที่มั่งคั่งจึงไม่ได้มาที่นี่ พ่อพูดกับพวกเขาว่า: เพียงดูเลอาณาจักรของคุณต่อไป เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าบาบาและอธิบายนแก่ลูกถึงสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด บาบาได้อธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด วิษณุใช้เวลา 5,000 ปีเพื่อกลายเป็นบราห์มาและ บราห์มาใช้เวลาเพียง 1 วินาทีเพื่อกลายเป็นวิษณุ ไม่มีใครอื่นจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ บาบากำลังอธิบายน้ที่ดีมากแก่ลูก เวลาที่บราห์มาได้ปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุหลังจาก 84 ชาติเกิด บราห์มาและสรัสวดีก็จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ทั้งสองจะกลายเป็นสุริยวงศ์และจันทร์ทวารง์ ลูกมีทั้งวงจรในสติปัญญาของลูก หัวข้อที่ว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไรและวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไรมันดีมาก นัยสำคัญของทั้งวงจรรวมอยู่ในนั้น ลูกๆ ที่รู้คิดควรสามารถสร้างสมสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดอย่างดีมาก พวกเขาควรเขียนประเด็นเหล่านั้นลงไปและแก้ไขให้ถูกต้องด้วย เมื่อผู้ที่ให้คำบรรยายไม่สามารถจดจำทุกสิ่ง เขาก็มีกระดานไว้วางหน้าพวกเขา ลูกๆ ต้องอธิบายนทุกสิ่งแบบปากเปล่า ผีฝนสิ่งนี้อย่างมาก แล้วเมื่อนายความฝ่ายตรงข้ามโต้แย้งในบางสิ่ง เขาจะเปิดตำราของเขาและอ้างอิงถึงสิ่งนั้น แล้วเขาก็จะพูดว่า: ดูซิ ผู้พิพากษา เป็นการกล่าวสิ่งนี้ไว้ในหนังสือเล่มนั้นๆ อีกฝ่ายจะพูดว่า: สิ่งนี้อยู่ในหนังสือเล่มนั้นๆ พวกเขาทั้งหลายประเด็นไว้กับตนเอง สติปัญญาของวิศวกรก็ทำงานอย่างดีด้วยและพวกเขาคิดเกี่ยวกับแผนต่างๆ ที่พวกเขาต้องทำ ลูกก็ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ด้วย ลูกควรทำรายการหัวข้อต่างๆ ฉันจะอธิบายนประเด็นเหล่านี้ในหัวข้อนี้ แล้วความรู้ทั้งหมดจะเข้ามาในสติปัญญาของลูก เมื่อนั้นลูกจะให้คำบรรยายที่ถูกต้องแม่นยำ ถ้าลูกให้คำบรรยายทันทีโดยไม่ได้เตรียม ลูกจะทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยของสิ่งนั้น การฝึกฝนนี้ก็ต่างลำดับกันไป ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองผู้ที่ฉลาดจึงได้รับเชิญให้ไปให้คำบรรยาย พวกเขาพิจารณาผู้หนึ่งว่าเป็นซีเนียร์ซิสเตอร์ ในหมู่บรา

เธอร์ มีแจกดิจที่ฉลาด พวกเขาพูดว่า: แจกดิจคือชีเนียรับราเธอร์และดังนั้นเขาควรได้รับความนับถือที่สมบูรณ์ เป็นหน้าที่ของผู้ที่อาวุโสที่จะสอนผู้อ่อนวัย ที่โรงเรียนพวกเขาก็สอนเรื่องกิริยามารยาท ที่นี้เช่นกัน ลูกต้องมีกิริยามารยาทที่ดี ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไม่อารมณ์เสีย (moody) ผู้ที่บางครั้งอ่อนหวานและบางครั้งเป็นบางสิ่งอื่นที่ไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อธิบายแก่ผู้อื่นด้วยความรักอย่างมาก เพราะเพียงเมื่อนั้นเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ลูกต้องทำให้ทุกคนเป็นสุข ลูกรู้ว่าบาบาและทำให้มนุษย์ทั้งหมดเป็นสุข ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่สำหรับทั้งหมด ผู้เดียวผู้ให้ความสงบและความสุข ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความสุข ท่านคือพ่อของลูก และดังนั้นลูกต้องกลับมาอ่อนหวานเท่ากับพ่อ ลูกเปิดเผยพ่อทุกวงจร ลูกกองทัพบกซัคส์ดีพันดาบก่อตั้งสวรรค์ การที่นี้สัปดาห์ร้ายจะถูกขจัดออกไปและคุณธรรมที่สูงส่งได้รับการสร้างสมขึ้นในอาศัยเวลา สนิมบนดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? ด้วยพลังโยคะ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเพียงใด สนิมจะถูกขจัดออกไปมากตามนั้น ลูกๆไม่ควรขาดแม้เพียงมูรลีเดียว ลูกๆมากมายเกียจคร้านมากจนกระทั่งพวกเขาไม่แม้แต่จะอ่านมูรลี ประเด็นที่ดีมากปรากฏออกมาจากมูรลี ดังนั้น ลูกไม่ควรขาดมูรลีเลย อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าแม้บีเคที่ดีมากก็ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับมูรลี พวกเขาเชื่อว่าตนเองฉลาด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ทุกคนเป็นสุข อย่าได้อารมณ์เสีย กลับมาอ่อนหวานมากๆ เรียนรู้และสอนกิริยามารยาทที่ดีแก่ผู้อื่น
2. รับคำแนะนำจากศัลยแพทย์สูงสุดในทุกย่างก้าว เฝ้าแต่ทำตามศรัทธา กลับมารู้จักและสร้างสมทุกประเด็นของความรู้
พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ที่ยิ่งใหญ่และสังเกตดูแลแต่ละขณะของบทบาทของลูกในละครในสภาพไตรกาลดาร์ชิ
เฝ้าดูทุกฉากในขณะที่มันคงในสภาพไตรกาลดาร์ชิและมองดูว่าลูกเคยเป็นอะไร ลูกเป็นอะไร และลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกมีบทบาทพิเศษที่ลูกกำหนดไว้ในละครนี้ มีประสบการณ์อย่างชัดเจนมากกว่าลูกเคยเป็นเทพเมื่อวานนี้และลูกกำลังจะกลายเป็นเทพในวันพรุ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ของทั้ง 3 รูปกาลเวลาทั้งหมดเมื่อลูกยืนอยู่ที่จุดสูงสุดของเมืองและมองลงมาลูกมีความสุขสันต์อันมากมายที่สามารถเห็นเมืองทั้งหมดในทำนองเดียวกัน ยุคบรรจบพบกันคือจุดยอดสุด จงยืนที่จุดนี้ มีความรู้เต็มเปี่ยมและเล่นแต่ละบทบาทและลูกจะมีความสุขสันต์อันมากมาย
คติพจน์: ผู้ที่มีศีลปะวิธิในโยคะอย่างสม่ำเสมอได้รับความร่วมมือของทุกคนโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

สิ่งขัดข้องของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

วันนี้บัพดาตากำลังมองดูลูกๆทุกคนที่สูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของท่าน ลูกๆทุกคนเป็นผู้ที่สูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในละครที่ไม่มีขีดจำกัดของวงจรโลกนี้ มองดูตั้งแต่ตอนต้นจนถึงช่วงเวลาที่มาบรรจบกันในปัจจุบัน และดูว่ามีดวงวิญญาณใดที่สูงกว่าหรือสูงส่งกว่าลูกดวงวิญญาณหรือไม่ ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะเป็นบิดาของศาสนาหรือเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่ได้รับสภาพที่สูงส่งหรือสถานภาพที่สูงส่งเช่นลูก เพราะลูกๆดวงวิญญาณคือผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงโดยตรงจากผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด, จากพระเจ้า ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่านและรับศรัทธาที่สูงส่งจากท่านเพื่อทำให้ชีวิตของลูกสูงส่ง ลูกรู้จักตัวลูกเองใช่หรือไม่? มองดูในช่วงเวลาที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ในช่วงเวลาที่คงอยู่ตลอดไปลูกคือผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิดกับพ่อในดินแดนสูงสุด ลูกจดจำสถานที่ของลูกได้ไหม? ลูกคือผู้ที่สูงสุดและลูกก็อยู่ใกล้ชิดกับบาบา และอยู่กับท่านตลอดไปชั่วนิรันดร์ ลูกดวงวิญญาณได้รับสถานภาพเทพในยุคทองในตอนเริ่มต้นของวงจรโลก เวลาของดวงวิญญาณเทพ, ช่วงเวลาในตอนต้นนั้นสูงส่งที่สุด ในชีวิตของการเป็นมนุษย์ที่มีตัวตนของลูก ลูกก็เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและสูงส่ง ในวงจรโลกสถานภาพเทพนั้นซึ่งเป็นชีวิตของเทพคือชีวิตที่ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งสี่ประการคือ ในจิตใจ ร่างกาย ทรัพย์สินสมบัติ และผู้คน ลูกจดจำชีวิตที่เป็นเทพของลูกได้หรือไม่หรือว่าลูกลืมไปแล้ว? ลูกได้จดจำช่วงเวลาที่คงอยู่ตลอดไป (อนาคาล) และลูกก็ได้จดจำเวลาของตอนต้น (อดิกาล) ด้วยเช่นกัน ระลึกถึงสิ่งนั้นได้อย่างชัดเจน ลูกเป็นผู้ที่สูงสุดในทั้งสองสิ่งนี้ใช่ไหม?

หลังจากนี้ก็มาถึงช่วงเวลาในตอนกลาง ในยุคทองแดง สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกๆดวงวิญญาณก็ถูกสร้างขึ้นมานั่นคือ ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ภายในการกราบไหว้บูชาเช่นกัน ดูสิว่าดวงวิญญาณเทพได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องตามระบบเพียงใด วัดถูกสร้างขึ้นเพื่อลูกทุกคน มีวัดให้กับลูกต่างชาติหรือไม่? หรือพวกเขาสร้างขึ้นให้กับชาวบาร์ดเท่านั้น? วัดเหล่านั้นได้ถูกสร้างขึ้นแล้วใช่หรือไม่? ไม่มีการกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณอื่นใดในลักษณะเดียวกันกับการกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณเทพ อนุสรณ์ของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อาจจะถูกวางไว้ในวัด แต่พวกเขาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความเลื่อมใสศรัทธาและด้วยพิธีกรรมที่ถูกต้องแม่นยำเช่นนั้น ดังนั้นในช่วงตอนกลาง ลูกก็ยังสูงส่งและสูงสุดด้วยเช่นกันในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก ขณะนี้มาถึงตอนจบ มาสู่ยุคบรรจบพบกัน ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นบราห์มินที่สูงสุดเหนือสิ่งใด บราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นลูกคือผู้ที่สูงสุดที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ในตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ ลูกมีความซาบซึ้งมากถึงขนาดนี้หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ใช่ไหม? ไม่ใช่ความหลงทะนงตน แต่เป็นความเคารพตนเอง ลูกมีความซาบซึ้งด้วยความเคารพตนเอง สวา(ตนเอง) หมายถึงดวงวิญญาณ ความซาบซึ้งทางจิตของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ลูกเป็นผู้ที่สูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในทั้งวงจรโลก ดวงวิญญาณอื่นอาจกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นคือบริสุทธิ์ แต่ความบริสุทธิ์ของลูกในช่วงเวลาปัจจุบันและจากนั้นความบริสุทธิ์ของชีวิตเทพนั้นก็สูงส่งที่สุดและพิเศษสุด ในเวลานี้เช่นกัน ลูกได้กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นั่นคือเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์

คำจำกัดความของความบริสุทธิ์สมบูรณ์นั้นสูงส่งมากและง่ายด้วยเช่นกัน ความหมายของความบริสุทธิ์สมบูรณ์คือ ความไม่บริสุทธิ์ไม่สัมผัสลูกในจิตใจหรือสติปัญญาหรือแม้กระทั่งในความฝันของลูก สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นไวชณพที่แท้จริง ในขณะนี้ลูกอาจเป็นผู้เพียรพยายามตามลำดับกันไป แต่เป้าหมายของความเพียรพยายามของลูกคือความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์ และลูกเป็นดวงวิญญาณที่พัฒนาความบริสุทธิ์ได้อย่างง่ายดาย เหตุใดจึงง่ายดาย? เพราะลูกๆมีความกล้าหาญและพ่อผู้ทรงอำนาจก็ให้ความช่วยเหลือ ด้วยเหตุนี้สิ่งที่ยากลำบากและเป็นไปไม่ได้จึงเป็นไปได้ หรือเป็นไปได้ตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกๆดวงวิญญาณบราห์มินจึงมีประสบการณ์ของสภาพที่สูงส่งของการเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ นั่นคือการมีความบริสุทธิ์ สิ่งนั้นดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายหรือเรื่องยาก? ความบริสุทธิ์สมบูรณ์นั้นง่ายหรือยาก? มันคืออะไร? บางครั้งยากและบางครั้งก็ง่ายหรือไม่? ลูกมีเป้าหมายที่จะกลับมาสมบูรณ์อย่างแน่นอนใช่ไหม? เป้าหมายของลูกนั้นสูงส่งใช่ไหม? หรือเป้าหมายของลูกนั้นอ่อนแอ และลูกก็คิดว่า "ไม่เป็นไร ทุกสิ่งโอเค"? ไม่เลย ลูกไม่ได้คิดว่า "สิ่งเหล่านี้ก็เกิดขึ้นได้ในบางครั้ง" ลูกไม่ได้คิดว่า: "สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นบ้างเล็กน้อย ทำต่อไปอย่างที่เราเป็น ถึงอย่างไรใครจะพบสิ่งเหล่านี้เล่า? ไม่มีใครเห็นจิตใจของใคร เราไม่ได้นำสิ่งนั้นไปสู่การกระทำ" อย่างไรก็ตามกระแสของจิตใจไม่สามารถซ่อนเร้นได้ บัพดาตาเป็นอย่าง

ชัดเจนว่าใครก็ตามผู้ที่เพียงแต่ทำสิ่งนี้ แต่ท่านไม่พูดถึงพวกเขา มิฉะนั้นบารบาก็อาจเปิดเผยชื่อของลูกได้ แต่ตอนนี้ท่านไม่ได้ทำเช่นนั้น ผู้ที่เพียงแต่ดำเนินต่อไปก็จะไปถึงยุคเงิน อย่างไรก็ตามเป้าหมายของทุกคนคือความบริสุทธิ์สมบูรณ์

หากลูกมองดูทั้งวงจรก็จะมีเพียงดวงวิญญาณเทพเท่านั้นที่มีร่างกายที่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณอื่นที่มาอาจจะบริสุทธิ์แต่ร่างกายของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์มากในชีวิตบราห์มินที่ลูกทำให้ร่างกายของลูกและวัตถุธาตุนั้นบริสุทธิ์ เหตุนี้เองร่างกายของลูกพร้อมกับดวงวิญญาณของลูกจึงบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามใครคือดวงวิญญาณเหล่านั้นที่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยร่างกายของพวกเขา? ลูกได้พบกับพวกเขาไหม? ดวงวิญญาณเหล่านั้นอยู่ที่ไหน? ลูกคือดวงวิญญาณเหล่านั้น เป็นลูกทุกคนหรือไม่หรือแค่ลูกบางคน? ลูกแน่ใจว่าลูกคือคนเหล่านั้นและลูกกำลังจะกลายเป็นคนเหล่านั้น ดังนั้นลูกจึงสูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดด้วยเช่นกัน; ลูกเป็นทั้งสองใช่หรือไม่? ลูกได้กลายเป็นคนเหล่านั้นได้อย่างไร? ลูกได้กลับมาศักดิ์สิทธิ์ด้วยการเฉลิมฉลองโฮลีทางจิตอย่างมาก ลูกเล่นโฮลีใดที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสูงสุดที่สุด?

สีไหนที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุด? สีที่มั่นคงที่สุดคือสีของความเป็นมิตรของพ่อ มิตรร่วมทางเป็นเช่นไร ลูกก็ได้รับการแต่งแต้มสีเช่นนั้น ลูกได้รับการแต่งแต้มสีนั้นด้วยความเป็นมิตรของใคร? ด้วยความเป็นมิตรของพ่อใช่หรือไม่? ไม่ว่าลูกได้รับการแต่งแต้มสีนั้นอย่างมั่นคงด้วยความเป็นมิตรของพ่อมากเพียงใด ลูกจะกลับมาศักดิ์สิทธิ์ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์มากตามนั้น การได้รับการแต่งแต้มสีนั้นด้วยความเป็นมิตรเป็นสิ่งที่ยั่งยืนใช่ไหม? คงอยู่ในความเป็นมิตรและลูกจะได้รับการแต่งแต้มสีโดยอัตโนมัติ ไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำ ลูกวิธีที่จะอยู่ในความเป็นมิตรหรือไม่? หรือลูกๆ ต่างชาติชอบที่จะอยู่คนเดียวตามลำพังมากกว่าและวิธีที่รู้สึกโดดเดี่ยวได้อย่างรวดเร็วมาก? บางครั้งก็มีคำพรับว่าลูกรู้สึกโดดเดี่ยว เหตุใดลูกถึงอยู่คนเดียว? เหตุใดลูกถึงรู้สึกโดดเดี่ยว? เป็นเพราะลูกมีนิสัยเช่นนั้นหรือไม่? ดวงวิญญาณบราห์มินไม่สามารถอยู่คนเดียวตามลำพังได้แม้แต่วันเดียว พวกเขาสามารถอยู่คนเดียวได้หรือไม่? (ไม่) ลูกไม่ควรอยู่คนเดียว แต่ลูกก็อยู่ บัพดาดาเองทำให้ลูกเป็นมิตรร่วมทางของท่าน และดังนั้นลูกจะสามารถอยู่คนเดียวได้อย่างไร? ลูกบางคนพูดว่าพวกเขาได้ทำให้บารบาเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา แต่ก็ไม่ได้มีพ่อเป็นมิตรร่วมทางนั้นอยู่เสมอ เพราะเหตุใด? ลูกทำให้บารบาเป็นมิตรร่วมทางของลูก นั่นเป็นสิ่งที่ดี ถ้าลูกทุกคนถูกถามว่าใครคือมิตรร่วมทางของลูก ลูกก็จะตอบว่าคือบารบาใช่ไหม?

บัพดาดาเห็นว่าบางครั้งมันก็ไม่ได้ผลเมื่อลูกทำให้บารบาเป็นมิตรร่วมทางของลูก และลูกก็ยังรู้สึกโดดเดี่ยว แล้วลูกควรใช้วิธีใด? ลูกได้ทำให้บารบาเป็นมิตรร่วมทางของลูก แต่ลูกไม่ได้อยู่ในรูปที่รวมกัน รูปที่รวมกันนั้นไม่มีวันแยกจากกัน บางครั้งก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเองกับผู้อื่นเป็นมิตรร่วมทางและดังนั้นลูกจึงแยกจากกันไป บางครั้งสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นและลูกก็แยกตัวเองออกไปจากพ่อ ลูกได้ทำให้บารบาเป็นมิตรร่วมทางของลูก ดังนั้นให้มีประสบการณ์ของความเป็นมิตรในรูปรวม ลูกไม่สามารถถูกแยกห่างไปได้ "ไม่มีใครมีพลังที่จะแยกฉันจากรูปรวม" นำประสบการณ์นี้เข้าไปในสำนักของลูก ครั้งแล้วครั้งเล่าและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น ตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่า "ฉันได้อยู่ในรูปรวมหรือไม่? ฉันไม่ได้กั้นตนเองออกไปใช่ไหม?" ยิ่งลูกเพิ่มพูนประสบการณ์ของรูปรวมมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสได้ถึงชีวิตบราห์มินที่มีความรักและชีวิตที่มีความสนุกสนานมากเท่านั้น ดังนั้นลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีเช่นนั้นใช่ไหม? หรือลูกเพียงแค่เฉลิมฉลองโฮลีด้วยสีแล้วก็พูดว่าโฮลีนี้นจบลงไปแล้ว? จดจำไว้เสมอว่า: เราต้องกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสูงสุดได้อย่างง่ายดายด้วยสีของความสามัคคี มิใช่เรื่องยาก เป็นเรื่องที่ยั่งยืน ความเป็นมิตรของพระเจ้าไม่เคยให้ประสบการณ์ว่าสิ่งใดเป็นที่ยากมาก บัพดาดาเองก็ไม่ชอบให้ลูกๆ สัมผัสกับความลำบากตรากตรำหรือความยากลำบากเช่นกัน ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและลูกอยู่ในรูปรวมกับผู้ทรงพลังอำนาจ ดังนั้นจะมีความยากลำบากได้อย่างไร? ลูกจะประสบกับความยากลำบากอย่างแน่นอนเมื่อมีความไม่ระมัดระวัง ความเกียจคร้าน หรือเมื่อชั้นสการ์ของชีวิตเก่าที่ผ่านมานอกดีตของลูกปรากฏขึ้น ในเมื่อลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตแล้ว ชั้นสการ์เก่าก็ตายไปแล้วเช่นกัน ชั้นสการ์เก่าไม่สามารถปรากฏขึ้นมาได้ สิ่งเหล่านั้นไปให้หมด สิ่งเหล่านั้นเป็นของชีวิตเก่าของลูก สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นของชีวิตบราห์มิน ในเมื่อชาติเกิดเก่าได้จบสิ้นลงไปแล้ว และลูกได้เกิดในชาติใหม่แล้ว ชาติเกิดใหม่จึงหมายถึงชั้นสการ์ใหม่

ถ้ามาทำให้ชั้นสการ์เก่าปรากฏขึ้นมาแล้ว ให้มองดูสิ่งนั้นเช่นนี้: ถ้ามีใครให้ของบางสิ่งที่เป็นของคนอื่นแก่ลูก ลูกจะอย่างไร? ลูกจะเก็บสิ่งนั้นไว้ไหม? ลูกจะยอมรับสิ่งนั้นไหม? ลูกก็จะคิดว่า "นี่ไม่ใช่ของฉัน นี่เป็นของคนอื่น ฉันไม่สามารถรับไว้ได้" ในทำนองเดียวกัน ถ้ามาหาลูกในรูปของการทำให้ชั้นสการ์เก่าของลูกปรากฏขึ้น นั่นก็ไม่ใช่สิ่งของของลูก เพียงแค่คิดว่า: "สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ของฉัน นั่นเป็นของคนอื่น" ลูกไม่สามารถคิดว่าสิ่งที่เป็นของคนอื่นนั้น

เป็นของลูกแม้กระทั่งในจิตใจของลูก ลูกจะถือว่านั่นเป็นของลูกได้ไหม? ลองคิดดูนะ! สิ่งที่เป็นของคนอื่นจะหลอกลวงลูกอย่างแน่นอน มันจะทำให้ลูกเป็นทุกข์ คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้และทั้งสิ่งที่แปลกปลอมไปในวินาทีนั้น โยนสิ่งนั้นออกไป นั่นคือนำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก อย่าได้เก็บสิ่งใดที่ไม่ใช่ของลูกไว้ในสติปัญญาของลูก มิฉะนั้นลูกจะยังคงเป็นทุกข์ต่อไป ให้คิดเกี่ยวกับสิ่งที่บาบาให้กับลูกในชีวิตบราห์มินของลูกอยู่เสมอ อะไรคือชีวิตบราห์มิน นั่นคืออะไรคือธรรมชาติ ชันสการ์ ทัสนคติ ดริชตี และสำนักดั้งเดิมของลูก? สิ่งเหล่านี้เป็นของดั้งเดิมและสิ่งอื่นๆเป็นของแปลกปลอม ลูกชอบสิ่งของที่แปลกปลอมหรือลูกชอบสิ่งของของตัวเอง? สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ของของราวัน และเหล่านี้เป็นสิ่งที่ของพ่อ ลูกชอบอันไหนมากกว่ากัน? อย่าได้มีความคิดเหล่านั้นแม้จะโดยไม่ตั้งใจว่า "ฉันจะทำยังไงได้? ก็ธรรมชาติของฉันเป็นอย่างนั้น ชันสการ์ของฉันเป็นเช่นนั้น ฉันจะทำอะไรได้เพราะมันยากมากที่จะลบชันสการ์นั้นออกไป?" สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ของลูก เหตุใดลูกถึงพูดว่า "ของฉัน"? สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ "ของฉัน" ลูกพูดว่า "ของฉัน" กับสิ่งที่ป็นของราวัน เป็นเพราะลูกทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นของลูก ชันสการ์จึงคิดว่าลูกได้ยอมรับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นลูกจึงมีความโอบอ้อมอารีและให้การต้อนรับสิ่งเหล่านั้นเป็นอย่างดี ให้ชันสการ์และธรรมชาติดั้งเดิมของลูกปรากฏขึ้นมา แล้วสิ่งอื่นๆก็จะหลอมรวมโดยอัตโนมัติ ลูกรู้ไหมว่าลูกต้องทำอะไร?

ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีเช่นนั้นใช่ไหม? ผู้คนจะพูดว่าโฮลีนั่นเป็นเพียงเวลาแคว้นเดียว: วันรุ่งขึ้นโฮลียิ่งสิ้นสุดลง ลูกจะพูดอะไร? ลูกพูดว่า: เราเฉลิมฉลองโฮลียู่เสมอด้วยสี่สันของความเป็นมิตรและกลับมาศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการเฉลิมฉลองโฮลีย่างต่อเนื่องเราก็กกลับมาศักดิ์สิทธิ์ ลูกได้เฉลิมฉลองโฮลียแล้วหรือยัง หรือลูกกำลังจะเฉลิมฉลอง? นับตั้งแต่ลูกกลายมาเป็นบราห์มินลูกก็ได้เฉลิมฉลองโฮลีย เพราะเวลาของยุคบรรจบพบกันคือช่วงเวลาของเทศกาลอยู่เสมอ ผู้คนในโลกใช้เงินเพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษและเฉลิมฉลองด้วยความสุข แต่ลูกเฉลิมฉลองทุกวันที่ด้วยความสุข ลูกร้องเพลงและร่ายรำในทุกวันที่ ลูกร่ายรำในความสุขอยู่เสมอ หรือลูกจะร่ายรำเฉพาะเมื่อมีรายการแสดงทางวัฒนธรรม (Cultural program) เท่านั้น? ลูกร่ายรำอยู่เสมอใช่ไหม? ร้องเพลงสรรเสริญพ่อและการบรรลุผลของลูกอยู่เสมอ ลูกทุกคนรู้วิธีการที่จะร้องเพลงหรือไม่? ลูกทุกคนสามารถร้องเพลงได้ ลูกทุกคนสามารถร่ายรำได้ และลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้อยู่เสมอ การร้องเพลงและการร่ายรำนั้นเป็นเรื่องยากหรือไม่? เป็นเรื่องที่ยากง่าย ดังนั้นจงมีประสบการณ์ว่าเป็นเรื่องที่ยากง่ายอยู่เสมอและกลับมาสมบูรณ์ อย่าได้คิดว่า "ฉันไม่รู้ว่าฉันจะกลับมาสมบูรณ์หรือไม่" อย่าปล่อยให้ความคิดที่อ่อนแอนี้เกิดขึ้น คิดเสมอว่า: "ฉันเคยเป็นสิ่งนี้มาแล้วหลายครั้ง และฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้อีกครั้ง" อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเฉลิมฉลองโฮลียของสี่สันของความเป็นมิตรของพระเจ้าอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเล่นบทบาทสูงสุดในวงจรโลกอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งสูงส่งที่สุดในบรรดาดวงวิญญาณทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคหลายล้านเท่าซึ่งอยู่ในรูปรวมอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณบราห์มินผู้ที่ทำให้เรื่องยากของผู้อื่นเป็นเรื่องง่ายอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ในสภาพที่โอบอ้อมของชาติเกิดใหม่ ธรรมชาติใหม่ และชันสการ์ใหม่ ความจริงใจและความกระตือรือร้นใหม่ รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

บัพดาพบดาดีแฉงกิจ: ทุกสิ่งเป็นไปด้วยดีใช่ไหม? เวลาที่ลูกรู้วิธีการดูแลพาหนะแล้ว เมื่อเห็นดาดีสบายดี ทุกคนก็มีความสุข ลูกมีความรู้อย่างเต็มเปี่ยมเกี่ยวกับร่างกายและความรู้อย่างเต็มเปี่ยมเกี่ยวกับดวงวิญญาณด้วย แม้ว่าลูกจะต้องชำระสะสางปัญชักรมในอดีต แต่ด้วยการมีความรู้อย่างเต็มเปี่ยม พวกเขาจะชำระสะสางได้อย่างง่ายดาย เพราะลูกรู้วิธีการ แล้วลูกก็รู้วิธีการของทั้งสองสิ่งการเคลื่อนไปและการทำให้มันเคลื่อนไป พลังของงานรับใช้ทำงานเหมือนกับพรพรเหล่านี้กำลังทำงานของยา ลูกมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ที่ลูกพร้อมอย่างรวดเร็วเพื่อให้ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้ ความกระตือรือร้นที่ลูกมีเปลี่ยนไม่ทางไหนให้เป็นหนาม นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกมีความกล้าหาญที่ดี

พูดกับขุมขุม: ลูกยินดีที่ได้เห็นดวงวิญญาณเครื่องมือใช่ไหม? ในช่วงปีอะแคว ให้แต่ละคนแสดงความสามารถหนึ่งอย่าง มีความมหัสจรรย์ในการรับใช้และสิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามจงแสดงความสามารถเช่นนั้นด้วยความพยายามส่วนตัวของลูกซึ่งผู้ที่เห็นลูกบอกว่านี่คือความมหัสจรรย์ ให้ออกมาจากริมฝีปากของผู้อื่นว่านี่คือความมหัสจรรย์ อย่าเพียงแค่นำเนินต่อไปและก้าวไปข้างหน้า แต่ให้ถามตัวเองว่าลูกได้แสดงความสามารถอะไร การแสดงความสามารถหมายถึงการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ การทำให้ยากให้เป็นเรื่องที่ยากง่าย สิ่งที่ยังไม่ได้ทำแม้กระทั่งในความฝันของลูกต้องทำในรูปที่มีตัวตน สิ่งนี้เรียกว่าความมหัสจรรย์ เป็นเรื่องที่แตกต่างกันที่จะมีความมหัสจรรย์ไปตามกาลเวลาที่กำลังจะเกิดขึ้นแน่นอน แต่จงแสดงความสามารถด้วยความใส่ใจของลูกเอง ครบยี่สิบห้าปีของบราห์มาบาบาที่กลายเป็นอะแควแล้ว เมื่อมีการเฉลิมฉลองไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

โดยเฉพาะ จะมีการมอบของขวัญให้กับบุคคลนั้นที่หัวใจของเขาปรารถนา ความปรารถนาในหัวใจของบราห์มาบาบาคืออะไร? ลูกรู้อันนั้นใช่หรือไม่? สิ่งที่คุณพบว่ายากควรกลายเป็นเรื่องง่ายที่ลูกเองรู้อยู่แล้วว่านี่คือความมหัศจรรย์ โอเคมัย? ลูกจะทำอะไร? ทำตามในสิ่งที่หัวใจของพ่อปรารถนา สิ่งใดที่หัวใจของพ่อปรารถนา ลูกรู้อันเหล่านี้หรือไม่? พ่อชอบอะไร? ลูกรู้อันนั้นแล้วใช่ไหม? อ้อชะ บาบาค่ะของของขวัญใดที่ลูกให้ ลูกนำของขวัญที่จับต้องได้มาด้วยความรักอย่างมากมายใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกต่างชาติกำลังประกาศสิทธิ์ในโชคของพวกเขาเป็นอย่างดี ลูกกำลังเติบโต ผู้ที่ทำให้การเติบโตเกิดขึ้นต้องมีการสละทิ้งด้วยตาปาเซีย ลูกมีความสุขที่ได้เห็นการเติบโตใช่ไหม? หรือลูกคิดว่าลูกจะพลาดหรือไม่ ลูกคิดอย่างไร? นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกกำลังทำให้มีการเติบโตที่ดีมาก อย่าคิดว่าลูกจะพลาด แต่ส่วนแบ่งของลูกจะเพิ่มขึ้น นี่คือการกลไกของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนในที่ทำงาน

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของคุณรู้ในยุคนับพบกันและทำให้ทุกขณะ ทุกความคิด และทุกวินาทีของลูกมีพลัง เช่นเดียวกับการรับฟังและการถ่ายทอดความรู้ จงนำความรู้เข้าไปในรูปแบบของลูกด้วย ผู้ที่ทุกความคิด คำพูด และการกระทำมีพลังกล่าวได้ว่าเป็นตัวของคุณรู้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการทำให้เมล็ดแห่งความคิดของลูกมีพลัง หากเมล็ดแห่งความคิดของลูกมีพลังแล้ว คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ของลูกก็จะมีพลังด้วย การเป็นตัวของคุณรู้หมายความว่าทุกขณะ ทุกความคิด และทุกวินาทีของลูกนั้นมีพลัง ที่ใดมีแสงสว่าง ที่นั้นย่อมไม่มีความมืด ในทำนองเดียวกัน ถ้าลูกมีพลัง ก็จะไม่มีการสูญเสียใดๆ

คติพจน์: การพูดอยู่เสมอว่า "ใช่ ฉันอยู่ที่นี่" ในงานรับใช้คือข้อพิสูจน์ของความรักที่แท้จริง

*** โอม ขานต์ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากการบูดบึ้งซึ่งติดกับกันและกัน การหยุดศึกษาเล่าเรียนหมายถึงการทิ้งพ่อไป

คำถาม: อะไรคือเหตุผลที่งานรับใช้ไม่ขยายตัว?

คำตอบ: เมื่อมีความแตกต่างของความคิดเห็นในบรรดาลูก งานรับใช้ก็ไม่ขยายตัว ลูกๆ บางคนหยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากความแตกต่างของความคิดเห็น บาบาคัดเตือนลูกๆ: ลูกๆ อย่าได้มีความขัดแย้งกับกันและกัน อย่าได้รับฟังการซุบซิบนินทา รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น ให้ชาวของลูกแก่พ่อ และท่านก็จะให้คำแนะนำแก่ลูกที่จะกลับมาเต็ม 16 องศา

คำถาม: อะไรคือเหตุผลหลักและเหตุผลแรกที่ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน?

คำตอบ: โรคภัยของรูปและนาม เมื่อลูกกลับมาติดกับในรูปและนามของผู้มีร่างกายลูกก็ไม่รู้สึกชอบศึกษาเล่าเรียน มายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ในประเด็นนี้ นี่คือการอุปสรรคที่ใหญ่โตอย่างมาก

โอมชานติ ลูกๆ ที่นั่งที่นี้มีศรัทธาในหัวใจของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว และกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าพ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกด้วยร่างกายนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกในวิธีเดียวกันในทุกวงจรและให้มรดกของลูกแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ บาบาอธิบาย: ลูกต้องไม่จดจำผู้มีร่างกายใด วัตถุประสงค์ทั้งห้าถูกเรียกว่าวิญญาณปีศาจ ดังนั้น ลูกต้องไม่จดจำร่างกายที่สร้างขึ้นมาจากวัตถุประสงค์ทั้งห้า แม้ว่ามายาจะสร้างอุปสรรคมากมาย ลูกต้องไม่พ่ายแพ้ ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: ฉันเป็นของบาบาผู้เดียวและไม่เป็นของใครอื่น ลูกไม่ควรจะแม้กระทั่งรักร่างกายของบาบา หากลูกรักร่างกายของใครลูกก็ติดกับอยู่กับร่างกายนั้น บาบารู้ว่าผู้ชายบางคนมีมิตรภาพที่ลึกซึ้งอย่างมากกับกันและกัน ที่พวกเขากลับมาติดกับในรูปและนามของกันและกัน พวกเขาความรักอย่างมากกับกันและกันที่พวกเขาแม้กระทั่งลืมชีพบาบา แม้กระทั่งกุมารี่สองคนก็มีความรักอย่างมากมายต่อกันและกันที่ราวกับว่าพวกเขาเป็นคู่รักกัน ไม่ว่าลูกจะอธิบายความรู้ให้พวกเขามากเพียงใดก็ตาม มายาก็ไม่ได้ปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพังเพราะพวกเขากำลังต่อต้านคำแนะนำของพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาได้รับความรู้ สภาพของพวกเขาก็ยังเฝ้าแต่ขึ้นลง บาบที่ควรจะถูกเผาทั้งด้วยโยคะก็ไม่ถูกเผา มีลูกมากมายที่เป็นเช่นนั้นแต่บาบาก็ไม่ได้พูดถึงชื่อใดๆ สิ่งที่สองบาบาพูดว่า: ลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าลูกอาจจะเข้ากับครุบริหามินไม่ได้และหัวใจของลูกนั้นก็ไกลห่าง ลูกต้องเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนอย่างแนบแน่น เฝ้าแต่ให้ชาวของลูกแก่บาบา ในที่สุดแล้ว บาบาก็จะจบสิ้นความแตกต่างของความคิดเห็น เนื่องจากความแตกต่างของความคิดเห็น ลูกๆ มากมายจึงทำลายทุกสิ่งของตัวเขาเองและหยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียนภายใต้สถานการณ์ใดๆ มากมายก็ล้มลงไปในวิธีนี้ บาบาคัดเตือนลูก: ลูกๆ ลูกต้องไม่รับฟังการซุบซิบนินทาจากใคร รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น มีลูกๆ มากมายผู้ที่มีโรคภัยของสำนักที่เป็นร่างและตายเนื่องจากโรคภัยนี้ ลูกๆ ได้รับคำสั่ง: จดจำพ่ออยู่อย่างสม่ำเสมอและเฝ้าแต่ยกย่องพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นทำให้โลกยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์เป็นโลกที่บริสุทธิ์และสูงส่ง บาบานั้นมีความหวังใยลูกๆ ว่าบางทีมายาจะฆ่าลูกๆ หรือทำให้พวกเขาล้มป่วย เมื่อลูกๆ ไม่ส่งชาวของพวกเขาก็เข้าใจว่าพวกเขานั้นถูกตบตีอย่างหนักมากจากมายา เหตุนี้เองจึงมีการอธิบายทุกสิ่งในมูร์ลี หากพวกเขาไม่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขา พวกเขาจะชื่องแวงอยู่ในธุรกิจของเขาเอง บางคนติดกับในรูปและนามของกันและกันราวกับว่าพวกเขานั้นเป็นคู่รักกัน และแล้วพวกเขาก็จะไม่แม้กระทั่งจดจำมาห์หรือบาบา พวกเขาเฝ้าแต่จดจำกันและกัน เป็นมายาที่สร้างอุปสรรคเหล่านี้ทั้งหมด หากพวกเขาไม่ได้มีอยู่ในโชคของพวกเขาไม่ว่าบาบาจะบอกพวกเขามากเพียงใดก็ตามว่าอย่าได้พูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ พวกเขายังคงเฝ้าแต่ทำเช่นนั้น ในหนทางของความไม่รู้บางคนเขียนประวัติชีวิตของตนเอง พวกเราไม่ต้องเขียนประวัติชีวิตของพวกเรา พวกเราต้องไม่จดจำผู้ใดนอกจากบาบา เมื่อเนห์รูตาย ผู้คนก็จดจำเขาอย่างมาก! หากลูกจดจำในวิธีการเดียวกันด้วย จะมีความแตกต่างใดระหว่างลูกกับพวกเขาเล่า? ต้องอาศัยความเข้าใจมากมายอย่างมากในหนทางของความรู้ จนกว่าลูกมีโยคะกับชีพบาบา ไม่เช่นนั้นนั่นคือคอกของสติปัญญาของลูกก็จะไม่เปิดออก และแล้วลูกก็จะไม่สามารถทำงานรับใช้และสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ว่าหากมีความแตกต่างใดก็ตามของความคิดเห็น ให้เขียนถึงบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่ใช่ทุกคนได้กลับมาเต็ม 16 องศาแล้ว บางคนยังคงอ่อนแอ พวกเขาก็จะยังทำความผิดอยู่ ลูกๆ ที่รู้คิดก็จะเขียนชาวของพวกเขานั้นทันที เมื่อบางคนได้เห็นว่ามีบุคคลอื่นมีความโกรธในเธอ พวกเขาก็เอาหัวใจออกไปจากบุคคลนั้น และแล้วพวกเขาก็อยู่ที่บ้าน บางครั้ง ครุ

ราห์มินก็บอกพวกเขาด้วยเช่นกันว่า: เธอต้องไม่มาที่สุณย์นี้ ลูกต้องให้ชาวงานรับใช้แก่บาบา บาบาวะพอใจที่ลูกๆ กำลังให้ชาวงานรับใช้ของพวกเขาแก่พ่อ: บาบาวินั้นได้อธิบายแก่ผู้คนนั้นและถามเขาว่าความสัมพันธ์ของเขากับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เป็นเช่นไร? บาบาก็ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก พ่อได้ให้มรดกนั้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วย ภาพของลักษมีและนารายณ์ก็แสดงไว้ที่นั่น บาบออธิบายอย่างต่อเนื่องว่าหากลูกคนใดเห็นว่ามีความเสียหายของงานรับใช้เกิดขึ้นเนื่องจากบางเหตุผล ลูกควรจะให้ชาวแก่บาบาในที่นี้ ไม่ใช่ทุกคนได้กลับมาเพียบพร้อม ลูกๆ ต้องอธิบายทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อเปิดเผยตนเองแก่ลูกๆ พ่อจะสามารถอยู่เบื้องหน้าลูกๆ มากมายเป็นการส่วนตัวผู้ที่ไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อได้อย่างไร? พ่อบอกลูกๆ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามศรัทธา ทำความเพียรพยายามและทำให้ชีวิตของลูกสูงส่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายในสิ่งนี้ นี่เป็นเพียงการศึกษา ผู้ที่มีสิ่งนี้อยู่ในโชคของพวกเขากลับมาเป็นผู้ที่เข้มแข็งอย่างมาก มายาเป็นเช่นนั้นว่าถึงแม้ผู้ที่เคยอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 6-8 ปีก็ไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป พวกเขาไม่ได้บูดบึ้งซึ่งติดกับพ่อแต่กับครุฑราห์มินของพวกเขา บาบากำลังหนึ่งที่นั่น หากลูกบูดบึ้งซึ่งติดกับชีพบบาบาก็จากท่านไป ลูกจะสามารถรับฟังมุรลีโดยที่ไม่มีบาบาได้อย่างไร? สิ่งที่สอง เมื่อบางคนมีบทบาทของการเข้ามา พวกเขาบางครั้งก็พูดว่า “มามาได้เข้ามาในผู้หนึ่งผู้หนึ่ง” หรือ “บาบาได้เข้ามาในผู้หนึ่งผู้หนึ่ง” นั่นก็เป็นมายาด้วย ลูกต้องก้าวไปอย่างระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องเข้าใจจากลักษณะการพูดของบุคคลนั้น บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของมายาอยู่ในพวกเขาและแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ชีพบบาบามาได้และกำลังพูดมุรลี เป็นมายาที่สร้างอุปสรรคเหล่านั้นทั้งหมด มากมายกลายเป็นคนทรยศ มากมายหลอกลวงบาบาในวิธีการนี้ ลูกต้องปกป้องตนเองจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกต้องให้ความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนอย่างสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นมายาจะทำให้ลูกทุกข์ระทมอย่างมาก พายุมากมายจะมา หมอยามสุนไพร์พูดว่าอาการเจ็บป่วยจะปะทุขึ้นมาก่อนแต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว บาบออธิบายว่า ขณะที่กำลังเคลื่อนไปมายาก็เข้ามาอยู่กับลูกเช่นที่เธอทำให้ลูกลืมบาบา เธอจะพยายามอย่างหนักที่จะทำให้ลูกพ่ายแพ้ การบรรพชาของลูกเป็นไปกับราวัน กิเลสทั้งห้า ยิ่งลูกจดจำบาบาเพียงใดบาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น ผู้ที่เอาชนะมายาจะเอาชนะโลกอย่างใดก็ตาม นี่ไม่ใช่เรื่องของสงครามที่เป็นวัตถุ เพียงเมื่อลูกมีพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก ในเวลานี้ มีพลังโยคะและพลังวัตถุด้วยเช่นกัน หากคริสเตียนทั้งสองจะมารวมกัน พวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก พวกเขามีพลังมากนั้น อย่างใดก็ตาม นั่นไม่ใช่กฎ มีเรื่องราวของแมสสองตัวซึ่งต่อสู้กัน มองดูว่าได้มีการแสดงลักษณะกำลังถือลูกโลกในมือของเขาไว้อย่างไร! การจดจำระลึกถึงของลูกควรจะต้องอยู่ตลอดเวลา ลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียนเพราะเหตุผลใดๆ ก็ตาม อย่างแน่นอนที่จะมีอุปสรรค มายาเป็นเช่นนั้นว่าเธอถลกหนังศีรษะของลูกหรือทำให้ลูกหัวใจวาย ดังนั้น พ่อพูดว่า: ลืมทุกสิ่งอื่นและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ด้วยการจดจำเมล็ด ลูกก็จะจดจำต้นไม้ด้วยเช่นกัน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้เรียนหลักสูตรนี้ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่เข้าวัดและทำการกราบไหว้บูชาของเขา ที่คำจ้พวกเขาก็ได้ทำซุ่มเล็กๆ แต่ละคนก็นั่งอยู่ในซุ่มและพราสาวด “วิศวานาลงคา” (เจ้าของโลก ผู้ที่นำแม่น้ำคงคามมา) แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาเรียกตัวเองว่าผู้ที่มีโยคะกับธาตุและธาตุบราห์ม บาบานี้มีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ผู้เดียวนั้นนั่งในพาหนะของผู้นี้และพูดว่า: ละทิ้งทั้งหมดนั้น พวกเขาได้ทำให้ทุกสิ่งกลายเป็นของเล่น พวกเขาทำของเล่นรูปวิษณุ ชางก้า กฤษณะ และพวกเขาก็นั่งกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้จักรัศมีของบุคคลเหล่านั้นแต่กระนั้นพวกเขาก็ใช้จ่ายเงินทองมากมายในการกราบไหว้บูชาบุคคลเหล่านั้น พวกเขาทำรูปบูชาจากหินและตกแต่งรูปบูชาเหล่านั้น ผู้ที่มั่งคั่งแม้กระทั่งใส่เพชรพลอยให้กับรูปบูชา ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำด้วยความรักที่ลึกซึ้งนั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อให้ผลของสิ่งนั้นแก่พวกเขา ในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา พวกเขาจะกลายเป็นผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ดี หากใครบางคนให้ทานทรัพย์สมบัติ เขาก็จะถือกำเนิดในครอบครัวที่มั่งคั่ง หากใครบางคนให้ทานมากมายเขาก็ถือกำเนิดในราชินิกุล กระนั้นก็ตาม ไม่ได้มีความสุขตลอดเวลาในโลกนี้ เหตุนี้เองชานยาสจึงไม่เชื่อในความสุขนี้ พวกเขาเชื่อว่าความสุขเป็นเหมือนกับมุลกา ดังนั้น พวกเขาจะสามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ไม่มีใคร นอกเหนือจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถทำให้ลูกไปเป็นนายของทั้งโลก เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัว พ่อมาอีกครั้งเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อได้เข้าไปในกฤษณะในตอนสุดท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของเขาและให้ชื่อเขาว่าบราห์มา แนนอนที่พ่อต้องการบราห์มาและประชาบิดาบราห์มาผู้ที่พ่อสามารถเข้ามาในเขาและมาที่นั่นได้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้ว พ่อจะมาที่นั่นในวิธีอื่นอย่างไร? นี่คือพาหนะที่ถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับพ่อ พ่อเข้ามาในเขาทุกวงจร มีการเขียนไว้ว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา การก่อตั้งของอะไร? ของดินแดนวิษณุ เวลานี้ลูกกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนวิษณุ ผู้อื่นไม่เข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีบทบาท พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะ เป็นพ่อที่เปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินและทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์จะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน มีการจดจำกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อตั้งสามศาสนา: บราห์มิน สุริยวงศ์และจันทร์ราวศ์ ที่นั่น สำหรับสองยุค มีเพียงศาสนาเดียว ไม่มีศาสนาอื่น

อย่างไรก็ตาม มองดูว่ามีศาสนามากมายเพียงใดในอีกสองยุค! ลูกๆ ควรจะให้ความใส่ใจอย่างสมบูรณ์ต่อการศึกษาเล่าเรียน ไม่เช่นนั้น ลูกจะต้องร้องไห้อย่างมาก: จะมีการตั้งศาลสำหรับทุกคน พวกเขาจะแสดงให้เห็นว่า: เหล่านี้คือบาปที่ลูกได้ทำมา เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายแก่ลูกอย่างมาก อย่าได้ทำบาปใดแต่ให้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญ หากลูกทำบาป ลูกก็สะสมการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า หากหลังจากเป็นของพ่อ ลูกซ่องแวงในกิเลสหรือหากลูกไม่เชื่อฟังศรัทธาของพ่อ ก็จะมีการสะสมการลงโทษมากมายสำหรับลูก การลงโทษนั้นรุนแรงอย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด พ่อมาที่นี้ในโลกเก่านี้และให้มรดกของลูกแก่ลูก ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ลูกก็เฝ้าแต่ประณามชื่อของพ่อ เหตุนี้เองมีคำกล่าวว่าผู้ที่ประณามสัจจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสกุลสุริยวงศ์ พวกเขาสอบตก พวกเขาถือสัตย์ปฏิญาณ: ฉันจะมีชีวิตอยู่อย่างเป็นลูกที่เชื่อฟังของท่าน พวกเขาแม้กระทั่งเขียนสิ่งนี้ด้วยเลือด พวกเขาแม้กระทั่งสัญญากับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่าพวกเขากลายเป็นลูกๆ ของท่านและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของพวกเขาจากท่าน อย่างไรก็ตาม มายาเป็นเช่นนั้นที่ว่าวันนี้พวกเขาอยู่ไม่ได้ที่นี่ หากหลังจากทำสัญญา ลูกกลับไปไม่บริสุทธิ์ ลูกก็ถูกลอกลวงอย่างมาก นั่นเป็นการไม่เชื่อฟังพระเจ้าใช่ไหม? บาบาเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งด้วยสัญญา มายาจะทำให้ลูกทุกข์ระทมอย่างมาก ไม่เช่นนั้น เหตุใดจึงจะมีการบราเล่า? การกลายเป็นนายของโลกไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! ลูกต้องไม่ทำความผิด ลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียนเลย รับคำแนะนำจากبابาและแล้วท่านจะรับผิดชอบ ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาเรียนหนักมากในเวลาของการสอบของพวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและลูกเห็นว่าเวลากำลังใกล้เข้ามามาก ลูกเองก็จะไม่ว่างเว้นในการศึกษาทั้งวันทั้งคืนด้วย เวลานั้นกำลังจะมาถึงในไม่ช้าแล้วในขณะนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้พูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์กับกันและกัน ลูกต้องไม่มีวันเข้ามาสู่ความขัดแย้งของความคิดเห็น อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สถานการณ์ใด

2. อย่าไม่เชื่อฟังبابา หลังจากทำสัญญา อยู่อย่างมั่นคงกับสัญญานั้นตลอดไป ให้มีความใส่ใจเสมอในการทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เปลี่ยนโลกและเปลี่ยนสันสการ์ของลูกเองด้วยการทดลองพลังของโยคะในเวลาที่เหมาะสม

เช่นเดียวกับที่ลูกสามารถมีโยคะและนำโยคะได้ ในทำนองเดียวกัน เพียงกลับมาสามารถในการทดลองกับโยคะ ก่อนอื่น ทดลองพลังของโยคะกับสันสการ์ของลูก เพราะสันสการ์ที่สูงส่งของลูกเป็นรากฐานสำหรับการสร้างโลกที่สูงส่ง ดังนั้น ตรวจสอบว่า: มีสันสการ์ใดที่ลอกลวงฉันในเวลาใด? ไม่ว่าสถานการณ์บุคคล หรือบรรยากาศจะเป็นอย่างไร อย่าเปลี่ยนสันสการ์ที่สูงส่งของลูกหรือทำให้ธรรมดาหรือไร้ประโยชน์ ผู้ที่เปลี่ยนสันสการ์ของตนเองกลายเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงโลก

คติพจน์: เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับข้างหน้า ทำให้ธรรมชาติของลูกง่ายดายและความพยายามของลูกเต็มไปด้วยความใส่ใจ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว ลูกรู้ว่าลูกได้ยืมความรู้ี้จากเจ้าผู้ไร้เดียงสา ทุกๆ 5,000 ปี และเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลหลักที่ลูกไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้
- คำตอบ:** สติปัญญาของคุณเร่ร่อน ไม่ได้เต็มไปด้วยโยคะกับผู้เดียวและลูกไม่ได้กลับมาฝึกเป็นดวงวิญญาณ เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ บาบาคูพูดว่า ลูกๆ อย่าเข้าไปสู่ความสนิทสนมคุ้นเคย อย่างจดจำ รูปและนามของกันและกัน จงทำบทเรียนให้มั่นคงว่า “จงเป็นของชีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” อย่าวิ่งไล่ตามผู้อื่น จงรับคำแนะนำจากพ่ออยู่เรื่อยๆ เพราะด้วยการทำเช่นนั้น ลูกจะถูกปลดปล่อยจากความทุกข์ และจะซึมซับความรู้ได้เป็นอย่างดี
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ชานติ เจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ให้ ชีพบบาคูเรียกว่าเจ้าที่ไร้เดียงสา เจ้าผู้ไร้เดียงสาเคยปรากฏอยู่ในอดีตและแน่นอนว่าท่านทำสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้วให้กลับมาถูกต้อง ท่านได้จากไปหลังจากที่ได้บอกตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูก เหตุนี้เองผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจึงร้องสรรเสริญท่าน ลูกๆ รู้ว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เดียวที่ทำให้สิ่งที่เสียหายไปนั้นกลับมาถูกต้อง กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าและร้องสรรเสริญท่านและพ่อกำลังเล่นบทบาทของท่าน พ่อได้มาแล้วและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่บาบาอธิบายแก่ลูกในเวลานี้ ท่านได้อธิบายแก่ลูกทุกวงจร ทุกวงจรท่านมาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ ท่านกำลังทำสิ่งนั้นในเวลานี้ เวลานี้ผู้คนมากมายรู้สิ่งนี้ แต่ก็ยังมีผู้คนอีกมากมายที่ไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจะมาและประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว ก่อนหน้านั้นลูกเองก็ไม่ว่าบาบาจะมาและให้มรดกของลูกแก่ลูก เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้ ท่านคือผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแท้จริง ท่านบอกลูกถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ได้สัมผัสหัวใจของลูกว่า ท่านคือผู้เดียวกันที่มาและถือกำเนิดในบาร์ต การเกิดทางจิตของท่านได้รับการจดจำ ท่านมาและชำระชาวบาร์ต มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ผู้ที่เรียกท่านนั้นแน่นอนว่าต้องเข้าใจว่าพวกเขาเคยบริสุทธิ์ พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์และเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เวลานี้ด้วยการได้รับตาที่สามของลูกจากพ่อ ลูกจึงได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ของลูกๆ ควรดำเนินไปตลอดทั้งวัน ใครเคยบริสุทธิ์ในยุคทอง จริงๆแล้ว เทพเคยเป็นเช่นนั้น เวลานั้นไม่มีศาสนาอื่น มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพด้วย แต่พวกเขาก็ไม่ได้ถูกเรียกอย่างอื่น ลูกไม่ได้อ้างอิงถึงภาพลักษณ์ของพวกเขว่าเป็นเทวีศรีลักษมีหรือเทวาศรีนารายณ์ พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นในเวลานี้ เมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ ที่นั่นจะไม่มีศาสนาอื่น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่า บาบากำลังบอกเรื่องราวที่แท้จริงแก่ลูก แต่ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่เคยได้ยืมความรู้ี้มาก่อน นั่นคือเพราะพวกเขาไม่รู้ความลับของละคร ลูกพูดว่าลูกเคยฟังสิ่งนี้ทุกวงจร ลูกไม่เคยฟังสิ่งนี้เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วหรือ และแล้วเหตุใดลูกจึงพูดว่าลูกไม่เคยได้ยืมสิ่งนี้มาก่อน ผู้เดียวนี้ถ่ายทอดความรู้ี้แก่ลูกในวงจรที่แล้ว ลูกกำลังรับฟังผู้เดียวกันนั้นอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ลูกควรอธิบายสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี ลูกเคยได้ยืมความรู้ี้เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน สิ่งนี้ได้คงอยู่มา 5,000 ปีแล้วตั้งแต่เหล่าเทพคงอยู่ ใครทำให้พวกเขาไปเป็นเทพจากมนุษย์ แม้กระทั่งเวลานี้ พ่อผู้เดียวกันนี้ก็จะทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น พ่อต้องมาอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปีเพื่อชำระผู้ที่ถูกรวบรวมทำให้ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ต้องชำระ ลูกยังเข้าใจอีกด้วยว่าประวัติศาสตร์ชำระ หลังจากยุคทองก็จะมียุคเงินแล้วก็ยุคทองแดง... ลูกไปรอบวงจร เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก ด้านหนึ่งมีเปลวไฟของการทำลายล้างและอีกด้านหนึ่งบาบาามาที่นี่เพื่อก่อตั้งโลกใหม่ นี่คือการสมมติมหาภารตะเดียวกันนั้น ผู้คนเชื่อว่าการทำลายล้างโลกมนุษย์จะเกิดขึ้นด้วยสิ่งนี้ ทุกคนเข้าใจสิ่งนี้ ลูกสามารถเห็นการทำลายล้างโลกเก่า สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่นี้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน นี่ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี บาร์ตนี้เคยเป็นสวรรค์และเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ พวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง ลูกต้องอธิบายอย่างดีมากด้วยการใช้รูปภาพเช่นกัน เหตุนี้เองภาพของลักษมีและนารายณ์จึงถูกสร้างขึ้นมา ในความเป็นจริงมีภาพของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ตจำนวนมากมาย แล้วเหตุใดเราจึงทำรูปภาพเพิ่มขึ้นอีกเล่า เราทำภาพที่มีความหมาย ภาพเหล่านี้มีความรู้ที่สมบูรณ์อยู่ในตนเอง มนุษย์ถูกทำให้สับสน เหตุนี้เองจึงมีการอธิบายว่านี่เคยเป็นอาณาจักรของเทพในยุคทอง มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยในเวลานั้น และผู้ที่เคยมีชีวิต

อยู่ก็กลับมาใช้ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์จากที่บริสุทธิ์ โลกนี้ตาโมประธานและต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง คำอธิบายง่ายดายเป็นอย่างมาก พ่อพูดว่า พ่อกำลังบอกเรื่องราวของ 5,000 ปีที่แล้วแก่ลูก นานมาแล้วเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่นี่ นั่นคือ 3,000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์เคยเป็นยุคทอง พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อก่อตั้งสวรรค์ บารัตกล่าวได้ว่าเป็นดินแดนโบราณที่เทวาเทวีเคยปกครอง มีคำกล่าวว่า เทวีราเดและเทวากฤษณะ ราเดและกฤษณะหรือลักษมีและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง รามและสีดามีชีวิตอยู่ในยุคเงิน บัณชีของ 5,000 ปีนั้นชัดเจน เมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย ละครก็ไม่มีสูญสลายเช่นกัน ลูกๆดวงวิญญาณได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดของลูก บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่แสนเล็ก ประเด็นเหล่านี้ น่าอัศจรรย์อย่างมาก! สิ่งนี้ถูกเรียกว่าธรรมชาติ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสนเล็กและมีบทบาท 84 ชาติเกิดทั้งหมดของ 5,000 ปีบันทึกอยู่ภายใน เป็นสิ่งที่ไม่สูญสลายและแน่นอนว่าจะต้องซ้ำรอยด้วยเช่นกัน นี่คือการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าเป็นจุดและดวงวิญญาณก็เป็นจุดด้วย อย่างไรก็ตามพระเจ้านั้นสูงสุด ทุกดวงวิญญาณไม่เหมือนกัน พวกเขาต่างลำดับกันไป สิ่งแรกคือ ชีพบาบาสูงสุด และแล้วลูกจะพูดว่าเป็นลักษมีและนารายณ์ บราห์มาและสรัสวตีไม่สามารถถูกเรียกว่าสูงสุด ลักษมีและนารายณ์คือผู้ที่สมบูรณ์พร้อมและแล้วที่เหลือนั้นต่างลำดับกันไป บุคคลหลักที่ได้รับการยกย่องคือเหล่าเทพ ดวงวิญญาณสูงสุดของทุกคนคือชีพบาบา และแล้วในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนคือ บราห์มา วิษณุและชางกา และแล้วก็มีลักษมีและนารายณ์ รามและสีดา ฯลฯ ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป นักแสดงที่อยู่ในการเล่นนั้นก็ยังต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนเป็นเหมือนกัน มีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณของผู้นั้นเป็นนักแสดงสูงสุด ในขณะที่ผู้นั้นเป็นนักแสดงที่มีค่าไม่ก็สตาฟ ใครเป็นผู้สร้างและผู้กำกับชั้นหนึ่ง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวเท่านั้นคือคาร์ณการวันฮาร์ เวลานั้นลูกๆเกี่ยวกับละครทั้งเรื่อง นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ถูกอธิบายแก่ลูกไว้โดยสรุปแล้ว ศาสนาเทพคือรากฐานของต้นไม้ และแล้วมีกิ่งก้านของอิสลาม พุทธ และคริสต์เดียนก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น สิ่งนี้มองดูเหมือนกับแจกันดอกไม้ ต้นไม้ดูเหมือนลูกต้อง อย่างไรก็ตามหากลูกนั่งและนับแต่ละใบก็จะมีจำนวนมากมายอย่างมาก! ลัทธิและนิกายของอิสลาม พุทธ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมีค่า ชีวา เจ้าผู้ไร้เดียงสากำลังให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีเรื่องของการติกลอง ฯลฯ พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่าสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปในจิตใจของพวกเขาจริงๆ แล้วสิ่งเหล่านั้นเป็นกลองของความรู้ สิ่งนี้ก็ถูกเรียกว่าการเป่าหอยสังข์ด้วยเช่นกัน หอยสังข์ถูกเป่าด้วยปากของลูก นี่คือขลุ่ยของความรู้ ท่านั่งที่นี้และบอกลูกถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร ดวงวิญญาณเป็นจุดและมีบทบาททั้งหมดบันทึกเอาไว้ภายใน ท่านเป็นผู้สร้างและแสดงด้วยเช่นกัน ท่านรับบทบาทที่ดีที่สุด สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ผู้เดียว นั่นคือพ่อผู้เดียว ผู้สร้างและที่เหลือคือผู้ที่กลับมาใช้ชาติเกิด ผู้เดียวนี้ไม่เคยใช้ชาติเกิด การเกิดของท่านพิเศษสุด ลูกรู้ว่าท่านมาและเข้ามาในผู้น้อย่างไร ดวงวิญญาณอื่นๆก็เข้าไปในมนุษย์อื่นด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นเมื่อดวงวิญญาณของภรรยาของบางคนมา เธอจึงพูดได้ว่าเธอมีความสุข แต่เขาไม่อาจโอบกอดเธอได้ เพราะร่างกายเป็นของคนอื่น มีศรัทธาว่านั่นคือดวงวิญญาณของภรรยาของเขาที่ถูกเรียกมา พวกเขาเรียกดวงวิญญาณมากมายมาด้วยวิธีนี้ เวลาที่ทุกคนอยู่อย่างตาโมกัณี ดังนั้นพวกเขาจึงบอกไม่ได้ว่าลูกต้องว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือมาและไปอย่างไร ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่ใช่ดวงวิญญาณจากร่างอื่นและเข้ามาที่นี้และร่างนั้นก็ตายลงที่นั่น ไม่เลย พ่อพูดว่า พ่อประธานนิมิตให้แก่พวกเขาเพื่อที่จะทำให้ความปรารถนาของพวกเขาสมหวัง สิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครจะเกิดขึ้น ทุกวินาทีที่ผ่านไปถูกกำหนดไว้แล้วในละคร นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อคือจุด จุดถูกเรียกว่าเทพเจ้าที่ไร้เดียงสา นี่เป็นสิ่งที่อัศจรรย์อย่างมาก! พ่อยังพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อผู้เป็นจุดมีบทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นที่ถูกบันทึกภายในพ่อ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของคนใหม่ๆได้ คนเก่าๆจำนวนมากก็ยังไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นพวกเขากลับมาประหม่าเมื่ออธิบายแก่ผู้อื่น เช่นที่บางคนรู้สึกประหม่าเมื่อพูดทางวิทยุ ที่นี้ลูกต้องให้มุรลืออย่างตื่นตัวมากๆ ผู้คนเหล่านั้นอ่านและถ่ายทอดทุกสิ่ง ที่นี้ทุกสิ่งสำเร็จด้วยปาก บาบายังบอกลูกทุกสิ่งผ่านปากด้วยเช่นกัน สติปัญญาของลูกกำลังซึมซับทุกสิ่ง ในวงจรที่แล้วด้วย ลูกซึมซับสิ่งนี้และถ่ายทอดให้แก่ผู้คนมากมาย ความรู้ที่ต่อมาได้หายไป เวลานี้ความรู้ต้องซ้ำรอย ความรู้ที่ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณจะหลอมรวมไปกับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณจะหลอมรวมกับท่านได้อย่างไรเล่า เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อของลูกมาแล้วและกำลังให้ความรู้แก่พวกเรา และแล้วเราจะกลับบ้านไปกับบาบา ลูกๆมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ นี่คือการหนทางครอบครัวของลูก ผู้คนมากมายบอกลูกว่าลูกคือกุมารและกุมารี และดังนั้นลูกจึงไม่มีประสบการณ์ของกิเลส พวกเขาพูดว่า พวกเราคือผู้ที่ซ้างแวงในกิเลสขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเรา ท่านจะให้ความรู้แก่เราได้อย่างไร เราเป็นคู่สามีภรรยา และดังนั้นคนโสดจะอธิบายสิ่งนี้แก่เราได้อย่างไรเล่า ผู้ที่แต่งงานที่มีประสบการณ์ควรจะอธิบายแก่เรา ผู้ที่ซ้างแวงในกิเลสเท่านั้นจะสามารถอธิบายให้แก่เราได้ว่าพวกเขาเอาชนะกิเลสได้อย่างไร บาบามีรับจดหมายเช่นนั้นมากมาย สิ่งนี้ลูกต้อง ดังนั้นลูกจึงควรมีผู้ที่ประสบการณ์เช่นนั้นผู้ที่แต่งงานแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ที่จะเขียนจดหมาย แม้

กระนั้นบางคนก็มีลูกแต่เวลานี้ได้กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า ผู้คนเช่นนั้นควรจะอธิบายแก่เรา ความรู้นั้นดีมากแต่หากเราไม่มีผู้ที่ฉลาดที่จะอธิบายได้ เราก็จะกลับมาสับสน สิ่งต่างๆมากมายมาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ดังนั้นผู้ที่อธิบายแก่พวกเขาควรจะมีประสบการณ์ ลูกไม่สามารถอธิบายได้มากโดยผ่านจดหมาย หากพวกเขามาเป็นการส่วนตัวและพบปะกับบาบา บาบาจะอธิบายแก่พวกเขาเช่นกัน มีผู้ที่เป็นคู่สามีภรรยาเช่นนั้นจำนวนมากที่แบ่งปันประสบการณ์ได้ว่าพวกเขาอยู่ในการครองเรือนและทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร พวกเขาจะมีตระวังอย่างเต็มที่แม้แต่อาหารและเครื่องดื่มของพวกเขา หากบุคคลที่กำลังอธิบายแก่พวกเขาไม่ดี พวกเขาจะสับสน สติปัญญาของลูกควรจะทำงานเพื่องานรับใช้ ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เข้าไปสู่ความสนิทสนมคุ้นเคย สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม มายาคักลูกไว้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ในเวลานี้ หลายคนติดกับอยู่ในรูปและนามของกันและกัน และแล้วพวกเขาไม่แม้กระทั่งเขียนถึงบาบาและบอกบาบาถึงพายุที่พวกเขาเผชิญอยู่ พวกเขาไม่ได้บอกความจริง หากพวกเขาเขียนถึงบาบา บาบาจะแสดงวิธีการแก่พวกเขา บางคนเขียนความจริง ซึ่งบาบารู้ทุกสิ่ง ท่านอธิบายว่า หากลูกมีกิจกรรมเช่นนั้น ลูกจะได้รับการลงโทษอย่างมากจากดารามราช ตลอดทั้งวันลูกเฝ้าแต่มีความคิดเช่นนั้น หลายคนมาที่ศูนย์และพูดว่า ผู้นั้นผู้นี้อธิบายได้ดีมาก อย่างไรก็ตามภายในนั้นมีความคิดที่เป็นเช่นปีศาจ ที่นี้ลูกจำเป็นต้องมีโยคะกับผู้เดียว จะมีพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น เหตุใดลูกจึงวิ่งตามผู้อื่นด้วยเล่า หากลูกไม่สามารถซึมซับความรู้ สติปัญญาของลูกจะแปรอนไปบางแห่งอย่างแน่นอน และแล้วเพราะลูกกลัว ลูกจึงไม่ขอคำแนะนำ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง ลูกจะถูกปลดปล่อยจากความทุกข์ด้วยเช่นกัน ทุกคนร้องขอการหลุดพ้น ลูกกลับมาหลุดพ้นจากความทุกข์และแล้วไปสู่ความสุข การหลุดพ้นในชีวิตเป็นไปสำหรับทุกคน แต่ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่การหลุดพ้น และแล้วจึงไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป่าหอยสังข์ของความรู้เช่นเดียวกับพ่อ อย่าถ่ายทอดความรู้เพียงด้วยการอ่านเท่านั้น จงซึมซับความรู้ก่อนและแล้วจึงอธิบาย
2. จงระมัดระวังอย่างมากกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก ทำตามศรัทธาและแบ่งปันประสบการณ์ของลูกกับผู้อื่นเกี่ยวกับว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างไรขณะอาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมามีชัยชนะโดยการทำให้วัตถุธาตุเป็นผู้รับใช้ของลูกแทนที่จะถูกประทับด้วยการช่วยให้พ้นบาป (ความช่วยเหลือ) หรือสิ่งอำนวยความสะดวก
ดวงวิญญาณโยคีและดวงวิญญาณที่สูงส่งส่วนมากไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากวัตถุธาตุ ลูกดวงวิญญาณบราห์มินเป็นดวงวิญญาณโยคีที่สูงส่งที่สุด และวัตถุธาตุคือผู้รับใช้ของลูกผู้เป็นนาย ดังนั้นไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือการช่วยให้พ้นบาปของวัตถุธาตุสามารถมีอิทธิพลต่อลูกได้ อย่าให้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพื้นฐานของความพยายามทางจิตวิญญาณของลูก แต่ให้ความพยายามทางจิตวิญญาณของลูกทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกคำจุนลูก และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุ เป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ

คติพจน์: บางคนผู้ที่พิจารณาว่าทุกช่วงเวลาเป็นช่วงเวลาสุดท้าย ถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่พร้อมเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงมากกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นนักเรียนของผู้ชำระให้บริสุทธิ์, พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ และลูกกำลังศึกษาเพื่อโลกใหม่
- คำถาม:** ลูกๆ ประเภทใดที่รับรางวัลจากรัฐบาลทางจิต?
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ทำให้ผู้อื่นจำนวนมากทัดเทียมกับพวกเขา ผู้ที่ให้การพิสูจน์ของงานรับใช้ได้รับรางวัลที่ใหญ่มาจากรัฐบาลทางจิต พวกเขาประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงส่งสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิด

โอมชานติ พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกที่อ่อนหวาน, ลูกๆ ที่อ่อนหวานกำลังศึกษาการศึกษานี้กับพ่อ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ยิ่งลูกศึกษาดีเพียงใดรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิดจะสะสมมากตามนั้น ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่สูงส่งอย่างมาก ที่เหลือทั้งหมดเป็นการศึกษามีค่าเพียงไม่กี่สตางค์ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามในการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากตามนั้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่า: เราคือนักเรียนของผู้ชำระให้บริสุทธิ์, พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อและเรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างดีเพื่อศึกษาเล่าเรียน เราจะไปหาพ่อก่อนและแล้วตามการศึกษาของแต่ละคน เราจะไปและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเราในโลกใหม่ นั่นคือการศึกษากลับโลกในขณะนี้เป็นการศึกษาเหนือโลก(ทางจิต) นั่นคือการศึกษสำหรับโลกที่อยู่เหนือขึ้นไป นี่คือนอกเหนือที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากชวานรเป็นชาวสวรรค์ ลูกควรจะต้องจำสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพราะและแล้วเมื่อนั้นความสุขในสติปัญญาของลูกจะสูงขึ้น เมื่อลูกๆ ไปงานแต่งงานหรืองานต่างๆ พวกเขาก็ลืม ลูกต้องไม่มีวันลืมการศึกษาเล่าเรียน ในความเป็นจริงลูกควรจะมีมีความสุขมากกว่าที่ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสวรรค์ในอนาคตเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นจำนวนมากทัดเทียมกับตัวเองอย่างดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน ความลับนี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น จำเป็นต้องมีไหวพริบสำหรับการทำงานรับใช้ มีแผนต่างๆ กัน บาบามาพูดกับผู้ที่สร้างภาพสโลดว่าภาพสโลดควรมีขนาดเดียวและสามารถใช้ได้กับทุกๆ เครื่องฉาย แผ่นสโลดแรกควรจะเป็น: อะไรเป็นความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? พวกเขาจะเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของพวกเขา เขาจะได้รับมรดกอะไร? พ่อแสดงให้เห็นว่าลูกได้รับสถานภาพแห่งสุริยวงศ์ด้วยตรีมูรติบราห์มา ลูกก็กำลังเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและกำลังสร้างโลกบริสุทธิ์ เวลานั้นสติปัญญาของลูกจำได้ว่า 5,000 ปีที่แล้วที่เรากลายเป็นเทพอย่างแท้จริงและแล้วเราก็สูญเสียอาณาจักรของเรา อาณาจักรทั้งหมดที่พวกเขาได้รับในเวลานี้เป็นสภาพที่มีขีดจำกัด ของลูกคือการต่อสู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ตามศรีมัทลูกกำลังต่อสู้กับราวัน-กิเลสทั้งห้าในเวลานี้ ลูกรู้ว่าบทบาทของชัยชนะและการฟ่ายแพ้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร วงจรละครหมุนไปทุก 5,000 ปี ดังนั้นลูกๆ ต้องทำตามศรีมัทตามคำแนะนำใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนได้รับ ลูกบางคนพูดว่าพวกเขาสามารถเข้าใจได้แต่ไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ นั่นเหมือนกับการพูดว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามที่ตัวเองเข้าใจได้มากเพียงใด ให้วงจรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองควรมุ่งมั่นในสติปัญญาของลูก ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง หากลูกไม่ได้ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเอง ลูกก็ไม่ใช่ผู้ที่สามารถทำงานรับใช้ได้อย่างดี ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วย คุรุบราห์มินต้องทำความเพียรพยายามกับทุกคน เมื่อคุรุทำความเพียรพยายามอย่างมากเท่านั้นที่พวกเขาได้รับรางวัล ลูกได้รับรางวัลจากรัฐบาลที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ ลูกต้องไม่ทำความผิด ลูกศึกษาทุกวิชาที่นี้ในชั้นเรียนเดียวกัน ลูกรู้ว่าในอนาคตลูกจะไปและกลายเป็นเทพ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เช่นที่ลูกสร้างอาคารของสวรรค์ในวงจรที่แล้ว และลูกจะทำเช่นเดียวกันอีกครั้ง ละครก็ช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ที่นั่นพวกเขาสร้างปราสาทราชวังขนาดใหญ่และบัลลังก์ขนาดใหญ่ ที่นี้ไม่มีปราสาทราชวังขนาดใหญ่ที่ทำด้วยทองและเงินเช่นนี้ เพชรพลอยจะเป็นเหมือนกับก้อนหิน มีเพชรพลอยมากมายในการแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นในตอนต้นของยุคทอง พวกเขาจะไม่ทำอะไรหรือ? ผู้คนที่มั่งคั่งตกแต่งรูปบูชาของราเดและกฤษณะและนารายณ์หลายอย่างมาก พวกเขาตกแต่งรูปบูชาเหล่านั้นด้วยเครื่องประดับทองคำ บาบามาพูดว่าผู้หนึ่งได้ที่พูดว่าเขาสร้างวัดให้กับลักษมีและนารายณ์และต้องการเพชรพลอยใหม่สำหรับรูปบูชาเหล่านั้น ในเวลานั้นทุกสิ่งนั้นถูกมาก ดังนั้นในยุคทองจะเป็นอะไร? เคยมีเพชรพลอยมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งถูกรูดปล้นไปโดยทุกคน เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่ง นี่คือการศึกษที่สูงส่งอย่างมาก ลูกต้องสอน

การศึกษาแก่เด็กๆด้วยเช่นกัน พร้อมกันกับการศึกษาทางโลกควรให้การศึกษาแก่พวกเขาด้วย เผาแต่เดือนผู้อื่นให้จดจำชีพบาบา อธิบายรูปภาพ และให้ประโยชน์แก่ลูกๆของลูกเองด้วยเช่นกัน ชีพบาบาเป็นผู้สร้างสวรรค์ หากลูกจดจำชีพบาบา ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ความรู้ที่ไม่สูญสลายไม่มีวันถูกทำลาย เมื่อผู้อื่นได้รับความรู้นี้แม้เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็จะเข้าไปสู่อาณาจักร ในยุคทองเคยเป็นของอาณาจักรลัทธิและนารายณ์ แล้วอาณาจักรนั้นไปที่ใด? เรากำลังอธิบายแก่ท่านซึ่งหมายความว่าเรากำลังจะทำให้ท่านกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น โดยการที่ลูกสอนความรู้แก่พวกเขา พวกเขาจะเรียนรู้ ลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ ด้วยการทำสิ่งที่ผิดลูกจะเสียใจในภายหลังอย่างมาก ผู้เป็นพ่อหาทรัพย์สมบัติและทิ้งไว้ให้กับลูกๆ เวลานี้ทุกคนกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่เวลานี้เผ่าแต่มีการต่อสู้ รบรา และความตายเผ่าแต่เกิดขึ้นอย่างมาก นี่ไม่มีอะไรเลย จะมีการทำลายล้างราวสิบๆล้านคน ทุกสิ่งจะถูกเผาและจบสิ้นและกลายเป็นป่าช้าและแล้วจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ป่าช้าอันใหญ่ขณะที่ดินแดนของเทวดานางฟานั้นเล็ก ผู้ที่เป็นอิสลามพูดว่าทุกคนจะถูกฝังอย่างไร คุณตา (พระเจ้า) มาและทำให้ทุกคนตื่นขึ้นและพาทุกคนกลับ ในเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดปรากฏอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง ร่างกายอยู่ในป่าช้า แต่ดวงวิญญาณไปและใช้ร่างอื่น ในเวลานี้มายาได้วางทุกคนไว้ในป่าช้า ทุกคนตายแล้ว ทุกคนต้องถูกทำลายและดังนั้นหัวใจของลูกต้องไม่ผูกพันกับใคร ลูกต้องผูกพันหัวใจของลูกกับผู้เดียวเท่านั้น ในเวลาสุดท้ายความผูกพันของลูกจะจบสิ้น ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว เท่านั้นเอง! ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษานี้กับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เพื่ออนาคตของลูก 21 ชาติเกิด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของโลก ท่านคือผู้มีชีวิต ดวงวิญญาณคือสิ่งมีชีวิตเช่นกัน จนกระทั่งดวงวิญญาณเข้ามาสู่ร่างกาย ร่างกายคือสิ่งไม่มีชีวิตแต่ดวงวิญญาณคือสิ่งมีชีวิต เวลานี้ดวงวิญญาณได้รับความรู้ ดวงวิญญาณแต่ละดวงมีบทบาทของตนเองลูกบันทึกไว้ ทุกดวงวิญญาณแสดงบทบาทของตนเอง ละครนั้นมหัศจรรย์นั้นเป็นการกล่าวว่าเป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ บทบาทที่ยิ่งใหญ่ได้ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่เล็ก! จิตวิญญาณสูงส่งหนึ่งและอธิบายแก่ลูกถึงเรื่องราวทางจิตวิญญาณซึ่งทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ท่านได้พาลูกไปทัวร์ด้วยเช่นกัน ท่านเผ่าแต่ให้มันมืดแก่ทุกสิ่งแก่ลูกซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วในละคร แม้ว่าละครนั้นถูกกำหนดไว้เป็นนิรันดร์ มนุษย์ไม่รู้ว่านั้นเป็นนิรันดร์ ลูกรู้ทุกสิ่ง ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น หลังจากหนึ่งวินาที นั้นก็กลายเป็นอดีต ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าสิ่งใดเป็นอดีตเคยอยู่ในละคร พ่อได้อธิบายกับลูกแล้วว่าบทบาทอะไรเกิดขึ้นจากยุคทองเป็นต้นมา โลกไม่รู้ในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังให้ความรู้กับลูกที่มีในสติปัญญาของพ่อ พ่อทำให้ลูกเท่าเทียมกับพ่อ ลูกรู้ว่าทั้งโลกนั้นคดโกง เวลานี้สิ่งแรกลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ นอกจากลูกไม่มีผู้ใดสามารถทำให้ผู้ใดบริสุทธิ์ได้ เวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องพูดอ่อนหวานอย่างมาก คำพูดที่ขมไม่ควรออกมาจากปากของลูก จงมีความเมตตาต่อทุกคน ลูกสามารถสอนคำพูดของพระเจ้าแก่ทุกคน: มานมานะบาฟ พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าคือใครหรือท่านพูดก็ตะเมื่อไร เวลานี้ลูกรู้ว่คำพูดของพระเจ้าคือ: จงกลับมาปราศจากร่าง จงละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด: ฉันเป็นของอิสลาม ฉันเป็นพาร์สี ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้อง ลูกๆของพ่อผู้เดียว ดวงวิญญาณอธิบายกับพี่น้องของพวกเขาว่า พ่อพูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น ทุกคนกำลังจะไปสู่ดินแดนของนิพพาน ลูกต้องจดจำสองคำนี้และอธิบายสิ่งนั้น พระเจ้าของทุกคนคือผู้เดียว นั้นไม่สามารถเป็นกฤษฎณะได้ พ่อพูดว่า: เวลานี้จงละทิ้งศาสนาทางร่างและจดจำฉันผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณใช้การคำจุนของวัดฤทธาตุและเล่นบทบาทที่นี้ มีคำกล่าวถึงพระคริสต์ว่เวลานี้พระคริสต์อยู่ในรูปของขอทาน รองเท้า(ร่างกาย)ของทุกคนเวลานี้เก่า อย่างแน่นอนเวลานี้พระคริสต์ต้องกลับมาใช้ชาติเกิด เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของเขา พ่อมาและแม้กระทั่งทำให้ผู้นำศาสนเหล่านี้ตื่นขึ้นมา เป็นเพียงพ่อผู้เดียวผู้ที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องลงมาเบื้องล่างขณะที่ใช้ชาติเกิด เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เมื่อลูกก้าวหน้าไปข้างหน้า ผู้คนจะยอมรับสิ่งนี้ เสียงจะดังว่พ่อได้มาแล้ว ชื่อของพระเจ้าถูกกล่าวไว้ในสงครามใหญ่แต่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อนั้น การทำลายล้างและการก่อตั้งกิจงานของพระเจ้าผู้เดียว พ่อท่านเองมาและเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ลูกร้องเรียกหาท่าน: บาบา ได้โปรดมา! มาและเปิดประตูสู่ดินแดนสุขาวดี พ่อมาและเปิดประตูโดยผ่านลูก ชื่อของลูกได้รับการยกย่องเช่นกองทัพพิชิตดี ทำไมลูกจึงถูกเรียกว่าพันดาฟ? เพราะลูกคือผู้นำทางทางจิตและลูกได้แสดงหนทางไปสู่สวรรค์แก่ทุกคน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมด มีเพียงผู้ที่เข้าใจในสิ่งเหล่านี้เท่านั้นในวงจรที่แล้วจะมาถึงครั้ง เราดวงวิญญาณคือผู้นำทางและจะพาทุกคนไปสู่ดินแดนของความสงบและแล้วพวกเขาจะมาสู่ดินแดนของความสุข ดินแดนของความทุกข์จะต้องถูกทำลาย มีสงครามมหาการตะสำหรับสิ่งนั้น ลูกมีรายละเอียดทั้งหมดในสติปัญญาของลูก มานมานะบาฟ มาเดี่ยาจีภาพ-ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ เช่นเดียวกับบาบาเต็มไปด้วยความรู้ ลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน บาบาเก็บบุญแถมไว้กับท่าน แทนที่จะเป็นสิ่งนี้ พ่อได้ทำให้ลูกเป็นนายของโลกนั้น พ่อไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น มีความแตกต่างนี้ ส่วนของนิมิตเป็นประโยชน์สำหรับลูกด้วยเช่นกัน พระเจ้าให้สิ่งตอบแทนของศรัทธาของลูกคืนและความเลื่อมใสศรัทธาในรูปของถั่วชิคฟี บาบาได้อธิบายแล้วว่มีการชุมนุมต่อจากถั่วชิคฟีมากมายเกิดขึ้นอย่างไร แต่ไม่มีการชุมนุมต่อ

ลักษมีมากเท่านั้น มีความแตกต่างอย่างมาก! ผู้คนได้วางรูปของลักษมีในกล่องสมบัติของพวกเขาด้วยความหวังว่าพวกเขาจะได้รับความมั่งคั่ง บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้รับถั่วชิกพี ขณะที่ในความรู้ลูกได้รับเพชร ผู้คนเพียงแต่ร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมี พวกเขาจะไม่ร้องขอลูกหรือสุขภาพที่ดีจากเธอ ผู้คนไปหาจกัถั่วชิกพีด้วยความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขา เวลาลูกเข้าใจว่าลูกเคยมีค่าต่อการกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและต่อมาจะกลายเป็นผู้มีค่าต่อการกราบไหว้บูชา เวลาลูกได้เป็นผู้รู้แจ้งด้วยความรู้ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่พิเศษสุดอย่างมาก เมื่อสัตกูรูให้น้ำมันแห่งความรู้ความมิดทั้งหมดก็ถูกขับไล่ออกไป ในเวลานี้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร สิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกควรจะให้คุณค่าการศึกษาอย่างมากอย่างไร! ลูกได้ศึกษาการศึกษาเหล่านั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและลูกได้รับสิ่งใด? ถั่วชิกพี ด้วยการศึกษาศึกษานี้เป็นเวลาหนึ่งชาติเกิด ลูกได้รับเพชรพลอย นี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะทำความเพียรพยายาม ครูจะสามารถทำอะไรได้หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน? ไม่มีเรื่องของความเมตตาที่นี่ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันอาณาจักรของเทพทั้งหมดกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ลูกกำลังปลดปล่อยบาปของลูกด้วยพลังโยคะและด้วยพลังของความรู้ นั่นคือด้วยความรู้ลูกจะกลับมาสูงส่งอย่างมาก ด้วยการอบในมหาสมุทรแห่งความรู้และในแม่น้ำของความรู้ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ฝ้าแต่ได้รับวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ตามแผนของละคร บาบ่าฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกในสิ่งต่างๆ ที่ท่านได้เคยอธิบายในวงจรที่แล้ว ลูกๆ ฝ้าแต่มาที่นั่นตามลำดับกันไป สกูลบราห์มินต้องเติบโต ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ฝ้าแต่อธิบายสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่ใครก็ตามที่มา ลูกต้องเป่าหอยสังข์ด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถสร้างสมที่บ้านได้มากเท่ากับที่ลูกสามารถสร้างสมที่นี่ มรุษันได้รับการสรรเสริญในคัมภีร์ว่าเป็นสถานที่ซึ่งมีการเป่าหอยสังข์(มุรลี) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้คุณค่าอย่างมากต่อการศึกษา! ลูกต้องไม่ร้องขอความเมตตาจากพ่อ ฯลฯ ฝ้าแต่สะสมพลังของความรู้และโยคะ
2. จงมีความเมตตา อย่าได้ปล่อยยให้คำพูดที่ขมใดออกมาจากปากของลูก จงพูดอ่อนหวานเสมอ อย่างแน่อนทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นทาปาสวี่ที่แท้จริง และทำให้งูของกิเลสเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอของลูก
 กิเลสทั้งห้าเป็นเชือกที่มีพิษสำหรับผู้คน แต่สำหรับลูกดวงวิญญาณโยคีและทาปาสวี่ งูนี้กลายเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอของลูก เหตุนี้เองพวกเขาได้วาดภาพงูเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอในรูปทาปาสวี่ข้างกำแพงที่ปราศจากร่าง เป็นอนุสรณ์ของลูกบราห์มิน และพ่อบราห์มา งูกลายเป็นเวทีสำหรับลูกที่จะรำยรำบนนั้นในความสุข พวกเขาได้แสดงสิ่งนี้เป็นเครื่องหมายของการฟังฟัง สภาพทางจิตวิญญาณของลูกคือเวที (กายภาพ) เมื่อลูกมีชัยชนะเหนือกิเลสต่างๆ และแล้วลูกเรียกได้ว่าทาปาสวี่ที่แท้จริง

คติพจน์: การตายจากโลกเก่าและสันสการ์เก่าคือการตายขณะมีชีวิตร

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่ว่าผู้ใดจะเต็มไปด้วยคุณธรรม อ่อนหวานหรือมั่งคั่งเพียงใดก็ตาม ลูกต้องไม่ลูกดิ่งเข้าไปหาพวกเขา ลูกต้องไม่จดจำร่างกาย
- คำถาม:** คำพูดที่อ่อนหวานอันใดสำหรับพ่อที่ออกมาจากปากของลูกๆ ที่ได้รับความรู้
- คำตอบ:** โอ้โฮ บาบา! ท่านได้ให้ท่านชีวิตแก่เราแล้ว บาบาที่แสนหวาน ด้วยการให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่พวกเรา ท่านได้ปลดปล่อยเราออกจากความทุกข์ทั้งหลาย แล้วเราควรที่จะขอบคุณท่านมากเพียงใดเล่า
- คำถาม:** ลูกควรจะทำอะไรเพื่อที่จะไม่ถูกผู้ใดดึงรั้งนอกจากพ่อเท่านั้นในเวลาสุดท้าย
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าเก็บสิ่งใดไว้กับตนเองเป็นพิเศษเพราะความละโมภ หากลูกเก็บสิ่งใดไว้เป็นพิเศษ สิ่งนั้นจะดึงรั้งลูก แล้วลูกจะลืมการจดจำระลึกถึงพ่อ
- เพลง:** จงมีความอดกลั้นเถิด โอ้จิตใจเอ๋ย! วันแห่งความสุขของเธอกำลังจะมาถึง

โอมซานติ ใครกำลังให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ สติปัญญาของลูกไปหาพ่อที่ไร้ขีดจำกัดอย่างรวดเร็ว เวลานี้เท่านั้นที่สติปัญญาของลูกไปหาท่าน ในความเป็นจริงแล้ว สติปัญญาของผู้คนจำนวนมากก็ตรงไปหาพ่อที่ไร้ขีดจำกัด แต่พวกเขาก็ไม่รู้ ว่านี่คือ ยุคบรรจบพบกัน พ่อมาแล้ว แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมาเพื่อรับรู้สิ่งนี้ในเวลาเดียวกัน หากลูกเป็นของพ่อ พวกเขาจะรับรู้สิ่งนี้ได้ ลูกรู้จักพ่อในเวลานี้ ลูกรู้ว่าบาบามาแล้ว ท่านกำลังให้มรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ซึ่งท่านเคยให้ลูกเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ท่านมาเพียงเพื่อให้มรดกของสวรรค์ที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูกๆ ขณะที่ท่านคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ท่านก็ยังสอนลูกด้วย พระเจ้า คือ พ่อ แล้วก็พูด นั่นคือ ท่านสอนลูกๆ ท่านสอนอะไรแก่ลูกเล่า ลูกๆ เข้าใจว่า เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว บาบาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใด ฯลฯ ดาต้าผู้นี้เคยศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ทรงอำนาจ ตัวท่านเองพูดว่า พ่อรู้จักพระเวทย์และคัมภีร์ดีมาก ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่ได้สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา เมื่อลูกถามผู้คนที่ พวกเขาศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ตั้งแต่เมื่อใด พวกเขาจะพูดว่า สิ่งนั้นดำเนินมาตั้งแต่จำความไม่ได้ พ่อพูดว่า ไม่มีใครสอนพ่อ และพ่อก็ไม่มีพ่อด้วยเช่นกัน คนอื่นๆ เข้าไปสู่ครรภ์ และได้รับการหล่อเลี้ยงจากแม่ของพวกเขา พ่อไม่ได้เข้าไปสู่ครรภ์ที่จะต้องได้รับการหล่อเลี้ยงจากแม่ ดวงวิญญาณมนุษย์เข้าไปสู่ครรภ์ แม้ลักษณะและนารายณ์ของยุคทองก็ถือกำเนิดผ่านครรภ์ ดังนั้น พวกเขาเองก็เป็นมนุษย์เช่นกัน พ่อมาเข้าร่างนี้ตามแผนของละคร แท้จริงแล้ว พ่อเคยทำเช่นนั้นในวงจรที่แล้ว ไม่มีใครรู้เรื่องเหล่านี้ แม้กระทั่งระยะเวลาของวงจรก็ไม่มีใครรู้ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า พ่อเป็นพ่อ ครู และสัทกูรูของลูก ลูกรู้ว่าบาบานี้คือ ผู้เดียวที่ให้ทรัพย์สินสมบัติของท่านแก่ลูก บาบาได้มาเพื่อให้อำนาจปกครองสวรรค์แก่ลูก ท่านจะไม่ให้อำนาจในการปกครองนรกแก่ลูก สิ่งนี้ควรจะต้องอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อคือ ผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ พ่อพูดว่า จงทำตามคำแนะนำของพ่อ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ และจากยุคทองแดง ลูกก็ทำตามคำสั่งของราวัน ในยุคทอง ลูกไม่ได้รับคำแนะนำของมนุษย์สำหรับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต และไม่มีคำแนะนำสำหรับสิ่งนั้น มันคือยุคเหล็กที่ผู้คนร้องขอคำแนะนำเพื่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนรู้ว่า พวกเขาเคยอยู่ในสวรรค์มาช้านานเวลาหนึ่ง และพวกเขาเคยบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต! ได้โปรดให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่เราด้วยเถิด! ผู้คนจะไม่เรียกหาสิ่งนี้ในยุคทอง ลูกรู้ว่า บาบามาแล้วในเวลานี้ ท่านกำลังให้คำแนะนำแก่ลูกเกี่ยวกับราชาโยคะและความรู้ที่ถ่ายทอดด้วยวิธีการที่เรียบง่ายเป็นอย่างมาก คำสั่งจากท่านคือ ศรีมัท พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครที่สูงยิ่งไปกว่าท่าน ท่านเป็นพ่อทางจิตของเรา เพราะท่านเป็นพ่อทางจิตของเรา ท่านจึงให้ความรู้แก่จิตวิญญาณเท่านั้น ลูกๆ ทางร่างกายก็ได้รับความรู้ของสิ่งต่างๆ ที่เป็นวัตถุจากพ่อทางร่างของพวกเรา ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดที่เป็นวัตถุ ลูกคือ ดวงวิญญาณ ไม่ว่ามนุษย์จะดีเพียงใดก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะมั่งคั่ง หรืออ่อนหวาน ลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มีร่างกาย ลูกเพียงแต่จดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ลูกของผู้ที่มั่งคั่งก็จะจดจำพ่อของพวกเราเท่านั้น เขาจะไม่จดจำคานธีจิ หรือชาสตรี้จิ (Shastriji) ผู้คนจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมากที่สุด บางคนจดจำลักษณะและนารายณ์ และบางคนก็จดจำราเดและกฤษณะ พวกเขาเข้าใจว่า คนเหล่านั้นเคยมีชีวิตอยู่ในอดีต และยังมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของพวกเขาด้วย สูงสุดเหนือสิ่งใดคือ พ่อ แน่นอนว่าท่านจะมาอีกครั้งหนึ่ง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชั่วร้าย ยุคทองจะมา

หลังจากยุคเหล็ก อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากลูกๆที่รู้อย่างนี้ ผู้คนเพียงแต่พูดว่า ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์จะซ้ำรอย แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ก่อนหน้านั้นลูกเองก็เป็นเช่นนั้น ลูกเคยเข้าใจว่า แท้จริงแล้วเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ แต่ลูกก็รู้ว่าอาณาจักรนั้นคงอยู่นานเพียงใดหรือเกิดอะไรขึ้นกับอาณาจักรหรือพวกเขาไปที่ใดกัน เวลานั้นลูกซึมซับทุกสิ่งอย่างดีมากต่างลำดับกันไปและทำตามศรัทธา นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วย ลูกช่วยเหลือผ่านความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง ลูกจะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายด้วยการช่วยเหลือผ่านความรู้และโยคะ ลูกคือ กองทัพซัคติ ผู้ที่ไร้ความรุนแรงทั้งสองประการ ลูกไม่มีความรุนแรงใดๆ อยู่ภายใน ลูกไม่ได้ทำให้ผู้ใดเป็นทุกข์ ความรุนแรงหมายถึงการสร้างทุกข์ การผลักดันใครบางคน การใช้ดาบ หรือการใช้ดาบของต้นหาคะ ทั้งหมดนั้นเป็นการสร้างความทุกข์ ลูกไม่ได้สร้างความทุกข์ประเภทใด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ความไม่รุนแรงเป็นศาสนาสูงสุด มนุษย์ทั้งหมดสร้างความรุนแรงนี้คืออาณาจักรของราวัน แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังได้แสดงให้เห็นถึงความรุนแรงในการกระทำของศรัทธา ลูกๆรู้ว่า ศรัทธาเป็นเจ้าชาย ไม่ใช่ว่าศรัทธาจะมีพฤติกรรมเช่นนั้นหรือมีชีวิตเช่นนั้น กิจกรรมที่สูงส่งเหล่านั้นเป็นของพระเจ้า ท่านเป็นพ่อค้าเพชร นักธุรกิจ มหาสมุทรแห่งความรู้ และนักมายากล อ้อ.. แต่ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตนจะทำสัญญาซื้อขายได้อย่างไรเล่า มนุษย์คือ ผู้ที่จะเป็นนักธุรกิจ ลูกๆเรื่องราวทั้งหมดนี้ว่า ท่านเป็นนักธุรกิจ และพ่อค้าเพชรอย่างไร เหตุใดทุกคนจึงจดจำท่าน โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคน ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ค่ายกย่องเป็นของผู้เดียว ค่ายกย่องนี้ไม่อาจเป็นของผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือของโลกที่มีตัวตน ค่ายกย่องนี้เป็นของผู้อาศัยในโลกที่ไร้ตัวตน พ่ออันสูงสุดเหนือสิ่งใด และพวกเราดวงวิญญาณก็เป็นลูกๆ ของท่าน พวกเราทุกคนมาที่นี้ต่างลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง พ่อพูดว่า ความรู้ที่พ่อให้แก่ลูก จะหายไปในเวลาต่อมา มีกิตะเหล่านั้นอยู่จำนวนมาก แต่กระนั้นก็ตาม กิตะที่เก่าแก่ก็จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง กระดาษที่ลูกใช้จะไม่ปรากฏขึ้นมาอีก กิตะนี้อยู่ในหลายภาษา สูงสุดเหนือสิ่งใดคือ กิตะอันนี้ แต่กิตะทั้งหมดนั้นลูกสร้างขึ้นมาจากมนุษย์ สิ่งเหล่านั้นไม่ถูกต้อง เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหลายจึงตกอยู่ในความมืดมิด เหตุนี้เองจึงจดจำกันว่า เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นมา ความมืดมิดก็ถูกขจัดทิ้งไป นี่ไม่ใช่ค่ายกย่องพระอาทิตย์ที่เป็นวัตถุ แต่เป็นคำสรรเสริญพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระอาทิตย์นี้ให้แสงสว่าง และมหาสมุทรก็ให้น้ำ พวกเขานั่นชื่อต่างๆมาผสมปนเปกัน มหาสมุทรแห่งความรู้ยังเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้อีกด้วย ลูกๆว่า ความมืดของลูกถูกขับไล่ไปอย่างไร ลูกเท่านั้นที่รู้จักตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เมื่อลูกรู้จักบทบาทของผู้สร้างก็ต้องรู้บทบาทของผู้อื่นด้วย เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ ลูกๆว่า บาบานี้น่ารักเหลือเกิน ท่านให้ท่านชีวิตแก่เราและปลดปล่อยเราออกจากความทุกข์ ท่านปลดปล่อยเราออกจากกรงเล็บแห่งความตาย เมื่อผู้ใดลูกช่วยเหลือให้รอดพ้นจากความตาย พวกเขาจะพูดว่า หมอให้ท่านชีวิตแก่พวกเขา ลูกได้รับท่านชีวิตเพียงครั้งเดียวนี้เท่านั้น ลูกจะไม่เคยล้มป่วยจนต้องพูดว่า ผู้นั้นผู้นี้ได้ให้ท่านชีวิตแก่ลูก นี่คือ เรื่องที่ใหม่อย่างสิ้นเชิง เวลานั้นลูกเป็นของพ่อขณะที่มีชีวิต มายา ราวันถึงบางคนเข้าไปหาตนเอง สำหรับบุคคลเหล่านั้นแล้วถือว่าความตายในรูปของราวันได้กลืนกินพวกเขา พวกเขามาสู่ตักของพระเจ้า จากนั้นก็เปลี่ยนไป และเข้าไปสู่ตักของปีศาจ ความตายไม่ได้กินพวกเขา พวกเขาเป็นของพระเจ้าขณะมีชีวิตแต่แล้วก็ยังเป็นของราวันขณะมีชีวิต พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณที่มีคุณธรรมที่นี้ แต่แล้วก็ไปที่นั่นและกลายเป็นผู้ไร้คุณธรรม ที่นี้ในยุคบรรจบพบกันเป็นอาณาจักรของผู้มีคุณธรรม ในขณะที่ที่นั่นเป็นอาณาจักรของผู้ที่ไร้คุณธรรม ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว ในยุคเหล็กเป็นอาณาจักรที่ไร้ศาสนา เป็นอาณาจักรของฆราวาส มีคำกล่าวว่า พันดาวาสมีกฤษณะอยู่กับพวกเขา ลูกมี ชีพบาบาอยู่กับลูก ไม่มีเรื่องของการพนัน อาณาจักรนั้นไม่ได้เป็นของฆราวาส และไม่ได้เป็นของพันดาวาส พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักรของคุณธรรม ผู้คนต้องการอาณาจักรของราม “เราต้องการเป็นชาวสวรรค์” นั่นก็หมายความว่า ที่นี้เป็นนรก อย่างไรก็ตาม หากลูกบอกผู้คนโดยตรงว่า พวกเขาเป็นชาวนรก พวกเขาจะไม่พอใจ พ่อได้อยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั้นไร้ตัวตน พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเท่านั้นคือ พระเจ้า พ่อที่มีขีดจำกัดไม่ใช่พระเจ้า กฤษณะไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้จักคำสรรเสริญของท่าน พ่อมาและทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านเอง พ่อรู้ ลูกๆ ก็ยังรู้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ กำลังได้รับมรดกของตนเอง เช่นที่ลูกๆ ทางโลกได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อทางร่างของพวกเขา ทั้งหมดนั้นเป็นความแตกต่าง ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับมรดกของตนเองจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ไม่มีโรงเรียนหรือชุมนุมทางจิตที่พวกเขาทั้งหมดพูดได้ว่า พวกเขามาเพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกที่นี้ พ่อพูดว่า ลูกจะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์แน่นอนว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน นั่นคือ การบรรจบกันของปลายยุคเหล็ก และจุดเริ่มต้นของยุคทอง จากนั้นลูกจะทำความเพียรพยายามและเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์ เรากำลังศึกษาราชโยคะนี้กับบาบา เพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์ และจากผู้หญิงธรรมดาเป็นลักษมี พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่นาย(Nar)และนารายณ์(Narayan)ด้วย พวกเขาได้ให้สืมื่อแก่นารายณ์ เพราะพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) นั้นอยู่ด้วยกัน ไม่ได้มีวัดสำหรับลักษมีผู้เป็นหญิง พวกเขาปลุกเรียกลักษมีผู้เป็นหญิงในจิตพาลา พวกเขาเรียกเธอว่ามหาลักษมี ลูกจะไม่เคยเห็น

รูปบูชาของลัทธิที่มีไว้สืมือ ผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชาคือรูปคู่ของวิษณุ เหตุนี้เอง พวกเขาจึงได้ให้สืมือกับรูปนั้น พ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่แสวงหาพระเจ้าและล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว พระเจ้าอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง แล้วมีความจำเป็นใดเล่าที่จะแสวงหาท่านที่นี่ เหตุใดพวกเขาจึงไม่นำภาพของกฤษณะที่อยู่ในวัดไปไว้ที่บ้านเพื่อกราบไหว้บูชาเล่า เหตุใดพวกเขาจึงต้องไปที่วัดเป็นพิเศษด้วยเล่า พวกเขาไปที่วัด วางเงินไว้ที่นั่นและทำทาน พวกเขาจะให้ทานแก่ใครในบ้านของตนเองเล่า ระบบทั้งหมดเหล่านี้เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเก็บภาพใดๆ ไว้ ลูกไม่รู้จักชีพบาบาจนต้องเก็บภาพของพ่อเอาไว้เช่นนั้นหรือ ลูกจะจดจำท่านได้ด้วยการมีรูปภาพของท่านไว้เท่านั้นหรือ หากพ่อ(ทางโลก)ของลูกๆของเขายังคงมีชีวิตอยู่ แล้วจะเก็บรูปภาพของพ่อของเขาไว้ทำไมเล่า พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก แล้วลูกจะทำอะไรกับรูปภาพเล่า มีการให้รูปภาพเพราะบางคนแก่ชราและกิลิมที่จะจดจำบาบา อย่างไรก็ตาม หากลูกจดจำผู้ที่มิร่างกายอยู่เรื่อยๆ แล้วในเวลาสุดท้ายลูกก็จะจดจำพวกเขา หากมีแรงดึงดูดนั้น พวกเขาจะวิ่งไล่ตามลูก และไม่ว่าลูกจะเก็บภาพของชีพบาบาไว้มากเพียงใด หากลูกถูกดึงดูดจากสิ่งอื่นๆ ลูกจะจดจำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เหตุนี้เอง พ่อจึงพูดว่า ลูกๆ จงมาเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสิ้นเชิง หากลูกมีการติดยึดต่อสิ่งใด หากลูกมีรองเท้า 2 ถึง 4 คู่ ลูกก็จะจดจำรองเท้าเหล่านั้น เหตุนี้เองลูกจึงถูกบอกไม่ให้สะสมสิ่งต่างๆ มากจนเกินไป ไม่เช่นนั้นแล้ว สติปัญญาของลูกจะถูกดึงดูดจากสิ่งเหล่านั้น อย่างจดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว บางคนมีความละโมภที่จะมีเสื้อผ้าดีๆ มีรองเท้า 2-4 คู่ มีนาฬิกา เงินทอง ฯลฯ หากลูกเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ ลูกก็จะจดจำสิ่งเหล่านั้น บาบาควรรู้ว่าลูกมีอะไรอยู่บ้าง จริงๆแล้ว ลูกต้องไม่เก็บสิ่งใดไว้ จงเก็บสิ่งที่ลูกได้รับจากพ่อเท่านั้น ลูกไม่ควรจดจำสิ่งอื่นใดนอกจากบาบาผู้เดียว ลูกต้องฝึกฝนให้มากเท่านั้น เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกได้ ไม่มีใครเข้าใจว่าเราดีและกฤษณะเคยเป็นนายของโลก พวกเขาพูดแต่เพียงว่า เราดีและกฤษณะเคยปกครองบาร์ตันในอดีต และเคยมีพระราชวังของพวกเขาริมฝั่งแม่น้ำยมุนา อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นนายของทั้งโลก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น พ่อที่ไร้ขีดจำกัดได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายที่ไร้ขีดจำกัด มีความแตกต่างอย่างมากมากระหว่างประชากรกับราชา ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดา ดังนั้นลูกจึงต้องทำตามอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานมาเป็นผู้ที่มั่งคั่ง ลูกควรจะทำความเพียรพยายามให้มากเช่นนั้น จงศึกษาเล่าเรียนอย่างมีความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงช่วยเหลือทุกคนด้วยความรู้และโยคะ มาเป็นผู้ที่ไร้ความรุนแรงทั้งสองประการ อย่าสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร
 2. จงเป็นผู้ทำลายการติดยึด สติปัญญาของลูกไม่ควรถูกสิ่งใดดึงดูด จงฝึกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ
- พร:** พร: ขอให้ลูกกลับมามีพลัง และเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาบนพื้นฐาน ของการมีการจดจำระลึกถึง และการทำงานรับใช้ในชีวิตบราห์มิน
- พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือมีการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ ถ้าพื้นฐานของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อ่อนแอ และแล้วชีวิตบราห์มินของลูกจะบางครั้งรวดเร็วและบางครั้งช้า ถ้าลูกมีความร่วมมือ ถ้าลูกมีความเป็นมิตร ถ้ามีสถานการณ์ที่ถูกต้อง และแล้วลูกจะดำเนินต่อไป มิฉะนั้นลูกกลับมาห่อนยาน เหตุนี้เองจะต้องมีอัตราเร็วที่เร่งเร็วในทั้งการจดจำระลึกถึงของลูก และงานรับใช้ที่ลูกทำ เมื่อมีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว และแล้วจะง่ายดายที่จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา และลูกจะสามารถเห็นชัยชนะ ในทุกการกระทำ
- คติพจน์:** เพียงผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยทุกพลังจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้นเพื่อก่อตั้งทั้งศาสนาและอาณาจักร เมื่อศาสนาเทพคงอยู่ อาณาจักรก็เป็นของเหล่าเทพ ไม่มีศาสนาหรืออาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น
- คำถาม:** ในยุคทอง ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบุญ ไม่มีดวงวิญญาณบาปใดๆ อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** ที่นั่นไม่มีใครทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำของเขาหรือเธอในรูปของความเจ็บป่วย ความเจ็บป่วยาลาที่นี้ พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณกำลังมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษสำหรับบาปของเขาในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา นั่นเรียกว่าบัญญัติกรรมของอดีต
- คำถาม:** สัญญาณใดของพ่อที่ลูกๆ ที่มีสายตาที่กว้างไกลเท่านั้นสามารถที่จะเข้าใจได้?
- คำตอบ:** พ่อให้สัญญาณว่า: ลูกๆ ขณะที่นั่งที่นี้ จงแข่งด้วยโยคะของสติปัญญาของลูกและจดจำพ่อ หากลูกจดจำท่านด้วยความรัก ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ น้ำตาของความรักของลูกกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็ได้มาถึง

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงและเข้าใจความหมายของเพลงนั้น บาร์ตั้นใหญ่มาก ทั้งบาร์ตั้นไม่สามารถได้รับการสอน นี่คือการศึกษาก็ยังคงมีการเปิดวิทยาลัยต่อไป นี่คือนมหาวิทยาลัยของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ถูกเรียกว่าเป็นรัฐบาลพันดาบอำนาจการปกครองนั้นเรียกว่ารัฐบาล เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าอำนาจการปกครองกำลังได้รับการสร้างขึ้น ศาสนาบวกกับอำนาจการปกครอง (plus sovereignty) ก็คือศาสนาและการเมือง (religio-political) ศาสนาเทพกำลังได้รับการก่อตั้งด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดของศาสนาอื่นๆ ที่ก่อตั้งอาณาจักร พวกเขาเพียงแต่ก่อตั้งศาสนา บาบารู้ว่า: พ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักรและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็น ศาสนาและการเมือง (religio-political) ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลอย่างมาก พ่อได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้น ในความเป็นจริงดวงวิญญาณทั้งหมดมาจากดินแดนที่ไกลโพ้น ลูกก็ได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้นเช่นกัน ดวงวิญญาณของผู้ที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาใหม่นั้นมาจากดินแดนไกลโพ้น พวกเขาเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาในขณะที่ผู้เดียวนี้เรียกว่าเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาและอำนาจการปกครอง เคยมีอำนาจการปกครองในบาร์ตั้น เคยมีจักรพรรดิและจักรพรรดินี จักรพรรดิศรีนารายณ์และจักรพรรดินีศรีลักษมี ลูกๆ จะพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังทำตามศรีมัท พวกเราทั้งหมดชาวบาร์ตั้นได้เรียกหาบาบามาว่า: โปรดมาและเปลี่ยนโลกเก่าและสร้างโลกใหม่ของคุณสุข มีความแตกต่างแน่นอนระหว่างบ้านเก่าและบ้านใหม่นั้น ลูกเก็บบ้านใหม่ของลูกเท่านั้นในความจำของลูก ทุกวันนี้พวกเขาสร้างบ้านที่ทันสมัยอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่คิดว่า: เราจะสร้างบ้านเช่นนั้นเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรของเรา ในสวรรค์เราจะสร้างพระราชวังประดับด้วยเพชรพลอย ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่เข้าใจว่าพระคริสต์มาเพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ในเวลานั้น เป็นเมื่อศาสนาได้ขยายตัวเท่านั้นที่พวกเขาตั้งชื่อว่าศาสนาคริสต์ ไม่มีนามหรือร่องรอยใดของผู้คนศาสนาอิสลามหรือศาสนาอื่นใดในเวลานั้น สิ่งขับเคลื่อนของลูกดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนกระทั่งเวลานี้: มีภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง ที่นั่นลูกๆ จะไม่มีความรู้ว่าเป็นอาณาจักรของใครในอดีตหรือจะเป็นอาณาจักรของใครในอนาคต ในเวลานั้นลูกๆ รู้แต่ปัจจุบันเท่านั้น ในเวลานี้ลูกๆ รู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ก่อนอื่นใดเคยมีศาสนาของเราแล้วศาสนาอื่นๆ ก็มาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อนั่งที่นี้และอธิบายน เวลานั้นลูกได้กลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ในยุคทองจะไม่มิตริกาลดาร์ชิ ที่นั่นลูกๆ จะเฝ้าแต่ปกครองอาณาจักร จะไม่มีนามหรือร่องรอยใดของศาสนาอื่น ลูกๆ จะเฝ้าแต่ปกครองอาณาจักรด้วยความสุขสันต์ธรรมดา เวลานั้นลูกๆ รู้ถึงวงจรทั้งหมด ผู้คนรู้ตัวอย่างแท้จริงที่เคยมีศาสนาเทพ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าศาสนาเทพเคยได้รับการก่อตั้งอย่างไร หรือศาสนาเทพดำเนินไปเป็นเวลานานเพียงใด ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยปกครองในยุคทองในชาติเกิดมากเท่านั้นและแล้วลูกใช้ชาติเกิดมากเท่านั้นในยุคเงิน พวกเขาควรจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเราอย่างแท้จริง ลูกๆ รู้ว่าเป็นตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของดวงวิญญาณกฤษณะ พ่อได้มาและเข้ามาในร่างเขา อย่างแน่นอนที่เขาจะต้องได้รับชื่อว่าบราห์มา บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา ความรู้ของตรีมูรตินี้เรียบง่ายอย่างมาก นี่คือน้ำที่ไม่มีตัวตน ชีวา และนี่คือมรดกที่ลูกได้รับจากท่าน ลูกได้รับมรดกของลูกจากผู้ที่ไม่มีความตัวตนอย่างไร? ด้วยประชาธิปไตยบราห์มาลูกกำลังเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด เหล่าเทพเดียวกันนั้นก็จะกลายเป็นบราห์มิน ลูกควรจะเก็บวงจรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พวกเราคือบราห์มิน ลูกๆ

ของบราห์มาและเราก็เป็นลูกๆของรูดร้า(ชิวา)ด้วยเช่นกัน พวกเราดวงวิญญาณคือลูกๆที่ไม่มีตัวตน พวกเรากำลังจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากในการที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพเหล่านี้ พวกเรากำลังทำทาปาเซียแล้วเราก็จะไปสู่ยุคทอง ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเรากำลังจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ แล้วเราก็จะเป็นจักรพรรดิของศาสนาเทพและปกครองอาณาจักร เพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป หากลูกเฝ้าแต่กระทำบาปแม้กระทั่งในเวลานี้แล้วลูก จะกลายเป็นอะไร? เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญพวกเขาไม่ได้กระทำบาป อย่างแน่นอนที่พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาไปหาเหล่าเทพ ผู้คนจะอาบน้ำก่อนเสมอก่อนที่จะไปวัด เหตุใดพวกเขาจึงอาบน้ำก่อนไป? ประการแรกพวกเขาต้องแฉะในกิเลส ประการที่สองพวกเขาได้เข้าสู่ธรรม ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้ตนเองสะอาดก่อนและแล้วไปเพื่อ จะดูเหล่าเทพแม้เพียงแว็บเดียว พวกเขาไม่ได้้อย่างไม่บริสุทธิ์ขณะที่อยู่ระหว่างการจาริกแสวงบุญ พวกเขาไปในการ จาริกแสวงบุญ 4 แห่งขณะที่คงกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก หากเหล่าเทพก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกันแล้ว จะมีความแตกต่างอันใด เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และพวกเรานั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่บาบาได้นำเรามาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ใน ความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ แต่พ่อจะสอนลูกอย่างไร? พ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร? พ่อจะทำให้ลูกๆ ที่สุดแสนหวานกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างไร? ลูกรู้ว่บาบากำลังก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะทำให้ ลูกๆมีค่าควรแก่สิ่งนั้นและให้มรดกแก่พวกเขา ท่านจะทำให้ลูกมีค่าเมื่อใด? ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อมา ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ศาสนาบราห์มินในระหว่างกลางนี้เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ในยุคเหล็กมีศาสนาสุทร ในยุคทอง มีศาสนาเทพ นี่คือนิสาสนาบราห์มิน ลูกเป็นของศาสนาบราห์มิน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้สั้นมาก เวลานี้ลูกได้รู้ทั้งวงจร ลูกได้กลับมาที่มีสายตาที่กว้างไกล ลูกรู้ว่ที่นี่เป็นพาหนะของบาบา นี่เรียกว่านั้นดิกัน(ว้าว)ด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ชีวิ้วทั้งวัน ดวงวิญญาณนั่งอยู่ในร่างกายตลอดทั้งวัน หากดวงวิญญาณจะแยกห่างไป ร่างกายก็จะไม่คงอยู่ บาบาสามารถมาและ ไปอย่างที่ท่านพอใจเพราะว่าท่านมีดวงวิญญาณของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้คงอยู่ในผู้นี้เสมอ พ่อสามารถมาและไป ในหนึ่งวินาที ไม่มีใครอื่นจะรวดเร็วอย่างจรวดเช่นพ่อได้ ทุกวันนี้เขาได้ประดิษฐ์จรวด เครื่องบิน ฯลฯ มากมายอย่างมาก อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นเร็วที่สุด ลูกจดจำพ่อและท่านก็มา หากตามบัญญัติกรรมของเขา ดวงวิญญาณต้องถือกำเนิด ในลอนดอน เขาจะไปและเข้าไปในครรภ์ที่นั่นในหนึ่งวินาที ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่วิ่งเร็วที่สุด ในเวลานี้ดวงวิญญาณ ไม่สามารถกลับไปที่บ้านของเขาเพราะว่าพวกเขาไม่ได้เหลือพลังกำลังนั้นอีกต่อไป ดวงวิญญาณได้กลับมาอ่อนแอ พวกเขาไม่สามารถโอบน้อม มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปกรรมบนดวงวิญญาณ หากภาระอยู่ที่ร่างกายสิ่งนั้นก็จะถูกชำระด้วยไฟ แต่เป็นอัลลอยได้ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่นำบัญญัติกรรมของเขาไปกับตัวเขาเอง เหตุนี้เอง จึงมีคำกล่าวว่าสิ่งนั้นเป็นความทุกข์ทรมานของอดีตของเขา ดวงวิญญาณนำสันสการของเขาไปกับตนเอง บางคนก็พิจารณา ตั้งแต่เกิดและดังนั้นจึงกล่าวว่าพวกเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นในอดีตของเขา มีการกระทำของหลายชาติเกิดที่ต้อง ถูกชำระสะสางด้วยความทุกข์ทรมาน ในยุคทองมีแต่ดวงวิญญาณบุญเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นี้ทั้งหมดคือ ดวงวิญญาณบาป หากชานยาสชีจะกลายเป็นอัมพาต ก็จะสามารถได้นั้นเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา โอ้ แต่ เหตุใดแม้กระทั่งบางคนซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เช่น “ศรี ศรี 108 จากัดกูรู” จึงมีความเจ็บป่วยนั้น? จะกล่าวได้ว่า นั้นเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา จะไม่ได้กล่าวถึงเช่นนี้กับเหล่าเทพ เมื่อกูรูตาย สาวกของเขาจะรู้สึกมีความ ทุกข์อย่างแน่นอน เมื่อลูกๆมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อของเขาพวกเขาก็ร้องไห้ เมื่อภรรยารักสามีของเธออย่างมากมาย และเขาตายเธอก็จะคร่ำครวญ หากสามีทำให้เธอทุกข์ทรมานเธอก็จะไม่คร่ำครวญ หากไม่มีความผูกพันใด เธอก็เข้าใจว่า นั้นเป็นชะตากรรม ลูกรักพ่ออย่างมากมาย ในเวลาสุดท้ายบาบาจากไปและลูกจะพูดว่า โอ้!บาบาผู้ที่ได้ให้ความสุขอย่าง มากมายแก่เราได้จากไปแล้ว ในเวลาสุดท้ายจะมีมากมายที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ลูกมีความรักอย่างมากมายต่อบาบา ในเวลา สุดท้ายบาบาจะจากไปและลูกจะพูดว่า: “บาบาจากไปหลังจากให้อาณาจักรแก่เรา” ลูกจะหลั่งน้ำตาของความรักไม่ใช่ของ ความทุกข์ ที่นี้เช่นกันลูกๆมาและพบพ่อหลังจากระยะเวลาที่ยาวนาน และดังนั้นพวกเขาจึงมีน้ำตาของความรัก แล้วน้ำตา ของความรักเหล่านั้นก็จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ ความเพียรพยายามของเราคือการกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของ บาบา เหตุนี้เองเราจึงเฝ้าแต่จดจำบาบา คำสั่งของบาบา คือ: เฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เมื่อมี การวิ่งแข่ง พวกเขาก็ได้รับการบอกให้วิ่งตรงไปที่เป้าหมาย แต่ที่เป้าหมายนั้นแล้วกลับมา สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ที่นี้เช่นกันผู้ที่ จดจำบาบามากกว่าและวิ่งไล่หน้าไปก่อน ก็จะไปสู่สวรรค์ก่อนและปกครองอาณาจักร ลูกๆทั้งหมดดวงวิญญาณกำลังวิ่ง แข่งด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก ขณะที่ลูกนั่งที่นี้กำลังวิ่งแข่งไปที่นั่น พวกเราคือลูกๆ ของชีพบาบา บาบาให้สัญญาแก่เราว่า: จดจำพ่อ กลับมามีสายตาที่กว้างไกล ลูกได้มาที่นี้จาก ดินแดนที่ไกลโพ้น แผ่นดินต่างแดนนี้จะถูกทำลายใน เวลานี้ ในเวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนของราวัน นี่คือนดินแดนของราวัน และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่ นั้นเป็นอาณาจักรของราม พ่อก่อตั้งอาณาจักรของราม และแล้วเวลาผ่านไปครึ่งวงจร อาณาจักรของราวันก็ถูกกำหนดไว้ ตามละคร เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เหตุนี้เองเมื่อลูกถามคำถามพวกเขาไม่มีใครสามารถที่จะตอบคำถาม

เหล่านั้น หากพวกเขาจะพูดว่า พ่อของดวงวิญญาณคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และแล้วมรดกใดที่ลูกควรได้รับจากท่าน? นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ใช้ใหม่ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายแก่ใครก็ตาม ลูกต้องแสดงให้เห็นภาพ ภาพของตรีมูรตินั้นดีมาก ไม่ได้มีภาพที่ถูกต้องแม่นยำเช่นนั้นของตรีมูรติชาวในที่ไหนใด พวกเขาได้แสดงบราห์มาหมีเครา พวกเขาไม่ได้แสดงวิษณุหรือชางก้าหมีเครา เพราะว่าพวกเขาคิดว่าวิษณุหรือชางก้าเป็นเทพ บราห์มาคือประชาบิดา พ่อของปวงประชา บางคนก็แสดงท่านไว้อย่างหนึ่ง และบางคนอื่นก็ได้แสดงท่านไว้อีกแบบหนึ่ง เวลานี้ลูกได้มีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่น เป็นราวกับว่าพวกเขานั้นบ้าคลั่ง เหตุใดพวกเขาจึงเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ใครคือราวัน? เมื่อใดที่เขามา? พวกเขาพูดว่า พวกเขาได้เฝ้าหุ่นจำลองของราวันตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกเข้าใจว่า ราวันได้เป็นศัตรูมาเป็นเวลาครั้งวงจร มีคำแนะนำมากมายในโลก พวกเขาได้เก็บชื่อของใครก็ตามที่ได้อธิบายบางสิ่ง บ้างได้เก็บชื่อมหาวิระ พวกเขาได้แสดงหนุมาน(เทพเจ้าที่เป็นลิง) ว่าเป็นมหาวิระ เหตุใดพวกเขาจึงได้เก็บชื่อ “อติเทพ มหาวิระ” ไว ? มีมหาวิระ มหาวิระนี้(มหาวิระที่เป็นหญิง) และลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในวัด พวกเขาคือผู้ที่เอาชนะมายา และเหตุนี้เองจึงเรียกพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นมหาวิระ เช่นกันลูกได้เข้ามาสู่สถานที่ของลูกเอง นั่นคืออนุสรณ์ของลูก นั่นคือราก นั่นคือดิลวาลาที่ไม่มีชีวิต กระนั้นก็ตาม ลูกต้องตั้งรูปภาพไว้จนกระทั่งพวกเขามาสู่ดิลวาลาที่มีชีวิตและเข้าใจ ลูกสามารถอธิบายความลับของวัดดิลวาลาอย่างดีมาก ลูกได้ศึกษาสิ่งนี้ และเหตุนี้เองอนุสรณ์นี้ถูกสร้างขึ้นบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา อาศัยความเพียรพยายามอย่างมากที่จะก่อตั้งอาณาจักรของลูก ลูกต้องรับคำดูถูกดูหมิ่นด้วยเช่นกันเพราะลูกต้องกลายเป็นคาลันกีธาร์ (รูปของกฤษณะผู้ที่ได้ถูกประณามและได้รับการประณาม) ลูกทั้งหมดกำลังได้รับคำดูถูกดูหมิ่นในเวลานี้ พ่อได้ถูกประณามมากที่สุด พวกเขาแม้กระทั่งดูถูกดูหมิ่นประชาบิดาบราห์มา เพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดนั้นไม่พอใจ พวกเขาจะไม่ดูถูกดูหมิ่นวิษณุหรือชางก้า พ่อพูดว่า: พ่อได้รับการดูถูกดูหมิ่น ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อ ดังนั้นลูกต้องรับส่วนแบ่งของการดูถูกดูหมิ่นนั้นด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นผู้นี้ใช้เวลาทั้งหมดในธุรกิจของเขาเองซึ่งไม่มีเรื่องของการดูถูกดูหมิ่น พ่อคือผู้เดียวที่ถูกดูถูกดูหมิ่นมากที่สุด ผู้คนได้ลืมนศาสนาและกรรมของเขา บาบออธิบายมากมายอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่กว้างไกล ปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญ

2. กลายเป็นมหาวิระและเอาชนะมายา อย่าได้หวาดกลัวการประณาม กลายเป็นคาลันกีธาร์

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะที่ได้รับการค้าประกัน และได้รับความสำเร็จในทุกขณะขณะมีประสบการณ์ทุกพลัง ชัยชนะของลูกๆผู้ที่เต็มไปด้วยทุกพลังและมีสติปัญญาเต็มไปด้วยศรัทธามีการค้าประกัน เมื่อผู้คนมีพลังของทรัพย์สมบัติ พลังของปัญญา หรือพลังของสายใยความสัมพันธ์ พวกเขามีศรัทธาว่าไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่ ลูกมีทุกพลัง ลูกมีความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่กับลูก ดังนั้น ลูกมีพลังของความมั่งคั่ง ลูกก็มีพลังของปัญญาและตำแหน่ง ดังนั้นลูกเพียงต้องใช้สิ่งเหล่านี้สำหรับตนเอง ใช้สิ่งเหล่านี้สำหรับตนเองและลูกจะได้รับความสำเร็จในเวลาที่ถูกต้อง

คติพจน์: การจบสิ้นภาระของการมองเห็นและได้ยินสิ่งใดที่ไร้สาระคือการกลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องฉลองเทศกาลชีพแฉงที่ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก นี่เป็นวันของความสุขที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูก ให้คำแนะนำพ่อแก่ทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดทำความเสียหายแก่ตนเองอย่างมาก เมื่อไรที่พวกเขาสร้างการสูญเสีย
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่หยุดศึกษาเล่าเรียนขณะที่กำลังก้าวไปสร้างความเสียหายอย่างแก่ตนเอง ทุกวันบาบาให้เพชรพลอยมากมายอย่างมาก และบอกลูกถึงประเด็นที่ลึกล้ำมากมาย หากลูกไม่ศึกษาเป็นประจำลูกก็สร้างความสูญเสีย ลูกจะสอบตกและสูญเสียอำนาจในการปกครองที่สูงส่งแห่งสวรรค์ของลูก และทำลายสถานภาพของลูก
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้รู้สึกเหนื่อยอ่อน จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมชานติ กลางวันและกลางคืนนี้เป็นไปสำหรับมนุษย์ ไม่ใช่ทั้งกลางวันและกลางคืนสำหรับชีพบาบา เป็นไปสำหรับลูกๆ เป็นไปสำหรับมนุษย์ กลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มาเป็นที่จดจำ คำพูดนั้นไม่ใช่ “กลางคืนของชีวาและกลางวันของชีวา” จะไม่กล่าวเกี่ยวกับเพียงบราห์มาเท่านั้น จะไม่ได้เป็นเพียงกลางคืนของคนเดียว ได้มีการจดจำว่าเป็นกลางคืนของเหล่าบราห์มิน ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พร้อมๆ กันกับสิ่งนั้นก็ในตอนสิ้นสุดของความมืดมิด พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อเป็นกลางคืนของบราห์มา เวลาลูกเริ่มที่จะเคลื่อนไหวไปสู่ธาตุ เมื่อลูกมาและกลายเป็นลูกๆ ของบราห์มาลูกก็ถูกเรียกว่าเป็นบราห์มิน หลังจากกลางคืนของบราห์มินมาถึงจุดจบ กลางวันของเทพก็เริ่มต้น และแล้วบราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ การเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่โตมากเกิดขึ้นผ่านยุคยะแห่งนี้ โลกเก่าเปลี่ยนไปแล้วกลับมาใหม่ ยุคเหล็กคือยุคเก่าและยุคทองคือยุคใหม่ และแล้วยุคเงินนั้นก็เก่า 25% และยุคทองแดงนั้นก็เก่า 50% ชื่อของยุคก็เปลี่ยนไปด้วย ทุกคนก็จะเรียกยุคเหล็กว่าโลกเก่า พ่อถูกเรียกว่าอิศวร(พระเจ้า) ท่านก่อตั้งอาณาจักรเทพ พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของ 1 วินาทีแต่ใช้เวลานานกว่าที่บาปของลูกจะถูกเผาไป เพราะมีบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรบนศีรชะของลูก พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์และดังนั้นลูกๆ ก็จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามใช้เวลาที่จะปลดปล่อยบาปออกไปจากศีรชะของลูก ลูกต้องมีโยคะ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกพูดว่า “บาบา” ลูกได้จดจำพ่อทางร่างของลูก เวลานั้นเมื่อลูกพูดว่า “บาบา” สติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปสู่เบื้องบน จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นในโลกว่าพวกเราดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของพ่อทางจิต ทั้งสาม พ่อ ครู และกูรูของเราเป็นทางจิต เราต้องจดจำท่าน นั่นเป็นร่างเก่าและดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรประดับประดาสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามภายในลูกเข้าใจว่า เวลาลูกอยู่ในสภาพของความเรียบง่าย ลูกกำลังจะไปสู่บ้านของฝ่ายสามของลูกในโลกใหม่ จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ในเวลาสุดท้าย และแล้วเราก็จะกลายเป็นนายของโลก ในเวลานี้ราวกับว่าทั้งโลกอยู่ในการลี้ภัย โลกนี้มีอะไรที่จะเสนอให้เล่า? ไม่มีสิ่งใดเลย! เมื่อเป็นบ้านของฝ่ายสามของลูก ก็เคยมีพระราชวังประดับด้วยเพชรพลอย เคยมีความมั่งคั่งมากมาย เวลาลูกต้องไปจากบ้านพ่อแม่ของลูกไปยังบ้านของฝ่ายสามของลูก เวลาลูกมาหาใคร ลูกก็จะพูดว่าลูกมาหาบัปาดา พ่อได้เข้ามาในดาด้า ดาด้าเป็นผู้อาศัยของสถานที่นี้ ดังนั้น บัพและดาดาทั้งสองรวมรูปกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านได้ถ่ายทอดความรู้ หากดวงวิญญาณของท่านอยู่ในกฤษณะ และแล้วกฤษณะก็จะถูกเรียกว่าเป็น “บัปาดา” อย่างไรก็ตามดูจะไม่ถูกต้องที่จะเรียกกฤษณะว่า “บัปาดา” เพียงบราห์มาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นพ่อของมวลมนุษย์ (ประชาบิดา) พ่ออธิบายแล้วว่านี่คือวงจรของ 5000 ปี เมื่อลูกๆ จัดนิทรรศการ ลูกควรเขียนข้อความนี้ด้วยเช่นกันว่า: เราได้แสดงนิทรรศการนี้แก่ท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และได้อธิบายแก่ท่านด้วยถึงวิธีการที่ท่านจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังฉลองตรีมูรติชีพแฉงที่อีกครั้งหนึ่งอย่างแท้จริงเช่นที่เราเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเขียนคำพูดเหล่านี้ บาบา กำลังให้คำแนะนำเหล่านี้และลูกต้องทำตามคำแนะนำเหล่านี้ ลูกต้องเตรียมการสำหรับชีวาแฉงที่ เมื่อผู้คนได้เห็นสิ่งใหม่ๆ พวกเขาจะประหลาดใจ ลูกควรจะมี ความโอฬารตระการตาอย่างมากมาย เรากำลังฉลองตรีมูรติ ชีวาแฉงที่ เรากำลังจะมีวันหยุดสำหรับสิ่งนี้ วันหยุดสำหรับชีพแฉงที่เป็นทางการ บางคนมีวันหยุดแต่ผู้อื่นนั้นไม่มีวันหยุด นี่คือวันที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับลูก เช่นที่ชาวคริสเตียนฉลองคริสต์มาส พวกเขาฉลองด้วยความสุขอย่างมากมาย เวลาลูกควรจะฉลองด้วยความสุข บอกทุกคนว่าเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่รู้สิ่งนี้ก็จะฉลองด้วยความสุข พวกเขาจะพบปะกับกันและกันที่ศูนย์ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมาที่นี่ เรากำลังฉลองวันเกิด

ไม่สามารถมีวันตายสำหรับชีพบาบา เช่นที่ชีพบาบาได้มาดังนั้นท่านก็จะไปด้วย ความรู้จะจบสมบูรณ์แล้ว สงครามจะเริ่ม ต้น ก็เท่านั้นเอง ผู้เดียวนั้นไม่มีร่างของท่านเอง ลูกๆ ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและกลับมามีสำนึกเป็นดวง วิญญาณอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง จะไม่มีความตายก่อนเวลา ใดๆ ที่นั่น ที่นี้ความตายเกิดขึ้นขณะที่ลูกเพียงแต่นั่งอยู่บางแห่ง ลูกมีอาการหัวใจวาย และแล้วพวกเขาก็จะพูดว่านั่นเป็น ประสงค์ของพระเจ้า อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่ประสงค์ของพระเจ้า ลูกจะพูดว่าเป็นชะตากรรมของละคร บทบาทของเขาใน ละครเป็นเช่นนั้น เวลานั้นเป็นยุคเหล็กและโลกใหม่ก็จะเป็นยุคทอง พระราชวังของยุคทองจะประดับประดาด้วยเพชร มากมายอย่างมาก จะมีทรัพย์สมบัติล้นเหลือที่นั่น อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีคำจำกัดความที่สมบูรณ์ของสิ่งนั้น เมื่อมี แผ่นดินไหวลาฯ ทุกสิ่งก็แตกสลายและลงไปสู่เบื้องล่าง ดังนั้นลูกต้องใช้สติปัญญาของลูก และคิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่ คืออาหารสำหรับสติปัญญา สติปัญญาของลูกเวลานี้ขึ้นไปสู่เบื้องบน ด้วยการรู้จักผู้สร้าง ลูกก็รู้จักสิ่งสร้างด้วย ลูกมีความ ลับของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดในละคร และแล้วก็มี บราห์มา วิษณุ และชางกา เรา สามารถบอกท่านถึงหน้าที่การงานของทั้งสามเหล่านี้ และบทบาทของพวกเขาคืออะไร เมล่ที่ใหญ่โตอย่างมากเกิดขึ้น สำหรับจากด้อมบา อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างจากด้อมบา และจากด้อมปา? ไม่มีใครรู้อะไร เพราะเป็นบางสิ่งที่แฝงตัว ผู้ นี้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นแม่ ผู้นั้นก็ถูกนำมาเลี้ยงดู เหตุนี้เองจึงมีการทำรูปภาพของผู้นี้ ผู้นี้เรียกว่าจากด้อมบา เธอ คือสรสวตี ลูกสาวของบราห์มา แม้ว่าเธอได้รับสมญาว่า “แม่” เธอก็เป็นลูกสาว เธอเคยลงนามของเธอว่าบราห์มา กุมาริสรสวตี ลูกเคยเรียกเธอว่ามามา คุณจะไม่ต้องที่เรียกบราห์มาว่า “แม่” สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนอย่างมากเป็นที่ ต้องการเพื่อที่จะเข้าใจและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำ ไม่ว่าลูกไปยังวัดของใครก็ตามลูกจะรู้ถึงหน้าที่ การงานของเขาทันที เมื่อลูกไปยังวัดของกูรูนาค ลูกก็จะสามารถบอกพวกเขาได้ในทันทีว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาจะมาอีก ครั้ง ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด เพราะพวกเขาได้ยึดระยะเวลาของวงจร ลูกสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: มองดูว่าพ่อ กำลังสอนลูกอย่างไร! มองดูว่าพ่อมาอย่างไร! สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงลักษณะ ผู้คนเฝ้าแต่ศึกษาทีละ บางคนจดจำ 18 บท และพวกเขาก็ได้รับการยกย่องอย่างมากมาย หากหนึ่งในพวกเขาถ่ายทอดแม้กระทั่ง 1 บทในคัมภีร์ (verse) ผู้คนก็จะร้อง สรรเสริญเขาและพูดว่าไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่ยิ่งใหญ่เท่ากับเขา ทุกวันนี้มีพลังอิทธิฤทธิ์มากมายด้วย พวกเขาได้แสดง เวทมนต์ดำมากมาย มีการคดโกงมากมายในโลก พ่อให้คำสอนที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูก แต่ทั้งหมดขึ้นอยู่กับผู้ที่กำลัง ศึกษาเล่าเรียน ครูก็สอนเช่นเดียวกันแก่ทุกคน แต่หากบ้างไม่ศึกษาเล่าเรียนเขาก็สอบตก อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ทั้งอาณาจักรกำลังลูกก่อตั้งขึ้น ลูกอาบในความรู้ จุ่มลงไปในการรู้ และแล้วก็กลายเป็นเทวดานางฟ้าของดินแดนเทวดา นางฟ้า นั่นคือลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ที่นั่นเป็นเพราะวัตถุธาตุสะ โดประธาน ร่างกายจึงสร้างขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำ(สมบูรณ์) ที่นั่นมีความงามตามธรรมชาติ ที่นั่นเป็นแผ่นดินที่ก่อตั้ง ขึ้นโดยพระเจ้า เวลานั้นเป็นดินแดนที่เป็นเช่นปีศาจ มีความแตกต่างมากมายอย่างมากระหว่างสวรรค์และนรก ความลับ ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม ของลูก พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามอย่างดี ลูกสาวก็ท่องเที่ยวไปทั่วยังสถานที่ใหม่ๆ หากมีผู้เป็นแม่ที่ดีๆ ที่นั่นและ แล้วงานรับใช้ก็จะต้องถูกสร้างขึ้นที่นั่น หากบ้างไม่มาที่ศูนย์ พวกเขาที่กำลังสร้างความสูญเสียแก่ตนเอง หากบ้างไม่มา เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกควรเขียนถึงพวกเขา ท่านไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและด้วยสิ่งนี้ก็จะเป็นการสูญเสียอย่างมากสำหรับ ท่าน แต่ละวันที่ผ่านไป ประเด็นที่ลึกล้ำมากมายก็เกิดขึ้น เหล่านี้เป็นเพชรและพลอย หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะสอบ ตก ลูกจะสูญเสียอำนาจในการปกครองของสวรรค์ที่แสนจะสูงส่ง ลูกควรจะฟังมุรลีทุกวัน หากลูกจากพ่อเช่นนั้นไป ให้ จดจำว่าลูกจะสอบตก และแล้วก็จะร่ำร้องอย่างมากมาย จะมีน้ำตาที่เป็นสายเลือด ลูกต้องไม่มีวันหยุดศึกษาเล่าเรียน บา บามองดูทะเลเบียนประวัติ และดูว่ากี่คนที่มาเป็นประจำ ผู้ที่ไม่มาก็ควรจะลูกตักเตือน ศรีมัทพูดว่า: หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย จะมีการสูญเสียอย่างมาก เขียนถึงพวกเขาในวิธีนี้ เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจึงจะสามารถ ยกกระตือรือร้น (ศูนย์) ของลูกอย่างดีมาก ขออย่าได้เป็นว่าหากใครบางคนไม่มา ลูกก็เพียงแต่ลืมเขา ครูก็จะหวังใยว่า หากนักเรียนของเขามากมายสอบไม่ผ่าน เขาก็จะสูญเสียเกียรติของเขา บาบาเขียนว่าไม่ได้มีงานรับใช้มากมายนักเกิดขึ้น ที่ศูนย์ของลูก บางทีลูกอาจจะเพียงแต่นอนหลับอยู่ตลอดเวลา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ตกแต่งร่างกายนั้น มีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายและเตรียมการเพื่อไปสู่บ้านใหม่ของคุณ

2. อาบในความรู้ทุกวัน อย่าได้ขาดการศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานความสุขและได้รับความเคารพจากทุกคนโดยการมีความถ่อมตนและดังนั้นความยิ่งใหญ่
สิ่งซึ่งบอกของความยิ่งใหญ่คือความถ่อมตน มากเท่าที่ลูกมีความถ่อมตน ลูกยิ่งใหญ่ตามนั้นเพราะลูกเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ ต้นไม้อุดมไปด้วยผลไม้เพียงไร ต้นไม้นั้นก็จะโน้มกิ่งลงมากตามนั้น ดังนั้นเป็นความถ่อมตนที่รับใช้และผู้ที่มีความถ่อมตนได้รับความเคารพจากทุกคน ไม่มีใครให้ความเคารพต่อผู้ที่มีความหยิ่งยะโส พวกเขาวิ่งหนีไปจากบุคคลเช่นนี้ ผู้ที่มีความถ่อมตนคือผู้ประทานความสุข ทุกคนมีประสบการณ์ความสุขจากพวกเขา ทุกคนปรารถนาที่จะเข้ามาใกล้พวกเขา

คติพจน์: เพื่อสละความเศร้าออกไป เก็บรักษาทรัพย์ที่มีค่าแห่งความสุขไว้กับลูกอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่ง แส่นหวาน ของมาเตซาวรี

เพลง: แสดงหนทางแก่ผู้ที่ไม่เห็นเกิด พระเจ้าที่รัก! เนื่องจากผู้คนร้องเพลงว่า “แสดงหนทางแก่คนตาบอด” นั้นหมายความว่า เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้นผู้ที่สามารถแสดงหนทางนั้น เหตุนี้เองผู้คนเรียกหาพระเจ้าและเมื่อพวกเขาพูดว่า “แสดงหนทางแก่เราเกิด พระผู้” เป็นพระเจ้าท่านเองอย่างแน่นอนผู้ต้องมาสู่รูปที่มีตัวตนจากรูปที่ไม่มีตัวตนของท่านเพื่อแสดงหนทางแก่เรา เพียงเมื่อนั้นที่ท่านสามารถแสดงหนทางแก่เราในทางกายภาพ ท่านไม่สามารถแสดงหนทางแก่เราโดยที่ไม่มาที่นี่ ผู้คนเหล่านั้นผู้ที่สับสนต้องได้รับการแสดงหนทาง และเหตุนี้เองพวกเขาพูดกับพระเจ้าว่า “แสดงหนทางแก่ผู้ที่ตาบอด” และแล้วท่านได้รับชื่อว่า คนพายุเรือ นั่นคือ ท่านจะพาเราข้ามโลกที่ทำด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าไปอีกด้านหนึ่งที่เหนือวัตถุธาตุทั้งห้า ไปสู่ธาตุที่หกแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นเป็นเพียงเมื่อพระเจ้ามาจากด้านนั้นสู่ด้านนี้ที่ท่านสามารถพาเราไปที่นั่น ดังนั้น พระเจ้าต้องมาจากดินแดนของท่าน เหตุนี้เองท่านจึงได้ชื่อว่า คนพายุเรือ ท่านพาพวกเรา เรือ (ดวงวิญญาณทั้งหลาย) ข้ามฟากไป ท่านจะพาผู้ที่มิโยคะกับท่านข้ามฟากไป แต่ผู้ที่ถูกทิ้งไว้จะมีประสบการณ์การลงโทษจากดารามราชและแล้วได้รับการปลดปล่อย

2) ขอให้เราไปจากโลกแห่งหนามสู่ร่มเงาของดอกไม้ ผู้คนสามารถร้องเพลงนี้ต่อพระเจ้าเท่านั้น เมื่อผู้คนไม่มีความสุขอย่างที่สุด พวกเขาจดจำพระเจ้า “พระเจ้า พาเราไปจากโลกแห่งหนามนี้สู่ร่มเงาของดอกไม้” นี่พิสูจน์ว่ามีอีกโลกหนึ่งอย่างแน่นอน มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่าโลกปัจจุบันเต็มไปด้วยหนามเพราะด้วยสิ่งนี้ผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์และความไม่สงบ ดังนั้น พวกเขาจดจำโลกแห่งดอกไม้ ดังนั้น จะต้องมียุคหนึ่งด้วยอย่างแน่นอน มีสันสการ์ของโลกนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ พวกเราทราบว่า ความทุกข์และความไม่สงบเป็นปัญชีกรรมของบ่วงกรรม มนุษย์ทั้งหมด จากระชาถึง ขอทาน ถูกติดกับอย่างสมบูรณ์ในปัญชีเหล่านี้ และเหตุนี้เองพระเจ้าท่านเองพูดว่า: โลกปัจจุบันคือยุคเหล็กซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นมาจากบ่วงกรรมจากโลกซึ่งก่อนหน้านั้นเป็นยุคทอง และได้ชื่อว่าโลกแห่งดอกไม้ โลกนั้นเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ นั้นเป็นอาณาจักรของเทพ ผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตร แต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เมื่อเราพูดว่า “การหลุดพ้นในชีวิตร” นั้นไม่ได้หมายความว่าเราเคยเป็นอิสระจากร่างกาย พวกเขาไม่ได้มีการตระหนักรู้ใดๆของร่างกายของพวกเขาเลย แต่แม้ขณะอยู่ในร่างกายของพวกเขา พวกเขาไม่ได้มีความทุกข์เลย นั่นคือไม่มีความจำเป็นของบ่วงกรรมใดๆที่นั่น พวกเขาจะใช้ชาติเกิด แล้วจากไป และจะมีประสบการณ์ของความสุขจากตอนเริ่มต้นตลอดตอนกลางถึงตอนจบ ดังนั้น “หลุดพ้นในชีวิตร” หมายถึง การอยู่เหนือบ่วงกรรมขณะที่มีชีวิต ทั้งโลกนี้ติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า นี่หมายความว่ากิเลสทั้งห้าอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างเต็มที่ แต่ผู้คนไม่มีความแข็งแกร่งเพียงพอที่จะสามารถเอาชนะปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ ดังนั้น นี่เป็นเวลาเมื่อพระเจ้าตัวท่านเองมาและปลดปล่อยเราจากวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้า และสามารถทำให้เราได้รับรางวัลแห่งสถานภาพเทพในอนาคต อัจชะ